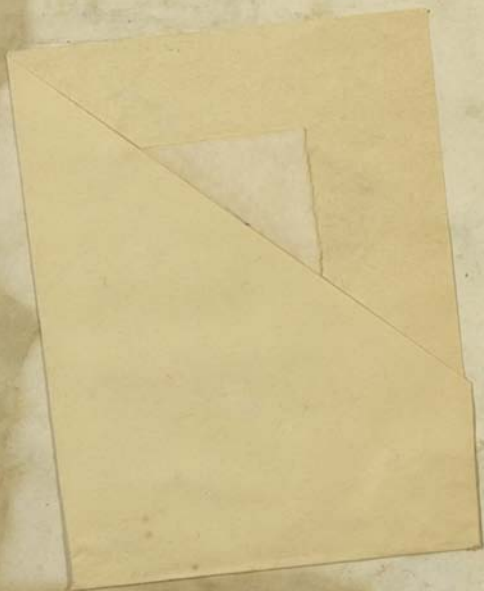

491.99-8

u-45

12004

Handwritten text, possibly a signature or name, with some illegible characters.

1832
June 12

1832, June 12.

Received

of the sum of ...

28

1764
1765

ԱՅԲԻԵՆԱՐԱՆ ԿԱՄ

ԱՂԱՆՈՒՐԱԿԱՆ ԿԱՐԳ ՌԻՍՄԱՆՑ

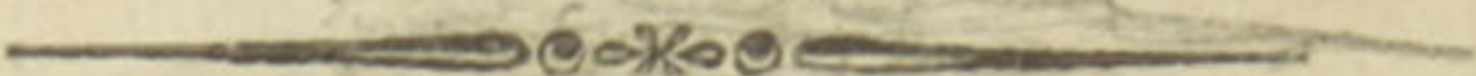
Յօրինեալ ՚ի պէտս նորաւարտ մանկանցն

ՄԱՐԴԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՃԵՄԱՐԱՆԻ

Ի ՊԱՐՈՆ Յ.Յ.ԱՂԱՆՈՒՐԵԱՆՑ

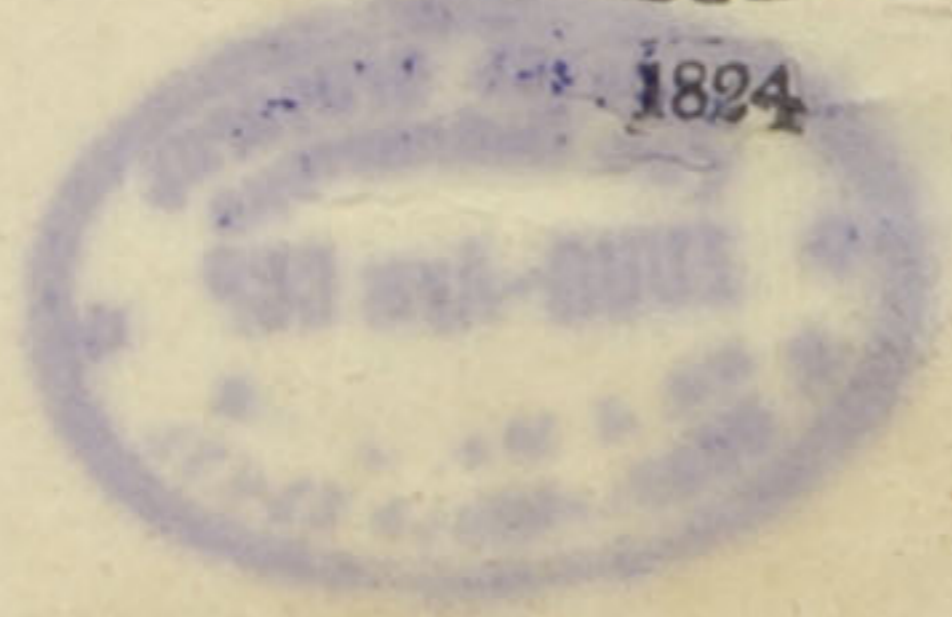
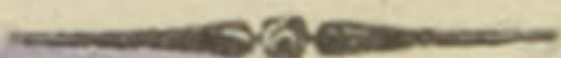

*Ուսան մանկութեան՝ քանցէ ՚ի քրտն
Ուսան ծերութեան՝ Գիտէ ՚ի պաշտօն

Տպագրեալ ՚ի մարդասիրական Տպարանի
արդեամբք և ծախիւք նորինս

Ի ԿԱԼԿԱԹԱ

1824

« Լաւագոյն արմատանայ առաքինութիւնն որ ՚ն
աղայական հասակին սկսանի քանզի գտանէ ինքեան
կակղագոյն ենթակայ որպէս զոր ինչ միանգամ
ծծէ յինքն նորակազմ անօթն խնչեղէն՝ յերկար
պահէ և զհոտ նորինս ॥

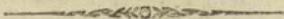
ՍԵՆԵՒԱ:

5338-56

Ն Ա Ւ Ա Դ Ո Ւ Ռ Ն

Չ իմաստասիրայն միայն է ինձ ակտրժե լի յիշեցու-
 ցանել ՚ի սկսուած բանիցս՝ վճիռ, զոր միանգամ հաս-
 տատեցին իրաւակշիռ քննութե՝ թէ՛ ամ վիճակի եր-
 ջանկութի և փառք կատեալ կան զհրահանգութե
 մանկանց, Ապաքէն ՚ի դէպ է իմաստասիրել թէ՛
 արդարեւ չիք ինչ զգուշալի և կարեւոր պարտաւորուի
 եղեալ ՚ի վրճնողայ՝ քան զգուարթածայիկ և զդիւ-
 րազգած ճննողոյն իւրեանց կանխահաս վարժութի
 ճշմարիտ է, զի թէ և դու զնաքեայ իմն երևեսցի յա-
 ռաջին տեսուի իւրում այս գրաւոր խաղալիկ որով
 իշխեմ ասել մարթ է փոխաբերել զողոյսկան սա-
 հեյմունս ակտիցն ՚ի բարոյական կատարելութի սո-
 ՚ի ճշմարիտ անպաշտութի և ՚ի ստացումն ժառան-
 գութե ճնողայ, այլ սակայն խոնարհաբար յանձնու-
 պաստան լինիմ զի ՚ի վերձանել և յակն արկանել
 ճարտար քննողայ՝ ծանիցեն անդէն և անդ եթէ նպատ-
 տամատոյց լեալ սորա ընդ հանրական հոգատարութե
 քանան մանկանց և բարեգարդութեն՝ ունի և միան

գամայն առ սոյնն մերձեցողսն ելին զեղեցիկ և
 անձկային վախճանս Իսկ նկատմամբ աշխատասիրուե
 գործոյս չունիմ այլ ինչ առաջի, բայց եթէ զհասա-
 բակայն եթ զգուտ. զի շարժեալ առաւել յն-
 դարոյս յօժարուե ուսմասիրուե դարոյս մերա-
 սերն ասեմ դեռ սվարժ համբակաց, և մննուանդ
 աշակերտելոյն ք իմովս դատարարակուք ՚ի Մարդ ա
 սիրական ճեմարանին՝ քան ՚ի պակասութե այսանակ
 գործոյս, յոր բազումք ՚ի մերացնեայց անտի բնակե-
 լոյ աստ ՚ի կակաթայ և ՚ի շրջակայ վայրս նորին
 յորդոր եղեն ինձ ձեռնամուխլինեւ ՚ի սոյն՝ երաշ-
 խաւոր եղէ հաճութե բստ որում ՚ի կարգ դատարա-
 բակի են օրէնք՝ ՚ի յոյս ընծայել ձեռնարուք նախա
 պատիւ հեղինակայ զայս նորաշէն Այբբենարան,
 կամ Կարգ ուսմանց, զորոյ զպիտանութե և զշահն ինք
 նին գիտէ արդեամբք ծանօթս տալ որոյ մասչինն առ
 աս մտադիւր ընթերցանութեւ ՚ի կատարումն անի
 դիտարուի գործոյս է՝ ոչ միայն դիւրեւ զստա-
 ցումն ընթերցանութե և բառագիտութե, այլ և փութա
 ցումնեւ զուսմանոյն յիւրաքանչիւր հմտականն մակա
 ցութիւնն է՝ ՚ի բնական պատմութիւն անկաբանութիւ
 ՚ի բարոյական փիլիսոփայութիւ և յայլ կարեւոր ուսա-
 նելիս: Սմին իրի համառօտ դասակարգութե եղան
 ՚ի կարգի իւրաքանչիւր գլուխք նիւթոյս Թ. Թ. Ա.

ՍՈՒՐԲ ԽԱՉ ՕԳՆԵՈ ԻՆՉ

Այժմ-ՅԵՅ՝ Երևոյ Գրատ

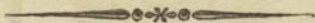
ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ
խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո
չ	պ	զ	ւ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ	փ	ք
					օ	ֆ					

Այժմ-ՅԵՅ՝ Գլխ-Գրատ

Ա	Բ	Գ	Դ	Ե	Զ	Է	Ը	Թ
Ժ	Ի	Լ	Խ	Ծ	Կ	Հ	Ձ	Ղ
Ճ	Մ	Յ	Ն	Շ	Ո	Չ	Պ	Ղ
Ռ	Ս	Վ	Տ	Ր	Ց	Ւ	Փ	Ք
			Օ	Ֆ				

Այբուբենը եօսք գրոյթ

ա բ գ դ ե շ է զ ը օ փ օ Լ
 Է Ծ Թ Վ Յ Շ Ճ Տ Ն Ղ Պ
 Ը Ղ Գ Դ Ե Ղ Պ Ն Յ Ն Պ Պ
 օ ֆ

Պիտոյնն գրաստարութիւնն գրուիցի իմ գրաստարութիւնն

ախչ. բծպ. գկջ. գհն. էնս. զրլ.
 հճա. ըմբ. Թյյ. ճնւ. իշի. լրբ.
 և օ ֆ.

աժճա. բիմս. գլլ. գլմտ. էծը.
 զկոյ. էհչ. ըճպի. Թղըբ. և օ և ֆ.

Տոգ ինչոցէ

ա, ե, է, ը, ի, ո, օ, ու,

Այբուբենը գրուիցի

աբ, բե, գե, դա, էչ, զա, է,
 էթ, թո, ժէ, ին, լն, խէ, ճա,
 կն, հո, ճա, դատ, ճէ, մն, յո,
 նա, շա, ուո, չա, պէ, ջէ, ոա,
 մէ, վն, տն, րէ, ցո, հն, փն,
 քէ, օ, ֆէ,

քա	բե	բե	բը	բի	բո	բօ	բու
գա	գե	գե	գը	գի	գո	գօ	գու
դա	դե	դե	դը	դի	դո	դօ	դու
զա	զե	զե	զը	զի	զո	զօ	զու
թա	թե	թե	թը	թի	թո	թօ	թու
ժա	ժե	ժե	ժը	ժի	ժո	ժօ	ժու
լա	լե	լե	լը	լի	լո	լօ	լու
խա	խե	խե	խը	խի	խո	խօ	խու
ծա	ծե	ծե	ծը	ծի	ծո	ծօ	ծու
հա	հե	հե	հը	հի	հո	հօ	հու
ճա	ճե	ճե	ճը	ճի	ճո	ճօ	ճու
ձա	ձե	ձե	ձը	ձի	ձո	ձօ	ձու
ղա	ղե	ղե	ղը	ղի	ղո	ղօ	ղու
Ճա	Ճե	Ճե	Ճը	Ճի	Ճո	Ճօ	Ճու
մա	մե	մե	մը	մի	մո	մօ	մու
յա	յե	յե	յը	յի	յո	յօ	յու
նա	նե	նե	նը	նի	նո	նօ	նու
շա	շե	շե	շը	շի	շո	շօ	շու
չա	չե	չե	չը	չի	չո	չօ	չու
պա	պե	պե	պը	պի	պո	պօ	պու
զա	զե	զե	զը	զի	զո	զօ	զու
րա	րե	րե	րը	րի	րո	րօ	րու
սա	սե	սե	սը	սի	սո	սօ	սու
վա	վե	վե	վը	վի	վո	վօ	վու
տա	տե	տե	տը	տի	տո	տօ	տու
քա	քե	քե	քը	քի	քո	քօ	քու

ym	yh	yt	yl	yh	yo	yo	ym
am	ah	at	al	ah	ao	ao	am
im	ih	it	il	ih	io	io	im
om	oh	ot	ol	oh	oo	oo	om
om	om	om	om	om	om	om	om

Անիտ արոյ Ետևոյտյիտ էն Ի Բերնո

աբ	եբ	եբ	լբ	իբ	ոբ	օբ	նբ
ագ	եգ	եգ	լգ	իգ	ոգ	օգ	նգ
ադ	եդ	եդ	լդ	իդ	ոդ	օդ	նդ
աղ	եղ	եղ	լղ	իղ	ող	օղ	նղ
աժ	եթ	եթ	լթ	իթ	ոթ	օթ	նթ
աժ	եժ	եժ	լժ	իժ	ոժ	օժ	նժ
ալ	ել	ել	լլ	իլ	ոլ	օլ	նլ
ախ	եխ	եխ	լխ	իխ	ոխ	օխ	նխ
աճ	եճ	եճ	լճ	իճ	ոճ	օճ	նճ
ադ	եդ	եդ	լդ	իդ	ոդ	օդ	նդ
աճ	եճ	եճ	լճ	իճ	ոճ	օճ	նճ
ալ	ել	ել	լլ	իլ	ոլ	օլ	նլ
աճ	եճ	եճ	լճ	իճ	ոճ	օճ	նճ
աժ	եժ	եժ	լժ	իժ	ոժ	օժ	նժ
այ	եյ	եյ	լյ	իյ	ոյ	օյ	նյ
աւ	եւ	եւ	լւ	իւ	օւ	օւ	նւ
աշ	եշ	եշ	լշ	իշ	ոշ	օշ	նշ
աչ	եչ	եչ	լչ	իչ	ոչ	օչ	նչ
աղ	եղ	եղ	լղ	իղ	ող	օղ	նղ

աջ	էջ	հջ	ըջ	իջ	ոջ	օջ	ուջ
առ	էռ	հռ	ըռ	իռ	որ	օռ	ուռ
աս	էս	հս	ըս	իս	օս	օս	ուս
ալ	էլ	հլ	ըլ	իլ	օլ	օլ	ուլ
ատ	էտ	հտ	ըտ	իտ	օտ	օտ	ուտ
ար	էր	հր	ըր	իր	օր	օր	ուր
այ	էյ	հյ	ըյ	իյ	օյ	օյ	ույ
աւ	էւ	հւ	ըւ	իւ	օւ	օւ	ոււ
ափ	էփ	հփ	ըփ	իփ	օփ	օփ	ուփ
աբ	էբ	հբ	ըբ	իբ	օբ	օբ	ուբ
աթ	էթ	հթ	ըթ	իթ	օթ	օթ	ութ

Միւլնի Եւոոք Էլաբոնոք Ե

աբ	ախ	ահ	աղ	աճ	ամ	այ	ան
արք	արւ	աւ	արի	արբ	արա	գի	դա
դի	ել	եզ	եկ	եղ	եր	եր	եփ
դի	էհ	էշ	էշ	էր	թէ	թի	իփ
իւ	իմ	իշ	իթ	լի	հա	հէ	ձի
փի	նա	նէ	ոն	ոհ	ոչ	ոլ	որ
օփ	օբ	ու	տի	օգ	օդ	օթ	օն
		օլ	օն	օշ	օր		

Միւլնի Եւոոք Էուոգոնոք Ե

աղգ	աղդ	աղհ	աղթ	աղբ
ախա	ախն	աղւ	աղլ	աղք

այր	այր	այլ	այծ	այն
այս	այտ	այր	այց	անդ
անդ	անկ	աչր	աչք	արդ
արտ	բազ	բադ	բաժ	բաւ
բահ	բահ	բայ	բան	բառ
բայ	բաւ	բեկ	բեմ	բեք
բիբ	բիժ	բիծ	բիւ	բող
բոկ	բու	բոր	բոց	բու
գաղ	գալ	գահ	գամ	գան
գեղ	գեւ	գեւ	գեւ	գեթ
գէճ	գէշ	գէշ	գէս	գէտ
գէր	գիւ	գիծ	գին	գիւ
գոգ	գող	գող	գոհ	գող
գոմ	գոյ	գոռ	գոս	գոլ
դագ	դալ	դամ	դաս	դատ
դար	դեգ	դեհ	դեղ	դին
դեռ	դեւ	դեղ	դեմ	դեն
դէպ	դէտ	դիւ	դող	դոն
դու	եգն	եզը	ելք	եզն
երբ	երգ	երդ	երթ	երկ
երը	զեխ	զէն	զոհ	զոշ
դոլ	զօշ	զօր	էշք	լնդ
լստ	թագ	թաթ	թաղ	թան
թաս	թաւ	թափ	թել	թեմ
թեւ	թէյ	թիզ	թին	թիւ
թիւ	ժամ	ժամ	ժիւ	իբք
իլճ	իմն	իմն	իմն	ինչ
իշտ	իսկ	իւղ	իւր	լու

Ճո՛ւ
մա՛ղ
մա՛շ
մի՛ւ
մօ՛ւ
նօ՛ւ
նե՛ր
շո՛ւ
շե՛կ
ող՛բ
որ՛թ
ու՛լ
շա՛ր
շո՛ր
ոյ՛ան
ոյ՛եա
ջո՛կ
սան՛
սե՛ր
սի՛յ
վա՛լ
վա՛ր
վ՛մ
վ՛ղ
տա՛լ
տե՛ւ
տօ՛թ
յա՛ւ

Ճօ՛Ճ
մա՛հ
մ ր
մա՛ղ
մօ՛ր
նա՛ւ
նօ՛ճ
շո՛ւ
շե՛ն
ող՛
որ՛ձ
ու՛լ
շա՛ի
շա՛ւ
ոյ՛ոյ
ոյ՛ար
ջա՛ն
սա՛ղ
սա՛ր
սե՛դ
սի՛ն
վ՛ոյ
վ՛ե՛ն
վ՛ոյ
վ՛թ
տա՛ոյ
տե՛զ
տօ՛ւ
յա՛ւ

մա՛ղ
մա՛ղ
մե՛ծ
մա՛ւ
յա՛ր
նե՛խ
նօ՛ր
շա՛ո
շե՛բ
ող՛լ
ոյ՛շ
ու՛շ
շե՛ւ
ոյ՛սխ
ոյ՛ար
ջա՛ն
ւա՛թ
սե՛կ
սե՛ղ
տա՛խ
վա՛ն
վե՛ր
վե՛ն
տա՛լ
տա՛ւ
տի՛կ
րա՛մ
յա՛ի

մա՛թ
մա՛Ճ
մի՛ծ
մօ՛ղ
յե՛ա
նե՛ղ
նա՛ւ
շա՛ր
շի՛թ
ոա՛ո
որս
ու՛ւ
շե՛բ
ոյ՛ան
ոյ՛եա
ջե՛ր
սա՛լ
սե՛ոյ
ւե՛բ
սա՛լ
վա՛ւ
վե՛ղ
վե՛ո
տա՛մ
տա՛ր
տի՛ոյ
յա՛ծ
վա՛ւ

մա՛ծ
մա՛ն
մի՛ն
մա՛ւ
յօ՛ղ
նե՛ա
նօ՛թ
շե՛ղ
շի՛լ
որբ
ու՛թ
ու՛ս
շե՛բ
ոյ՛ոյ
ոյ՛եւ
ջո՛ւ
սա՛կ
սե՛ա
սի՛ղ
վա՛ն
վա՛ո
վե՛Ճ
վե՛ր
տա՛կ
տե՛ղ
տի՛ւ
յա՛ն
վի՛ղ

իոխ	Վող	իոթ	բաճ	բաղ
բան	բաջ	բաթ	բաւ	բեյ
բէն	բիթ	բիւ	բիւ	բող
բու	բոս	բօշ	բօշ	օգն

Միւլննի Բարտ քառասունս և

աղդր	բիւր	գիւբ	գաշն	զարդ
աթթ	բողի	գիւգ	գաշո	զարկ
աղյբ	բոյթ	գիւկ	գառն	զարմ
այդր	բոյժ	գիւղ	գարձ	զեղճ
անգղ	բոյն	գոյժ	գեղձ	զեղջ
անդր	բոյս	գոյն	գեմբ	զերթ
անձն	բութ	գոյշ	գէպբ	զերճ
անյբ	բուլ	գոնջ	գիւբ	զեւ
ասող	բուն	գորգ	գիւթ	զիղջ
բալստ	բուռ	գորճ	գիւր	զինչ
բաղդ	բուտ	գորշ	գոխն	զիւտ
բայց	բութ	գորւ	գութ	զիւկ
բանտ	գաղթ	գութ	գուլ	թաղթ
բարդ	գաղձ	գութ	գում	թաղկ
բարկ	գաղտ	գուլ	գուն	թամբ
բարձ	գայլ	գուն	գուր	թանգ
բարշ	գայռ	գարբ	երկն	թանչ
բարբ	գանդ	գակր	երկն	թանց
բեռն	գանձ	գաղձ	եօթն	թարր
բերդ	գարշ	գայլ	զանկ	թարմ
բիւտ	գինդ	գանկ	զանց	թեկն

Թերթ	Թոյտ	Թուժ	Կանթ	Կուղ
Թոյլ	Թուծ	Թուլ	Կառք	Կուժ
Թոյն	Թուղ	Թուխ	Կասկ	Կուղ
Թոյր	Թաբբ	Թուղ	Կարդ	Կուռ
Թոնծ	Թազմ	Թում	Կարթ	Կուտ
Թոնձ	Թայթ	Թուն	Կարժ	Կուբ
Թոռն	Թայծ	Թուց	Կարծ	Կուց
Թուղ	Թայտ	Թուփ	Կարճ	Համբ
Թութ	Թայր	Թօսք	Կեղթ	Հայկ
Թուխ	Թանդ	Ծալք	Կեղծ	Հայս
Թուբ	Թանձ	Ծայթ	Կերպ	Հայր
Թուփ	Թաշն	Ծայր	Կերտ	Հայց
Թուք	Թառն	Ծանր	Կիծճ	Համք
Ժահր	Թաքտ	Ծիրտ	Կինք	Հաշմ
Ժայռ	Թելք	Ծիւր	Կերթ	Հաշտ
Ժանդ	Թեղբ	Ծուխ	Կիրճ	Հասկ
Ժանդ	Թեղբ	Ծուծ	Կիրք	Հաստ
Ժանկ	Թիղբ	Ծուպ	Կիցք	Հարթ
Ժանտ	Թիղճ	Ծուռ	Կիւռ	Հարկ
Ինչք	Թինձ	Կազմ	Կոճղ	Հարճ
Ինքն	Թիտտ	Կաթն	Կողը	Հարց
Լախտ	Թիւս	Կամն	Կոյս	Հեշտ
Լամբ	Թորդ	Կամք	Կոյտ	Հետտ
Լայն	Թորթ	Կայթ	Կոյր	Հերկ
Լնդդ	Թորխ	Կայծ	Կոնք	Հերձ
Լիրու	Թորչ	Կայճ	Կոշտ	Հեւս
Լոյծ	Թորք	Կայմ	Կոտք	Հեւր
Լոյս	Թութ	Կայք	Կորդ	Հինն

հինգ	մհնր	յաղթ	նօտր	պինտ
հիւթ	մաչկ	յամբ	շամբ	շաղբ
հիւծ	մառն	յայտ	շանթ	շամբ
հիւս	մատն	յանգ	շարժ	շայլ
հիւբ	մարգ	յանկ	շիղբ	շերմ
հոլմ	մարդ	յարգ	շեշտ	ջինջ
հոյզ	մարզ	յարդ	շերտ	ռաղմ
հոյժ	մաքս	յարկ	շիկն	ռիշտ
հոյն	մեկն	յեղմ	շիզջ	սակիս
հում	մեղմ	յետս	շիւղ	սակը
հուն	մեղք	յոյզ	շուն	սայլ
հուբ	մերթ	յոյժ	օսկը	սանդ
ճաղկ	մերկ	յոյշ	ունկ	սանձ
ճախ	մերձ	յոյն	ուռն	սառն
ճեռն	միզն	յոյս	չորս	սաստ
ճիւթ	միթը	յոյր	չորք	սարդ
ձիւն	մինչ	յորձ	չում	սեւա
ձոյլ	միշտ	յորջ	պահք	սեռն
ձոյձ	միտք	յուշ	պայտ	սերտ
ճանկ	միւս	նարտ	պասք	սիկղ
ճանձ	մոյգ	նաւթ	պարզ	սինձ
ճարպ	մոյթ	նենգ	պարծ	սիրտ
ճիչդ	մոյն	նեռն	պարկ	սիւն
ճիւղ	մորչ	նխտ	պարս	սոյն
մատձ	մութ	նիրճ	պարտ	սոպու
մայթ	մուխ	նիւթ	պերձ	սուգ
մայր	մուն	նոյն	պետք	սուղ
մանկ	մուբ	նուշ	պիղծ	սուտ

տուր	վարկ	տաշտ	ցրգ	փութ
վագր	վարձ	տենդ	ցուլ	փոքր
վախք	վալմ	տոմն	ցուպ	քայլ
վաղը	վարք	տոյժ	ւիւթ	քայռ
վայր	վերջ	տոռն	փայլ	քարբ
վանգ	վերտ	տոռն	փայտ	քարտ
վանկ	վիգն	տուփ	փառք	քիմք
վանք	վիշտ	ցայգ	փեղկ	քիստ
վաշխ	վոն	ցայտ	փիւղ	քոյր
վանն	վուշ	ցանգ	փոյթ	քուն
վարդ	տախտ	չանդ	փորձ	քուռ
վարժ	տանձ	ցանյ	փուտ	քութ

Միւլանի Բոտ Էնգոպոտ Ե

բարձր	զոյգք	խունջ	կունք
բոյլք	թանձր	խուրձ	կունտ
բութք	թուխպ	ձունգն	կուշտ
բուրդ	թուխս	ձունկ	կուպղ
գամփու	լանջք	ձունը	կուպր
գուձք	լեառն	ձուփք	կուռն
գունդ	լինտը	կայր	կուռք
գունջ	լուսն	կարծր	կուլծ
գունտ	լուրջք	կարծք	կուրտ
դոյզն	խառնք	կիրթք	Տունձք
դուռն	խումբ	կողմն	Տունչ
դուրգն	խունկ	կութք	Տուսկ
գութք	խունձ	կուղք	ձուկն

փոռնց
 մոռն
 մոռլը
 մոռնջ
 մոռչկ
 մոռրձ
 մոռրտ
 յոռնք
 նոռն
 նոռրք

շոռնչ
 շոռրթն
 շոռրջ
 ոռղնք
 ոռնկն
 ոռնչք
 ջառբոռ
 ջռլոմն
 սառլմն
 սանտր
 սեամք

սինկղ
 սոռսր
 սոռրբ
 վարսք
 տանջք
 տաշլմն
 տոռղտ
 տոռնկ
 տոռրք
 ցոյցք
 ցոռրդ

ցոռրք
 փոռնդ
 փոռնջ
 փոռոն
 փոռքք
 քաշլը
 քարքք
 քիրտն
 քոռնք
 քոռրձ
 քոռրմ

Բոռռ էրլոյռլէ օ

Ա ւ
 աբ բա
 ա բեթ
 ա գաՏ
 ա գատ
 աղ նիւ

գա զախ
 գա զան
 գա զար
 գաղ պէ
 գա լար
 գան գատ

Ե դեմ
 ե գակ
 ե Թեր
 եղ բայր
 եր կին
 ե ըաղ

բա բան
 բա գին
 բա զէ
 բաղ մոց
 բա Ժակ
 բա զոռմ

դա բիւ
 դաբ նի
 դա գար
 դա լար
 դա կոռ
 դա Տիճ

զան գակ
 զա ոռիկ
 զա լակ
 զին ոռոթ
 զոռ գոռդ
 զօ ըեղ

է օհ
է զի
էր զի
է հորձ
է րէ
է րէց

ըմ բոն
ըմ բոստ
ընթ րիք
ըն ծայ
ըն կեր
ըն ձիւղ

թա գոն
թա թառ
թա լուկ
թա կոյկ
թարգ ման
թար թափ

ժա խուկ
ժան կառ
ժա ունդ
ժիժ մակ
ժի պակ
ժո քլ

ի լիկ
ի մաստ
իշ խան
իս որառ
իս կոյն
ի րառ

լա լին
լա կան
լամ բատ
լայ տեր
լէ զու
լէ զակ

խա ժակն
խա զող
խայ տուց
խար բալ
խար դախ
խրն ձոր

ծալ ուած
ծած կոյթ
ծա զիկ
ծա ուայ
ծի ծաղ
ծի րան

կա խարդ
կա կան
կա կուղ
կա զամբ
կաղ նի
կայ թոտ

հա գագ
հադ նի
հա զար
հա կիւձ
համ բառ
համ բոյր

ձա գար
ձա կորձ
ձար խոտ
ձեռ նոց
ձո րակ
ձոր ձիկ

ղա կիշ
ղամ բար
ղին շակ
ղա նոն
ղում րայ
ղօ զակ

ճա խին
ճա կատ
ճա ճանչ
ճա բակ
ճար տար
ճի բան

ճա գիւ
ճագ նիս
ճա Թուգ
ճա լուխ
ճա խաթ
ճա ծուս

յա գորգ
յա կինթ
յակ ըի
յա շորգ
յաս միկ
յե սան

նա ժիշտ
նա խանձ
նա մակ
նա շիճ
նար գէս
նա բօտ

շա բաթ
շա լակ
շա հասլ
շամ փուր
շա պիկ
շի ըիկ

ո գի
ող նի
ող կոյղ
ող ջոն
ոչ խար
ոս կի

չա միչ
չա ըիք
չոր բորգ
չու խայ
չլք մեղ
չլք նաղ

պա լատ
պա խուրյ
պա հակ
պա հետտ
պաղ լեղ
պա ճար

ջայ լանն
ջե ուուսն
ջեր մին
ջեր մակ
ջեր մուկք
ջլն շան

աաբ բի
աա կայ
աա միկ
աե հան
աե սին
աո ճիկ

սա բակ
սաթ նուկ
սա լար
սահ ման
սաղ մոս
սա միթ

վախ ճան
վա դիւ
վա ճառ
վան դակ
վա ուեակ
վաս տակ

տաղ նառդ
տախ տակ
տա կառ
տա դանդ
տան ճի
տա պան

յա մաք
յան կորդ
յան ցորդ
յա սոմն
յու ցակ
յօ դուն

իա թիթ
իա խուտ
իա կանք
իայ լուն
իայ ծաղե
իա ըախ

րա բուն
րախ ճան
րա կերտ
րա հետ
րո պէ
րո տին

ւիւ ւանդ
ւիւ թոտ
ւիւ ծեալ
ւիւ ծիլ
ւլւ սեակ
ւիւ սել

քա կոր
քաղյ կեղ
քա մոյ
քաը ճին
քա ցախ
քե ախ

- o գուտ Ֆա նիտ
- o դիք Ֆլլ պան
- o թանք Ֆլ շալ
- o ժիտ Ֆլ ունդ
- o ճառ Ֆլ ըեր
- o րէն Ֆի զիք

Բարտ Էտ զանիտ Է

Ա բե ղայ
աղ դա պետ
այ գես տան
բաղ մա զարդ
բաղ մաս տեղք
բաղ մա վիշտ

գա գա նակ
գա զի խեժ
գա դա փալ
գա հա նակ
գա հե կան
գա տա ւոր

ե	բե	նոս	խոս	բե	բայ
ե	կա	ւոր	խոս	ժա	մուժ
ե	աւ	ալիտ	խոս	կա	միտ
զազ	բա	գործ	ծա	ծա	նուճն
զայ	բա	գին	ծած	կա	գէտ
զի	նա	ւոր	ծի	բա	նի
է	ա	կան	կազ	մու	թիւն
է	ա	պէս	կաղ	ղու	թիւն
է	ու	թիւն	կա	պու	տակ
ըղ	ձա	լի	հա	կա	բարչ
ըղ	ձու	թիւն	հա	մա	ուտ
ըր	պա	նակ	հաչ	մու	թիւն
թա	գա	ւոր	ձա	ղու	թիւն
թալ	կա	յուճն	ձայ	նա	ւոր
թե	բու	թիւն	ձե	աւ	գործ
ժա	մա	գործ	ղե	կա	վար
ժա	մա	մուտ	ղր	կու	թիւն
ժա	մա	նակ	ղօ	ղան	շիւն
ի	մա	տուն	ձա	խո	բակ
ի	մու	սանն	ձա	կա	ձան
ին	նե	բորդ	ձա	նա	պարհ
լայ	նու	թիւն	մա	գա	ղաթ
լեզ	ուս	նի	մա	զա	պուրծ
լեու	նա	մուտ	մեկ	նու	թիւն

5338-56

յա	գե	ցուցն
յամ	բու	թիւն
յայտ	նու	թիւն
նա	խա	մայր
նա	խեք	գանք
նա	ւա	տի

սա	լա	քաղ
սա	կար	կու
սաղ	մն	սեքք
վաթս	նա	ւոր
վա	ճա	ուիկ
վայ	րե	նի

շա	հա	բեր
շա	հա	տակ
շա	հոք	բամ
ո	լո	բակ
ո	խու	թիւն
ող	բեր	գակ

տա	ղա	չափ
տա	ղա	բան
տաճ	կի	նակ
բա	բու	նի
բախ	ճա	կան
րե	նա	տես

չա	բա	լուր
չա	բու	թիւն
չա	բար	ուեստ
պա	հա	բան
պահ	պա	նակ
պա	ճու	ճանք

ցա	ճու	թիւն
ցայ	գու	թիւն
ցան	կու	թիւն
ւիւ	թա	կան
ւիւ	ճա	դէմ
ւիւ	ճա	տիպ

ջերմ	կա	ջուր
ջեր	մու	թիւն
ջո	կա	բան
ուե	մա	կալ
ուրմ	բա	ձիգ
ուրն	գեղ	ջիւր

փա	կա	գիծ
փա	կա	դակ
փայ	լա	ճումն
քա	ղա	քորմ
քաղց	բա	խոս
քաղց	բա	չունչ

օգ	նու	թիւն
օգ	տա	դեղ
օ	դա	չափ
Ֆեր	լան	դոս
Ֆի	զի	գայ
Ֆլ	լ	րին

Բարձր գրութեան յայտն

Աբ	բա	տու	Տի	Ճան	տախ	տու	թիւն
ած	խա	վա	ճառ	Ճուտ	կա	լու	թիւն
բա	բա	նա	քար	ի	Ճա	կո	թիւն
բազ	մա	գլ	լուխ	ի	մա	տու	թիւն
գա	գաթ	նա	մաշի	լան	ջա	պա	նակ
գա	զա	նա	գունդ	լլ	ճոլ	դու	թիւն
դան	դա	դու	թիւն	խա	բէ	ու	թիւն
գաշ	տա	գէ	տին	խան	տա	ճու	թիւն
եղ	բայ	լու	թիւն	ճա	ու	յո	րեար
եղ	էգ	նա	խանկ	ճո	վա	մար	տիկ
զա	Տո	մու	թիւն	կա	թու	դի	կոս
զայ	բա	յու	թիւն	կա	տա	կեր	գակ
է	ա	կու	թիւն	Հա	զա	բա	պետ
էն	կո	մի	այ	Հա	կա	տու	թիւն
լմի	չա	մար	տիկ	ճա	խոր	դու	թիւն
լնդ	Հան	լու	թիւն	ճայ	նար	կու	թիւն
թագ	նա	խոր	Հուրդ	ղամ	բա	բա	զարդ
թաթ	պա	նա	գործ	ղամ	բա	լու	նակ

Ճա	դա	տու	Թիւն	աւմ	կօ	րի	նախ
Ճա	նա	պար	Տորդ	աւն	գեղ	ջիւ	րեայ
մաս	նախ	յու	Թիւն	սա	լա	յա	տախ
մար	գար	տա	գեղ	սա	կա	ւու	Թիւն
յա	ճա	խու	Թիւն	վայ	րա	գա	ւիթ
յա	մա	աու	Թիւն	վայ	րե	կու	Թիւն

նա	խաշ	խար	Տիք	տա	կա	աւ	պետ
նա	խե	դու	Թիւն	տա	դէր	գու	Թիւն
շա	դաշ	տու	Թիւն	րա	բու	նա	կան
շա	րադ	րու	Թիւն	րա	բու	նա	պետ
ող	շու	նա	գիր	յա	մա	քու	Թիւն
ո	տա	նա	ւոր	յո	լա	յու	Թիւն

ջան	սա	յու	Թիւն	ւի	ւան	դա	գին
շա	րա	ժո	դով	ւիւ	րա	քան	ջիւր
պատ	գա	մա	բեր	մո	խատ	րու	Թիւն
պա	տե	հու	Թիւն	միլ	սաղ	տու	Թիւն
ջեր	մա	սե	նեախ	քա	նա	յու	Թիւն
ջլը	բաշ	խու	Թիւն	քա	աւոր	դու	Թիւն

օ դա պա ըիկ
 օ տա րա նոյ
 Քի զի գա պէս
 Քլ աւան գա յեալ

Ազ	գա	պէ	տու	Թիւն	ճար	տա	սս	նու	Թիւն
բազ	մա	ձեռ	նու	Թիւն	մա	կըն	Թա	յու	Թիւն
գա	հա	լու	Թիւն	յս	բա	բե	բու		Թիւն
դի	մա	դար	ձու	Թիւն	նեն	գա	լու	սու	Թիւն
ե	պար	քո	սու	Թիւն	չա	բա	մա	նու	Թիւն
զու	գա	ձայ	նու	Թիւն	ո	լա	կա	լու	Թիւն
է	ա	կա	նու	Թիւն	չա	փա	ւո	բու	Թիւն
ըն	դար	ձա	կու	Թիւն	պատ	Ժա	պար	տու	Թիւն
Թա	գա	ւո	բու	Թիւն	չը	բա	բա	նու	Թիւն
Ժան	կա	հա	բու	Թիւն	ուս	կա	բա	նու	Թիւն
ինք	նա	բե	բու	Թիւն	սեբ	նա	բա	նու	Թիւն
լեր	գա	յա	ւու	Թիւն	լար	գա	պէ	տու	Թիւն
լսե	լայ	նո	բու	Թիւն	տա	բա	զար	դու	Թիւն
ծո	վա	կա	լու	Թիւն	բա	կա	կա	նու	Թիւն
կա	մա	կո	բու	Թիւն	յան	կա	սի	բու	Թիւն
հա	մար	ձա	կու	Թիւն	ւի	Թա	կա	նու	Թիւն
ձեռ	նա	Թա	փու	Թիւն	փա	տա	բա	նու	Թիւն
դե	կա	վա	բու	Թիւն	բա	չա	բե	բու	Թիւն

օգ նա կա նու Թիւն
 Թի զի գա նը ման

Ոչ	Ճա	տա	բա	նու	Թիւն
բա	լե	համ	բա	ւու	Թիւն
գա	ւա	դա	ներ	գու	Թիւն
դա	տար	կա	լա	նու	Թիւն
ե	լալ	տա	դի	տու	Թիւն
դար	մա	նա	գոր	ծու	Թիւն
ըդ	դի	մա	հա	լու	Թիւն
թե	թե	ւա	մը	տու	Թիւն
ժա	աւն	գա	ւո	լու	Թիւն
ի	մաս	տա	սի	լու	Թիւն
լա	բա	խա	ղա	յու	Թիւն
խը	նա	մա	տա	լու	Թիւն
ծի	ծա	ղա	կա	նու	Թիւն
կար	կա	չա	հո	տու	Թիւն
հա	տա	բա	կոր	գու	Թիւն
ճը	մեռ	նա	հա	լու	Թիւն
Ճա	նա	դար	հոր	դու	Թիւն
մա	տա	կա	բա	լու	Թիւն
յանձ	նա	դաւ	մա	նու	Թիւն
նա	խա	գու	չա	կու	Թիւն
չը	նոր	հա	բաչ	խու	Թիւն
որ	կո	բա	ժե	տու	Թիւն
չը	ուա	նա	ձը	գու	Թիւն
դաւ	կե	բա	յու	յու	Թիւն

տի	մո	նա	կա	նու	Թիւն
վա	նա	ու	կա	նու	Թիւն
տա	կա	ու	պէ	տու	Թիւն
բա	բու	նա	պէ	տու	Թիւն
յա	մա	բա	չա	փու	Թիւն
ւի	ւան	դա	կա	նու	Թիւն
փո	փո	խա	կա	նու	Թիւն
խա	դա	բա	վա	բու	Թիւն
օ	գո	տա	տի	բու	Տի
Ֆի	դի	բա	կա	նու	Թիւն

Բառք եօթնամեայ

ԱԶ	տա	բա	կա	չի	նու	Թիւն
ԲԸ	նա	ւո	բա	կա	նու	Թիւն
ԳԸ	տա	կա	խա	դար	կու	Թիւն
ԴԸ	ժո	խա	չա	ւա	տա	վի
Ե	ուան	կիւ	նա	չա	փու	Թիւն
Զու	գա	Տե	ու	կա	նու	Թիւն
Է	չալ	ժեւմ	նա	պա	նու	Թիւն
Ըն	դար	նա	կա	մը	տու	Թիւն
ԹԸ	ուա	կա	նա	գը	բու	Թիւն
Ճա	մա	նա	կա	գը	բու	Թիւն

Ի	բա	ւա	գոր	ճո	ղու	Թիւն
լու	սա	գա	բա	կա	նու	Թիւն
խո	ժա	դու	ժա	կա	նու	Թիւն
ճո	վա	կա	լա	պէ	տու	Թիւն
կլ	բա	ւո	բա	կա	նու	Թիւն
հա	կա	ու	կա	բա	նու	Թիւն
ձեռ	նա	տեղ	ձա	կա	նու	Թիւն
ղամ	բա	բա	փայ	լա	գու	նեղ
ձա	նա	պար	հոր	դակ	ցու	Թիւն
մա	կար	դա	կա	չա	փու	Թիւն
յա	ւի	տե	նա	կա	նու	Թիւն
նեղ	դաշ	նա	կա	ւո	բու	Թիւն
չլ	նո	բա	վա	ձա	ու	Թիւն
ող	չա	խո	հա	կա	նու	Թիւն
չէ	ղո	բա	կա	նա	հա	ղորդ
պատ	ուի	բա	նա	պա	հու	Թիւն
չա	հա	ւո	բա	կա	նու	Թիւն
ուսղ	մա	սի	բա	կա	նու	Թիւն
ա	կա	ւա	ժա	մա	նա	կեայ
վայ	բա	պա	բա	խո	տու	Թիւն
տի	ե	ղե	բա	գլ	բու	Թիւն
բո	պէ	ա	հա	մա	բա	պետ
յա	մա	բա	չա	փո	ղու	Թիւն
ւիւ	թա	կա	նա	բա	նու	Թիւն
փայ	լա	տա	կե	ցու	յա	նեղ
բա	հա	նայ	ա	գոր	ճու	Թիւն

Ա	մե	նա	իս	աւ	ւո	րու	Թիւն
բա	րե	բա	րոյ	ա	կա	նու	Թիւն
գի	շե	բա	հա	ւա	սա	բա	գիծ
գաս	տի	ա	բա	կա	պե	տու	Թիւն
ե	բաշ	խա	ւո	բա	կա	նու	Թիւն
ի	մաս	տա	սի	բա	կա	նու	Թիւն
լա	տի	նա	բա	նա	կա	նու	Թիւն
խե	լա	յը	նո	բա	կա	նու	Թիւն
կը	բա	ւո	բա	կա	նա	հա	ղոցղ
հը	բո	վար	տա	կա	գը	բու	Թիւն
մա	տա	կա	բա	բա	պե	տու	Թիւն
նա	խա	սահ	մա	նա	գը	բու	Թիւն
ու	Թաւ	տի	ճա	նա	ւո	բու	Թիւն
ջա	բա	բա	րոյ	ա	կա	նու	Թիւն
քը	բիւ	տա	նէ	ա	յու	յա	նեւ

ՀԱՄԱՌՕՏԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ԱՅԲԲԵՆԱՐԱՆԻՍ.

աձ .	աստուած .	ոպ .	որդէս .
այ .	աստուծոյ .	վնյ .	վասն որոյ .
ալ .	աստուծով .	վսկ .	վասն այսորիկ .
ամ .	ամենայն .	տր .	տէր .
եէմ .	էրուսողէմ .	սն .	տեսուն
իէլ .	իսրայէլ .	քս .	քրիստոս
յս .	յիսուս .	լէ .	լնդ
նր .	նորս .	լը .	լստ
նք .	նորքս .	յթ .	այսինքն .
սբ .	սուրբ .	տ .	աշխարհ
սր .	սորս .	ւն .	կայլն .
սք .	սորքս .	ք .	քան .
վս .	վասն .	քօ .	զոր որինսկ .

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
 + - x ÷ =

Բ Ա Ռ Ա Գ Ր ՈՒ Թ Ի Ի Ն

Դասաւորեալ դրութեամբ առ ՚ի զարգայրուցանել
զդեռալարժ համբախս ՚ի հմտական ե ՚ի բառական
գիտութիւնս հեշտեալ :

Յ Ա Ղ Ա Գ Ս Գ Ո Յ Ի Յ .

Գրոյն խմ էրն ունի

Անուն Նշան . 1 Տեսակ Մասն .

Լուսաբանութիւն .

1. Նշանակէ՝ նշան . ցուցակ . կնիք . դրոշակ .

Գրոյն ունի շէրտից

Պատճառ . 2 .	Սկիզբն	Վախճան	Ժամանակ
Թիւ	Տեղի	Աշխարհ . 3	Մարմին
Հաստատութիւն	Երկին	Արեգակն . 4	Լուսին . 5
Աստղ	Լոյս	Ճարագայթ	Շող

Լուսաբանութիւն :

2. Նշանակէ՝ առիթ . սկիզբն . բաղբաշայք . փաստ .
 յանցանք : 3. Աշխարհ կամ երկիրն , հեռիէ
 յարեգակնէ 95 միլիոն մղոն . որոյ և տրամագիծն է
 7928 մղոն . և կատարէ զշրջան իւր յաւուրս 365 :
 4 . Արեգակն՝ որ ըստ նարեկացւոյն՝ կոչի անուրբ
 օրովի , մեծագոյն է քան զերկիր միլիոն անգամ .
 է ալբիւր լուսոյ , շերմութեան և կենաց : Պտոյտքի
 սա շուրջ զառանցիլս . իւրովք յիւրաքանչիւր քսան
 և հինգ աւուրս : Որոյ և տրամագիծն է
 իբրև 870000 մղոն :

5 : Լուսինն քան զայլ երկրորդական մոլորակս մեր-
 ձաւոր գոլով երկրի , դիւրին լինի զննել զնա դի-
 տակամբ . և չափել զտրամագիծ նորին . որէ իբր
 2180 մղոն : Հեռաւորութիւն նորա յաշխարհ մեր-
 մէ՝ է իբր և 240000 մղոն . և լնթանայ ի միում
 ժամու իբր 2290 մղոն :

ՅԱՂԱԳՍ ՉՈՐԻՅ ՏԱՐԵՐԱՅ :

Հուր Օր Հող Զուր

Հ Ո Ւ Ր .

Լուսաբանութիւն :

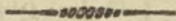
Հուրն է անխառն հեղանուտ , և գլխաւոր ներ-

դորձողն ՚ի բնութեան, յորում կենդանիք և տունկք
 կախեալ կան, և ևս թեթևագոյնն, լուծագոյնն,
 նրբագոյնն, և շարժունն քան զայլ տարերս և երկ-
 բաւոր մարմինս. այլ յաւելաւ լուսափայլութեամբ և
 ջերմութեամբ գերազանցէ զայլ տարերօք, նմանակց
 լեալ երկնային մարմնոց: Խորով ամենալոյժ նրբու-
 թեամբն ընդ մասնէ յամ' մարմինս. և եթէ կարի իմն
 յորդեացի' նովին լուծականութբն, և ջերմութբն
 և շարժմամբ խորով քակտէ և լուծանէ զամ' մարմինն:

Տաղ,	Բոց,	Խանձող,	Կայծ,
Այրումն,	Փայլուն,	Ծուխ,	Գազախ,
Մոխիր,	Մեղծ,	Փայլակն,	Որոտումն:

Լուսաբանութիւն.

Տալն բաժանէ զմասունս նիւթոյ: Բոցն ո՛չ կարէ
 այրիլ աւանց օդոյ: Ի մէջ նախնի յոճայ, որք ըստ
 դեպաց սպանեալ լինէին ՚ի փայլատականց՝ Թաղեալ
 լինէին ՚ի բայեայ, համարեալ իբր ատելի աստուծոյ
 իւրեանց: Որոտումն է բոմբիւնն փայլական:

Օր.

Լուսաբանութիւն.

Օրն է հեղանուտ, ազնուագոյն, քան զջուր, նորբէ

քան զնա Թախանցիկ, Թեթև և շարժուն, և սաստիկ առաձգական. որով կարէ ճնշել և ՚ի կարի իմն փոքրագոյն քանակ ամբոյնիլ. որպէս և անհնարինս անգայտանալ և ընդ զմի իննսպաստիկ մեծագոյն միջոցս՝ քան զիւր բնաւոր քանակ: Սեպհական ինչքօղոյն՝ են Խտութիւն, Ճնշականութիւն և Առաձգութիւն:

Օրն յարժան է ՚ի շարժման՝ գոյացուցանէ

Հողմ, Սեպ, Փոթորիկ, Մըրիկ,
Լուսարանութիւն.

Հողմն հասարակօրէն ընթանայ ՚ի միում ժամու իբր հինգ մղոն: Սեպն՝ երեք մղոն: Փոթորիկն՝ յիսուն մղոն: Մըրիկն՝ ութսուն մղոն:

ՉՈՐԵԱԿ ԳԼԽԱԵՒՈՐ ՀՈՂՄՈՒՆԻՔ:

Ապելիոդ, Չեփիւռ, Ապարքտիոս, Նօտոս,
Լուսարանութիւն.

Ապելիոդ կամ արևելեան հողմն՝ է չոր և վնասակար, զի չնչէ կամ գայ ՚ի մեծ ցամաքէն ասիոյ, ուր սակաւք են գետք կամ ծովք: Չեփիւռ կամ հողմն արևմտեան՝ է խոնաւ, զի չնչէ յաթլանտեան ովկիանոսէն, ուր ձգէ յինքն զմեծ քանակութիւն գոլորշեաց: Ապարքտիոս կամ հողմն հիւսիսային՝ է ցրտաշունչ, զի չնչէ ուղղակի ՚ի հիւսիսային ցրտագին գօտոյն կամ գաւառացն՝ որք հեռաձիգ են ՚ի

ներգործութենէ արեգական և Նօտոս կամ՝ հողմն
հարստային՝ է Չերմ՝ բայց առողջարար, զի շնչէ յայրե-
ցեալ գօտոյն կամ՝ գաւառայն, ուր արեգակն է
կարի իմն գազաթնահայեայ:

ԶՈՒՐ.

Լուսարանութիւն

Զուրն ազնուագոյն քան զհող, թէթեւէ քան զնա և
շարժուն, լոյճ՝ այլ միամած և թափանցիկ, որ և
փողփողէ յընդհարկանիւլ ՚ի նա լուսոյն, որ և է նի
զարդ և անօսրանայ ՚ի գոլորշիս, և խոնաութիւն
թանայ զամենայն յոր հպի, և սողակեալ ընդմտանէ
գրեթէ յամ մարմին, նա և յայնս յորս օդն ոչ կարէ
թափանցել. որով և զամ մասունս մարմնոյ կենդա-
նեայ և բուսոց անուցանէ: Զուրն գոյանայ ՚ի ջրա-
ծին և ՚ի թթուածին միաորութենէ, է թափան-
ցիկ և անգոյն յորժամ է մաքուր և յստակ, և իբրև
ջերմանայ կամ տապանայ բաժանէ զմասնկունս ջրոյ և
և կերպարորի:

ԳՈԼՈՐԸԻ, ՄԵԳ.

Ի յուրեմբ գոլորշոյ՝ էլուէ:

Ամպ,
կայակէ:

Տեղ,
Պղպշակ:

Անձրև,
Ցօղ:

Հուսարանութիւն.

Յորժամ արեգակն արձակէ զճառագայթս ՚ի հանձ
 դիպակողման ամպս ցողագին, շառաւիղք իւր բեկ-
 բեկին և ցլանան, որով և գունաւոր կամար երևեա-
 ցուցանէ. այսինքն է՝

ԾԻԱԾԱՆ կամ ԱՂԵՂՆ՝

Ի որեւոյն և շոյք Եոյժ-Եյր-Յէնն ջերմութեան՝ ելունն

Չիւն,	Կարկուտ,	Սառույց,
Եղևան,	Սառնամանիք,	Սառն.

Հասարանն իմ յոմոլոգիւնն ջուրն՝ ասի

Ովկիանոս,	Ծով,	Գետ,	Լիճ,	Ճախինս
Աղբիւր,	Ջրհոր,	Կոճակ,	Յորձանտաւտ	Խորշ

Հուսարանութիւն.

Չծիածանն երբայցիցիք կոչեն Կճուր աս, և հել-
 լենք՝ Ուրի շուրջման Սառն՝ է ջուր կարծր բա-
 ժանաւ ՚ի ջերմութենէ. Չորք են ովկիանոսք,
 քի՛ խաղաղ սկան, ամթլանտան, հնդկաց և հիւսիսայինս
 Գետն մեծագոյն յաշխարհին ուուսայ՝ է վորդա
 Լիճ կամ՝ ծովակն գլխաւոր ՚ի հիւսիսային ամերի-
 կա՝ է իբրև 1500 մղոն շրջաբերութեամբ .

ՀՈՂ:

Լուսաբանութիւն:

Ի մէջ չորից տարերայ հողն՝ որ քան զայլ տարերս
նուաստ է և տկար յինքեան, սակայն քան զայլս պի-
տանի և կարևոր է ինչ այլ ամ՝ մարմնոյ դոյութեան
և կենայ և բնակութեան. զի հողն է գլխաւոր
նիւթն գրեթէ ամբարադրեալ մարմնոյ, Չինչ և
յստակ հողն է անհոտ. Ի բնէ սպիտակ և չոր.
Տեսակք հողոյ՝ ասին լինելութն. որպէս.

Լեռան,	Պախք,	Ժայռ,	Չոր,
Հովիտ,	Գաշտալայր,	Կղզի,	Յամաք:

Խոտաւորդէ որ ստէ լինել զէն՝ էն սոյն.

Կաւ,	Հող,	Տիրմ,
Մուրաս,	Աւաղ,	Խիճ:

Լուսաբանութիւն:

Լեռան Անդ էս ՚ի հարաւային ամերիկա՝ է մերձա-
ւորապէս չորս մղոն բարձրութեամբ, Կանն է թըր-
ջեալ և շարեալ զանգուած հողոյ, կամ փոշոյ. որ
ոչ կարէ հալիլ ՚ի հրոյ, Մուրասն է մեծամեծ և
խոր մօրք, քի տիղմք, որք գտանին ՚ի լեռինս, ՚ի դաշտս
և ՚ի գետափս, և մանաւանդ յեղեգնուտս և յայլ
տեղիս, ուր անկեալք խրին և բոլորովն ընկղմին.
Աւաղն է բիւրեղացուցումն կամ թանձրացումն պղղ-
տորեալ ջրոյ անձրեաց:

ՅԱՂԱԳՍ ԿԵՆԴԱՆԵԱՅ

ԴԱՍ. Ա.

Մարգ,

Կին,

Կագիկ,

Չղիկն,

Լուսաբանութիւն.

Մարդս է գլուխ գործոյն ան . և բովանդակութի
ինչ, կամ համառօտութիւն ամենայն արարածոյ .
զի զոր ինչ է տեսանել յայլ արարածս , զնոյն է
տեսանել բովանդակեալ ՚ի մարդն, իբր լուսն սքան-
չելահրաշ ճարտարութիւն ամենազօր արարչապետին .

Գերագոյնն ՚ի մէջ ան անբան կենդանեաց է կա-
պիկն. ըստորում առաւել բերե զնմանութիւն մար-
դոյ քան զայլ կենդանիս, եթէ ճարտարութեամբ և
ուշիմութեւ , եթէ յաջողութեամբ առ բիւրատեսակ
գործս, եթէ հիանալի միաբանութեւ, և թէ արտաքին
ձեռով կերպարանայն և շարժմամբ, մինչև մարթէ
սահմանել զկապիկն՝ կենդանի մարդակերպ .

Չղջիկն՝ որ և ասի էլասար, է կենդանի ինչ միջակ
 'ի մեջ հառույ, և չորքոտանեայ. ունի զմաշկաթ և,
 որով թռչի. և միանգամայն է չորքոտանի. որ և ըն-
 դարմանայ 'ի ձմերայնի զամիսս ինչ

ԴԱՍ. Բ.

Փիշ կ՛ճ Քիւ

Լուսարանութիւն.

'ի մեջ չորքոտանեայ առաջին է միիղն. կենդանի
 զօրաւոր և վիթխարի, մեծ քան զամ չորքոտանիս.
 քարձրութիւն նորա յորժամ հասեալ իցէ 'ի լճա-
 ցեալ չափ իւր, է իբրու երեքոտասան կամ չորեքոտա-
 սան ոտնաչափ. ունի և երկայնութիւն նր նոյնպէս.
 Իսկ ստուարութիւն մարմնոյն է այնչափ, մինչև շր-
 ջապատի նր առաւելու գրեթէ կրկնապատիկ քան

զերկայնութիւն իւր՝ յոյր սակա ոտքնորա կարի իճն
 ստուար են՝ առ ՚ի դիւրաւ բառնալ զայնքան
 ահագին ծանրութի մարմնոյն: Փիղք երկայնակեաց
 են յոյժ. ըստ ոմանց՝ ապրին զհարիւր քսան կամ
 զհարիւր յսուն ամս. և ըստ այլոյ՝ մինչև զհինգ
 հարիւր, բայց ՚ի ջերմ գաւառս և եթ. ոնք ՚ի
 հնդիկս և յափրիկէ. զի ՚ի ցուրտ երկիրս ոչ ապ-
 րին ընդ երկարս և ոչ կարեն ծնանիլ անդ: Այս
 սոսկալի մեծ կենդանի բառնայ զբեռն 4000 լիպրէ
 ծանրութեամբ. ՚ի միում առուր ընթանայ վեցօրեայ
 ճանապարհ. ուտէ 60 հօխայ բրինձ, կամ հայ. և
 ըմպէ բազում դոյլջուր: Չափ ծանրութեան նք՝
 է երբեմն 5000 լիտր:

ԴԱՍ. Գ.

Շուն,	Գայլ,	Աղուէս,	Բողենի,	Կատու,
Առիւծ,	Վագր,	Յուլաղ,	Ինձ,	Արջ,
Աբիս,	Սամոյր,	Խլուրդ,	Մուկն,	Ողնի՞

Լուսաբանութիւն:

Շունն է մի ՚ի կատարեալ կենդանեաց՝ իբր կարե-

ւոր պարզեւ այ՝ մարդկութեան Ռենի չէ մեծի սիրոյ
 և բոլորանուէր հնազանդութիւն առ մարդն: Ըռնն
 թէ և անյագ ուտէ, սակայն տոկայ և համբերէ ընդ
 երկար քաղցու: Ոչ կարէ սակամել ՚ի ծառ:
 Գայլն է գազան փոքր և տկար քան զարջ, սակայն
 առաւել վնասակար քան զնա: Ըստակեր է և անյագ
 մտակեր քան զամենայն գազանս: Մեծութիւն նորս՝
 է չորս կամ հինգ ոտնաչափ, աչքն փայլակնայայտ,
 մանաւանդ ՚ի մթան: Չգայարանք նորս սուր են,
 մանաւանդ հոտառութիւն, մինչ առնուլ նմա զհոտ
 մտոյ իբր յերկու մղձաշափ հեռաւորութենէ: Այս
 գազան երկն չի և փախչի ՚ի հրոյ կամ ՚ի ձայնէ հրա-
 յանկոյ: Էգ գայլն ՚ի տարւոյն միանգամ՝ ծնանի
 իբր վեց կամ եօթն կորիւնս:

Աղուէսն՝ է գազան փոքր քան զգայլ, և ոչ այն-
 քան վնասակար և զօրաւոր: Չլուլ նման է շան,
 թաւանդ է և գեղեցկամորթ, գեղին և կար-
 միր: Ծարտար է և խորամանկ յոյժ, զի ՚ի որսալ
 պթաչունս՝ ձևանայ մեռեալ, պարզելով զինքն ՚ի
 վր երկրի, և կալով անշունչ բերանարայ և զլե-
 ղուն արտաքս ձգեալ. զոր տեսեալ գիշակեր թռչ-
 նոյ՝ գան իշանեն ՚ի վր նր, որով և անաշխատ որ-
 սայեալ լինին ՚ի նմանէ: Եւ թէ դէպ լիցի նմա
 անցանել ընդ լիճ՝ կամ ընդ գետ սառույեալ. նախ
 փորձէ իմանալ զթանձրութիւն սառին հպեցուցա-
 նելով զականջ իւր ՚ի սառն և ունին դնելով եթէ
 լուկցի՝ ձայն ջրոյ ՚ի ներքոյ սառին, եթէ ոչ. և
 թէ չսէ՝ անցանէ:

Կան և այլ երկու տեսակի գազանայ լծձ և Յուլազ
 կոչեցեալք. որոյ մորթն է սպիտակի այլ սևաւ աստե-
 ղօք կամ աչօք զարդարեալ ։ Սորա ևս կատարի են
 այլ ոչ ՚ի չափ վագերս ։ Հնարէ զսոսա ընտանեցու-
 չանել ։ մինչև երթալ նոքօք յրա այլոյ գազանայ և
 էրէոյ . մահաւանդ՝ զփոքրագոյն տեսակնց որ դիւ-
 բաւ ընտանենայ, և ծառայէ մարդկան ՚ի տեղի շանց ։

Բորենին՝ է գիշտանձ գազան . ձայնէ ուր մարդ ՚ի
 վրանս հոլուայ . յորմէ խաբեալ մարդիկ իբրև ելա-
 նեն արաւքս՝ կալեալ գիշատէ ։

Առիւծն ՚ի մէջ գազանայ վէհ ճանաչի . զի է կեն-
 դանի շիկամազ և ահաւոր, և մեծագլուխ, բերան
 նորա մեծ . մարմին թեթև և ջղային . ճիրանքն
 ուժեղ, ձեռնք երկայն և զօրաւոր, մինչև յեր-
 կիր կործանելայառ զկենդանիս ։ Այս գազան ամե-
 նայազթ և աներկիւղ յո՛ և իցէ գազանէ թէև՝
 երկնցի յոյժ յօձից ։ Արու առիւծն է իբր ութ ոտ-
 նաչափ, ունի ՚ի պարանոցին զբաշ . այլ ոչ է գն ։

Աագըն՝ է գազան խայտառիխ յաճախեալ ՚ի հնդկիկս ։

արագ աչարժ է յոյժ, որ 'ի մեծ բարձրութի ոստնու
 Ասեն թէ սա ոչ յարձակի 'ի վերայ սպիտակ մարդոյ.
 ուղ և 'նձն. որոյ դէմքն նման է կատուի. աչքն զերկնս

Արջն է գաղան յաղթանդամ կարծրամորթ, թաւ-
 մազ և երկայնահերս թառնայ և ձգէ ձեռօք քարինս,
 հարկանէ և սպտակէ թաթիւ իւրով. երբեմն քայլէ
 իբրև զմարդ կանգուն 'ի վր իրկու յեռին ոտից: Սա
 'ի ձեռքայնի թմրեալ 'ի ցրտոյ մնայ ամիսս ինչս Սրէէ.
 զմեղը և կարէ ուղ մարդ ելանել 'ի ծառս

Մուկն է փոքրիկ կենդանի անսուրբ, բարութ գող
 և ծակամուտ: Մուկն անսառային է գորշ կենդա-
 նի երկիկս մեծ քան զմուկն: Էզն ունի գլխակ ընդ-
 որովայնիւ, զոր բանայ և փակէ ըստ հաճոյից:

Ամենայն կատուենի կենդանիք, որպէս առիւծ,
 վագր, ինձ նն, արձակին 'ի վերայ որոսոյ իւրեանց:

ԴԱՍ. Դ.

Ուղտ,	Եղջերու,	Այծեամն,	Արջառ,	Եղն,
Ցուլ,	Կով,	Երնջ,	Ութ,	Այծ,
Ուլ,	Աւոջ,	Ոչխար,	Խոյ,	Գառնա

Լուսարանութիւն.

Ուղտն՝ է կենդանի կարևոր և նպաստաւոր մարդկան ՚ի հարաւային երկիրս՝ մանաւանդ յաւազուտս : Բառնայ զբեռինս 1200 լիտր ծանրութեամբ. և տանէ զնն ՚ի բազմօրեայ ճանապարհս և յայնքան երկար աշխատութիւնս՝ և ՚ի տօթ արևուտ՝ տոկայ ծարաւոյ աւուրս քանի մի : Կեանք ուղտուց ձգին իբր 40 և երբեմն յիտուն ամ :

Եզն՝ է արու անասուն ինչ և՛ հզօր մարմնով, եղջերաւոր, և բառանջօղ, որ բարչէ զլուծ ագ ՚ի հերկել զերկիր. և կամ տանիլ զբեռինս : Կեանք եզանց ձգին իբր 16 ամ : Անասակար է յոյժ եզանց խոտն կոչեցեալ մոլախինդ, զոր թէ ուտեն՝ սատակին :

Սրջառ կամ կով է անասուն ինչ յոյժ պիտանագոյն և բազմաշահ քան զոչխար : Պիտանութիւն նր առ

կենսա մարդոյ յոլով են և բազմապատիկ. միս նորա
 առատ է առ մեծութե՛ն հասակին քան զայլ ուտելի
 կենդանեաց, անդարար, համեղ և ամենայն խառնու-
 րածոյ մարդկան պատշաճեալ. կաթն պարարտ է
 և առողջարար միանգամայն քան զայլ կենդանեաց.
 յորմէ և կողի և սլանիր պատուական, որ է հասա-
 րակ կերակուր մարդկան ընդ հայի անդարար և
 ակորժահամ: Մարթէ զկնի հնգետասան աւուրց
 ծնանելոյ երնջոյն զորթն, կթել ՚ի նմանէ զկաթն
 իբրև քան և հինգ բաթիլ կամ սրուակ, զոր տայ
 առատութեամբ ՚ի միում աւուր:

Այժն՝ է մի յօգտակար կենդանեաց իբր օգնական
 համարեալ ոչխարի ՚ի պէտս կենաց մարդոյն: Սի-
 րէ սա թափառիլ միայնակ յանապատի և ՚ի լերինս,
 և ելանել ՚ի բարձր դժուարակոխ և ՚ի գահալէժ-
 վայրս, և ննջել ևս յայնպիսի վտանգաւոր տեղիս:
 Ունի այժն չորս ստամոքս իբրև զոչխար, և զկով
 որովք որոճայ ՚ի մէջ այծից առաւել գեղեցիկ, եր-
 կայնահեր, և նրբամազ՝ են այժք հէրակիւոյ և գա-
 զատիոյ և սև աչխարհին բարբարոսաց և հնդկաց.
 յորոց և գործին ազնիւ յիսիք և կերպասք:

Ոչխարն՝ է անատն բառաջօղ՝ որ ծնանի զգառն:

որոյ մինն հալեղ է և պարարտ, ուն և կաթն պարարտագոյն, ասն ջերմագոյն և պիտանի ՚ի հանդերձս, յորմէ գործեն մարդիկ զչուխայ: Չիք չորփոտանի ինչ առաւել հեզ, քաղցր, հլու և անկողիքն զոչխարս: Ոչխարն երկչոտ է բնութեամբ, միտ միտ և տխմար: Սա ոչ զանգիտէ յօձից, այլ կալեալ զնն ոտիւքն սպանանէ:

ԴԱՍ. Ե.

Չի,
խոզ

Էջ
վարազ

Չորի,
կնջ:

Լուսարանութիւն.

Չին ՚ի մէջ բնտանի կենդանեայն, որք առանց ինչ հակառակութեան նպաստամտոյց լինին մարդոյ ՚ի ծառայութիւն է օգտակարագոյնն: Է սա բնութիւն աշխոյժ և ջերմ, քաջասիրտ և արագ. զգաստ և հլու, քաղցր և մարդասէր: Ի մէջ անձիոց՝ ձիք արարացւոյ են առաւել գեղեցիկք և սրննթացք. և զկնի նոցա ձիք մեծին բրիթանիոյ: Կաթն սորա, ուն և իշոյն՝ ոչ գորլ այնքան պարարտ՝ օգտակար է պէսպէս հիւանդութեանց:

Էջ՝ ըստ օրինակի շն՝ է կենդանի պիտանի և օգտակար մարդկանս։ Ահանջք նորա մեծ և մարմինն փոքր, ընթացք նր՝ գուեհական, և բարքն բիրտ, ուր և ձայնն անհեթեթ՝ թեպէտ առնեն զնա արհամարհ։ սակայն ծառայութիւնք նր՝ որով բառնայ զծանրագոյն բեռինս՝ անհամեմատ չափու՝ մեծութեան իւրոյ, մանաւանդ՝ յորժամ դիցի՝ ի վերայ գաւակին որ առաւել զօրեղ է քան զմէջն։ և տուկսն նորա բազում և ընդ երկար աշխատութե. միանգամայն համբերող, և ժուժկալ բարքնր. որով շատանայ սակաւ ինչ կերակրով, նա և լոկ խոտով և տերեւօք. առնեն զնա արժանի սիրոյ՝ և քաջ խնամակալութեանս։

Չորի կամ կիսէջ՝ է կենդանի անհարազատ, ծնեալ յիշոյ և ՚ի ձիոյ. սակայն ծնեալն յիշոյ և ՚ի մատակ ձիոյ առաւել մեծ է և զօրաւոր քան զծնեալն ՚ի ձիոյ և ՚ի մատակ իշոյ։ Սա թեպէտ ունի գարու և զէգ, որք գուգին ընդ իրերաց, սակայն ոչ ծնանին, բայց եթէ հազիւ երբէք. որպէս պատմի դիպեալ ՚ի տեղիս ինչ։ Կեայ իբր ՚ի բազումս առաւել քան զանս երեսունս։

ԴԱՍ. Զ.

Կէտ, Բաղէնայ, Ծովաստղ, Դլփին:

Լուսաբանութիւն.

Բաղէնայն է ահագին կէտ, որոյ մեծութիւնն ըստ պլինիոսի՝ ժամանէ մինչև 4960 ոտնաչափ. որ և կէայ ընդ դարս բազումս: Այս հրէշաւոր կէտ ունի կողորդ անձուկ յոյժ, մինչև զմի փոքրիկ ռինկա ձուկն հազիւ կլանէ: Բնակի սա ՚ի հիւսիսային ովկիանոսն:

Ծովաստղն՝ է կենդանի ինչ մեծ. որոյ գլուխը ման է խողի. ունի զմի մարդաչափ և կէս մեծութիւն:

ԽՆՈՆՈՒՐԴՔ:

Ո՞՞նչ յանաւոր ունի:

Կճղակ,	Սմբակ,	Եղջիւր,	Չէտ,
Կաշի,	Մորթ,	Հէր,	Բուրդ,
Ասր,	Գեղմ,	Պատիճ,	Թաթառ,
Կնճիթ,	Պակունք,	Բաշ,	Ժանիք:

Լուսաբանութիւն.

Թաթառն՝ նշանակէ զկնճիթն, այսինքն՝ զերկայնապեալ քիթն փղաջ, որով իբր թաթիւ առեալ զկերակուրս դնեն ՚ի բերան իւրեանց. և մերթ՝ նշանակէ զկնճիթն ամպոյ. որ իբրև զբազուկ երկայնապեալ յերկնից առնու ՚ի ծովէ զջուր:

ՅԱՂԱԳՍ ԹՌՉՆՈՑ

Որոյ էն յերջարարուէս 2000 փետրիս

ԴԱՍ. Ա.

Անգղ	Արժիւ,	Քօմար,	Յին,
Բաղէ,	Արի,	Բու,	Արսինս

Լուսարանութիւն.

Անգղն՝ է Թռչուն ինչ մեծ և գազանարարոյ, կորակաւուց, և մեծամագիլ, բնութեամբ է սաստիկ գիշախանձ. վն որոյ և մոյլեգնարար յարձակի ՚ի վր նեխեալ դիականց, ոչ ինայելով և ՚ի գէշ փեսակին իւրոյ: Բայց ոչ մերձենայ ՚ի շաղիղս հարեալս ՚ի Թռնաւոր սողնոյ, զոր ճանաչէ ՚ի հոտոյն: Ունի զհոտաւութիւն սրագոյն յոյժ, մինչև առնու զհոտ գիշոյ յընդարձակ հեռաւորութենէ: Այլ գարշի սալանու շահոտութենէ. ուստի բացէ ՚ի բաց հալածի ՚ի գիշէն, որ օժեալ էյլէ անուշահոտ իւղովք. քանզի մահաբեր են նմա հոտաւորութիւնք իւղոյս ուր և կենսատու՝ գարշահոտութիւն գիշոյս: Յաճախ գտանի սալ յեգիպտոս և յարաբիա:

Արծիւ կամ արծուի՝ է բարձրաթռիչ, և սրատես
թռչուն մի: Ուժով, և բարութ մեծանձն. ոչ յար-
ձակի ՚ի վր գիշոյ, այլ ՚ի վր կենդանեաց: Բազում
խնամս ցուցանեն ՚ի վր ձագուց, ոչ միայն մայրն՝
այլ և հայրն. կոչի սա Թագաոր Թռչնոյ:

Քօնոր՝ է տեսակ մի արծուոյ, որ գտանի ՚ի հա-
րաւային կողմանս որոյ երկայնութիւնն թե է ՚ի
թև, է վերջասան ստնաչափ. սա վերայուցանէ ՚ի
բարձունս ոչ միայն զոչխարս՝ այլ և զեզնս անգամ
Յին՝ է Թռչուն ինչ գազանաբարոյ. կերպարանօք
և բնութեամբ նման բազէի: Ունի զթ չամութիւն
ընդ արուխուց. ընդ առաւուց. ընդ արունեաց
և չընտանի հաւուց, զորոյ զձագան բազում անգամ
յերկիր խոյացեալ յափշտակէ: Տեսակք ցնոյ՝ են
երեք, այսինքն՝ Թուխ կարմրագոյն և մոխրագոյն:
Բազէ կամ բազայ՝ է Թռչուն մեծ և ճիրանաոր.
ունի զփետուրս խայտախարիս. և է որսորդ: Բա-
զէք արեւմտեան կողեաց գազանաբարոյ են յոյժ.
մինչև երբեմն կռուիլ ընդ որսորդայ. յորոյ բազէ
մի բերեալ ՚ի սպանիս արձակեցին անդէն կապեալ
ընդ պարանոցն զկնիքն արքունի, և ահա ՚ի մի Թը-
ռիչս եհասա ՚ի տեղին վարկաղակի:

ԴԱՍ. Բ.

Թուօակ, Կաչաղակ, Ագուա, Կկու,
Լուսաբանութիւն.

Թուօակն՝ է երկայնակեաց. և կտուցաւ ՚ի վեր
եղանէ: Կկուն՝ հասարակօրէն պահէ զիւր ձուս
՚ի բոյն ճնճելանս:

ԴԱՍ. Գ.

Կարապ, Սագ, Բաղ,
Լուսաբանութիւն.

Կարապ կամ պոր՝ է ցամաքային թռչուն նման սագի:
Նուիրեալ լինէր առ ՚ի նախնեաց՝ Ապողոնի և
Մուզայից. և ոգիք բարդեանցն՝ որք էին նախնի
բանաստեղծք՝ նշանակեալ լինէին յայս շքնաղագեղ
թռչունս: Սա վասն բերկրեցուցանելոյ զբնակութիս
իւրով վայելու ջն գեղեցկութեամբս սիրելի գտաւ.

Ի թիւս իւր, և եղև այնպէս քաջածանօթ յերգս
մինչ զի զբանաստեղծի կալա զանունս

ԴԱՍ. Դ.

Կուսնկն, Արագիւ:

Լուսաբանութիւն.

Կուսնկն կամ խորդ՝ է թռչուն մի որ ՚ի բարձանց
թռչելով անցանէ ՚ի միոյ աշխարհէ յայլ. քի յեւրո-
պիոյ յափրիկէ. զի նկատէ զժամանակ փոփոխման
օդոյ, և այնպէս յամառան գնաց ՚ի սրտին գաւառս
և ՚ի ձմերայնի՝ ՚ի ջերմին:

ԴԱՍ. Ե.

Զայլամն, Սիրամարգ, Հնդկահաս, Փասիան,
Կաբաւ, Աբաղաղ, Մարի, Լոր:

Լուսաբանութիւն.

Զայլամն անէ զբառասուն և մերթ հիսուն ձուս,
զորս և թաղէ ընդ աւաղով, զի ՚ի ջերմութենէ ա-
րեգականն կենդանացին: Եգիպտացիք զփետուրն
չայլեման՝ դրուաք կամ խորհորհրատ որ նշան արդա-
ցութեան համարին: Աբաղաղն սկզբնաբար յափոյ
սարեալ եղև յեւրոպիա:

Աղանի, Տասրակ, Դոխ, Սարեակ,
 Արտուտ, Տոբիկ, Ճնճըւկ, Սոխակ,
 Կարմրալանջ, Ծիծառն, Կողկոր, Յուպու:

Լուսաբանութիւն.

Արտուտ կամ արեղաձակ է քաղցրաբարբառ թրու-
 չուն մի փոքրիկ քան զթութակ և մեծագոյն քան ըզ-
 ծիծառն. որոյ տեսիկք են քանն և ութ. Սոխակն
 է քաղցրաձայն թռչուն ինչ վայրենի, որ կրէ ՚ի
 գլուխ իւր զթագ. զկերակուր իւր ոչ երբեք ուտէ
 յայտնի կամ առանց լուանալոյ գիճքն ՚ի ջուրս Սո-
 խակէ անյայտ լինին յաշուն:

Ի Ս Ա Ռ Ն Ո Ւ Ր Դ Ի

Թուրքերու:

Կատար, Կատար, Մօրուսք, Թև,
 Իսաժի, Մագիլ, Փետուր, Կոչո:

Լուսաբանութիւն.

Կատարն նշանակէ զթագն գլխոյ արաղաղի, և այլոյ
 Տասուցի Կոչուն ինչի յոտս արաղաղի և շան:

Բերտի Բաշնոյ՝ Է

Չու,

Դեղնույ

Սպիտակույ

Էռասրանութիւն.

Չուք Թաշնոյամբայեալ են կեղևօք, և սաղմն փա-
կեալ ՚ի կեղրոնի իբր ՚ի սրտի զի անլտանգ Ֆաս-
սէ. գոր ոմանք համարին լինել ՚ի մի կողմն դեղ-
նուցին ՚ի մաշին սպիտակ. իսկ ձագքն ՚ի ձեռն
ջերմութեան Թխամօր արտադրեալ ՚ի ձուռջ՝ նախ
ստանան զնշմարանս ողին յետ 14 ժամույ. և ապա ըզ-
սրտին, զուղղոյ և զաշայն. հուսկ յետոյ այլ անդամք
կազմակերպին. որք և սնանին ՚ի սպիտակույէ և ՚ի
դեղնույէ անտի. մինչև բեկեալ ապա զկեղևն ՚ի լոյս
ընծային յետ 451 ժամույ. Եկգիւտոս շերմութիւն
փռան ելանեն. հազարաւորք ՚ի միասին ՚ի միջոցի
սակաւ աւուրց: Կարմիր ձուն զատկական զոր ըն-
ծայեն հայք միմեանց ՚ի յիշատակ մեծի աւուրն սո-
նախմբութեան, և քի փառաւոր յարութեան՝ նշա-
նակէ զլոյս յարութեան մերոյ. և այդ իսկ յոյս՝ ծը-
նանի ՚ի մեզ ինգութիւն մեծ. քանզի ուն ձուն
երկիցս ծնանի, մի՛ յորժամ ածէ զնա մարի. և երկ-
րորդ՝ յորժամ Թխեալ՝ շնչաւորի ՚ի ձագ. սոյնպէս
և մարդ կրկին ծնանի. զի նախ ծնանի բնապէս յՅ.
ուր ուն դեղնույ ՚ի կամարայարկ Յի իբր յանձուկ
ձուռի կայ. և այսէ նք առաջին ծնունդ: Երկրորդ
ծնանի ՚ի հասարակայ յարութեան. ուր որպէս Թէ
Թխաի ՚ի ձագ, և շնչաւորի ՚ի կատարեալ կեանս:

ՅԱՂԱԳՍ ԵՐԿԱԿԵՆՑԱՂ

ԿԵՆԴԱՆԵԱՑ

Որոյ հոշակն էր 300 փետրոս:

ԴԱՍ. Ա.

Կրիայ, Գորտ, Տիտեռն, Սալամանդր, Մողես:

Լուսաբանութիւն.

Կրիայ կամ կրայ՝ է խեցեպատեան զեռուն երկա-
կենցաղ և անթոյն. զորոյ զմիս ձու և զարիւնն սի-
րեն յոյժ յոյնք: Տիտեռն որ է գլուխ անմողեսայ՝
է գազան մեծ հնգետասան կամ քսան ոտնաչափ
երկայնութեամբ: Մարդիկք հարաւային Ծայ հնա-
րիւք և քաջութեամբ մարտալեալ ընդ մնա սպա-
նանէն զնա. որսան ևս կենդանւոյն. և ուտեն զմիս
և զձուս: Սալամանդրն նման է կովադիայի և եր-
բեմն կարծիւր թունաւոր, այլ յարդի փորձոյ ոմանց
տեսաւ լինել անթոյն: Եթէ հասցի տուտ սալա-
մանդրին ոն և այլ մողեսայ և օձից անդրէն աճին.
բոլոյ սալամանդրին անդրէն բուսանի նաև հասեալ
ձամբ լիք կամ ոսկր կողիցն, որով երևի լինել կարի-
լին ստորին ՚ի մէջ մողեսայ:

Օձ,

Իժ,

Քարբ,

Լար:

Լուսաբանութիւն.

Օձք են սեռ ինչ ցամաքային կենդանեաց եղեգնա-
 ձև. առանց ոտից և սկանչաց, որք սողին ՚ի վերայ
 երկրի: Լեզու նց երկձողի է ՚ի ծայրն և ատամնքն
 սուր և սանտրանման. աչք նց փոքրիկ են յոյժ, զորս
 ոչ փակեն ՚ի քուն լինելն: Օձք ձուածին են, և թա-
 ղին զձուս իւրեանց Է հողուլ յորոյ ՚ի յաջորդ ամի
 ելանեն ձագբ:

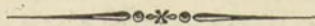
Իժք կենդանածին են, և ծնանին զկենդանի ձագս
 իւրեանց բնական ճանտգարհաւ, և ոչ պատառմամբ
 որովայնի: Իժք մերկանան և զխորիս իւրեանց եր-
 կիցս ՚ի տարւոջն:

Լարն է ազգ մի կարի թունաւորօձի. որ թռչմամբ
 և շաչմամբ հարկանէ զդէմս երեսաց. և թիւնալից
 արարեալ անդէն սպանանէ. յորս ոչ մտանեն դեղք
 բժշկութեան: Ըստ այնմ զոր ասէ մարգարէն, * Լարս
 առանց բժշկութեան արձակեցից ՚ի վերայնց՝ զգազանս
 անսպասի. և Է ॥:

Քարբ է վիշապ օձ ինչ արիւնրուռչտ աչօք.
 որոյ են երկու տեսակք, մինն է երկայնաձիգ՝ և սո-
 զոսկուտ իբրև զայլօձս: Իսկ միւսն է կարճ իբրև
 մի թիգ: Թոյն սր ժանտագոյն, և ազդու են քան
 զլամօձից, մինչ զի զխայթեցեալն տապազին հրով
 սողորնն, և զվերս շիկակարմիր գործեն, և զհերա
 մարդոյ դիւրաթօթաի առնեն:

ՅԱՂԱԳՍ ՉԿԱՆՑ

Որոշ հարկի արժեքը 1000 փետրոս

ԴԱՍ. Ա.

Օձաձուկն, Թմբրաձուկն, Թրաձուկն
Լուսաբանութիւն.

Օձաձուկն առաւել կեայ 'ի ցամաքի քան զայլ
ձկունս: Թմբրաձուկն՝ որ և ասի շքթակ և մերթ
ներկէս, է յոյժ ելեքտրական: Թրաձուկն թշնամբ
է յոյժ կիտի:

ԴԱՍ. Բ.

Լեզուաձուկն, Վահանաձուկն, Առնկաձուկն
Լուսաբանութիւն.

Վահանաձուկն՝ է ձուկն ինչ տափարակ և բոլորակ
'ի ձև վահանի. յորմէ և կոչեցաւ վահանաձուկն:

ԽԱՌՆՈՒՐԴՔ.

Ձուր և ռի:

Թեփի Փեղկք, Թև:

Լուսաբանութիւն.

Թեփ՝ նշանակէ զկեղևանս ձկանոց՝ որք խիտ առ խիտ

չարեալք կան 'ի վր' նց' Իսկ մերթ նշանակէ զկե-
ղեանսն որք ելանեն 'ի ցորենոյ յարացեալ լինին'։
Փեղկք' են բացարանքն գլխոյ ձկանց'։

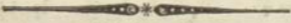
Գործի+ որով+ որոպե+լ լինին յիւնե+ են

Վարձ, Ուսկան, Յանց, Լար, Կարթ.

ՅԱՂԱԳՍ ՄԻՋԱՏԱՅ.

Որոյ են 20000 Տեւոլ+։

ԴԱՍ. Ա.

Բզէզ, Փոսուռայ, Մժեղ.

Լուսարանութիւն.

Բզէզք' են սեռ ինչ կարծրամորթ և քառաթև մի-
ջատաց Գտանին տեսակք ինչ բզէզաց յամերիկա, որք
իբր զփոսուռայս այնչափ մեծ լոյս արձակեն 'ի գիշե-
րի, մինչև միոյն լուսաւորել զսենեակ մի ողջոյն, զորս
և 'ի կիր առնուն փոխան ճրագի. և լուսով նոցա
ճանապարհորդեն 'ի գիշերի, և առնեն զորսորդութիւն

կայեալ զմին 'ի վերայ ձեռին, և զմին 'ի վրոտին:
 Երևին սոքա 'ի գիշերի իբր աստեղք թռուցեալք:
 Փոսուռայն՝ է թեւաւոր ճճի ինչ փոքրիկ: որ թռչի
 յօգս 'ի գիշերի. ունի 'ի տասն իւրում զլոյս արօտ՝
 կանաչագոյն փայլեալ. որ և շիջուցանէ զլոյս իւր
 'ի կէս գիշերի:

ԴԱՍ. Բ.

Ծղրիդ, Մարախ, Մլուկն, Ճպուռն:
 Լուսաբանութիւն.

Ծղրիդն՝ է փոքրիկ կենդանի ինչ թեւաւոր, որ
 գոյանայ 'ի փոսութենէ. սա յաճախ գտանի 'ի ծակտիս
 որմոց, և 'ի գիշերի ճոնչէ:

ԴԱՍ. Գ.

Թիթեռն, Յեց, Թրթուր, Էերամ:
 Լուսաբանութիւն.

Թիթեռն է սեռ ինչ գեղեցիկ քառաթեւ միշատայ:
 Յերկրին չինայ այն չափ հիանալի թիթռունք գտանին
 մինչև զարդարել թեօք զորմունս արքունի սենեկաց:
 Էերամ՝ է թրթուր ինչ մետակսագործ, որ ուտէ
 զտերևս թթոյ, և յաւետ սպիտակ թթոյ, ուստի
 մետաքան յզնուագոյն է:

ԴԱՍ. Դ.

Իշամեղու, Պիծակ, Մեղու, Մըջիւն,
 Լուսաբանութիւն.

Մեղուն՝ է փոքրիկ կենդանի թեւաւոր, որ ժողովեալ յանուշահոտ ծաղկանց զհիւթս՝ կազմէ զմեղը: Պարք մեղուաց հասարակօրէն բաղկանայ ՚ի հնգետասան կամ քսան հազար մեղուաց, Գտածի ՚ի նոսա մի միայն է գ ձուաբեր, որ է մայր և իբր թագուհի պարու նոցա. որ և ածէ զչորս հազար ձուս յընթացս երկուց ամսոց:

ԴԱՍ. Ե.

Բորեղ, Ծանձ, Մժղուկ,
 Լուսաբանութիւն.

Բորեղ կամ գող-խ ածէ զիւր ձուս ՚ի մարմինս անառ նոց: Մժղուկն աճի ՚ի վր հիւթոց կենդանեաց:

ԴԱՍ. Զ.

Լու, Էանաճանձ, Մարդ,
 Կարիձ, Խեցգետին, Խաչափառ,
 Լուսաբանութիւն.

Էանաճանձն կոչի ևս՝ Հիսուսակ: Մարդն ունի աչս

ութ. երկուքն յաչայ նր են յառաջակողման գլխոյն,
երկուքն ՚ի յետակողման, և երկու ևս աստի և անտի
յաջ և յահեակ կողման գլխոյն. իսպախաւն կոչի
ևս՝ խեղբ:

ՅԱՂԱԳՍ ՈՐԴԱՆՑ:

ԴԱՍ. Ա.

ՃՃԻ, ՏԳՐՈՒԿ:

Լուսաբանութիւն.

ՃՃԻ՝ է հասարակ անուն ինչ, որով նշանակէ ան-
թունաւոր և վնասակար որդունք, զեռունք, սո-
ղունք, ցեցք և ժժմունք՝ որք ապականեն զբոյս և
զփայտս, և այլն:

ԻԱՍ. Բ.

Ոստրէ, խեցեմորթ, խխունջն, Կոնքիղոս, Կողինջ:

Լուսաբանութիւն.

Ոստրէք չունին տեղական շարժումն. և չկարեն
գնալ տեղ ոչէ ՚ի տեղի. յորմէ և սոքա համարին
արուէգ. ապա թէ ոչ չմայր տեսակնց, խխունջք
շարժին ՚ի ձեռն ծածանման մաշկին եղելոյ յերկուս:

կողմանս որովային. յորոյ ելանէ հիւթ ինչ մածու-
 ցիկ, որով մածեալ մնան ՚ի վր զինչ և իյէ իրաց,
 ոմանք կան միշտ թաղեալ և ոմանք ելանեն ՚ի վեր,
 կէսք զօրէն կենդանաբուսոյ՝ ինչո՞ք են, և այլք
 որո՞ւք, ուր են ինչի՞ք:

ՅԱՂԱԳՍ ԲՈՒՍՈՑ,

Որոյ հաշ-ին էր 20000 ԲԻ՝:

ԴԱՍ. Ա.

Չիթենի, Ռօզմարին, Պղպեղենի,
 Լուսաբանութիւն.

Չիթենին առ նախնեօքն՝ գրուագ էր համարեալ
 հաշտութեան: Թօզմարին ՚ի հետմն զգեճուին ՚ի
 հանգէս հարսանեաց, նաև յուղարկաւորութեան:

ԴԱՍ. Բ.

Քրքում, Չիրիկ, Խոտ, Բանջար,
 Եղէգն, Արոմն, Գարի, Յորեան:
 Լուսաբանութիւն.

Տեսակք խոտոյ հաշտին իբր 400: Արոմն է այս.

կանիչ ցորենոյ: Յորեանն՝ է տեսակ ինչ արմտեայ՝
յորմէ գործեն զալուր ՚ի նիւթ զւնգուածոյ հայի:

ԴԱՍ. Գ.

Շնալեզու,	Եզնալեզու,	Շնախաղող,	Մանուշակ,
Բաղեղն,	Որթ,	Ճակնդեղ,	Կնձնի,
Մոլախինդ,	Կարսոն,	Չաման,	Սամիթ,
Ախսոն,	Թանթրվենի,	Մոշայ,	Վուշ:

Լուսաբանութիւն.

Չնալեզուն չուտեն անդեայք: Եզնալեզուն յաճախ
բուսանի ՚ի բերիս. ուստի և տարեալ եղև յեւրո-
պիս: Շնախաղողն է խոտ ինչ յոյժ թունաւոր:
Բաղեղն է ազգ մի բուսոյ, որ պտուստի զծառուլք,
որով և լինի վնասակար նոյ: Որթն՝ է թուփ կամ
տունկն խողողոյ: Ճակնդեղն ասի ևս՝ բազուկ:
Չմոլախինդն ուտեն ոչխարք, բայց երիվարք, կովք
և այժք ոչ: Միշաթք չուտեն զթանթրվենի: Չուր
ծաղկան թանթրվենւոյս օգտակար է յոյժ լուսոյ ա-
չայ և զօրութեան: Վուշն է բոյս կտաւոյ, որ յա-
ճախ գտանի յեգիպտոս:

ԴԱՍ. Դ.

Խստոր,	Պրսա,	Սոխ,	Շուշան,	Ծնեքեկ,
Յակինթ,	Հալուէ,	Կնիւն,	Պրտու,	Ուտի:

Լուսաբանութիւն.

Մտն, ասի նաև. կաղաբոյս Յակինթն՝ է անուշա-
հոտ ծաղիկ ինչ. նաև է ակն պատուական. Հալուէն՝
է ծառ մի, յորմէ ելանէ սուիչի ինչ պատուական.
Որեզ կամ բրինձ է ունդ ինչ քաջայայտ:

ԴԱՍ. Ե.

Յախ, Կինամոն, Դաբնի:

Լուսաբանութիւն.

Յախն՝ է չորացեալ ձիւղք, կամ շերտք ծառոյ և
թիոց: Կինամոն, կինամոնոն կամ դարախն՝ է ծառ
ինչ, մեծութեամբ նման ձիթենոյ. որոյ կեղևն է
անուշահոտ, որ և ՚ի գործ ամի ՚ի կերակուրս, և ՚ի
դեղորայս: Ընտիր կինամոնն բուսանի ՚ի սէյլան և
զինի նք՝ ՚ի շին: Յարմատոյ կինամոնի ելանէ քախուրն:

ԴԱՍ. Զ.

Փեգենայ, Մաթուզինի, Ծմակատունկ:

Լուսաբանութիւն.

Փեգենայն, է բոյս ինչ մշտադալար. յորմէ կաղմեն
զդեղթաի ընդդէմ՝ թունից: Ծմաթուզինին ախոր-
Ժանօք ուտեն այժք. բայց ձիք ոչ: Ծմակատունկն
բուսանի ՚ի ծմակի, ուր արևն ոչ ծագէ:

ԴԱՍ. Է.

Փրփրեմ, ԿՏ Անձեռուկ:

Լուսաբանութիւն.

Փրփրեմն է ուտելի բոյս ինչ թթուաշ և պարարտ
որոյ ծաղիկն բայեալ լինի ՚ի մետասանէ մինչև
յերկոտասան ժամն միջօրէի:

ԴԱՍ. Ը.

Մրտենի, Նունենի, Նշենի, Կեռասենի, Տանձենի,
Ջղարենի, Խնձորենի, Սին, Վարդենի, Մորենի:

Լուսաբանութիւն.

Դատաւորք, և ի շխանք աթենայւոյ զգենուին զպը-
սակս արարեալ ՚ի մրտենեայ իբր այլաբանական նշան
ի շխանութեան: Տեսակք խնձորենեայ ՚ի հայաստան
գտանին իբրև 400:

ԴԱՍ. Թ.

Կապպար, Մեկոն, Լեմոնենի,
Ակոնիտոնի, Հողմածաղիկ, Եղբորոս:

Լուսաբանութիւն.

Մեկոնն արտադրէ զափիոն: Ակոնիտոնն է խոտ ինչ
թունաւոր: Հողմածաղիկն է ծաղիկ մի յոյժ գեղեցիկ:

որոյ մերձաւորապէս հաշուին 200 տեսակք։
 Եղբորոս որ և ասի՝ կոճ վրայի՝ համարեալ էր ՚ի
 նախնեաց իբր ազգոսագոյն դեղ խելագարութեան։

ԴԱՍ. Ժ.

Զոպայ, Անանուխ, Ծոթրին, Կատուախոտ։

ԴԱՍ. ԺԱ.

Կաղամբ, Ըողգամ, Մանանելա, Բողկ։

ԴԱՍ. ԺԲ.

Անդ, Լուբիաս, Ոլոռն, Ոսմըն, Բակլայ։

ԴԱՍ. ԺԳ.

Հազար, Եղերդ, Դառնիճ,
 Ոքոզ, Կանգառ, Օշինդր։

ԴԱՍ. ԺԴ.

Վարունգ, Դդմենի, Եղնը, Թթենի, Կաղնի,
 Սնկենի, Սուս, Թեղոջ Մայր, Նոճի։

ԴԱՍ. ԺԵ.

Ուռենի, Բուէկնի, Կանեփ, Կաղամախ, ԳիՆիս

ԴԱՍ. ԺԶ.

Կորեակ, Նարդոս, Հայի, Թղենի, Ժանտաթղենի:

ԴԱՍ. ԺԷ.

Մամուռ, Իմ Լօռ:

Լուսաբանութիւն:

Մամուռն է կանաչ խոտ ինչ իբրև զբուրդ, որ բուսանի ՚ի ծովու, կամ յեզերս նր ՚ի վր քարանց, կամ յափունս գետոց, և կամ ՚ի գիճիս և ՚ի խոնաւուտ տեղիս, և զկեղևովք ծաւոց, և մերթ զաղբերօք:

Խ Ա Ռ Ն Ո Ւ Ր Դ Ի Բ.

Պտուղ,	Միւրգ,	Ողկոյզ,	Խնձոր,
Ծիրան,	Ալոճ,	Նուռն,	Շլոր,
Նուշ,	Տանձ,	Կեռաս,	Թուղ,
Չիթապտուղ,	Ընգոյզ,	Կաղն,	Միջուկ,
Կորիզ,	Սերկեիլ,	Ելակ,	Թութ,
Հատապտուղ,	Վարդ,	Պղպեղ,	Կոճապղպեղ,
Զմուռ,	Ռետիս,	Չիւթ,	Գազիխէժ,
Արմատ,	Կանթ,	Ծղօտ,	Ցօղուն,
Բուս,	Արմ,	Հիւթ,	Բալասան,
Կեղև,	Ոստ,	Ճիւղ,	Տերև,
Ծաղիկ,	Բողբոջ,	Ընձիւղ,	Փուշ,
Կոնոն,	Կոկոն,	Փայտ,	Տախտակ:

Լուսաբանութիւն:

Պտուղն՝ է ընտիր մասն տնկոյ, որ արտադրի ՚ի
փթթիլ կոկոնից՝ անեալ անտի ուն մանուկ ՚ի ստեանց.
սա յոմանս է հատ մերկ, ուն խաղողն. յոմանս է փե-
ճեկաւոր, ուն նուշն, և յոմանս պատենաւոր, որպէս
ցորեան: Տեսակք ողջոյն ուտելն պտղոյ յաշխարհի՝
հաշուին իբրև 12000:

Ողկոյզ կամ խաղող է քաղցրահամ պտուղն որթոյ. որ
իւրով ասորժահամ ներգործութեամբն զուարթա-
յուպանէ, ջերմայուպանէ և զօրայուպանէ զմարդ. և
դեղ է տկար ստամոքայ, ըստ վկայելոյ անձեղէն տա-
ռից՝ թէ, * Գինի ուրախ առնէ, և իւղ զուարթ||:

Չիթապտուղն տե է յերկարագոյնս, և պարարէ և
անուշայուպանէ զկերակուր մարդոյ. և ևս վառեալ
լոյս տայ նմա ՚ի գիշերի:

Պարդն է ծաղիկ ինչ յոյժ անուշահոտ և յոյժ գե-
ղեցկատեսիլ քան զայլ ամ ծաղկունս, որ և ասի
Թագուհի ամ ծաղկանց:

ՀՈՂՔ ԵՒ ՀԱՆՔ

ԴԱՍ. Ա.

Հող Իրանի-Նի-Նի

Կիճ

Աղաբաստր

Գաճ

Լուսարանութիւն.

Կիճ կամ մարմարիոն՝ է տեսակ ինչ աղնիւ և կարծ
րանիւթ քարի որ ըստ քիմիականաց՝ է լուծանելի
յաղ թթուուտ:

Աղաբաստր կամ շիշ՝ է ազգ ինչ աղնիւ թափանցիկ
կճոյ, յորմէ գործեն շիշ իւղոյ անուշիկ. ոչ լինի սա
յ՛ուանդեան ընդ թթուուտ աղի:

Գաճ կամ բուռ՝ է սպիտակ նիւթ ինչ նման կրոյ
որ դժուարաւ ընկղմի ՚ի ջուր:

ԴԱՍ. Բ.

Հող Իրանի-Նի-Նի

Սունկ

Յեսան

Լուսարանութիւն.

Սունկ՝ է բար ինչ գորշագոյն, թեթև, ծակոտկէն
և դիւրաբեկ. ելանէ ՚ի խորոյ Տրաբուղիս լեռանց:

Յեսան՝ է քար ինչ կարծրայեալ յօդ և յիւղ. և մե ըթ
ն շանակէ զքարն, յորոյ վր սրեն չերկաթեղէն գործիս:

ԳՆՍ. Գ.

Հող՝ Կրծքոնի-Ե՛ր՝ է՛

Գայլահազ,
Չմրուխտ,

Յասպիս,
Փորձաքար,

Սանահն,
Ակառ:

Լուսարանութիւն.

Գայլահազն է քար ինչ կարծր. որ ՚ի գործ անի ՚ի
հրայանս. լնդ բեկանիւլսն՝ վերամնան ՚ի նմին այնքան
սրագոյն ծայրքս մինչ զի այնու կարէ ոք ՚ի գործ անել
ոպ անելեօք առ ՚ի կտրել զինչ և իյէ իրս:

Յասպիս՝ է պատուական քար ինչ կարծրանիւթ, որ
ունի զգոյն կանաչ նման զմրխտոյ. լինի և ս դեղնա-
գոյն, կապուտագոյն, կարմրագոյն և սպիտակ. բայց
կանաչն է ազնուագոյն: Բազումք ՚ի քարանց աստի
ունին սիւռեալ ՚ի վր իւրեանց՝ զպէսպէս երակս և
բիծս կերպաւորեալս ՚ի ձև ծառոց կենդանեաց և
այլոց նմանեաց: Ըստ բժշկաց՝ արգելուն զհոտմն
արեան: Չօրայուցանեն զստամոքս. շիջուցանեն զան-
քարելխառն տապ տկնդին. սրեն զտեսութիւն աչաց.
և ընդդէմ թունից լինին դեղթախ:

Սանահն, որ և ասի բիւրեղ՝ է քար ինչ սառնորակ,
թափանցիկ և լուսապայծառ ըստ նմանութեան ջինջ
սառիւն: Սա ըստ բազմաց՝ է հիւթ ինչ իբրև զջուք

որ 'ի խորս երկրի, կամ 'ի ծերացս և 'ի խոռոչս
առլառաժից սաստիկ ցրտութեամբ սառուցեալ կարծ
լուսայ, և այնպէս երկարատե մնալով՝ զգենու ըզ-
բնութիւն քարի, և լինի անլուծանելի հանգոյն
բազմագունի ական:

Չմրուխտ՝ է քար ինչ պատուական և կանաչագոյն,
և է ելեքտրական շվմամբ:

Փորձաքար կամ մահակ՝ է քար ինչ, յոր շիեալ զոսկի
կամ զարծաթ՝ փորձեն զորոյխտութիւնն յ:

Ակատ՝ է քար ինչ պատուական, և բաղադրեալ 'ի
բիւրեղէ և 'ի հողոյ:

ԴԱՍ. Դ.

Հող + աշտուխի + է

Բորակ, Պաղլեղ, Պաղլեղաքար, Ալ
Լուսաբանութիւն.

Բորակ, բարակ, աղբորակ՝ կամ շնչբորակ՝ է աղ ինչ
հանեալ 'ի հողոյ, 'ի գոմոյ, յաւերակայ, յորմոյ, 'ի
Տայուից. ևն:

Պաղլեղ որոյ են բաղում տեսակը՝ է նիւթ ինչ ուր
զբորակ կամ՝ զաղ, փայտ թրջեալ կամ՝ թայեալ 'ի
ջուր պաղլեղին՝ ոչ այրի գիւրեալ:

Պաղլեղաքարն՝ է գաճ պաղլեղի՝ զոր 'ի կիր առնուն
վիրաբոյժք:

Աղէ գոյանայ 'ի ջրոյ ծովու և յերկրային Տիւթոյ՝
 զոր հասարակօրէն լոսեալ ցանեմք 'ի վր կերակրոյ՝
 Աղի խառնեալ ընդ ձիւն և ընդ սառն՝ սաստկա-
 ցուցանէ դպրտութիւն. և յիւր խառնեալ սակա-
 ծախի իւրն 'ի լապտերի :

ԴԱՍ. Ե.

Հող Դի-Դու-Դու-Դու՝ Ե՛

Սաթ, Ծծումբ, Չառիկ :

Լուսարանութիւն :

Սաթն, որ և ասի՝ բազմագունի ակն՝ է աղնիւ քար
 ինչ դեղնագոյն. յորժամ թայեալ զսա 'ի ջուր և 'ի
 հուր մերձեցուցեալ՝ վառի իբրև զմոմ, և ոչ
 ծախի. բայց յորժամ ձէթ արկցի 'ի վերայ նորա՝
 փոխանակ առաւել բորբոքելոյ՝ շիջանի : Իսկ 'ի
 բժշկականութեան ունի զբազում օգտութիւնս. և
 է յոյժ ելեքտրական :

Ծծումբ՝ է հանք ինչ դեղնագոյն, որ ելանէ յերկ-
 րէ իբրև գիոշտ երկրի մասունք նր են ձիթայինք,
 յորժամ 'ի հուր մերձի՝ վարվաղակի բորբոքի, և
 հանէ զհոտ գարշելի : Ոչ լուծանի սա 'ի ջուր :

Չառիկ, որոյ երեք են տեսակք՝ քի՛ կարմիր, սպի-
 տակ և դեղին, է հանք ինչ, որ ելանէ յերկրէ իբրև
 զքար, զորս լոսեալ 'ի գործ ածեն 'ի նկարս, և յայլ
 դեղորայս մարդիկք. է բնութիւնս որ և վնասա-
 բեր, մանաւանդ սպիտակն. և է կարի ինն վառելի :

Մ Ե Տ Ա Ղ Կ Ա Մ Հ Ա Ն Ք

Դ Ա Ս . Ա .

Հրահալելի, Ոսկի, Արծաթ, Անագ,
Պղինձ, Երկաթ, Կապար, Արոյր,
Պողպատ, Մագնիս, Սպիտակ, Նօթ,
Կինաբարիս, Ապակի, Մարգարիտ, Քարահանք:

Լուսաբանութիւն:

Հրահալելի, մետաղ կամ հանք՝ նշանակէ զինչև
իցէ իր որ յերկրէ ելանէ, և կարէ հալիլ հրով
և ձուլիլ որպիսի է ոսկին, արծաթն, ևն:

Ոսկին 'ի մէջ հանքայ զառաջին տեղին ունի, ուր
և 'ի մէջ քարանց՝ անդամանդն: Է և ստեսակ մինտ-
րագիւտ և աղնիւ հանքի կոչեցեալ փլադինայ՝ ուր
զոսկի, բայց սպիտակ իբրև զարծաթ. զի զօրէն ոսկ
ւոյ ոչ ժանդահար լինի: Ասի թէ՛ 16 ունկի ոսկւոյն՝
ոսկեզօծ արասցէ զարծաթի թէլ մի, որ բաւական իցէ
պատել զբոլոր հողագնտովս:

Մի գարեհատ արծաթն կարէ սիրելի կամ ընդար-
ձակիլ իբրև չորս հարիւր ոսնաչափ:

Պողպատն է տեսակ ինչ կարծրագոյն երկաթոյ, որ
գտանի 'ի հանքս երկաթոյ:

Մագնիսն՝ է քար ինչ երկաթախառն ձուլեալ յիւր
կաթոյ՝ ի քարէ յիւղոյ և յաղէ. որոյ չորք են գրւ-
խառնը զօրութիւնք. Ձգիւ Ա-իւ՛ Ուշիւ և Չ-
ւրիւ. Ձգիւ զօրութեամբն յինքն յսիշտակէ զեր-
կաթ մի՛նչն 60 լիպրէ. Եթէ առկախեսցին երկու
մագնիսք՝ դիմեն առ իրեարս փոփոխակի ձգելով ըզ-
միմեանս. Ասնիչ զօրութեամբն՝ եթէ իցեն լը այլ
և այլ բւեռաց վանեն զիրեարս. Ուղղիչ զօրութեան
մագնիս ինքնին միով բւեռաւ իւրով՝ ի Տիւսիսա
կողմի և միւսովն՝ ի Տարաւակողմն Տայի. որով
Տարեցաւ կողմնացոյցն նաւուց. Իսկ Տաղորդիչ զօ-
րութեամբ զյատկութիւն իւր Տաղորդէ երկաթոյ
և պողպատի առանց կորուսանելոյ ինչ յիւրմէ.

Սպիտակն՝ է կապարն փոխարկեալ ՚ի կիւ սպիտակ
որ ՚ի գործ ածի ՚ի նկարս.

Աինաբարիս կամ տինաբարիս՝ է ծծումբ խառնեալ
ընդ անդկի.

Մարգարիտն՝ է սպիտակ գոհար ինչ բողբոակ, որոյ
յարգ և պատին քաջայայտ է ՚ի մէջ սմաղանց, և
մանաւանդ տիկնայց. Ընտրելագոյն մարգարիտք գտա-
նին ՚ի բահրին ՚ի ծոցն պարսից. Հիանալի է յոյժ
գոյացութիւն մարգարտի ՚ի գաղտակրիային. քանզի
ամենալճիտ աւազք մանրագոյն անցեալ ընդ մասունս
գաղտակրիային Ժողովին յընդունարան այսր խեցե-
մորթի. որանօր զօդին Է միմեանս և տրամադրին. և
լինին մարգարիտ, որ լը այլևայլ նիւթոյ և եղանակի

լինին այլևայլ դոճուկ և ձևով, մեծ և փոքր: Ըստ
 այսմ և առաջ սերտագոյնք անյեալ լը ճղճղկէն գոյս
 յոտի երիկամանոյ զնստին ՚ի բուշտն, և անդ վանակնա
 նան. յորմէ պատճառի քարն ՚ի բուշտն: Յուլիոս Կի-
 սարոս ընծայեաց Սերուհիլեայ մօրն Բրուտոսի զմար-
 գարիտ մի, որ արժէր 80,000 ձքին կամ վենետիկեան
 ոսկի, որ առնէ իբրև 400,000 ուռփի Տնդկաց:

Քարահանքն է մետաղ կամ հանք քարանոյ, յորս գոյ-
 անան զանաշան քարինք: Քարինք ոչ այլ ինչ են տիրա
 պէս, եթէ ոչ հող կուտեալ և մածուցեալ ՚ի մի,
 ՚ի հիւթոյ ինչ որ առ սակա սահա չնդելով տայ
 մասանց հողոյ առաւել սերտ միաւորիլ ընդ իրերաց:
 Եւ յայնսակս ը օրինակի հողոյ բաժանին և քարինք
 յերիս սեռս, յսպակենիւթս, ՚ի կրանիւթս, և ՚ի
 կաւանիւթս: Ապակենիւթքն են առաւել կարծր և
 ծանր քան զայլ քարինս, և կայծ արձակեն հարեալք
 պողպատիւ:

Մ Ա Ր Դ Կ Ա Յ Ի Ն
Ա Ն Դ Ա Մ Ա Ջ Ն Ն Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

Դ Ա Ս . Ա .

Մարմին, Անդամ, Ոսկր, Աճառ, Մասն,
Զիւլ երակ, Շնչափող, Միտ, Մկան,
Կաշի, Թաղանդ, Թեւ, Մաղ, Գանգուր :

Լուսարանութիւն :

Երակք են խողովակք ինչ որք հաւաքեն և դարձապանեն անդրէն զարիւնն ՚ի ծագաց շնչերակաց կամ ներդից առ սիրտն :

Մկանունք ՚ի մարմին մարդոյ՝ հաշուին իբրև 446 : Պաշտօն մկանանց է նախ կատարել զշարժմունս մարմնոյ յաւետ զկամայականս : Երկրորդ խառն ընդ ջրաց տան մարմնոյն զոյժ և զթեթևութիւն :

Շնչափողք, կամ շնչերակք են խողովակքն, որք ելան ենն ՚ի խորոց սրտի, և անտի բաժանեալ յանդամն՝ բաշխեն զարիւնն առ իւրաքանչիւր մասն մարմնոյ :

Եւրոպայի կանայք գանգրեն և խոպոպեն զհերս գըլխոյ իւրեանց ջեռուցեալ երկաթով : Իսկ կանայք նախնի յունաց՝ առ ՚ի բայայայտել բանիւ զսուգ և զդառնութիւն սրտի իւրեանց վն մեռեալ ընտանեաց և բարեկամաց՝ հատանէին զհերս գըլխոյ իւրեանց և նոցուն նուիրէին գերեզմանի :

ԴԱՍ. Բ.

Խելք,
Արիւն,

Ուղեղ
Կաթն,

Ճալպ,
Մաղձ:

Լուսաբանութիւն.

Խելք կամ ծուծ՝ նշանակէ զուզեղն գլխոյ կենդանւոյն:

Մաղձ կամ լեղին՝ է հասարակ անուն երկուց հիւթոյ կենդանւոյն. որոյ մինն է դեղին. իսկ միւսն սեաւ: Գոյանան սք ըստ մեծի մասին՝ ի խախայոյն՝ է կծու և ի դառն կերակրոյ. և պատճառեն ըզպէսպէս հիւանդութիւնս և զախտս՝ մանսւանդ ըստամոքաց:

ԴԱՍ. Գ.

Գլուխ,	Գազաթն,	Երեւք,	Դէմք,
Սկաւառակ,	Ճակատ,	Յոնք,	Արտեանունք:
Աչք,	Բիբ,	Սպիտակուց,	Ալբիւր,
Քունջ,	Արտօւր,	Ունկն,	Բլթակ,
Քունք,	Ունջ,	Ռունգն,	Այտ,
Շուրթն,	Բերան,	Լինտր,	Ատամն,
Ծնօթ,	Լեզու,	Կզակ,	Մօրուք:
Պարանոց,	Ծոծրակ,	Որկոր,	Ուս,
Ողն,	Կուրծք,	Գիւրկ,	Կուշտ,
Երկամուկք,	Փոր,	Պորտ,	Ազդբ:

Չիտո,	Ծունկ,	Սրունգն,	Ուրբ,
Թամբ,	Ոտն,	Ոտնամատն,	Կրունկն,
Գարշապար,	Ներքան,	Բազուկ,	Անթ,
Անթատակ,	Արմունկն,	Դաստակ,	Չեռն,
Սջ,	Ափ,	Մատն,	Ծկոյթ,
Մատանեմատն,	Միջամատն,	Ցույամատն,	Բոյթ,
Կռուփ,	Բուռն,	Եղունգն,	Յօդք:

Լուսարանութիւն.

Բոլոր ատամունք մարդոյ, են 32: Առաջին ատամունքն որք բուսանին 'ի տղայական հասակի՝ ենութ, կըծիք կամ հատուք կոչեցեալք, որք են յառաջոյ կողման բերանոյն:

Սրունգն բազադրեալ է յերկուց ոսկերաց:

Ոտնամատն կամ մատունք ոտից՝ բայ 'ի բութէն, բազադրեալ են յերկուց ոսկերաց, իսկ բոյթն՝ յերկուց ոսկերաց միայն:

Դաստակ կամ դաստակ ձեռաց՝ պարունակէ զութն մտքրիկ ոսկերս:

Յիւրաքանչիւր ձեռին հաշուին 27 ոսկերք: 'ի մէջ ան աղանց. մանաւանդ հայոց. պարսից և յունաց սովորութիւն է՝ խոստանալ զհաստ իւրեանց կամ զերաշխատորութիւն տարով զաջ ձեռն իւրեանց: Իւրաքանչիւր մասն ձեռին բայ 'ի բութէն՝ ունի զերկու ոսկերս, իսկ բոյթն զերկու միայն:

ԴԱՍ. Դ.

Խաչախոյ, Թոք, Հունչ, Սիրտ,
Գուռն, Աղիք, Լեարդ, Փայծաղն:

Լուսաբանութիւն.

Հունչն՝ ըստ փիլիսոփայից, է անօսը և նուրբ ոգիք
օդատեսակք, որք իբրև զնուրբ գոլորշիս ծնեալ
լինին ՚ի սիրտն զօրութեամբ ջերմութեանն, և մղեն
զարիւն յիւրաքանչիւր անդամն, որոց ՚ի զօրանալն՝
զօրեղանայ կենդանին, և ՚ի պակասիլն՝ լքանի, և
նուաղի:

Գուռն լի բժշկաց՝ նշանակէ զվերնաբերանն ստա-
մոքաց:

ՀԻՆԳ. ԶԳԱՅԱՐԱՆԻ ՄԱՐԴՈՅ.

ԴԱՍ. Ա.

Տեսանելիք, Հոտոտելիք, Ճաշակելիք, Լսելիք,
Հօշակելիք:

Լուսաբանութիւն.

Զգայութիւնն տեսանելեաց ազնուագոյն է, և ան-
նիւթականագոյն քան զայլ նմ զգայութիւնս. զի առա-

ւել հեռաձիգ է և անայլայլակ քան զլսողութիւնս
 և առ աւել պայծառ ծանօթութեանց տղաւորիչ ՚ի
 հոգին քան զայլ զգայութիւնս՝ որով հետեւ բայթ-
 յայտագոյն ևս իմանամք զոր տեսանեմք՝ քան զոր
 լեմք և հոտոտեմք՝ կամ ճաշակեմք և շօշափեմք։
 Այս զգայութիւն միայն՝ երևեցուցիչ է իրայ. իսկ
 այլ զգայութիւնք՝ են միայն զեկուցիչք և յայտարարք
 նոցին առանց երևեցուցանելոյ։ Վն՝ այս զգայութե
 կարևորագոյն է քան զամենեսին, որում այլք սատար
 են և լրացուցիչք իբր ծառայ և արժանեակք նորուն,
 զորս կառավարէ նա և առանց սորա՝ ոչ են նոքա
 ձեռնհաս ու՛ պարսն է զուարճացուցանել զմարդ.
 իսկ սա առանց նոյ բաւական է ՚ի բերկրութիւն և
 յերջանկութիւն մարդոյ յաստի կեանս. քանզի չիք
 ինչ քաղցր և զուարճալի իբրև զլոյս, յոր աչք մի-
 այն վայելեն։

Զգայութիւն հոտառութեան առ աւել նուրբ է
 քան զճաշակելեացն. մինչ զի հոտառութին՝ ոչ այն-
 չափ որիչ զգայութիւն թուի ՚ի ճաշակելեաց, որ-
 չափ ազնուագոյն մասն և լրումննք. քանզի հոտա-
 ռութին է իբր համառութիւն գոլորչեաց։ Այս
 զգայութիւն է առաջնորդ և իբր փորձաբար ճաշ-
 կելեաց. զի զոր կամիմքն ճաշակել, նախ հոտոտե
 լով զնեսցուք զլառին՝ և ապա մատիցուք յուտել։

Գաշակելեացն զգայութի առ աւելու քան զշօշա-
 փելեացն. ըստ որում ճաշակն կարգեալ է առ լոյծ
 մարմինս և առ հիւթս ամրապինդ մարմնոյ ՚ի հա-

Տառութիւնս իսկ շօշափումն առ պինդ մարմինս ՚ի ըզ-
գայութիւն և եթ: Չգայարանք ճաշակելեաց թուի
սուր լինել ՚ի մարդն, քան յայլ կենդանիս, զի որով-
հետև փափկութիւն մարդկային մարմնոյ պահանջէ և
անուսդ փափուկ, ապա հարկ է և համառութեան
նորա լինել սուր և փափուկ, որով կարասցէ ընտ-
բութիւն առնել և որոշել ՚ի մէջ ննասակար և օգ-
տամատոյց եղելոյն:

Չգայութիւն լսելեաց է առաւել աննիւթակն քան
զգայութիւն հոտոտելեաց, ճաշակելեաց և շօշափելեաց,
զի ոչ է զգայութիւն թանձրանիւթ հանգամանայ մարմ-
նոյ, այլ որպիսո՞ւ է եղանակինց, քի որպիսո՞ւ է շարժ-
ման: Աննիւթական ասի, զի և եղանակ լսելութեանն
լինի նուազ եւ իբր անզգայի այլայլութիւն ականջոյ,
մինչև եթէ չէաք հաւաստեալ ՚ի վերայ հասեալ
պաշտաման այսր գործարանաց, յերկբայս լինէաք թէ
որով իւրիք ձեռնհաս իցեմք ՚ի լսել:

՚ի մէջ զգայութեանց մարմնոյ թէ պէտ ստորինն և
առաւել նիւթականն է զգայութիւնն շօշափական.
բայց ընդ հանրագոյն է քան զայլ զգայութիւն, իբր
հիմն համարեալնց ամբ: քանզի այլ ամ զգայութիւն
մարմնոյ ոչ այլ ինչ են, եթէ ոչ այլ և այլ կատարե-
լագոյն տեսակք զգայողութե: Իւրաքանչիւր առան-
ձին զգայութիւնք են յանգամս ինչ մարմնոյ միայն.
Իսկ շօշափականն կամ զգայող զգայութիւն ծաւա-
լեալ է ընդ բոլոր մարմինն, քան զի բովանդակ մար-
մինն պէտս ունի զգայութեանն առ ՚ի խնդրել զօգ-

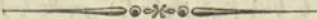
տակարան անձին, և զգուշանալ ՚ի վնասակարաց: Եւ
 զի մարմին մարդոյ է առաւել փափուկ և ազնիւ քան
 զայլ աձնայն կենդանեաց, և կեանք նր պատուա-
 կանագոյն և հարկաւոր քան զնոցայն. նմին իրի՛ այս
 զգայութիւն տեսչութի՛ արարչին է առաւել կա-
 տարեալ ՚ի մարդն քան յայլ անձ կենդանիս:

Հ Ի Ե Ա Ն Դ Ո Ւ Թ Ի Ե Ն

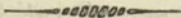
Տկարութիւն,	Վերք,	Ջաղջախանք,
Յաւ,	Խոց,	Ախտաժետութի՛,
Ուռոյց,	Քաղցկեղ,	Ուրկութիւն,
Բոր,	Սզի,	Ժանտախտ,
Տենդ,	Լերդայաւուի՛,	Ծիւրումն,
Ջրգողութիւն,	Վերնոտութի՛,	Կաթուած,
Քնափութիւն,	Մտաթափուի՛,	Գելումն,
Ջղայաւութի՛,	Թմբրութիւն,	Գոնջութիւն,
Գլխայաւութի՛,	Ատամնայաւք,	Հարբուխ,
Հազ,	Կերկերումն,	Կշտայաւք,
Ընչարգելուի՛,	Դալուկն,	Թանջք,
Յօդայաւութի՛,	Խլրդենի,	Որուայնալուծութի՛:

ԲԺՇ ԿԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

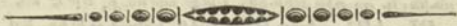

Դեղ	Երակահատութի,	Փսիամբ,
Մաքրողականք,	Գրեխ,	Ըմպելիք,
Դեղահատ,	Սպեղանի,	Օծանելիք:

ԳԻՊՈՒԱԾԻ ՄԱՐՄՆՈՅ.

Հեծկլտանք, Փռնչիւն, Յօրանջումն, Ծիծաղ,
 Հաւաչանք, Դողումն, Շառագնուի, Լայ:

ՔՐԻՍՏՈՆԵՈՒԹԻՒՆ

Ատուած,	Աճութիւն,	Տէր,
Տէրութիւն,	Էութիւն,	Ստեղծող,
Յիսուս,	Քրիստոս,	Փրկիչ,
Փրկութիւն,	Ազատիչ,	Ազատութիւն,
Բարեխօս,	Բարեխօսութի,	Մարդեղութի,
Յղութիւն,	Ծնունդ,	Փորձութիւն,
Այլակերպութի,	Խաչ,	Խաչելութիւն,
Յարութիւն,	Համբարձումն,	Հոգի Սուրբ,
Սրբիչ,	Սրբութիւն,	Մխիթարիչ,
Երկնք,	Դժոխք,	Փառք,
Տանջանք,	Աճպաշտութի,	Անանձութիւն,
Մեղք,	Պարգեք,	Երանութիւն,

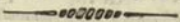
Աստուած է էակ ինքն ինքեամբ. յորակէ կախին և յառաջ գան այլք. և յորում գտանի բովանդակ լրութիւն գոլոյ իբր յառաջնում աղբեր: Չգոլ նորա խոստովանին ամ ազինք երկիրպագանել նմա. և ՚ի կարդալ զանուն նորա . և ՚ի պաշտել զնա ծիսօք ինչ, որ պաշտումն կոչի՝ կրօն:

Քս՛ է նոյն ինքն Քս և ան և հայր. որէ անեղ և անարար. և է արարօղ սկիզբն ամ եղելոյ, ըստ ասացելոյն Պօղոսի երանելոյ, Թէ՛ * Չի նովա հաստատեցաւ ամ որ ինչ յերկինս, և որ ինչ յերկրի. որ երևին, և որ ոչն երևին. եթէ արարք, եթէ տէրութիք, եթէ պետութիք, եթէ իշխանութիք, ամ ինչ նովա և ՚ի նոյն հաստատեցաւ: || Նոյնպէս Թէ՛ * Չի ՚ի նմա բնակէ ամենայն լրումն անութեն մարմնապէս: || Ըստ այսմ և կիւրեղ արեքսանդրացին ասէ, * Բովանդակ անութիւնն բնակէ ՚ի քս յն, ուն հոգի բնակէ ՚ի մարմնի իւրում առանց որոշման և առանց խառնակուի. ի միաւորեալ իսկապէս և անշփոթ: || Ըստ այսմ մտայ և սբ Յովհաննէան ասէ Աւետարանիչ. Թէ՛ * Իսկզբանէ էր բանն, և բանն էր առ ան. և ան էր բանն, Նա՛ էր իսկզբանէ առ ան: * Սկիզբն ինչ նովա եղև. և առանց նորա եղև և ոչինչ որ ինչ եղևն: || Արդ՛ առ ՚ի աներկբայաբար խոստովանել և յուրանել զանութի քի, և զամենակատար հաւատարութի և զգործակցութիւնն սբ ընդ այ հօր, միով բանիւ նոյն ինքն Յս Քս եզրակացուցանէ, յառ

սէլն՝ *Իս և հայր իմ մի եմք։ || Եւ դարձեալ * Ասէ
 ցնա փիլիպպոս. տէր՝ ցոյց մեզ զհայր՝ և շնտ է
 մեզ * Ասէ ցնա յն. այսչափ ժամանակս ընդ ձեզ եմ,
 և ոչ ծանեար զիս փիլիպպէ. որ ետես զիս՝ ետես ըզ-
 հայրն. և դու զիմորդ ասես՝ եթէ ցոյց մեզ զհայրն
 * Ոչ հաւատաս եթէ ես՝ի հայր՝ և հայր յիս է։ ||

Ծ Ն Ո Ւ Ն Դ Ն Ք Ր Ի Ս Տ Ո Ս Ի

* Գիրք ծննդեան յի քի որդւոյ դաւթի որդւոյ արքա
 հանու. * Արքահամ ծնա զիսահակ. Իսահակ ծնա
 զյակովբ. Եսակովբ ծնա զյուդա. և զեղբարս նր. *
 * Յուդա ծնա զփարէս և զգարա ՚ի թամարայ. Փա-
 րէս ծնա զեզրոնն. Եզրոնն ծնա զարամ. * Արամ
 ծնա զամինադար. Ամինադար ծնա զնասսոնն. * Նա
 սսոնն ծնա զսարգոնն. * Սարգոնն ծնա զբոոս ՚ի
 հոեբարայ. Բոոս ծնա զուբեդ. ՚ի հոեթայ. Ու-
 բեդ ծնա զյեսսէ. Եեսսէ ծնա զդաւիթ արքայ. *
 * Դաւիթ ծնա զսողոմոնն ՚ի հնոզէն ուրիայ. * Սո-
 ղոմոնն ծնա զլուորամ. Բորամ ծնա զաբիա.
 Աբիա ծնա զսասի. * Ասաի ծնա զյովտաիաթ.
 Եովտաիաթ ծնա զյովրամ. Եովրամ ծնա զդաւիթ.
 * Ողիա ծնա զյովաթամ. Եովաթամ ծնա զարթազ.
 Արթազ ծնա զեզեկիա. * Եզեկիա ծնա զմանասէ.
 Մանասէ ծնա զամուս. Ամուս ծնա զյովսիա.
 * Եովսիա ծնա զյեքոնիա. և զեղբարս նր առ զէ.

Դու թեամբն բարեկարգոյ * Յետ գերութեն բա-
 բեկարգոյ ծնաւ յէքոնիա զաւլաթիւէ Լ * Սաղաթիւէ Լ
 ծնաւ զգորաբարէ Լ * Չորաբարէ Լ ծնաւ զաբիուդ *
 Աբիուդ ծնաւ զեղիակիմ * Եղիակիմ ծնաւ զազուլը *
 * Ազուլը ծնաւ զադուկ * Սադուկ ծնաւ զաբին *
 Աբին ծնաւ զեղիուդ * Եղիուդ ծնաւ զեղէազար *
 Եղէազար ծնաւ զմատթան * Մատթան ծնաւ զյակուլը *
 * Յակուլը ծնաւ զյուսէփ զայրն մարեմայ որում
 խօսեցեալ զմարիամ կոյս * յորմէ ծնաւն Յն * որ
 անուանեցաւ Քն * Արդ ամ ազգք յաբրահամէ
 մինչև 'ի դաւիթ' ազգք չորեքտասանք * Եւ 'ի դա-
 թէ մինչև 'ի գերութին բարեկարգոյ' ազգք չորեք-
 տասանք * Եւ 'ի գերութենէն բարեկարգոյ մինչև 'ի
 քն' ազգք չորեքտասանք * Եւ յի քի ծնունդն էր
 այսպէս * Խօսեալ զմայր նր մարիամ յովսէփու,
 մինչև եկեալաւ միմեանս * գտաւ յղայեալ 'ի հոգ
 ւոյն սբոյ * Եւ յովսէփ այրն նր քանզի արդար
 էր և ոչ կամէր առաւել զնա, խորհեցաւ լռելեայն
 արձակել զնա * Եւ մինչ գեռնա զայս ածէր զմը-
 տաւ, ահա հրեշտակ տն 'ի տեսլեան' երևեցաւ նմա
 և ասէ * յովսէփ որդի դաւթի մի՞ երկնչիւր առնու Լ
 առ քեզ զմարիամ կին քո քանզի որ 'ի նմայն ծնեալ
 է 'ի հոգւոյն սբոյ է * ծնցի որդի, և կոչեսցես
 զանուն նր յն * զի նա փրկեսցէ զժողովուրդ իւր
 'ի մեղաց իւրեանց * Այլ այս ամեղև, զի լցցի որ
 ասացաւ 'ի տնէ 'ի ձեռն եսայայմարգարէի * ահա
 կոյն յղայի' և ծնցի որդի, և կոչեսցեն զանուն նր
 է մանուէ Լ * որ թարգմանի՝ ընդ մեզ ամ * Եւ

զարթուցեալ յովսէփ ՚ի քնոյ անտի, արար ուր հրա-
 մայեաց նմա հրե շտակն տն, և առ յ'նքն զկ'նն իւր
 * և ոչ գիտէր զնա; մինչև ծնաւ զորդին իւր զանդ-
 բանիկ, և կոչեաց զանունն յն՝ յն:

Երբնեմի պարգևո՞ք հոգւոյն:

Իմաստութի,	Իմացութի,	Խորհուրդ,
Արիւթութի	Գիտութի,	Բարեպաշտութի
	և Երկիւղ տն:	

Երբնեմի պարգևո՞ք հոգւոյն:

Ողորմութիւն,	Ցնծութիւն,	Խաղաղութի,
Համբերութի,	Բարեգթութի,	Բարութի,
Երկայնմտութի,	Քաղցրութի,	Հաստ,
Համեստութի,	Ժուխալութի,	Ողջատհոնութի,

Երբնեմի շնորհո՞ք հոգւոյն:

Հոգի ան,	Հոգի իմաստութի,	Հոգի հանձարոյ,
Հոգի խորհրդոյ,	Հոգի զօրութի,	Հոգի գիտութի,
	և Հոգի անպաշտութեան:	

Պարզեւ, ճիշդ կամ օժիտ մարմնոց արդարոց ՚ի յարութեան՝ են չորք: Առաջին՝ անկրելութիւն, կամ անկրականութի, կամ լաւ ևս՝ անցաւութի, նշանակեալ ՚ի բանն. Սերժանի ուրուիւնէն, և յանէ ուրուիւնէն: Եւ է անցաւութիւնն՝ կատարելութի զեղեալ ՚ի յարուցեալ մարմինն՝ արտաքսիչ ան ապահանագործ կրից, ըստ ասացելումն, Թէ՝ * Ոչ քաղցիցեն, և ոչ ծարաւիցեն, և ոչ ոք մեղիցէ նոյս, ոչ արեգակն՝ և ոչ տօթ: Երկրորդ է պայծառութիւնն՝ նշանակեալ ՚ի բանն, Սերժանի ուրուիւնէն, և յանէ քառս: Եւ է կատարելութիւն լուսաւորիչ բովանդակ մարմնոյն, մանաւանդ ՚ի դէմն, և յայլ երեւելի անդամն չարչարեալս վնքի, ըստ տէրունական խոստմանն: * Յայնժամ արդարքն ծագեսցին իբրև զարեգակն յարքայութեան երկնից: Երրորդ պարզեւ կամ օժիտ է Թեթևութիւն կամ երագունն՝ նշանակեալ ՚ի բանն, Սերժանի ուրուիւնէն, և յանէ շրջանէն: Եւ է այս կատարելութիւն զօրայոցիչ մարմնոյ յամ ներգործութիս և ՚ի շարժմոնս իւր. որով յական Թօթաիւ կատարէ զգործ ինչ, կամ անցանէ տեղուցէ ՚ի տեղի, վերանալով յօդս, և իջանէ լո՛ւ ՚ի բարձանց անաշխատ և անվտանգ, ըստ ասացելոյն: * Պայծառացին, և իբրև կաճակն չէ եղէգն ընթացին: Եւ յամ յարայոց երև վերաբերիւ Ամբակումայ մարգարէի ՚ի Տէրէաստանէ ՚ի բարելոն:

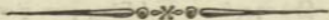
և Տեառն մերոյ գնալն ՚ի վր ջրոց: Չորրորդ օժիտ
 կամ պարգև. է նրբութի կամ անօրութի ն շանակեալ
 ՚ի բանն, Սերմակ մարդն շնորհ, և յտանէ մարդն հոգևորս
 Եւ է այս կատարելութի՝ որով մարմինն յարուցեալ
 բովանդակներքոյ անկանի հաճոյից հոգւոյն՝ ազատ
 ՚ի մարմնական պիտոյից. որով արդարք նաև լի մարմնոյ
 ասին հաւասար հրեշտակայ:

Հ Ո Գ Ի Ի Ք .

Հրեշտակ, Գե, Յնորք, Հոգի
 Լուսաբանութիւն.

Յորոշումն կարգայ հրեշտակայ՝ այլաբանեն վար-
 դապետք. Թէ որ որեւտոս ոչ իմանայ լսա դասակար-
 գութեանց կոչման, այլ որտոտ առնու զքերովքէս,
 յորս նստել լի սովոր են ասել գիրք: Իսկ Կերտութեան
 և զայլն իմանայ զհրեշտակս՝ որոց յանցն են ինամք
 տէրութեանց, պետութեանց, և իշխանութեց. ոպ
 միբայել իշխան հրեից, և այլքն՝ յունայ, կամ պար-
 սից, կամ քաղղէայոց: Բայց այլ վարդապետք հա-
 մարին թուել զգլխաւոր դասս հրեշտակայ. ընդ ո-
 րովք և սառաւել վայրագոյն հոգիքն իմանին լինել
 արարածքքիւ Սյլթե ուստի՝ առեալ իցեն այսպիսի
 անուանակոչութիւնք հրեշտակայ, բազում ինչ խօ-
 սին վարդապետք և անբանք. հաւանական իմաստ
 ինչ առեալ ՚ի գրոյ, և կամ յաւանդութենէ: Ապրի

Տաւանելի թուի թէ երբայնիք այտքիւք անու-
 ամբք որոշեցին զհրեշտակս՝ ըստ անանութե երկրա-
 ւոր գլխաւորութեանց, յորս են զանազան աստիճանք
 սրատուոյ և պաշտամանց: Ապաքէն տեսանեմք ՚ի
 գիրս Տովբիթայ. եօթն հրեշտակս անուանել, որք
 մատուցանեն զաղօթս սբյն: Եւ ահա առեալ է այս
 ՚ի կարգայ պարսկական թագաւորութեան, յորում
 կային եօթն խորհրդականք՝ աթոռակիցք արքայի յո-
 ըոյ ձեռն վարէր թագաւորական հրամանատարութիւնս
 Յնորք, տեսիլ առ աչօք, կամ զարհուրելի երևոյթք,
 են այնք՝ զորս տեսանեն մարդիկք ՚ի քոյս գիշերոյ.
 կամ յարթնութե՝ արուեստիւ կախարդոց, կամ ներ-
 գործութե գիւաց, և կամ յազդեցութենէ ժանտ
 սև ամաղձիցն:

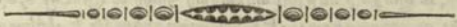
Ի Մ Ա Յ Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

Միտք,	Բան,	Գ. հոտութիւն,
Խիղճ մտայ,	խորհուրդ,	Հանձար,
Յիմարութիւն,	Արհեստ,	Հնարք,
Փորձ,	Հաւատք,	Կարծիք,
Վրիպակ,	Կասկած,	Տարակոյս,
Զարմացումն,	Կամք,	Հրաման.

Լուսաբանութիւն.

Խիղճն մտայ՝ ոչ է բնական ինչ գորութի մտայ, այլ
 անասուր խիժն. ինչ ՚ի յորդոր բարւոյ, և ամենայն

կու շարեայ ՚ի միտս մեր. որով յայտանդ իման երևելոյ
 թէ ճանաչումն բարւոյ և շարի միանգամայն և պար-
 տաւոր լինելն մեր ՚ի դիմելաւ բարին, յաստու-
 ծուստ տարաւորեալ է ՚ի մեզ . վն) եթէ զչարն ա-
 բասցուք, յանցաւոր լինիմք առ անձ և արժանի գտա-
 նիմք առ ՚ի նմանէ պատուհասի. իսկ եթէ զբարին՝
 հաճոյանամք նմա և արժանի լինիմք առ ՚ի նմանէ
 վարձուց: Խիղճն մտաց շարշարէ զմարդ ՚ի գոր-
 ծելն զչար, և ուրախ առնէ ՚ի գործելն զբարի.
 արդ զայս վիշտ տանջանայ կամ զուրախութիւն, ոչ
 է ՚ի մեր կամն ի շխանութե չիմանալ կամ արտաքսել
 ՚ի մէնջ, զի անհնար է ու մեք զերծանիլ ՚ի խայթէ
 անտի մտայն խղճի, մինչև ճշմարիտ ապաշտանօք
 ճշ մաքրեացի հոգին ՚ի գործեալ շարութենէն:

ՆԻԻԹԻ ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆԻ

ԴԱՍ. Ա.

Կրօն,	Կաթողիկոս,	Պատրիարգ,	Հայրապետ
Եպիսկոպոս,	Վարդապետ,	Երէց,	Քահանայ
Սարկաւագ,	Քարոզիչ	Իպիր,	Աճաշունջ
Սք գիրք,	Աւետարան,	Շարահան,	Տարաբան
Տօնայոյց,	Ճառ,	Աղօթք,	Կարգ,
Մաղթանք,	Քարոզ,	Պատարագ,	Մեղեդի
Սաղմոս,	Օրհներգութիւն,	Դաս,	Երգիչ:

Լուսաբանութիւն.

Կրօնն ՚ի մեզ անպաշտութի կոչի. որ և սահմանի:

աւարինուի բարոյական: որով արարտուարատ շաճ՝ պաշ-
տօն ընձայի ան՝ իբրև առաջին սկզբան, որով հետև
ոչինչ օգուտ գործէ լսկ գիտել և ճանաչել զանձ
առանց պաշտամանց: ուն առնէին հին Փիլիսոփայք
այլա հարկ է պաշտել զնա թէ ներքին անպաշտութե՝
հոգումի և թէ կրօնի, ինչ արտաքին երկրպագութե
կամ ծիսօք՝ զարժանաւոր մեծարան ընձայելով նմին
'ի ձեռն պատարագաց և պաշտամանց:

Եղիսկոպոս, դիտադէտ կամ այլելու, նշանակէ զպաշ-
տօնէայն և զտեղակալն ան՝ որ մատակարարէ զբան
աւետարանին, և զանձային խորհուրդս առ մարդիկ:

Քահանայն՝ նշանակէ զտէրն մեր ԅս Քս, որ եղև
ճշմարիտ քահանայ յաւիտեան լա կարգին մեքիսեդէ
կի, և զինքն՝ ի ներքոյ տեսակաց հայի և գինւոյ՝ հօր
ան՝ պատարագեաց: Քահանայագործութիւն է փոխար
կումն գինւոյն և հային՝ յարին և ի մարմին քնի:

Քարոզիչք, որք են առաջնորդք և վարդապետք,
ևն են իբրև բուրանոյք անուշութեան հաւատոյ և
անպաշտութեան. զի յինքեանս կրելով զերկնային
գիտութիւն իբր և իւղանուշահոտ, կամ խոնկ ընտիր
'ի բանալ բերանոյն՝ ծաւալեն զանուշահոտութիւն
առ ամենայն լսողս Պարտ է Քարոզողին առաւել
սիրել զգիտութե խօսիլն՝ քան զգեղեցիկ շարաբա-
նելն, զի ասէ Օգոստինոս. բարի մտայն է առաւել
սիրել զճշմարիտն՝ քան զճոռոմաբանս. զի զինչ օ-
գուտ է ունելն զբանալի ոսկի՝ եթէ ոչ կարէ բա-
նալ զոր ինչ կամիմք. և զի նչ պակասութի ունի փայ-

տեղէնն՝ եթէ կար'յէ բանալ զփակեալն: Ասյ ասէ
Սենեքա, բանն որ ուսուցանէ զճշմարտութի, պար-
տի լինիլ պարզ՝ զի մի՛ զարդարեալ արտաբուստ ար-
գելցէ զճշմարտութիւնն որ ՚ի ներքս:

Աւետարան, լս բառին՝ յայտարարուի բարեացն շանա-
կէ: Է գիրքն՝ յորում պատմի քարոզուի փրկուեն ՚ի քէ-
ն որովիմանի Տրատարակուի բովանդակն որ օրինայս:

Գրիչ ասի Գրեմի՛ Էն

Մատթէոս, Մարկոս, Ղուկաս, Յովհաննէս:

Լուսաբանութիւն:

Մատթէոս՝ որ Թարգմանի, երգ կենաց, էր մի յերկո-
տասան աշակերտացն քի: Գրեաց զաւետարանս իւր յի-
բուսաղէմ քաղաքի ՚ի լեզու եբրայեցի, զհնի Տամի Տամ
բառնալոյ փրկչին, ՚ի խնդրոյ եկեղեցւոյն երուսաղէ-
մի: Ունի գլուխս 355: Ակայուիս 32: Տունս 2600:

Մարկոս՝ որ Թարգմանի, բարձր պատուար, էր մի
յերկոտասան աշակերտայն քի: Գրեաց սա զաւետա-
րանս իւր՝ յողէքսանդր քաղաքի ՚ի լեզու եգիպտացի,
զինի 15 ամի Տամբառնալոյ փրկչին: Ունի գլուխս
233: Ակայութիւնս 15: Տունս 1600:

Ղուկաս՝ որ Թարգմանի յարութիւն, էր մի յերկոտա-
սան աշակերտացն քի: Էր սա արուեստիւ բժիշկէ
Գրեաց սա զաւետարանս իւր յանտիոք քաղաքի ՚ի լե-
զու ասորի՝ զհնի 17 ամի Տամբառնալոյ փրկչին:
Ունի գլուխս 342: Ակայուիս 17: Տունս 2800:

Յուհաննէս՝ որ թարգմանի, հնազանդութիւն, եւ
մի յերկրտասան աշակերտայն քի: Սա՛ զինի 53 ամի
համբառնալոյ փրկչին գրեաց զաւետարանս իւր յեւ-
փեսոս քաղաքի, ՚ի խնդրելոյ եկեղեցւոյն ասիայ՝ ՚ի
լեզու յոյն: Ունի գլուխս 232: Վկայութիւնս 15:
Տունս 1800:

Աղօթք են զըուցատրուի չ ւայ. և նմա միայնոյ պար-
տին յայտնի լինել իմ հաճելի, և հաւանելի. զայնպիսի
իրս հայցել զորս ան ճանաչէ լինել մեզ յօգուտ.
Թէպէտև խնդրողին անյայտ են բազում անգամ՝

ԱՂՕԹԻՔ ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ

Հայր մեր որ յերկինս. նք եղիցի անուն քո. եկեայ՛-
արքայութիւն քո. եղիցին կամք քո որպէս յերկինս
և յերկրի. զհայ մեր համապազորդ՝ տուր մեզ այսօր.
և թող մեզ զպարտիս մեր, որպէս և մեք թողումք
մերոյ պարտապանաց. և մի տանիւր զմեզ ՚ի փորձուի.
այլ փրկեա՛ զմեզ ՚ի չարէն. զի քո է արքայութիւն
և զօրութիւն և փառք յաւիտեանս ամէն:

ԱՂՕԹԻՔ ՍՐԲՈՅՆ ԳՐԻԳՈՐԻ

Մ. Եւ արդ՝ անկեալ յերեսս հողանիւթ կերպիւ՛նա
՚ի վայր խոնարհեալ ճնրադրական երկրպագութիւն,
զբարեգործիդ ողորմածութեան՝ զկենդանաբար ոտս
համբուրեմ, զայս օրինակ մաղթանայ մե ծիդ ընծայե-
ցուցեալ:

Բ. Ազաչեմ՝ զքեզ միայն խնամակալ մարդատէր, գը
 թած, կեցուցիչ, Տըզօր, այցելու, պաշտպան, մի ա-
 նայնասցի վաստակն աշխատութիւնս փրկականդ կրիցմար,
 դայելոյդ վան իմայ, մի սուկ եղիցի քրտանցն կաթ
 ունձ խառնեցեալ արեամբ՝ ՚ի մատուութեն աւուր
 գիշերին. մի լիցի ստուերացեալ լուսոյդ երախտիս,
 զոր ձրի և սուանց փրկանաց թշուառացելումն ինձ
 պարգևեցեր, մի ջնջեսցին շնորհացդ սեւտիս, զոր
 կողից քոց կայլակք նորոգեցին. մի անշահ եղիցին կը-
 ղիցդ պտուղք, զոր կարօտութես իմում մատուցեր.
 Մի պարծեսցի բանսարկուն վանեալ՝ զքո ստացեալս
 իւրացուցանել. ահա յաղթեսցես կամօք քո՝ ըղձից
 չարին. վերստին ապշեսցի միանգամ զարհուրեալն.
 կրկին պարտեսցի իսպառ դատեցեալն. Մի անխայր
 զազատարարդ քո բան, որ զստեղծեալս քո քեզ ընծայ-
 եալ՝ վերստին առ քեզ դարձուցանէ. զանձառն արա-
 ըեր բարերարութի՛ն՝ յանակնկալ ժամոն յուսահա-
 տութե՛ն, յորժամ բնա իսկ կտրեալ և օտարացեալ
 էր կենդանութեն շարժողութի. մեռար անմահդ,
 և զմահացեալս նորոգեցեր. եթէ զկանոն համաձե-
 տութեան օրինին փոխեցեր, արդ զգիւրիսն և զհեշ-
 տականն և զևս հնարաւորն մի արգելցես՝ սկզբնա-
 ձիր ողորմածութե բարեգութ օրհնեալ և երկայնա-
 միտ թագաւոր. Ազդեա բանիւդ ամենագօթաւ, որ
 զգոյութիւն լուսոյն ստեղծեր ՚ի նախնումն աւուր
 և վաղլարակի փոփոխեալ գտայց ՚ի լաւ անդր, և
 փոխանակ զի ես ոչ խնդրեցի հետեւել լուսոյդ, դու
 Դիցես ինձ յայց՝ ձառագայթ ծաղկան հայրենի կեց-

պիտ, և կոչեցայց առաջի քո ծառայս վնասապարտ՝
 որորմեալ շնորհեալ առ ՚ի քէն. ոչ է ժամանակ
 յերկարաձգութե առ ՚ի զպարտան հատուցանել ասա
 շնորհեա՛ ինձ տառապելոյս զերեսս քո՛ լոյսդ ՚ի
 քաւարի սրտից վհատելոյ: Արգել և կնքեա՛ զըն-
 թացմունս ելիցն. որ միշտ զեղուն բարիքն հոսեալ
 ՚ի յուշոյս իմ տեսութէ. պահեա՛ ինձ զշնորհ ամե-
 նապաշտաւ գանձուցդ քնայականայ. որով պատուա-
 կան գտեալ՝ քո անուանեցայց պաշտպանեալ ՚ի քէն՝
 անսահման բարի:

Ի. Ահա որորմեա՛ ինձ՝ գըթած, աղաչեմ զքեզ որոր-
 մեա՛ ինձ՝ հըզօր, կրկին որորմեա՛. Մի՛ փոխարկեր
 երկունս ցաւոյ ընդ շարեայ իմոց բարիդ ամենն ին՝
 մի բառար ՚ի վտանգելոյս՝ դառ ՚ի քէն պարգե-
 եալդ շնորհ. մի կապտեր զփշումն ամենօրհնեալդ
 հոգւոյ. մի լուծաներ զլննկեալ զհնիք արքունական
 պատկերիդ: Մի՛ յայտնեցին փուշք մեղանայս՝ ՚ի
 սրբութիւնս մտացս. մի՛ խզեր զկապ միութեան՝
 զընդ քեզ սիրոյն սնդութեան, մի՛ մերժեսցես զար-
 ո՛ւեստ զօրութէ՛ լեզուոյս յարմարութէ. մի՛ պակա-
 սեցուցաներ զաջողուած աշոյս՝ առ ՚ի զլուսոյդ մա-
 սունս բաշխել: Մի՛ գրեր ՚ի դպրութեան կենայ մա-
 տենիդ՝ զմտ չուն սրբախիս. մի՛ պահեր. մի՛ ինձ հա-
 մարիւր. մի՛ յիշեցուցաներ. մի՛ ամաչեցուցաներ. մի՛ նա-
 խատեր. մի՛ ուն հարկաներ. մի՛ արձայուցաներ ըզ-
 մեղկուէցն. մի՛ ամբարեր զկորստեանցն. մի՛ իբր ըստ
 գտեալ իմն ամբաստաներ: Մի՛ յարուայես ընդ իս ըզ-
 ծառն անիծից. մի՛ արձակեր ՚ի յիս զսաղարթ վնաս-

սոցն. մի ընծիւղէր զՆաղիկ մեղայս. մի բերցես չ
 աւաջ զնամակ պարտոյս. մի արտաբերիր զէութի
 պտղոյն. Մի թուեսյես ՚ի ճիւղ երկրաստեղծ մա-
 տանցդ՝ զգիւտս գործոյս. մի մատուցես բան ընդ-
 դէմահեղ՝ զանօրէնութիւն իմ յիշատակել. մի մատ-
 նեսցես իմոցս կամայ զաւանդս հոգւոյս՝ վարել ՚ի
 գիրութե. մի աստէն զիս վառաւորեր՝ զի անտանօր
 դատապարտեսցես. մի նորագութք այսր անշաւորի՝
 զյաւիտենական բարին տուօեր. մի ՚ի սակաւում
 այսմ՝ ժամանակի՝ զանխախտելի զփառան չափեր.
 մի ընդ հոլտիս վշտայ հեծութե՝ զանխտական
 զկեանսդ գրաւեր. մի ընդ ստուերի այսր մթութե՝
 զանձառելիդ լոյս փոխանակեր. մի զերասանակ մտայս
 լքիս՝ ըստ արտուղի հետս հետեւել. մի զկամուրձ
 կենցաղոյս գրեսցես՝ ինձ հանդատեսն բաւականի.
 մի զհօլիտ հանձարոյս ստուերական պահեր՝ ՚ի հան-
 դեր ձեալն. ինձ հրապարակել Եթէ ամբարես զա-
 ուանց համարոյ գործոցս իմ չարիս, մեռայց կենդան-
 ւոյն. եթէ շտեմարանես ՚ի սրտի, աստտին կիզեալ
 անբոյ այրեցայց. եթէ քննեսցես զանօրէնութիւնս
 առանց յանդիման քեզ լինելոյ՝ իսպառ հալեցայց.
 եթէ տնկակից ինձ թողցես զմեղսն, ՚ի նոսին վառ-
 նեալ մաշեցայց.

դ. Ահարկեան միշտ զօրեղ աննակարօղ՝ փախնուր
 չարութեցս որ յիս, զի բարիդ քո եկեալ փոխանոր-
 դեսցէ. հրամայեսն գթած, իննամակալ գովեալ լոյս
 անչիջանելի, զօրութեամբ անսահմանելաւ, զի նոր
 հաստատեսցի գոյութի բնութեանս մարմնեղէն յարկի

անդաւոցս յորում չանգուցեալ անլքանելի՝ բնակես,
յիս բազմեալ ակորժ տենչանօք՝ միութե Տոգւոյս իմ
նքեզ, զպակսնութի մեղացս մերժեալ խպտո՝ յա-
նարատութի զիս պատրաստեսցես՝ ամենակեցոյց թագա-
ւոր անմահ տի յմքս, օրհնեալ յախտեանս, ամէն :

ԱՂՕԹԻ Բ ՍՐԲՈՅՆ ՆԵՐՍԻՍԻ

1. Հաւատով խոստովանիմ, և երկիրպագանեմ քեզ,
Հայր՝ և Որդի՝ և Սուրբ Հոգի. անեղ և ան-
մահ բնութի. արարիչ հրեշտակայ և մարդկան և
ամենայն եղելոց: Աղորմես՝ քո արարածոցս:

2. Հաւատով խոստովանիմ և երկիրպագանեմ քեզ
անբաժանելի Լոյս, միանական Սուրբ Էրրորդու-
թիւն և մի Աստուածութիւն. արարիչ լուսոյ և հա-
լածիչ խաւարի. հալածես՝ ՚ի Տոգւոյ իմմէ զխաւար
մեղայ և անգիտութեան, և լուսւորես՝ զմիտս իմ՝
՚ի Դամուս յայսմիկ աղօթել քեզ ՚ի հայճոյս, և
ընդունել ՚ի քէն զխնդրուածս իմ: Եւ ողորմես՝
ինձ բազմամեղիս:

3. Հայր երկնաւոր՝ Աստուած Ճշմարիտ, որ առա-
քեցեք զորդիդ քո սիրելի՝ ՚ի խնդիր մոլորեալ ոչխա-
բին, մեղայ յերկինս և առաջի քո, ընկալ զիս որպէս
զանաւակ որդին, և զգեցն ինձ զպատմութեանս զա-
ռաջին, զոր մերկացայ մեղօքս Էւ ողորմես՝ քո արա-
րածոցս՝ և ինձ բազմամեղիս:

4. Որդի Աստուծոյ՝ Աստուած Ճշմարիտ, որ խոնարհ
Տեղար ՚ի հայրական ծոցոյ, և առեր մարմին ՚ի սբյ
կուսէն Մարիամայ վան մերոյ փրկութե, խաչեցար՝
և թաղեցար՝ և յարեար ՚ի մեռելոց, և համբարձար
առ Հայր մեղայ յերկինս և առաջի քո. յիշեան զիս
որպէս զաւաղակն յորժամ գաս սրբայութք քով. Եւ
ողորմեան քո արարածոյս՝ և ինձ բազմամեղիս:

5. Հոգի Աստուծոյ՝ Աստուած Ճշմարիտ, որ իշեր
՚ի Յորդանան և ՚ի վերնատունն. և լուսաորեշեր
զիս մկրտութք սուրբ Աւագանին. մեղայ յերկինս և
առաջի քո. մտքեան զիս վերասին Աստուածային
հրով քով. որպէս հրեղէն լեզուօք զաւաբեալն է
Եւ ողորմեան քո արարածոյս՝ և ինձ բազմամեղիս:

6. Անկղ բնութիւն, մեղայ քեզ մօք իմովք, հոգ-
ւով և մարմնով իմով. մի յիշեր զմեզս իմ զառաջինս
վան անուանդ բռն սրբոյ. Եւ ողորմեան քո արարա-
ծոյս՝ և ինձ բազմամեղիս:

7. Տեսող ամենայնի, մեղայ քեզ խորհրդով բանիւ
և գործով. ջնջեան զձեռագիր յանցանաց իմոյ, և գը-
րեան կանոն իմ՝ ՚ի գոգրութե կենաց. Եւ ողորմեան քո
արարածոյս՝ և ինձ բազմամեղիս:

8. Քննող գաղտնեաց, մեղայ քեզ կամաւ և ակամայ
գիտութք և անգիտութեամբ, թուլութիւն չորհեան
մեղաորիս. զի՛ ՚ի ծննդէնէ Աւագանին մինչև ցայսօր
մեղուցեալ եմ առաջի Աստուածութեդ քո զգայա-
րանօք իմովք, և ամենայն անդամօք մարմնոյս. Եւ
ողորմեան քո արարածոյս՝ և ինձ բազմամեղիս:

9. Ամենալննամ՝ Տէր, դիր պահապան աչաց իմոց
զիրկիւղ քո սուրբ՝ ոչ և սհայել արատ, և ականջաց
իմոյ՝ ոչ ակտրժեւելլել զբանա չարութեւ. և բերա-
նոյ իմոյ՝ ոչ խօսել զստութիւ. և սրտի իմոյ՝ ոչ խոր-
Տել զչարութիւ. և ձեռաց իմոյ՝ ոչ գործել զանի-
բաւութիւն. և ոտից իմոյ՝ ոչ գնալ ՚ի ճանապարհս
անօրէնութեւ. այլ ուղղեա՛ զչարժումս սոցա լինել
լատ պատուիրանաց քոյ յամենայնիւ. Եւ ողորմեա՛ քո
արարածոցս՝ և ինձ բազմամեղիս:

10. Հոր կենդանի Քրիստոս, զհուր սիրոյ քո՝ զոր
արկեւր յերկիր, բորբոքեա՛ յանձն իմ. զի այրեսցե
զախտ հոգւոյ իմոյ, և սրբեսցե՛ զխիղճմտաց իմոյ,
և մաքրեսցե՛ զմեղս մարմնոյ իմոյ, և վառեսցե՛ ըզ-
լոյս գիտութե՛ քո ՚ի սրտի իմում. Եւ ողորմեա՛ քո
արարածոցս՝ և ինձ բազմամեղիս:

11. Իմաստութիւն Հօր Յիսուս տուր ինձ զիմաս-
տութիւն՝ զբարիս խորհել և խօսել և գործել ա-
ռաջի քո յամենայն ժամ. ՚ի չար խորհողոց, ՚ի բա-
նից և ՚ի գործոց փրկեա՛ զիս. Եւ ողորմեա՛ քո արա-
րածոցս՝ և ինձ բազմամեղիս:

12. Կամեցող բարեսաց, Տէր կամարար, մի թողուր
զիս ՚ի կամս անձին իմոյ գնալ. այլ աւաջնորդեա՛
ինձ լինել միշտ լա՛ կամաց քոյ բարեսիրաց, Եւ ողոր-
մեա՛ քո արարածոցս՝ և ինձ բազմամեղիս:

13. Արքայ երկնաւոր, տուր ինձ զարքայուհի քո,
զոր խոստացար սիրելեաց քոց, և զօրացն զսիրտ իմ՝
ատել զնոս, և սիրել զբեղ միայն, և առնել զկամս

բո իւ ողորմեանք արարածոցս՝ և ինչ բազմամեղիս :

14. Խնամո՞ղ արարածոց, սրահե՛ն նշանաւ լուսչի քո
սհոգի և զմարմին իմ՝ ի սրտարանաց մեղոց, ի փոթ-
ձութեանց դիւաց, և ի մարդոց անիրաւաց, և յանե-
նայն վտանգից հոգւոյ և մարմնոյ: Եւ ողորմեանք
արարածոցս՝ և ինչ բազմամեղիս :

15. Պահապան ամենայնի Քրիստոս, աչքո հովա-
նի լիցի ի վերայ իմ՝ ի տուէ և ի գիշերի՝ ի
նստել ի տան՝ և ի գնալ ի ճանապարհ, ի ննջել
և ի յառնել, զի միւրեքէք սասանեցայց, Եւ ողոր-
մեանք արարածոցս՝ և ինչ բազմամեղիս :

16. Աստուած իմ, որ բանաս զձեռն քո, և ինչս զա-
մենայն արարածս ողորմութք քո, քեզ յանձն առնեմ
զանձն իմ. դու հոգս՝ և սրտբաստեան զպէտս հոգ-
ւոյ և մարմնոյ իմոյ յոյսմ հետե մինչև յախտեանս
Եւ ողորմեանք արարածոցս՝ և ինչ բազմամեղիս :

17. Գարձուցի չմոլորելոց, դարձն զիս ի շար սովո-
րութեանց իմոց ի բարի սովորութիւն և բեւեռեան
՝ ի հոգի իմ զսուկալի օր մահուն, և զերկիւղ գե-
հնոյն, և զտէր արքայուէն. զի զջայցայց ի մեղաց,
և դորձեցիս զարգարութիւն: Եւ ողորմեանք արարա-
ծոցս՝ և ինչ բազմամեղիս :

18. Աղբիւր անմահութեան, աղբերացս ի սրտէ իմ-
մ զարտասուս ազաշխարհութեան՝ որպէս սրտնիկին.
զի լուսչից զմերս անձին իմոյ յառաջ քան զեւանելը
իմ յաշխարհէս: Եւ ողորմեանք արարածոցս՝ և ինչ
բազմամեղիս :

19. Պարգևիչ ողորմութեան, պարգևեան ինձ ուղ-
ղաբար հաւատով, և բարի գործով, և սուրբ մարմ-
նոյ և արեան քո հաղորդութեամբ գալաւ քեզ:
Եւ ողորմեան քո արարածոյս՝ և ինձ բազմամեղիս:

20. Բարերար Տէր, հրեշտակի բարւոյ յանձն ա-
րասցես զիս՝ քաղցրութեամբ աւանդել զհոգի իմ, և
անխառն անցանել ընդ Հարութիւն Այսոյն՝ որ
են ՚ի ներքոյ երկնից, Եւ ողորմեան քո արարածոյս՝
և ինձ բազմամեղիս:

21. Լոյս Քչմարիտ Քրիստոս, արժանաւորեան զհո-
գի իմ ուրախութեամբ տեսանել զլոյս փառաց քոյ ՚ի
կոչման աւուրն, և հանգչել յուսով բարեաց յօթե-
վանս արդարոյ՝ մինչև յօր մեծի գալստեան քո: Եւ
ողորմեան քո արարածոյս՝ և ինձ բազմամեղիս:

22. Դատաւոր արդար, յրժամ գաս փառօք Հօր՝
դատել զկենդանիս և զմեռեալս, մի մասներ ՚ի դա-
տաստան չե՛ստացի քում, այլ փրկեան զիս ՚ի յաւի-
տենական հրոյն, և լսելի արա ինձ զերանաւէտ կո-
չումն արդարոյ յերկնից արքայութիւնդ: Եւ ողոր-
մեան քո արարածոյս՝ և ինձ բազմամեղիս:

23. Ամենողորմ Տէր, ողորմեան ամենայն հաւատա-
յելոյ ՚ի քեզ՝ իմոց և օտարայ, ծանօթից և անծա-
նօթից, կենդանեաց և մեռելոց, շնորհեան և թրշ-
նամեաց իմոց և տեւեաց զթողութիւն՝ որ աւ իս
յանցանաց, և դարձն զնոսա ՚ի չարեացն՝ զոր ունին
վասն իմ: զի ողորմութեան քում արժանի եղիցինս: Եւ
ողորմեան քո արարածոյս՝ և ինձ բազմամեղիս:

24. Փառաորեան Տէր, ընկալ զաղաչանս ծառայիս քո, և կատարեան 'ի բարի զինդ բռնածս իմ' բարեխօսութիւնս սրբոց և սրբոց Աստուածածնին, և Յովհաննու Մկրտչին, և սրբոյն Ստեփաննոսի նախապիային, և սրբոյն Գրիգորի մերոյ Լուսաորչին, և սրբոյ Առաքելոյ, և Մարգարեից, և Արդապետոյ, և Մարտիրոսոյ, և սրբոյ Հայրապետոյ, և Ճգնաորայ, և Կոստանոյ, և ամենայն սրբոց քոյ երկնաորայ և երկրաորայ:

Էւ քեզ փառք և երկրպագութիւնս անբաժանելի սուրբ Երրորդութեանդ՝ յաւիտեանս յաւիտենից. Ամէն:

ԱՂՕԹՔ ՍՐԲՈՅՆ ԱԹԱՆԱՍԻ:

Ընդ աղաչանոց ամերոց ո՛վ մենասրբութիւնս կոյս և յիշեալ զմեզ, Տէր մեզ պարգևս 'ի բումմէ առատութիւնս լիութիւնքոյ շնորհաց, որով լցար անչափապէս: Ասանայն հրեշտակապետն ողջունեալ զքեզ՝ կոչեաց զքեզ լի շնորհօք, և ամաղագ երանենք քեզ: Ամենայն քահանայապետութիւնք երկնից օրհնենք քեզ: Եւ որս և մեք երկրաոր քահանայապետութիւնքս աղաղակեմք առ քեզ, ուրախ լեր բերկրեալ լի շնորհօք, տէր ընդ քեզ, աղաչեալն մեր մայր տիրութիւն և Թագութիւն մեր:

ԱԼՕԹ Բ ՍՐԲՈՅՆ ԵՓՐԵՄԻ:

Ո՛վ անարատ և ամբիժ հոյս Մարիամ՝ մայր այ՛ թա-
գուհի՛ երկնի և երկրի և ամենագութ տիրուհի
մեր, դու՛ ի դասս օրց լեհասիառ, նահապետայ յոյս,
օրց ցնծութիւն: Քե և հաշտեցաք ընդ այ՛ մերում:
Դու բարեխօս մեղաորայ, անքոյթ նաւահանգիստ
այլեկոծելոց, մխիթարութի՛ն Յիս ազատիչ գերելոց,
ցնծութիւն հիւանդաց, հանգիստ վշտայելոց, ապա-
ւեն և փրկութիւն ամենեցուն: Ո՛վ մեծագօր տիրուհի
մայր այ՛, պատուարեա՛ զմեզ ընդ հովանեալ թեոյ
քումդ գթութե՛ն և ողորմեա՛ մեզ, զի ոչ գոյ մեր
այլ յոյս ապաւինի՛ բայ՛ ի քէն հոյս ամենաբար-
բեզ տուաք և քեզ ընծայեցաք ՚ի ծառայութիւն անուն
ծառայից քոց կոչեցեալ է՛ ՚ի վերայ մեր: ասյա մի
թոյլ տայես արուսեկին բարշէլ զմեզ զկնի՛ ի դժոխս
Չի կամք պատուարեալ ընդ հովանեալ պաշտպա-
նութե՛ քո, վնյ առ քեզ միայն գիմեմք, և աղաչեմք
քնե՛լ բարեխօս առ որդիդ քո, զի մի բարկացեալ
վնձ մեզայ մերոյ՛ մատնեցե՛ զմեզ ՚ի ձեռս թշաւ-
ւոյն մերոյ սատանայի: Ո՛վ հոյս ը՛ շնորհօք լուսա-
ւորեա՛ զմիտս իմ, և արձակեա՛ զլեզու իմ՝ յերգս գո
վեատից քոյ, և մանուանդ ՚ի հրեշտակահանն երգ՛
քեզ հաճոյա՛նս: Ողջոյն քեզ խաղաղութիւն ցնծութիւն
փրկութիւնդ և մխիթարութիւնդ տիեզերայ: Ող-
ջոյ՛ քեզ գերահրաչ պարծանք ճիւղ Գրախտ փառի-
կութե՛ն, անքոյթ նաւահանգիստ վաճագելոց, աղբիւ-
շնորհայ միջնորդ այ՛ և մարդկան:

Կարգն նշանակէ զարարողութիւնս անայն որ շտա-
մանց: Եւ մերթ՝ նշանակէ զկարգաւորութիւն. զա-
տիւնն զկրօն:

ՄԱԼԹԱՆՔ ԱՌՍԻՐԱՄԱՅՐՆ՝

Ո՛վ մայր գթութե՛ կոյս ամենօրհնեալ, ահաւասիկ
կամ առ ոսոս քո խոնարհեալ ես ապա շնորհ նենդա-
ւորս, որ իմով արդեախառութե՛ք սաւ շնորհսն անյ զոր
լնկալայ քոյին միջնորդութե՛ք՝ վնասալարտ գտայ քեզ
և անյ իմոյ: Բայց գիտեմ տիրութի՛ն Թէ Թշուա-
ռութի իմ ո՛չ ՚ի բայ բառնայ յինէն զյոյս ապաւի-
նութե՛ ՚ի քեզ, այլ և ևս առաւելու. զի գիտեմ, Թէ
Թշուառութի իմ առաւել ևս անէցուցանեն ՚ի քեզ
զկարեկցութի առհս: Արդ՝ ծանս ինձ ո՛վ կոյս Մա-
րիամ, Թէ իցես առ իս լի առատարան շխութե՛ք և ողոր-
մութե՛ք ոնց առ նս ամենեան, որք կարդան առ քեզ
Այլ շատ է ինձ զի հաճեցիս հայեւ յիս, և կա-
րեկից լինել ինձ: Եթէ տիրտ քո վշտակից լնցի ինձ,
չէ հնար քեզ թողուլ զիս ՚ի պտշապանութե՛ք բուժմէ,
և եթէ դու պաշտպան լիցիս ինձ, ուստի՛ ունիմ ես
երկնչել յո՛չ ումեքէ բնաւ, ո՛չ ՚ի մեղաց իմոյ, վն
զի չէ ինչ քեզ զգո՛ւարին բուժել զիս ՚ի վիրաց
մեղաց իմոյ. ո՛չ ՚ի դիւայն, վն զի զօրութի՛ք առ
ուսելէ քան զնոյայն. և ո՛չ յորդուոյ բուժմէ, որ
Թէ պէտ ունի իրաւունս զայրանալոյ թէ իս՝ բայց թէ
ակնարկելն քո, ՚ի հաշտութի՛ բերի: Այլ երկնչիմ՝
միայն, զի մի ես ՚ի տորձութիս իմ անտոյթ եղեց յանձն

առնել զիս քեզ, և այնպէս ՚ի կորուստ մատնիցիմ
 Բայց ահա զսոյն զայս խոստանամ՝ այսօր առնելչ
 այս է՝ դիմել միշտ առ քեզ. վնյ և դու նպաս-
 տամատոյց լեր ինձ ՚ի կատար հասուցանել զայն:
 Հայեանցարդեմ զի այժմ է ժամ բարեպատեհ լնւլ
 զփախագ ցանկութե քո, սիրտիւ լով զիս զողորմելիս:
 Այլ մայր այ՝ արդարև մեծ է նպաւինութի իմ՚ի
 քեզ. զի ՚ի քէն ակն ունիմ չորհայ զղջութե մե-
 ղացս, ՚ի քէն յուսամ ընդունել զղորութի չանկա-
 նելոյ միւսանգամ. զի եթէ հիւանդ եմ, դու կարող
 ես ապաքինել զիս մի բժիշկութե երկնային. եթէ մեղք
 իմ տկարացուցանեն զիս, օգնուի քո զօրացուսէ զիս.
 զի ես բոլորովն վստահ եմ ՚ի քեզ, վն զի դու յամբ
 կարող ես առաջի այ:

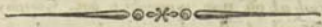
Լուսարանութիւն.

Հասարակաց կարծիք է ըստ Էւսեբիոսեան տարեգ-
 բութեան, և ըստ Արքիմեոսի՝ Թէ սրբուհի Աղյան
 եկաց յետ համբարձման Բի զամս 14 ըստ յայտ-
 նութեն՝ զոր յիշէ առաքեալն Պողոս. և վերախո-
 խել նորա եղև ՚ի ժամանակս կղողեաց կայսեր յամի
 տնաուն 48. գոլով նա 63 ամաց: Չի երից ամաց էր
 նա՝ յոբժամ ընծայեցաւ ՚ի տաճարն. եկաց անդ զամս
 մետասան. և անտի խօսեցեալ եղև ընդ յովսէ փայլև
 ՚ի հասակի 15 ամաց ծնաւ զքն. և եկաց ընդ քի զամս
 33, և յետոյ զամս 14. ընդ ամենայն ամբ 62. և ՚ի
 մտանելն ՚ի հասակ 63 ամաց՝ փոխեցաւ յաստեացս

ՔԱՐՈՉ

ԿՎԵՐԱՅ ՊԱՐՏԱԻՈՐՈՒԹԵԱՆ ՈՐԴԻՈՑ

ԱՌ ԺՆՕՂՍ

Քննչան.

Եւ եջ ընդ նոսա, և գնայ Ի նազարեթ. և եր նոցա
Տնազանդ: Առ-խո. Է. 50:

Սխոհոց:

Աստիք յովաբ. ցնեստդ Ի քեզ ամիտիեան. և խնայեան յաբեստղամ. Ոչ գիտացեր զՏրաման դաւթի թագաորի, որ պատուհիբելով պատուհիբեայ. Եւ յեմ յի Ի պարտեան ի մ արտողամ. Եւ թէ գիտացեր, զի ի գիրկու մամեսն նետաձիգ լինիլ յաբեստղամ կահեսալ զկաղնոյ: Չինչ ասիցէ հայրն. Ի սիրելոյ որդոյ իւրմէ անդաւակեալ. կամ դու զինչ ասիցես Ի կալաւաջի հօրն՝ զորդի ծն սպանեալ. սպա կասից և մի շաղակներ զձեան քո յարին արքայորդոյ: Սյլ զի Է ինձ աղաղակել. ի օդս՝ և ոչ յահանջա հնչէ բարեառօ. պատաստեալ հերովք իւրովք՝ կատեսալ կայ զժառոյ արեստղամ. խոյանայ յովաբ զօրովար, և ոչ միով. այլ երիւքնեալիք խոցեալ սպանանէ, զկախեալն ի բը զի թէ պէտ և կայր պատուէք

Հրամանի յարքայէ, սակայն և այնպէս քինուն այ՛
 զարժանի վրէժս ելոյ՞ մնօրէնն արեսողովապրս-
 տամբեալն 'ի հօրէ. նա՛ որչ զարժանահաս միայն,
 այլ և զհամեմատ իւրոյ յանցանաց ելոյ՞ զվրէժօ-
 քանցի թռչի թէ վնայնը երիւք նետիւք խոցեցաւ,
 զի զերբեակ սէրն՛ զոր պարտիւր առ հայրն, ոչ և-
 ցոյց յանձնն. իսկ զ՛որ սէր պարտիւր արեսողով՛ ճնո-
 դին. զայն՛ զոր պարտ է ամորդւոյ յուցանել առ
 ճնօղս իւրեանց՛ ըստ օրինակին քի՛ որ ստուգութք
 էր նոյս հնուանդ. լուարնէք զինչ յառաջիկայդ ասի՛

Առօրէութիւն:

Պարտին որդիք ճնուաց իւրեանց սէք երեքկինս

Քօճանմն:

Սախ՛ վն ճննդեան. երկրորդ՛ վն դաստիարակուէ.
 երրորդ՛ վն սննդեանս

Իրան ստորիւն

ան. Յայտ է թէ ճնօղք հայելով յորդիս՛ ունին եր-
 բեակ անունս. զի են ճնօղս ուսուցիչ, և սնուցիչ. իւ
 որոյ և որդիք երբեակ սէր ընծայել ունին ճնուացի-
 ցն զսէր յարգութե, հնազանդութ, և բարերարութե
 Սկիզբն արասցուք յառաջնոյն. Ծնօղք հայելով
 յորդիս ունին սկզբնութի. ապա սէր յարգութեան

վայելէ նց. զոր և ան ՚ի չորրորդում պատուիրա-
 նի սաստիկ հրամայէ. պատուեալս ասէ շնոր Կո, և շն-
 օր Կո: Եւ ոչ վայրագար յերկրորդում տախտակի
 տասնբանեան օրինաց նախ առաջին այս պատուէր
 դնի. զի արմատայեալ է, և ան իրայ ինչ հիմնեալ
 ՚ի նոյն իսկ օրէնս բնութ. և ՚ի կարգ օրոյ առ ըն-
 կերն՝ սս է գլխաւոր: Ինդրիցէք, յինչ առաւել հաս
 տատեալ կայցէ սէր յարգութ. և զինչ ՚ի մէնջ պա-
 հանջիցէ չորրորդ պատուիրանն: Լուարնք զպա-
 տասխանին: Պահանջէ զյարգութի ՚ի բանս. և սովին
 արգելու ուտերաց և դասերաց՝ մի կսկծեցուցիչ բա-
 նիք բերիլ առ ծնօղս, կամ այնպիսեօք՝ որ տրամուրի
 ինչ կամ վիշտ ներգործիցէ ՚ի նոսա: Պահանջէ յար-
 գութի ՚ի գործս արտաքինս. և արգելու որդւոյ՝ այսպա-
 նել զծնողաց զրոյցս, կամ անգէ պարարսնց ընչայս
 առնել. կամ առաջի նց արհամարհանօք գնալ՝ ուզ
 թէ ոչ իւրից իցեն ան ի յիսանութեամբ նց. Այլ և պա-
 հանջէ, զի որդիք յանդիման լիցին ծնողաց իւրեանց՝
 որպէս ծառայք տերանց: Բանլի գրեալ է. որպէս
 Կերոնց ծառայեցէ ծնողաց իւրոց արդեամբ և բարեւոյ:

Է. Կասիլիք օրինակ որդւոյ ակնածուի. տայ ձեզ՝ ըզ-
 խոհական հօր զիմաստուն որդի զսողովոն: Ո՛վ ոչ
 զարմացի ընդ սէրն յարգական, զոր նա՝ թագաւոր
 գոլով, եցոյց մօր իւրում բերսաբեայ, իբր և ետես
 զնա, զի գայր, յոբէ եւոյ շնոր Կո: Եւ համբարեաց
 շնոր Կո: Եւ ոչ այսչափ միայն, այլ զի վկայեցէ, թէ ի
 ձեռն մօրն եհաս կենաց և թագաւորութ. հրամայ-

Եայ և սպառնաստե՛լ նմա աթոռ. և նստաւ մայրն
 քաջակ սողմունի արքային: ահա՛ յարգուի՛ ՚ի գործս:
 Եցոյց յարգութիւն և ՚ի բանս. զի սակ յնա ար-
 քայ: Ենքէն Տոբ Իմ շէ ոչ արժեոյն շէ ետ Ի՞մ ՚ի քէն
 Չի՛նչ խորհիցիք արդ խեղաբարոյ որդիք: Տայեցեալ
 յօրինակ այսպիսոյ արքայի: Եւ ՚ի մատուցանելն
 զայս յարգութի, եցոյց յանձին մեծ զգծութիւն. ո՛ր
 ապր ամորդւոյ զնոյն առնել. զի ստանային արդեօք
 մեծ անուն իմաստուէ յօի, և մեծ վարձս:

Ի՞նչ Չայս սէր յարգական առաւել լայնէս տպաւորել շա-
 նայր յորդի իւր՝ ձերունին տուբիթ, որ ՚ի խրատել
 զնա՛ յաւել և զայս. արարուեցեո շմայր րո. . . և յիշեցեո
 որա շէ Եղբայն Գրուա իւրոյ զնոյն Եւ յիրաւի՛ զոր օրի-
 նակ արժան և իրաւէ յարդել զձնօղս, նոյնպէս յարգուին
 ընծայեալ նոյն չէ ինչ անպտուղ և անօգուտ. զի ոպ
 սրտի դիւր լինի նովաւ ճնողայ, նոյնպէս որդւոյ
 պատկառաւորայ երկար կենսք շնորհին. և այլ բա-
 րօք Տողոյ և մարմնոյ առ յայնոյ պարգեւին. քանզի
 գրեալ է. արժեք իւրոյն արժեքն, որ քանար արժեքն
 իւր. և թէ որ արարուե զնոյն Եւ ուրիւ եղի յորդիս
 իւր. և յարար արժեքն իւրոյ լեւել լի: Չսորին հակա-
 ռակն. վայ ձեզ անպարիշտ որդիք խեղաբարոյք.
 վայ ձեզ որք զըստանձնեալ վաստակս և հոգս ճնա-
 ղայ ոչինչ գրեք. վայ ձեզ որք այնպէս թշնամա-
 նայք առ ձնօղս. մինչեւ երկարուի կենաց նոյն վասն
 յապարկոյ ակնկալեալ ժառանգութեան՝ անհարին
 ձանձրոյթ ՚ի ձեզ արկանէ. վայ ձեզ որք առ ձնօղս

Զէր քաղցրա՛սօսել չառնուք յանձն. նա՛ զնուա առ-
 ծնբութենք անհէք, և անիծադիր ևս լինիք նոյս
 և յիշոյնստու. և մահ իսկ խնդրէք. Ըով չարեացս
 յորմէ անբանից իսկ բնուի սոսկայ, Այն է Զեղ. զի
 ասէ ան. Դարձուցիւ շէրն ի մեզ Եւրոպայ. և միանգա-
 մայն սպաւնայ, Թէ որ հոյհոյ է շէրն, Իմ շէրն շիջի լին
 նորս և Եիէ՛ + անց նորս խառնելոցի է քի է յախտե՛նական
 մահու պատու հասեացի: Աւուրք բանի՛ս հար էր ւ-
 առաջի առնել և հաւոր պատիժս, որովք պատու հա-
 սեցան անպատկառ որդիք. այլ արդ ժամ է խօսել
 զէրկորդ սիրոյ՝ զոր պարտիժք ծնողաց:

Մասն երկուրդ:

Գ. Ծնողք հայելով յորդիս՝ ևն և ուսուցիչ և ուղղիչ:
 Իսկ յայսմանէ զլ՛՛նչ. պարտին ուրեմն որդիք մո՛սա
 բինել ծնողաց ո՛ր ուղղչաց՝ զսէր հնազանդութեան,
 քի խրատու առաքելոյն. որքիտ հնազանդ էր՝ + ծնող-
 չէրոյ ՚ի քի. զի ոյն է արեւն: Չորօրինակ մատաղ ման-
 կունք ոչ հաստատուն յունկան, և ոչ գնալ զօրնն՝
 առ գրգռե՛ անդամոյ, և առ ՚ի չգոյէ ուժոյ, և
 վն այսորիկ ՚ի գիրկս և ՚ի ծոց ծնողաց դիմեն, զի
 գրկաբարձ շրջեացին. նոյնպէս հասակ մանկութե
 գեռ ոչ ունի սերտ հաստատութի յառաքինութիս
 և ՚ի վարս, անվէ հեր կալ ՚ի կայի, կամ գնալ յս-
 ուաջողէմ. իբր զի բազմադէմ վտանգաւոր արկա-
 ծից է ստորանկութե ոչ ծնողաց հովուութե և առաջ-
 նորդութեանց պատասպարեացի: Այլս արժան է նա
 հարկ իսկ է որդւոյ՝ հնազանդութե զհետ երթալ

արաջնորդութեան ճնորդայ, ասիա թէ ոչ՝ անձանց կորուստ,
և ճնորդայ մեծ վիշտ հասուցանեն:

Է. Ասացար, մեծ վիշտ հասուցանեն ճնորդայ, քնդի գը-
րեալ է: «Տօր հօր որդի ունի» ուն թէ ասէր՝ անլուր
իսկ զի՛րարդ: զի այնպիսի խեղ որդիք ՚ի հուր և
՚ի ջուր մոլուէյ արկանեն զանձինս իբրև զլուսնոս
և զդիւահարս, նմանեալ որդւոյն լուսնոսի, զոր հայր
իւր մատոյց քնի երկնաւոր բժշկի՛ զի բժշկեայի.
և դանգատէր զնմանէ, թէ քողո՞մ ունի՞մ ՚ի հօր
և երբէ՞ ՚ի ջուր: Բարեք, քանի՛ այդպիսի լուսնոս որ
դիք կան, որք ոչ երբէք դադարեն ՚ի սկսեալն. այլ
ոն լուսին աճեն ՚ի չարուէ, և նո՛ւազին յաճախ
տուէ: Սոցա չիք այլ հնար դեղոյ. բայց զի ձեռամբ
ճնորդայ մատչիցին առ քն. և այնպէս յաճախե լով ՚ի
խորհուրդս՝ բժշկուի գտցեն: Այս այսորիկ հարկ է
որդւոյ հնազանդ լինել ուղղչայ իւրեանց, թէ ոչ
կամին կորն չիլ հոգով և մարմնով:

Կ. Չայսր հնազանդութեան զարմանալի օրինակ ունիմք ՚ի
քն, որ հօր և մօր իւրում յերկրն յամի եցոյց հնա-
զանդ սեր. եւ ասէ հոգի՞նս: Չարմանալի է օրի-
նակս, ասէ բեռնարդոս, երկուստեք զարմանք, եր-
կուստեք սքանչելիք. այ՛ հնազանդիլ կնոջ՝ խոնար-
հուի է անլուր. կնոջ հրամայել այ՛ բարձրութի է
անհամեմատ: Ապաքէն չիք այնպէս սրտի դիւր ճնո-
րայ, ունորժամ որդիս ունիցին հնազանդս: Ակայ ձեզ
կուսնէ լիա մայրն հառմայեցի. որ ՚ի ցուցանել
այլոյ կանանց զպատուական գանձս ականց և մար-
գարտաց, ստաւաջի արար զիւր որդիս. ասէ, այս են

Իմ պատուական դանձք. նա՛ այն չափ տիրելի եղև նմա
 այս գանձք, մինչև համարձակ ասել նմա. առաւել
 ընարեմ մայր լինել սոցա՛ քան դ շխոյ եգիպտացւոց :
 Ահայ ձեզ մայրն այն աթենայի, որ ՚ի հանդիսի ինչ
 առուր՝ ՚ի ժողով պճնազգեստ կամանց յանդիմա-
 նեալ վս երևելոյ իւրոյ գծազգեստ զփոկիոն զորդի
 իւր՝ զոր առ ընթերունէր՝ եցոյյ ասելով. իմ զարդ՝
 փոկիոն է : Արդ՝ ՚ի մեզ շրջեալ զձեռնարկութեա
 հարցանեմ. եթէ առ մեօք մարք որդւովք իւրեանց
 յանդիման երևէ ին, ի շխէի՛ն արդեօք ասել. այս իմ
 որդիք՝ են ինձ զարդք : աւանդ զի բազում որդիք Յիս
 առաւել անպատու թի բերեն ծնողաց, քան պատիւ.
 առաւել ցաւս՝ քան սփոխանս :

Մ=ս՝ երբեք :

Է. Ծնօղք հայելով յորդիս՝ են և սնուցիչ և բարե-
 լար. զի զորդիս իւրեանց պարտական են սնուցանել
 և խնամել և իսկ յայսմանէ զի՛նչ ծագիցի, բայց եթէ
 երդ պարտաւորութի որդւոց, իբր զի պարտին ծնո-
 ղաց իւրեանց և սէր բարերարութե և իսկ ո՛ր իցե-
 այս սէր բարերարութե. գործովք նպաստաւորել նա՛
 երբեմն և համբերել. ք այնմ, արդեամբ և Եսկէ և
 ամ համբերութեմ Իծաւեա Գրու զհայր + ո : Տես՝ զի երեք
 ինչ կան ՚ի վկայութե աստ. գարծ, Են և համբերութե
 և զերեսին զայստիկ պարտին որդիք ծնողաց : Նախ
 առաջին Եան հեզիկ և քաղցր : Ամն որդիք, որ ծե-
 րունի ծնողաց համապազ ընդդէմ քրթմնջեն. առ
 բանս նոցա յամառ դիմախօսեն. և գրեթէ զամե-

Ենայն զառ ՚ի նոցանէ անայեալս շարխարիութիւն
 համարին. ոչ է այս պատուէլ զծնօղս ՚ի բանս
 այլ խաղառնել և ևան որդիք որք օտարաց առաջի
 տնին և ին լուէլ հրամայեն ծնողաց. և ծնօղ իսկ ան-
 ունէն զնս շառնուն յանձն. ոչ է այս պատուէլ
 զծնօղս ՚ի բանս այլ անարգել և ան որդիք որ ըզ-
 ծնողաց դոյզն վրիպանս սաստիկ թշամանօք կըշ-
 տամբեն. ոչ է այս պատուէլ զծնօղս ՚ի բանս այլ
 դառնայրոցանէ և և քամահել և Ապա հարկ է որդ-
 ւոց, և դատերաց, (զորոց զյետինն միշտ ստորա-
 դաս իմանաք քան զառաջիննս) զծնողաց իւրեանց
 աջալանս հեղիկ ուղղել. և զվրիպեալն որք խը-
 րատել հայր և մայր անուն կոչելով :

Ը . Նոյնպէս պատուէլի են ծնօղք ան հոգեւորականք :
 Գիտեմ, զի ծերուի ծնողաց երբեմն աշխատուի յոյժ
 հասուցանէ որդւոց, Գիտեմ, զի զառամեալ և իբր
 տղայայեալ ծնօղք՝ ծանր բեռն են ՚ի տանս Գիտեմ,
 զի յոլովակի մօր վատին աչքս սակայն և այնպէս ՚ի
 անտեսական իրողութիս հրամայել կամի, և դիտո-
 ղութիւն առնել Գիտեմ, զի յոլովակի հօր խամբին
 լսելիք սակայն և այնպէս՝ զամ որ առ անին լինի, իմա-
 նալ կամի Գիտեմ զայս ամ. բայց զինչ հնար կայ-
 ցէ այսմ. չիք այլ հնար ողջամիտ որդւոց և դատերաց,
 բայց եթէ համբերութիւնս և ո՞րպիսի մեծ և
 սուսաւել մեծ, և յարակայ. ան հոգեւորականք և ծառայ-
 ցիւնս Արդ՝ արժան և իրաւ է որդւոց զծնողաց
 վիշտս համբերութիւնս բառնալ. զի և ծնօղք վն որդ-

և ոյ ՚ի ծննդեան և ՚ի մննդեան բազում վշտակերու էց
 տարան: Երկրորդեմ զասացեալս. պիտոյ է որդւոյ
 Տամբերութի. նեղէ զքեզ Տայր բո ծերունի, տար
 նեղութեա ամ Տամբերութ. քան զի գրեալ է. ո՞րքեմ
 շորակէն Լէ ծերունն հօր Կոյ. և յի որդակոյննէր շն
 ՚ի կեան Իր: Աստին Տօր քոյ զգայարանք. տար պա-
 կասութեա ամ Տամբերութ. զի խրատէ սիրաք.
 Եւ զորեայնն եր զգայարանն ներսի: և յի որդակոյննէր շն
 ՚ի շօրակէն Կոյն Տիւանդայեալ դնի մայր քո ամս
 բազումս. և տաղտիութիւն զքե արկանէ. տար տաղտ-
 կութեանս ամ Տամբերութ. ք. յի շեան, զի և նա ՚ի
 քում տղայութ այդ պիտեայ Տամբեր վշտայ: Ասացէք
 որդիք, թէ տայր ոք ձեզ քանի մի Տաղար դասե-
 կան, ո՞չ արդեօք երկայնամութ Տամբերե կք այդ պի-
 տեայ աշխատութեց՝ բազմամեայ աւուրս, և ս և վս
 անձանօթից և օտարայ: Իսկ արդ. ՚ի ծնողայ ա-
 ռիք գանձ պատուական քան զամ ոսկի և արծաթ. ք
 է զկեանս. և վս այսպիսուոյ մեծի գանձու Տամբե-
 րե: Ըստ նույնութ յանձն: Բնւ ՚ի ձեռն յպերախ-
 տութի այդ պիտի:

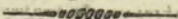
Թ. Իսկ պատուէր ի են ծնողք ՚ի հրքն նպատատորութ.
 Իբր զի պարտաւորին որդիք նպատատատոյց լինի Լ
 ծնողայ իւրեանց կարօտելոյ չ կարի, կերակրելով
 զնս, և խնամելով: Ապաքէն անբանք իսկ ՚ի մասինդ
 յայդ միկ ուսուցանեն մեզ. որք ամիւ խնամարկեն
 զծնողա իւրեանց, ոչ միայն զպէ տա կերակրոյ նոյս
 պատրաստեալ, այլ և չ խնամին յարուցեալս ՚ի վր

նց մն՝ հուշափ պատերազմեալ Բարդուան զայման է
 մարթէր առաջի առնել օրինակա՛յ, այլ ամօթ է մեզ
 յանբանից ուսանիլ բիւրս որդւոց առաքինեաց ունե-
 լով օրինակա՛յ: Ո՛չ յայտ է ՚ի դաւիթ, որ իբրև ընտ-
 բեցաւ Թագաւոր, զմ՛մ փոյթ յանձին կալաւ, զի աղ-
 քատ ծնողաց իւրոց պէտք՝ օրինօք պաշտեցին: Գի-
 տեմ՛, զի այլ օրինակ խնդրեք ասելով: ոչ ինչ են
 զարմանք, Թէ ամենահարուստ Թագաւոր՝ իւրոց աղ-
 քատ ծնողաց նպաստաւորեացէ, այլ այն է զարմանք
 եթէ և չքաւոր որդիք լին կարի առ ծնօրս իւրեց
 յուրցեն երախտիս: Արդար ասեք՝ սիրելիք, և ասա
 այդպիսիս ունիմք օրինակս զևս երևելին ՚ի դուստրն
 յայն, որ զմայր իւր բանտարկեալ զի մի սովամահ
 լիցի իւրովք ասեամք դիեցոյցս իբրև եւ ՚ի վեր
 բանն, երկոյուն ազատութի շորհեցաւ, և ուտեստ
 պատշաճական զմ՛մ աւուրս կենաց նոյա հաստեցաւ:
 Այլ ՚ի տեղոչ բանտին՝ տաճար կառուցաւ շա-
 տուծոյն գտութեան: Թո՛ղ զօրինակն ենեայ, որ ՚ի
 հրայրեացն տրոպայ զհայր իւր շալակաւ զերծու-
 ցեալ՝ յաւերժական փառս ստացաւ առ յապայ: Ըստ
 է այն՝ զի պերախտուե հրէչէ որդի՛, որ ՚ի կարիւ
 ծնողաց՝ ոչ նպաստէ նոյա լին կարիս

ՅԵՐԵՄԻ:

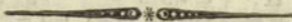
Յայտ է յապեղոցս, Թէ որդիք երբեակ սէր պար-
 տին ծնողաց իւրեանց. վն ծննդեան, դաստիարակուե՛ն
 և սննդեան: Իբր զի զոր ինչ ՚ի ծնողաց ընկալաք, գրե-

Թէ զանն անգրէն նց օտարտիմք: Առաք ՚ի նոյանէ
սիրտ: զայն նոյա պարտիմք, սիրելով առաք ՚ի նցե
լէգու: զայն նց օտարտիմք, պատկառ խօսելով առաք
Կնցէ: Անն: զայն նոյա պարտիմք, ձեռնառ լինե
լով լն անմ իմն և զայնն: Անկ զայս ձեր օտարտ
ւորտի միւրքէ բմուսաջիք որդեակիք այլ պատուէն
ջիք զմնօղս ձեր գրեպչ Եմիւն և մն հմքերս Բեմք:

Պատարագն խորհրդական է պատկեր իրական պա
տարագի խաչին և լն գոյացութեանն նոյն ընդ նմա
նչ է սոսկ յիշատակողական այնմ այլ և համազօր
ընդ նմա: ուստի և միջոցաւան՝ առ ՚ի ընծայել գե
րագոյն տէրութեանն այլ զմեր ծառայական խոստո
վանութիւն: գոհացումն՝ վն ամ ընկալեալ բարեաց
ընդունումն՝ վանն ամ պիտոյից հոգեկանաց և մարմ
նականաց: Կուցումն՝ ՚ի թողութիւն մեղաց և պատ
ժոյ վանն կենդանեաց և ննջեցելոց: Չայս ամ ներ
գործութիւնս յայտ աւնեն քահանայական աղօթքն
մատուցեալք յետ քահանայագործութեան խորհրդ
ոցն: Երկարապատում և անպատ իմն լինելը ար
դարև ասել մեզ էթ է որչափ մասամբ և նրչափ եղա
նակա: հաճեցաւ Քրիկին աշխարհի յուրանել յա
բարածս զմանտութիւն մահտ և շարժարմաց իւրոց
առ ՚ի հաստատուն ունիլ մեզ յարածամ գ յիշատակ
նց: բայց սակայն գերահրաշ, գերագոյն և գերախայլ
ցոյց նոյին, զորս էթող մեզ ՚ի մեջ ամ յուրանայ
եղև ամենասուրբ խորհուրդ մարմնոյ և արեան իւրոյ:

զի սա է կենդանի իմն ցուցակ ամենատրբ Մահուան
 նորին և չարչարանաց: Որով ցուցանէ մեզ թէ յիմ
 նուագա, յիմ աշխարհի, յիմ աւուր՝ երբ մատուցանի
 պատարագ մարմնոյ և արեան իւրոյ: պատրաստ է նա
 վն մեր մեռանիլ, Եւ զի այժմոջ ևս խաչիլ և մեռա
 նիլ կարէ յաղագս ունելոյն փառաւորեալ զմարմինն.
 սէր նորին անհուն և անեզրական՝ եգիտ զեղանակ ինչ
 կրկնելոյ և նորոգելոյ առանց չարչարանաց, և առանց
 հեղման արեան զպատարագ խաչին, և զպտուղ ար-
 դեանց փրկութեան մերոյ:

ԴԱՍ. Բ.

Չգեպտ Գոթմայի 'ի սէ պատարագի' էն

Սաղաւարտ,	Շապիկ,	Գօտին,
Բազպան,	Ուրար,	Շուրջառ:

Լուսաբանութիւն:

Սաղաւարտն՝ նշանակէ զզօրութի յաղթուե տեառն
 մերոյ յի քի սրով ելի պատերազմ ընդդէմ բելիա-
 ըայ: և արար զփրկութիւն ազգի մարդկան:

Շապիկն՝ նշանակէ զանմեղութի և զմաքրութի վարույ
 տեառն մերոյ յի քի և զմայլումն նորին երանական
 տեսութեամբ էութեանն այ:

Գօտին՝ նշանակէ զողջախոհութի տեառն մերոյ
 յի քի և զանխառնութիւն նորին՝ ի զգայականն ցան-
 կութեանց:

Բազմանն՝ նշանակէ զյօժարութի սրտի, և զպատ-
 րաստութիւն տեսաւն մերոյ յի քի՛, առ ՚ի կատարել
 զՏաճութի Տօրն երկնաւորի։

Ուրարն՝ նշանակէ զՏնազանդութիւն տեսաւն մերոյ
 յի քի՛, առ ՚ի ընդ զկենսագործ տնօրէնութիւնն
 իւր՝ ըստ նախասահմանուե Տօրն երկնաւորի։

Ըտրջաւն նշանակէ զլրումն ան առաքինութեյ՝
 որով զարդարեալ էր մարդկութիւն տեսաւն մերոյ
 յի քի՛ ՚ի սկզբանէ յղացմանն իւրոյ։

ԴԱՍ. Գ.

Եւնն էրբոտոց Էկէէննն՝ էն

1. Մկրտութիւն.	Մատ.	իւր՝	19.
2. Դրոջմ.	Գործ.	ը.	17.
3. Սրբութիւն.	Մատ.	իզ.	26.
4. Խոստովանութիւն.	ՅովՏ.	ի.	23.
5. Վերջին օժումն.	Մարկ.	Տգ.	1.
6. Չեռնագրութիւն.	ՅովՏ.	ի.	26.
7. Ամուսնութիւն.	Մատ.	ՅԹ.	6.

Լուսաբանութիւն.

Սկրտունն որէ Տիմն գործոց անպաշտուե՝ ներգործէ
 զանձային կերպարանակցութիւն կատարելապէս յայնոսիկ,
 որք է հաւատոց ունին լծորդ և զնմանութի վարուց քի,
 շնորհօքնն և սիրուն և ան սրբարար պարգևօք առ
 լսեալք։ Երբեսկ ընկզմեն յարարողուե մկրտուե՝ նշա

նակէ զերեքօրեայ զմահ և զԹաղու մ Քրիշին. և եւ
ըիցս մերանալն ՚ի ջրոյ օրինակէ զերեքօրեայ զյառ
նելի. Չերեսին զայսոսիկ յնքն փակէ խորհուրդ մկր
տոտ. և լերայմամբն ՚ի ջրոյ՝ զքի յարուին օրինակէ. ըս
տանանն լով զՏին մարդն մեզայ, տայ յոյս սպանման մա
հուն՝ յարութք մարմնոյ մեքոյ.

Մերութիւն կամ՝ հաղորդութիւն է իրական և ճշ
մարիտ հաղորդութիւն արեանն քի. ուն և Ոսկեբե
րան ասէ, այն որ ՚ի բաժակին է, նոյն է որ ՚ի կողէն
քի բղխեաց, և նք եմք հաղորդք՝ եւ երանելին ասէ
Պօղոս, * Բաժակն օրհնութե զոր օրհնեմք, ո՛չ
ապաքէն հաղորդութիւն է արեանն քնի. հայն զոր
բեկանեմք, ո՛չ ապաքէն հաղորդութիւն մարմնոյն քի. ||
Եւ յայտնագոյն ևս Քս ասէ. * Այսէ մարմնիս իմի ||
* Այդ է արիւն իմի. || Աճարանք ծանույանն, Թէ
նիւթք սրբազան խորհրդոյն Թէպէտև. ոչ բնական
զօրութե ներգործեն զհոգևոր գործս, սակայն ունին
բնական նմանութի ինչ ք այն գործոյ, ուն ՚ի մկրտոտե՝
ջուրն բնութք լուսցող է արտից, ՚ի հաղորդութե՝
հայն բնութք է յագեցուցիչ, գինին բնութք զուր
թացուցիչ, համեմատ հոգևոր գործոյ իւրեանց
Սոյնս և ՚ի դրոշմին՝ մեռնն բնութք դժուարեա
նելի է՝ համեմատ անջնջելի ներգործութեան իւրոյ
Քրիստոսի, ական ամուսնութիւն գոլով խորհուրդ,
է նշանակիչ անբակ միաորութեան բանին այ ընդ
մարդկութեանն, և ընդ եկեղեցւոյն

Իսկ Արիստոտէ լուսէ, Թէ՝ Ամենայն կենդանի յամ

կայ մնալ մշտնջենաւոր. և զի յինքն ոչ կարէ մնալ
ցանկայ մնալ ՚ի յորդին. վն այն բնականապէս հո-
գան ծնանիլ և յայսմանէ զպատին ՚ի մէջ առն և
կնոջ բնական ասէ :

ԴԱՍ. Դ.

Օծումն, Բանադրանք, Արձակութիւն.

Լուսարանութիւն.

Յօժեն զեկեղեցի, զսկի, զլսաչ, ևն, ոչ կրկնի օ-
ծումն նոցորչափ անեղծ և ամբողջ կան. և են երկրր
պատելիք: Չի ունի ՚ի խորհուրդ հաղորդուէ՝ քա-
հանայագործեալ հայն և գինին են իսկապէս մար-
մին և արիւն քի. և ներգործեն զչնորհս նոց և ունի
՚ի խորհուրդ մկրտութեան՝ Չուրն իսկապէս ծնանի
զմեզ ՚ի հոգևոր կեանս, այսպէս և ՚ի խորհուրդ
գործին՝ մեռոնն իսկապէս տայ օծելոցն զհոգին սբօ
Վնյ և սբն ասէ կիւրեղ զգոյշ լեր, մի իւղ մերկ
և սոսկ համարիցիս լինել, զի ունի հայն հաղորդուէ
յետ կոչման հոգւոյն սբյ ոչէ հայ հասարակ, այլ
մարմին քի. նոյնպէս և սբ իւղս ոչ ևս է լոկ իւղ
յետ կոչմանն, այլ քի պարգևարան, և հոգւոյն սբյ
ներգործող՝ հուպ գոլով անութիւն նր :

Բանադրանք՝ նշանակէ որոշումն, բաժանումն ՚ի
հասարակայ մասնակցութե. և ըստ այսմ վարի այժմ
յեկեղեցական սովորուէ. որով առաջնորդք զանուղ-
ղայ յանյաւորան զանազանեն ՚ի հոգևոր, կամ նաև
՚ի մարմնաւոր հաղորդակցութենէ յորովորեան :

ԴԱՍ. Ե.

Յիշատակարան, Գերեզման, Տաղան, Տաղանագիր
Լուսարանութիւն.

Տաղանագիրն է գրուած 'ի վր գերեզմանի առ 'ի
յաւէ ժական յիշատակ մեռելոց, և 'ի խրատ կենդա-
նեաց: Առ որ երեք ինչ խնդրին չՏանրայէ ս. Նիւթ
տրամադրութիւն, և ոճ: Նիւթ նր է բարութի կամ
յոռութիւն մեռելոյն, և կամ խրատ կենդանեաց:
Տրամադրութիւն է սահմանաւոր դասաւորութի և
շարք տողից գրելոց 'ի վր տապանի: Իսկ ոճն պար-
տի լինել ազգու, համառօտ, և վսեմ, և ըստ նիւ-
թոյն պատշաճաւորութե ընտիր բառիւք գեղաճաղիկ
յօրինեալ, և յարմար 'ի զարթուցանել զկիրս զառոյ
երկիւղի, և ատելութե ընդդէմ ունայն և վաղանցիկ
ճոխութեց և երջանկութեց աշխարհիս:

ԴԱՍ. Զ.

Պաշտօն, Կարգ, Դազար, Թարուհի

Բ Ա Ր Ո Յ Ա Կ Ա Ն

Փ Ի Լ Ի Ս Ո Փ Ա Յ ՈՒ Թ Ի Ի Ն

Դ Ա Ս Ա

Չ գտնուածն իմ կիրքս

կիրքս	Սէւ	Ատելութիւն	Յնծութիւնս
Տխրութիւն	Խնձզանք	Թաղճութիւն	Խնդամտութիւն
Չուարթութիւն	Փախաբ	Աստահութիւն	Բաջութիւն
Լքումն	Բարկութիւն	Ախորժ	Արեժ
Եմօթ	Յոյս	Երկիւղ	Նախանձ
Աղորմածութիւն	Գուժ	Նախատինք	Չղջումն

Լուսաբանութիւն

Բարոյական փիլիսոփայութի կամ իմաստասիրութիւնս
աւանդէ զբարոյական կանոնս առ ի ուղղել և բար-

րեղարդել զբարս. նաև ուսուցանէ յանձին բերել
 զբարիս, և համբերել չարեաց. վայելել չափաւորա-
 պէս 'ի յաշողութիւն, և տանիլ արիաբար ձախողութիւնս
 Արքն՝ է շարժութիւն բաղձողական զօրութեան ըզ-
 գալոյ՝ յերևակայութենէ բարւոյ կամ չարի հան-
 դերձ մարմնական փոփոխութեամբս

Ազնուագոյնն 'ի մարդկային կիրս՝ է սէր, և ազնուա-
 գոյն պտուղ սիրոյ՝ է բարեկամութիւն. որ թէպէտ և
 է անկատար առաքինութիւն, իբրև զժողովուրդին,
 բայց և այնպէս՝ իբրև զի է յոյժ գեղեցիկ, և յոյժ
 պիտանի քաղաքական կենաց, և մարդկային երջան-
 կութիւն, արժանի համարեցան իմաստասէրք և զայ
 դասել ընդ բարոյական առաքինութիւն, Եւ միով բա-
 նիւ առաքեալն սատ, թէ * Աճ սէր է, և որ կայ
 'ի սէրն՝ բնակեալ է յսձ՝ և աս 'ի նմա բնակէ ։

ԴԸՍ. Բ.

Երբեք չի մտնում ինձ աստիճանս՝ էն

Հաւատ, Յոյս, Սէր.

Լուսաբանութիւն.

Հաւատք են յուսայելոյ հաստատութիւն իրայ յանդի-
 մանութիւն ոչ երևելեաց: Ամս հաւատքն է գոյա-
 ւորութիւն իմն իրայն յուսայելայ. այնք որք յուսովն են,
 թողին անանձն, քն ոչ գոյք, ոչ եղեալք՝ այլ իննելոյք

և ապառնիք: Իսկ հաւատք՝ անձն շնորհէն նոյա. յա-
 աջ քան զգոյանալ յինքեանս՝ առնեն գոյանալնց
 ՚ի միտս և ՚ի սրտի հաւատացելոյն. այնպէս հաւա-
 տի կացուցանեն զակնկալինս, ոպ թէ արդէն եղեալ
 իցեն և ընդ ձեռամբ ստայեալք: Օրինակ իմն, ոպ
 բերէ ոսկեբերան, յարութի մեռելոյ յուսով միայն
 է, դեռ ՚ի գերեզմանս կան մեռեալք. բայց հա-
 ւատք իբրև եղեալ նկարէ մեզ գնոյն:

Յոյն է շարժումն ինչ հոգւոյ յապագայ բարին
 ստանալի. վասն որոյ երկու ինչ հարկու պահանջի
 ՚ի բարուջ անդ, այսինքն զի իցէ ապագայ և իցէ
 հնարաւոր առ ստանալ:

Սերն է հրամանատար և գործօնեայ ամ առաքի-
 նութեանց, և հակառակ ակտիւն վանիչ. զի ուր հա-
 ւատք և յոյս անկարանան արգելուլ զանկարգութս
 ՚ի կիրառութե պարգեաց, անդը հասեալ սիրոյն՝
 զամ ՚ի խաղալութիւն նուաճէ:

Իսկ երբեակ թիւն գոլով կատարեալ և նուիրական
 աց, առ անային անձինն յարմարեն անբանք զթիւ
 և զդասաւորութի անբանական առաքինուէցս. հա-
 ւատք վերաբերին առ հայր, յորմէ սկիզբն առնեմք
 հանգանակին հաւատոյ. յոյս առ որդին, որով ամիսք
 առ հայր. և սէր առ հոգին քբ, որ շարկայ է հօր
 և որդւոյ, և սիրու ՚ի մեզ անսիրութե:

Կորսիւնիւն Առեւտրիւնէն

Խոհեմութիւն, Արդարութիւն, Արիութիւն, Բարեխառնութիւն

Լուսաբանութիւն.

Խոհեմութիւնն՝ է ողիղ բան առնելեաց. նի է, առաքինութիւն ողիւորիչ իմացութե. է լոյս առնելեաց. արուեստ ողիւղ կենաց, ակն կամաց, և այլոյ առաքինութեանց առաջնորդ:

Արդարութիւնն՝ է ընդհանուր անողորմի և առաքինութիւն համաձև օրինացն նոյ, և կամ յատուկ արդարագործութիւն առ ընկերն:

Արիութիւնն՝ է մտածեալ յանձնառութիւն վտանգայի և համբերութիւն աշխատութեանց:

Բարեխառնութիւնն՝ է հաստատուն և բարեկարգ տէրութիւն բանի ՚ի վր Վտաշ ցանկութե, և այլ անողորմ յարձակմանց սրտի:

Բարոյական Աստիճակներ և Մարտիրոսներ էն

Աւարինու թիւն,	Մոլու թիւն,	Յաջողուի,
Չախողու թիւն,	Յանձանք,	Երջանկութիւն,
Թշուառութիւն,	Ղարձ,	Ժուժկալութիւն,
Արբեցութիւն,	Մաքրութիւն,	Սրբաստուի,
Տարանք,	Պագշտութիւն,	Հարստութիւն,
Աղքատութիւն,	Պէտք,	Շէնդութիւն,
Աւստաձեռնութիւն,	Բարութիւն,	Տուրք,
Ճշդութիւն,	Ողորմութիւն,	Շաւղլութիւն,
Ղաճնութիւն,	Ազատութիւն,	Չանք,
Անճոգութիւն,	Ծուլութիւն,	Պատիւ,
Գոլկատ,	Դարով,	Համբաւ,
Հաւատ,	Նախատինք,	Ղեհանձնութիւն,
Փառապիրութիւն,	Գոռոգութիւն,	Պարկեշտութիւն,
Փաւք,	Պարծանք,	Լրբութիւն,
Ածօթխածութիւն,	Հեղութիւն,	Արութիւն,
Ժպրհնութիւն,	Համբերութիւն,	Երկշտութիւն,
Իրաւունք,	Խարդախութիւն,	Խարեութիւն,
Նենգութիւն,	Հնարք,	Բաղարութիւն,
Ներողութիւն,	Թողութիւն,	Լաւակամութիւն,
Սնգթութիւն,	Ներհակութիւն,	Հակառակութիւն,
Ճշմարտութիւն,	Բարաբեկամութիւն,	Գեղջիկութիւն,
Կատակ,	Այլն,	Ծաղիլ,
Նախատինք,	Բարեկամութիւն,	Թշնամութիւն,
Մարտնչութիւն,	Դժտութիւն,	Մարտնչութիւն

Առաքիւնութիւնն է կատարելութիւն կարողութե՛.
 վնյ պարտի որոշել զնա ՚ի հասանիլ իւրում աւար-
 կայի կատարեալ եղանակաւ: Առաքիւնութիւն՝ ո՛չ յնյ
 է գլխովին, և ո՛չ ՚ի մէնջ միայն. այլ անձ չորհօքն,
 և մեք կամակարուք ծնանիմք զառաքիւնութիւն. ՚ի
 գործել անյ՝ և մեք չնտլաւ ունիմք գործել զբարին:

Մոլութիւն նշանակէ զտրամադրութի սպականեալ
 և անտայեալ կարողութեան. և է իբր հոգեոր իմն
 հիւանդութիւն, և հակեցուցանէ ՚ի մեղան չական
 ներգործութիւն, որ է ևս չարագոյն: Մոլութեք բա-
 ժանն ՚ի չորս սեռս. յանխոհեմութի, յանիրաւութի,
 յանբարեխաւսութի, և ՚ի մոլութի ընդդէմ արիութե,
 որոյ ոչ երեւի սեռական անուն:

Առայլութիւն և ազահտութիւն են երկու մահու շափ
 թ շնամիք առատաձեռնութեան. բայց առաւել ևս
 թ շնամիք միմեանց:

Ամօթխածութիւնն՝ որ բնակէ յաջ, է երկիւղ վա-
 տանուցութե: Ամօթխածութիւն նկարէ զճնօթս հա-
 մեստ օրիորդայ պարկէ շտ իմն կարմրութե նման ծո-
 վու ծիրանոյ. իսկ ամօթն ներկանէ համակ զերեսս
 զզշականայ լրթագոյն շտ ազնութե իմն նման կարմրո-
 լութեան միւսոյ խեցեմորթի: Բազում զգօնութե՛
 Պիւթիւ արժանաւոր դուստր Արիստոտէ լի՛ իբրև
 հարցաւ, թէ ո՛ր գոյն թուիցի նմա առաւել անու-
 շակ. ետ պատասխանի, գոյն ո՛մբիւ անութեմն:

Խաղաղութիւն է կարգաւորեալ Տանդաբառութի մասայ
 Տամաձայնելոյ ՚ի բարին: Խաղաղութիւն մարմնոյ է
 կարգաւորեալ և բարեխառնեալ Տամաձայնութիւն
 մասանց: Խաղաղութի բանական Տողոյն է կարգա-
 ւորեալ Տաւանումն խորհրդոյ և գործոյ: Խաղա-
 ղութիւն Տողոյ և մարմնոյ է կարգաւորեալ կեանք և
 սիրկութիւն մարդոյն: Խաղաղութիւն մահանայու մար-
 դոյն և այլ է կարգաւորեալ Տնազանդութի Տաւատով
 ՚ի ներքոյ քաղաքական օրինաց: Խաղաղութի մարդ-
 կան է կարգաւորեալ Տամաձայնութիւն ՚ի ներքոյ
 մարդկային օրինաց: Խաղաղութիւն տան է կարգա-
 ւորեալ Տամաձայնութի Տամաբնակ Տրամայողին և
 Տնազանդելոյ: Խաղաղութի երկնային է յոյժ գերա-
 ղանց կարգաւորեալ և Տամաձայնեալ ընկերակցութի
 զմայլելոյն յանձն և յիրեարս յանձն: Խաղաղութի քաղաքի
 է կարգաւորեալ Տամաձայնութի քաղաքացւոյ ՚ի Տրա-
 մայելին և ՚ի Տնազանդիլն: Խաղաղութիւն ուղղութիւն
 ութեան է կարգաւորեալ Տամաձայնութի Տաւատա-
 ցելոյ ՚ի Տաւանումն Տաւատոյ և խորհրդոյն Տայա-
 տանեաց սբ եկեղեցւոյ, և մանաւանդ արտաբառումն
 և Տրաւարումն ՚ի պատական զգումելն սնապաշտուէց
 և յայլոց դառնաշունչ աղանդաւորացն մեքենայից:
 Խաղաղութի ամենայն իրաց է Տանդաբառութի կարգե-
 նային: Իսկ խաղաղաբարբ՝ որդիք այլ կոչեացին:

Դ Ո Ս . Ա .

Ն Ի Թ Գ Դ Տ Ո Ս Տ Ո Ն Ի Ը

Օրէնք,	Սովորոյթ,	Դատաւոր,
Դատումն,	Խորհրդատու,	Փաստաբան,
Աղայ,	Դպրիւր,	Դիւանադպրիւր,
Դատախազ,	Ախոյեան,	Դատհիճ,
Գող,	Աւազակ,	Պատիժ :

Լուսաբանութիւն .

Օրէնքն է կարգումն բանի հրատարկել յօրէնսդրէ յօդուտ հասարակայ . որով պարտաւորին ամենայն հպատակք պահել ՚ի ներկայն և յապագայն . նմին իրի օրինազանցք արդարապէս պատժին : Օրէնքն բաժանի՝ ՚ի Եւրոպայ և ՚ի Երկրորդն . առաջինն է օրէնքն յաւատենական տպաւորել ՚ի մարդիկ ՚ի բնէ . և երկրորդն՝ որ ՚ի վերայ գայ բաժանի յանոյն և ՚ի Երկրորդն . առաջինն է գրաւոր օրէնք հին և նոր կտակարանայ . և երկրորդն կարգի յիշխանայ յօդուտ ժողովրդեան : Օրինակ իմն՝ պաշտել զարարինն է օրէնք անասին ապա որ ոչ պաշտէ զանձ ընդդէմ գործէ անասին իրաւանց : Պաշտպանել զկեանս և զճնուդս՝ է բնական իրաւունք . վն զի ամենայն կենդանիք ուսեալ են ՚ի բնութէ պաշտպանել զանձինս իւրեանց . ապա սպանանել զանձն . կամ զնա . որ կամի մեռանիլ է ընդդէմ բնական իրաւանց :

ԴԱՍ. Բ.

Տրտալարալուսիս լճիս լճիս լճիս

Սպանութի, Գեղակուր առնելոյ, Հրկիզութի,
Դաւաղոյութի, Սրբապղծութեան, Անկրօնութի,
Մասնութի, Չեռնթախութեան, Յարձակման

Լուսաբանութիւն.

Սրբապղծութի կամ սեղանակապատութիւն է գործութիւնն սբ իրաց ի նուիրեալ տեղոջէ. ոպ՛ ՚ի տաճարէ, յեկեղեցւոյ, և ՚ի սբ գանձանակէ. Ան էլ մերթ առեալն շանակի՛ բռնաբարութիւն, ապակաւնութիւն և ո՛ր և իցէ վնաս սբ տեղեաց:

ԴԱՍ. Գ.

Առտուր իմ յանտար ապիտո՛ւն էն

Վախումն,	Ստրկութի,	Տուգանք,
Քարկոծումն,	Աքսոյ,	Ջրահեղձոյց,
Այրումն,	Նախատիւնք,	Մահ,
Դրոշմ,	Բանտ,	Գան:

Լուսաբանութիւն.

Պատիճն է զրկումն յաննայն երկրային բարեաց, ՚ի վայելչութենէ, յաբախութեանց, և յայլոց:

Գարձեալ նշանակէ՝ սրբաբն հաս կամ վշտագն
 հատուցմունքն հասեալք ՚ի վերայ ուրուք յաղագս
 արարեալ չարագործութեանն:

Գ Գ Ր Ո Յ Կ Ա Մ Ո Ւ Ս Ո Ւ Մ Ն Ա Ր Ա Ն

Գարդոյունն ՆԼՅԻ Է՞

Գպրոց,	Վարժապետ,	Դասատու,
Աշակերտ,	Աշակերտակց,	Ուսուցանել
Ուսանիլը	Գիրք,	Երես կամ եջ,
Գործ,	Տնտես,	Մակագիր,
Դաս,	Վարժումն,	Բարբան,
Կանոն,	Գերթումս,	Բանաստեղծութիւն
Ճառ,	Յառաջաբան,	Առասպել
Առակ,	Տառք,	Թուղթ կամ նամակ
Վանկ,	Բառ,	Խմայտ,
Առողանուի,	Գրիչ,	Թանաք,
Զմեշիւն,	Թուղթ,	Գրումս,
Խրատ,	Գաւազան,	Զարկէ

Վուսթանութիւն.

Գպրոց՝ որ և ասի դպրատուն, դպրանոց, ուսումնարան, վարժարան, վարժանոց, աշակերտանոց, դպրարան, լսարան, համբակարան, աշակերտարան, համալսարան և ձեմարան՝ է տեղին կամ տունն դպրութեան, ուր ուսանին մանկունք զպրակ ուսմանն ՚ի ներքոյ խնամոց դաստիարակի կամ մանկածուին, որոց գործ է ակնածել մատուց հատակի մանկանց ըստ Եմ՝ միասակարացին, և աւանդել նոցա զուսմունս արհեստից և մակացութեանց:

Արիտատէլ ՚ի վերայ բարաւորի իւրոյ բարոյական դպրատան հաստատեաց տախտակ այսպիսի գրութիւն. * ՚ի գիտութիւն՝ որոց սկզբունք են հաւանականք և համազականք, խնդրել զասպայտցումն է յանդրանութիւն և յիմարութիւն: ||

Առակ կամ առասպելն է բան սուտ, որ կեղծ է զճշմարտութիւն. իբր զի պատմի որպէս զճշմարիտ ինչ ցուցանելով զմեծութիւնն կամ զօրինակն, զոր ՚ի բնական և ՚ի զգալի իրաց սովորեմք ՚ի մէջ բերել առ ՚ի ողիւել և էթ զթիւր բարս մարդկան: Համբաւաւորն և երևելին յառասպելարկուս և յառակախօսս՝ եղև մոխրագային Եսովպոս:

ԱՌԱԿ ՍԱՐԵԿԻ ԵՒ ՀԱՒՈՐՍԻ.

Հետաքրքիրն՝ ընդ այլոց բան,
զիւր կործանումն՝ ամէ ինքեանս:

Հաւորս ոմն առեալ զհրացան իւր, և գնայ որսալ

զթռչունս. տեսեալնք ՚ի կատար ծառոյ ինչ գրաս-
 րեակ մի. ուղղեալ զհրացանս ՚ի նպատակն՝ մերձե-
 նայր մեղմաբար. և այն ինչ արձակել կամեր զհրա-
 ցանն հայելով միշտ ՚ի վեր ՚ի սարեակն, յանկար-
 ծակի եդ զտոն իւր ՚ի վերայ իժի միոյ, որ նեղեալ
 ՚ի ցաւոցն խայթեաց զհաւորսն և արար զնա թիւ-
 նալից. որ ՚ի մեռանիլ իւրում ասաց. աւանդ ինձ. զի ՚ի
 գնալիմ սպանանել զթռչունս՝ ես ինքնս մեռանիմ

Դիտումն.

Մի հետաքններ՝ զարարս օտարին
 խրատե առակս՝ կալ զգոյչ յանձին.
 Քանզի որոգայթ՝ լարեալ խարդախին,
 կախարդէ զքեզ՝ ձգել ՚ի նմին.
 Չի՞նչ օգուտ գործէ՝ գիտել զընկերին,
 երբ ոչինչ գիտէ՝ զի՞նչ ունի յանձին.
 Լա է հետամուտ՝ ելանել ինքեան,
 քննել զիւր գնայս՝ ուղղել զնոսին

ԱՌԱԿ ԳՈՂՈՅ ԵՒ ՇԱՆ.

Եթէ իջես՝ հաւատարիմ,
 հայ նենգողայ՝ քեզ ոչ հաճին

Գող մի եմուտ ՚ի տուն ումեմն վաճ գողութեան
 շունն որ արթնութեամբ հսկէր անդ սկսաւ հաջել
 և յարձակիլ ՚ի վերայ նորա. իսկ գողն առ ՚ի հաճ

դարձել զչունն ետ նմա սխառաւ մի հայի. յորմէ
հրաժարեալ շանն՝ ասէ ոչ կամիմ զհայ քո, զի եթէ
աւից զայդ, գողացես դու վամենայն ինչ որք ՚ի
տան տեառն իմ են:

Դիտու մն.

Առդ ո՛հը ևն ծառայք՝ պահապան մանկտին,
խոհեմ՝ մտերիմ՝ շան հետեւային.
Տես զիս՝ զմերժէ՝ կաշառն նենգողին,
յանարատ պահել՝ զիւր գանձ բնածին:
Վանի՞ անարգանք՝ նենգող ծառային,
երբ քան զօրինակն՝ վատթար գտանի:
Անբանն ՚ի սէր տեառն՝ ինքնագրաւ մրցի,
բանականն անփոյթ՝ խորդայ ՚ի մահձին:

ԱՌ ԱԿ ՅԼՈՒ ԵՒ ՄԿԱՆ.

Որչափ անարգ՝ է փառաքին,
գործել կարէ՝ ինչաւ մեծին:

Յաւուր միում է խած մուկն զոտն յլու, և փախեալ
գրգռեալ յլուն ՚ի բարկութիւն՝ տայր նմա թշնա-
մանս զայրագին դիմօք և շարժմամբ եղջերացն: Իսկ
մուկն ծիծաղելով զնովաւ, ասէր. դու զօրաւոր ես
և կորովի արդարեւ, այլ ՚ի վերայ այդը ամի մի
փրամար, յանձին բում, զի գտանի ջնջին մուկն ինչ
որ ինչասել կարէ զքեզ:

Պարծանք մտտի՝ վէս մեծամլտին,
 զիս՛րդ ՚ի փոքուէ՝ նանրայա գիւրին.
 Չի որ վէ՛ճ դնէ՝ զինքն ամենեցուն,
 նա և ՚ի փոքունց՝ ընկ՛ծի Տեշտագոյն.
 Քանի՛ք ինքնապանծ՝ զանձինքս եդին,
 ՚ի կշիռ վէ՛ճից՝ գիւցազանց կարգին.
 Բայց ՚ի դոյզն առթէ՝ սահե՛լ ՚ի խոնարհ,
 ծանեն թէ զի՛նչ են՝ և զի՛նչ կար անձինս

ԱՌԱԿ ԽՈՐՀՐԴՈՅՆ ՄԿԱՆՅ.

Ժողով վատաց՝ որչափ խորհի,
 ոչինչ բարի՝ վճուել ունի:

Տեսեալ մկանց թէ բովանդակ կործանումն իւրեանց
 յառաջ գայր ՚ի կատուէ՝ վնջ խորհուրդ արարին
 ՚ի միջի իւրեանց զի կապիւսցին զբոժոժ մի ՚ի պա-
 րանոց նորա, զի լսելի լիցի ձայնն ՚ի նախազգուշուի
 իւրեանց. Չայս առաջադրուի թէ և խոհեմաբար արա-
 րին այլ ամենեքեան երկեան անդէն և անդ կապել
 զբոժոժն զպարանոցա կատուին. և վնի նանրայա
 յառաջադրութին և խորհուրդ նոցա եղև անպտուղ:

Առակս է տրպար՝ Ժողովոյ վատաց,
 որք նստին վճուել՝ շահ Տատարակայ:

Բայց զի՛արդ հնար՝ այն ժողովեցայ
 խորհիլ կատարել՝ զօգտակարն ինքեանս :
 Չի՛նչ օգուտ խորհիլ բազմատանջ մտաց ,
 և Թողու անգործ՝ զպիտանին խորհածս :
 Ար սչ աշխատի՝ յօգուտ ընկերաց ,
 ոչինչ վճարե՛ զուրի՛ յօգտակարաց :

ԱՌԱԿ ՌԻՂՏՈՒ ԵՒ ԴԻՈՍԻ :

Այր գանգատող՝ հաշէ մաշի ,
 որչափ խնդրե՛ միշտ վնասի :

Տաւեր յոյժ ուղտն յանձն իւր և տրտնջէր՝ տեսա-
 նելով զեզինս պանծալի իմն եղանակաւ ընթանալ եր-
 էօքոմբք եղջերօք , և զինքն անդէն նշաւակ այլոյ
 կենդանեաց : Այն առ ՚ի ընու զկամս իւր չորա-
 յաւուր միւսմառ Դիոս , քի առ Արամազդ , և խնդ-
 րեաց ՚ի նմանէ պարգեւել ինքեան զեղջիւրս , զորոյ
 զանմտութն ծիծաղեցաւ նախ Դիոս , բայց վն ոչ անտես
 աննելոյ զնորուն զաղերս՝ յապաւեաց զակամջս նր՝ :

Դիտումն .

Շատք ըզտու նման՝ տրտնջան թէ հի՛մ ,
 ոչ առնէ աստուած՝ զայս ինչ զոր կամիմ .
 Չգիտեն զկորդ՝ ամենիմաստինս ,
 որ չախով կչուէ՝ զչափ բոլորինս :
 Չի՛ քեղ ո՛վ յիմար՝ զի՛ ձայնեսու ժգին ,

Կամիս փոփոխել՝ զհարգ անբաւին՝
Դու կաւ ես՝ անարգ, և որդն չնչին՝
Իսկ նա տնտեսիչ՝ զեղեկոյ բարին:

ԱՌԱԿ ՓՈՂԱՀԱՐԻ ԵՒ ԿԱԼԱՆԱԻՈՐԱՅ

Որոք գրգռէ՝ զընկերն ՚ի չար,
Նովին պատժի՝ չարեօք իսպառ:

Փողահար ոքն, որ հարկանէր զփող ՚ի պատերազմի՝
Կալեալ եղև ՚ի Թ շնամեաց. Իբրև կամէին սոպանա
նել զնա կալանաւորքն, ներեսջիք անմեղուէ իմուժ
ասէ ցնոսա փողահարն. զի զամառուրս կենաց իմոց
ամենեւին ոչ սոպանի ես զոք, և չունիմ ևս զգէն ինչ
քաց ՚ի փողոյ աստի: Պատասխանի ետուն նոքա, Թէ
վան այդը իսկ շինիս արժանի մահու. զի Թէ և ոչ
պայաներ զոք, այլ գրգռիչ եղեր զայլս ՚ի պատերազմ:

Դիտումն.

Այս են հատուցմունք՝ խեղ պատանեկաց,
որ գրգռեն ՚ի չար՝ զընկեր բարեկեաց.
Ոչ գիտեն զերկնից՝ պատիժ պատուհաս,
գանձեալ կան նոցա՝ ՚ի մահու արկած:
Չի՞նչ ունիս տալ բան՝ յայն սահման չարեցո՞
զի՞նչ վն սնձին քո՝ և զի՞նչ զընկերաց.
Մի սուլեր զփող՝ չարին գրգամաց,
զի՞ մի կորիցես՝ ՚ի սուր Թ շնամեաց:

ԱՌՈՒԿ ԽԱՉԱՓԱՌՈՒԵՒ ԻՒՐ ՄԱՆԿԱՆ՝

Խաչափառն յամդիմանէր զմանուկ իւր խոտորա-
գնաց. ասէ, որդեակ՝ չգնառ ուշիչ. և նա ասէ. հայր՝
գնա՞մ որդէս շոք գնալէր գեոռնէ՞մ:

Գիտութիւն.

Ծնողին պատէ լինել առաքինի, եթէ կամի՞ զի
ծնցին նմա առաքինի որդիք. զի որովհետև որդին
է պատկեր ինչ հօրն, հրէ շինն լինի բնուէ՞ եթէ որ-
դին նմանացի հօր լի կերպարնայն և ոչ լի բարուց:

Գիրք կամ տառք են նշանագիծք, որք յօդին ընդ-
միմեանս և հեգեալ լն նս հնչեն զձայն կենդանի:

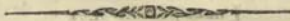
Գրիչ հայտին գրոյ՝ ելլ

ԱՌՈՒՐԲՆ ՄԵՍՐՈՊԷ:

Լուսաբանութիւն.

Մուրբն մեծորոյ էր որդի վարդանայ ուրումն բարե-
պաշտի՞ ՚ի գաւառէն տարձոյ՞ ՚ի հայեկաց գեղջէ՞:
Սա վարժեալ ՚ի հելենական դպրութիւնս ևս և
յարտաքին իմաստութիւնս՝ աչակերտեցաւ սրբոյն
ներսեսի. և ապա միայնացեալ յանապատս՝ կեայր
երկնային բաղաբալարութիւն: Լուեալ սորա զգործս
սրբոյն սահակայ՝ եկն առ նա, և առեալ ՚ի նմանէ:

զի շիանու թի վարդապետութեան՝ նորին հրամանա
 սկսա բարոզել լէ ամ տեղիս էւ այլա միաբանեալ
 ընդ սրբոյն ջանացա յօրինել զգիրս հայոց, զի
 ցայնժամ չունէին հայք զյառուէ գիրս, այլ զտաք
 գրով վարեին: Եւ զի շեղև նց կարելի մարդկային
 ջանիւք հնարել՝ յաղօթս եղեն ապաստան: Առեալ
 ապա սրբոյն մեսրոպայ զոմանս յաշակերտայ՝ էջ ՚ի
 միջագետս, և անտի ՚ի սամուսատ, և անդ ՚ի կալ
 նորա յաղօթս ընկալա յայ վերին յայտնութի զոթ
 ինդրէր, և յարուչեալ յաղօթիցն՝ յօրինեաց լւ ամ
 կատարելուք զամ՝ նշանագիրս մեր, և վարկարակի
 ձեռն էարկ թարգմանել ՚ի յունայ զգիրս առակսցն
 սողոմոնի իբրև զառհաստջեայ ինչ առ որ եղեն
 ձեռնտու և երկու աշակերտք նորա, յովհան էկե
 ղեցայի, և յովսէփ պաղճայի: Այս գիւտ գրոյն եղև
 յամի տեառն 406. ՚ի 17 ամի կաթողիկոսութե
 սրբոյն սահակայ, և ՚ի 15 ամի թագաորութեան
 վրամշապհոյ: Նոյնպէս ստեղծ սուրբն մեսրոպ և
 վրայ և արուանից գիրս ըստ լեզուի նոցա:

Թուղթ՝ որ և ասի գիր, նամակ կամ տոմսակ՝ որոյ
 գրողն կոչի՝ նամակագիր, գրիչ գրագիր՝ է բան
 գրաւորական՝ որով գիտեմք խօսել ընդ հեռաւորս:
 Իբրև զի ՚ի մօտոյ՝ ոչ գոլով կարօտ գրոյ, խօսիմք
 լեզուա, և ՚ի հեռուս՝ ջիարայեալ խօսել լեզ-
 ուա, խօսիմք գրչու: Տեսչութիւնն ետ մարդկան
 բարբառ և արուեստ գրութեան, բարբառիլ ՚ի մա

այց. և ՚ի հեռասանէ կենցաղակցիւ ընդ ամ Յիս
հասուցեալ զիսոս՝ ուր ոչ հասանէ ձայն:

ԹՈՒՂԹԱԲԳԱՐՈՒԱՌ՝ ԲՐԻՍՏՈՍ.

*Արդար արչամայ՝ ի շխան Յի՛ առ Յիսուս փրկիչ և
բարեբար, որ երևեցար յաշխարհի եկեմայւոց, որչ
ջոյնս և ունեալ է իմ վասն քո, և վասն բժշկութեդ,
որ լինին ՚ի ձեռս քո առանց դեղոց և արմատոց,
զի՛ որպէս ասի. տաս դու կուրաց տեսանել և կա
ղայ գնալ. և զբորոտս սրբես, և զայսս պիտիս և
դդես հանես. և որ միանգամ շարձարեալ են ընդ եր
կար հիւանդութեամբք՝ բժշկես. դու և զմուտար
յարուցանես: Եւ իբրև լուայ վասն քո զայս ամ
եդի ՚ի մտի իմում մի յերկուց աստի. կամ՝ թէ դու
ամ իցես ի ջեալ յերկնից, և գործես զայդ, կամ թէ
չորդի իցես դու ամ, և զայդ առնես: Արդ՝ վասն
այսորիկ գրեցի ես առ քեզ՝ աղաչել զքեզ, զի աշ
խատ լինիցիս և եկեսցես առ իս. և բժշկեսցես ըզ
հիւանդութիւնս՝ զոր ունիմ ես: Նաև լուայ, զի
հրէայքն տրանջեն զքէն, և կամին շարձարել զքեզ.
Բայց բաղբ մի փոքրիկ և գեղեցիկ է իմ, և բաւա
կան է մեզ երկուցոս||:

հայ ևս
ևս քն

ՊԱՏԱՍԽԱՆԻ ԲՐԻՍՏՈՍԻ ԱՌ՝ ԱԲԳԱՐ.

Ի յեւն թողմայի ոտոտելոյն.

*Երանի իցէ այնմ, որ հաւատայ յիս, իբր ոչ իցէ
նորս տեսեալ զիս, զի գրեալ է վասն իմ՝ այսպէս:

զի որք տեսանենն զիս, ոչ հաւատապէն յիս. և որք
 ոչն տեսանեն, նորա հաւատապէն, և կեցցեն: Իսկ
 վասն այնր, զի գրեցելո գու առ իս՝ գալ ինձ առ
 քեզ արժան է ինձ կատարելատ զամ ինչ, վասն
 որոյ առաքեցայ ես. և իբրև կատարեցից զայս, ապա
 համբարձայց առ այն՝ որ առաքեալն զիս. և յորժամ
 համբարձայց, առաքեցից զմի յաշակերտաց աստի
 իմոյ, զի զչաւս քոյ բժշկեսցէ, և կեանս քեզ՝ և
 որոյ ընդ քեզ են, շնորհեսցէ ॥

ԹՈՒՂԹՅՈՒՆ ՌԻՐԱԽԱԿՑՈՒԹԵԱՆ՝

Թողալն ուր-ի-տից-բէ-ան Բորեի-մի ու Բորեի-մն՝ զմ գործուն
 յ-Ն-Լ-Բ-Ե-Մ-Բ-Ե՛ Ի քոք ոչ-որ-ից Ի հոյ-բն-ի-տ-Ե-՝

Քանզոր են ամենեցուն հայրենիք իւրեանց, և այն-
 չափ՝ մինչև համարձակիմ ասել, եթէ սակաւք այն են
 ՚ի քաղցրութեց անտի աշխարհի, որ կարապեն հաւա
 սարիլ մնա. քանզի՝ Յովսէփ է իւրտանչուր ուե՛ր իւրն. Բն
 աւրտան զէշտոյցիւ զիս իմս Բերեկեցուցանէն Արդ՝ զայս
 անպայման քաղցրութի՛ գիտեմ՝ զի ընկալար սիրելի
 իմ՝ ՚ի սիրտ քո, դառնալով յաջողութե՛ և քաջողութե՛ ՚ի
 քոյ հայրենիսդ. լուայ ուրախութե՛, և ինդակից լի-
 նիմ բարեկամութե՛ մեծի ցնծուեց, որով ցնծաս դու
 արդ ՚ի տեսանելն զորդիս և զընտանիս քո. քանզի գի
 տեմ՝ եթէ հանապազօրեայ տարիմամբ այսոյիկ ա-
 ւուրոյ անկալեալ մնայիր, յորժամ՝ օտարացեալն էիր
 ՚ի հայրենի բնակուեց, և արդ՝ գտեր, որում բառ-

Զայիւր. գաի և ես՝ որում ցանկայի. վկայեմ սիրոյդ՝
 եթէ ցորչաի անմասն էիւ դու ՚ի տեսութէ Տայրե-
 նեայց և ես ինչն անմասն էի յանդորր կենայ, Տանա-
 պազ Տողայեալ վասն քո՝ իբրև արդարև մտերիմ.
 և ոյ դուդ կարող ես և ցանկաս ասել այժմ ընդ իմ-
 սասնոյն այնմիկ Տառվայեցոյ, եթէ Միսն ան օր էք
 ոմն հոյն ինն էն բունցաւ յորամ դորչոյ ՚ի հայրենիս
 զնոյն և ես արդ մարթիմ և պարտիմ ասել յորժամ
 դարձար ՚ի Տայրենիս Մաղթեմ յայ՝ զի անդորրա-
 կան կենօք Տանգույեալ ՚ի Տայրենի երկրիդ, մի ևս
 դարձիս յօտարութի, զի և զիս մի օտարայուսցես յու-
 րախուէ աստի իմմէ, որով ինդամ ՚ի վերայ խաղա-
 զաւետ կենայդ, իբրև ՚ի վերայ իմոյն և առաւել

Պարտաւորութի վերոյիշեալ ընդոյն

Ընդորրութի կենայ և քաղցրութի սրտի յաւելաւ յիս յոր
 ժամ զերծեալ յօտար աշխարհայ իբրև ՚ի մրկել
 ծովէ, ժամանեցի խաղաղութեամբ ՚ի նաւա Տանգիստ
 ինոյ Տայրենեայց Սյլ ճշմարտութի վկայեմ քեզ ո՞
 արժանապատիւ սիրելի, եթէ զանվթարն քաղցրութի
 ընկալայ ՚ի բանից այտի սիրալիր թղթոյ մտերմութի.
 իբրև զի որչաի ինչ մնայորդք դառնուե սրտի էին
 յօտարութի անտի իմմէ, որ ընդիս և կին մինչև ՚ի Տայ-
 րենիս, զայն անխաղաղ վարատեցին յինն քաղցրութի
 բանք նամակիդ՝ որպէս արդարև ծնունդ մտայ ճշմա-
 րիտ բարեկամի, որ ընդ Տանգիստ իմ Տանգիս, և ը-
 տառայանս իմ ստառայիս. որով և գեղեցիկս կեն

գանազբէս 'ի քեզ զՏին առածն Քչնարիտ, եթէ քա
 ղել'սոյ' հասարակաց է ամէկ. այսքո շնմաքիտ սիրոյ տիւր
 զոր և 'ի վարդոյ Տեռէ գիտէ ի և լուայ արդ աներկ
 քայ մտօք: Արդ' եթէ քաղցրուի է' բերկրական բնա
 կել խաղաղութի Տայրենիս, որպէս գրես և որպէս
 վկայեմ' և էս այժմ' առեալ զփորձ եթէ զդառնուե
 օտարուեն և եթէ զքաղցրութի Տայրենեայն, մաղթեմ'
 զառաջնոյն ոչ երբէք առնուլ քեզ զփորձ, և յերկ
 բորդս՝ յորում վայելիմ' այժմ', փափաքիմ' վայելել
 քեզ յամ' 'ի կեանս քո՝ ուր և յառուր յայսմիկ: քանզի
 և ինձ՝ ըստ Տաղմայեցւոյն այնորիկ բանի՝ անմահա
 կան իմն կեանս համարիմ' զառուրան զայնոսիկ՝ յորս
 ճնայեա դու երջանկաւէտ կենօք 'ի քոյ Տայրենիս:

ԹՈՒՂԹՒՔ ԸՆՈՐՆԱԻՈՐՈՒԹԵԱՆ

Բարեկամ շնորհաւորե Թորեկի շնորհաբեր

Չերելխայրիս փափականայ սքոյ իմոյ 'ի սմին ամի՝ քեզ
 նուիրեմ' յառաջին առուր սորա մտերիմ' իմ' և բարե
 կամ. մաղթելով քեզ առուրս երկայնս և երջանկա
 լէտս. այլ երջանկաւէտ ասելով՝ առաւելայն զայն
 կամիմ' ասել որ հոգեկանին վիճակեալ է մասին՝ առա
 քինի կարգաց և քաջողջութե ներքին մարդոյս. որոյ սե
 բող առաւել քան զամ' ճանաչեմ' զմտերմութիդ և քան
 զի գիտես իսկ քաջ, եթէ մարմնոյ բարեմասնութիք
 այնչափ 'ի դուրսաքեից են համարիս մինչ զի չէ՛ իսկ

քրիստոսն՝ եթէ սիրտ մեր՝ որ ստեղծեալ է վն վեհա
 գունին բարւոյ, և քնաւորապէս տարիմամբ ձգի ՚ի
 գիւտ անեղբական բարեմանուէն, ՚ի խնդիր ելլե-
 նայաւ Սնյանեն ալք, և վախճան կենացս՝ որ չափ յե-
 կարաձգի, այն չափ համառօտի, և որ չափ յամբ զայ,
 այն չափ արագ է: Սակայն և ոչ վն այսորիկ մտերիմ
 իմ դադարեցայց մաղթեւէք ՚ի տեառնէ զայն սն-
 զորբաւէս կեանս մարմնոյ, յորում կարիցեմք ծառայ-
 ելլայ խաղալուք հոգւոյ, զայն բերկրական խնդու-
 արտի որ պտուղ է բարիոք և սուսքինի մտայն խրդ-
 ճիւ, և զայն ամբ բարիս և քաղցրութի առտի կենաց
 որովք առաւելապէս յորդեսցիս ՚ի սէր անտի բարեց-
 քանզի հաստատեալ գիտեմ եթէ բարիոք վարիս կեն-
 ցադականօքս, որպէս ՚ի շինուի ամ մարդկան, նոյն-
 պէս և ՚ի ձեռս բերել նոքիմքք զյաւիտենականսօ:

Պատարանի վերոյիշեալ բնոյնօ

Քանչ իսկ ՚ի վն հասեալ եմ մտերիմ սիրոյդ, եթէ
 անդուլեն քո խնդրուածք բարեաց վն իմ, իբրև զի
 և ես անդուլբաղեմ զպտուղ աղօթից քոյ յերջանկա-
 ւետ առքս կենաց խնոյ: Ընդ այնտակ խնդրուածս
 ընկալայ և զայսր նամակի քո իղձս բարեաց վն իմ
 ամ տարիմամբ և շնորհակալութի որովք խնդրես ինձ
 երջանկանալ գերագոյն երջանկուեն մասամբք՝ անդէն
 ՚ի սկզբան տարւոյս: Գեղեցիկս ցուցանես ինձ սիրե-
 լի իմ, եթէ կեանք մեր անցանեն իբրև ստուէր և
 եբրև յանուրջս, հաստատեալ գիտեմ՝ եթէ յամ:

վայրկենի առանց իմանալոյ դէմ եղեալ զնամբ արև
 յառիտենակածութիւն. և թէ՛ մահ բարեկամացն հաս
 նապազօր զմերն մեզ ազդ առնէ մահ. ապա յանցա
 նեմ յանցանս մեծ, եթէ յետ այսչափ գեղեցիկ վարս
 դապտուիք և անվրէպ ուսմամբ վարժելոյ իմ'ի գիւ
 րութի կենաց և մահու. ոչ զհետ պնդիմ տալ զբա
 տեղձու. ասս բոլորանուէր ստեղծողն այլ Այլ փոխա
 բէն բարեմալթուեց մտերիմ սիրոյդ՝ մողթեմ և ես
 քեզ նովիս սիրով կեանս ձիգս առաւելեալ գործովք
 բարուէ, 'ի պատճառս քեզ մեծաց վարձուց 'ի կեանս
 անմահուէ. 'ի վերջէ աղաչեմ զմտերմութիւնդ. մի գան
 դաղեսցիս ստեղ ստեղ նամակիդ. գրուիք առնել ըզ
 մեզ ծանօթս վիճակի անձինդ. քանզի պիտես' եթէ
 չիք ինչ այնպէս խնդրելի բարեկամաց, քան լուր ըզ
 բարեկամայ

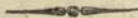
Ուրիշ շնորհակցութեան շնորհակցութեան

Յերախոսաբարութեն պարտուց այնչափ ուժգինս բե
 րիմ ամենափափաքելի ծնողք իմ մինչև պօրտ վար
 կանիմ անհրաժեշտ՝ ոչ յայլ ինչ ծախել զառաջնե
 վայրկեանս նորոյ տարւոյս. բայց 'ի ցույանել զորդիս
 կան պարտս իմ առ ձեզ. ոչ բաւեմ բանիք բայց
 յայտել՝ որչափ ինչ միանգամ իղձ փափաքանաց առ
 տերդ ծնողական ունիմ 'ի սրտի և շորհասպարտ ճա
 նաչումն անփոխարինելի երախտեաց ձերոյ՝ 'ի միտս
 Յանդգնիմ ստել որդեսէր ծնողք իմ եթէ ոչ երբէք
 արդեօք գտնիք զիս անարժան մեծի սիրոյ ձերոյ ու

թով սիրելքն զիս. իբրև զի հանառազ և ես ինքն գու՛ն
 գործեալ եմ որևո՛վ չափ կատարել զայն ամ՝ զոր ա-
 ռաւել զգիտեմ հաճոյական և ախորժեղի ձեզ: Ապա
 բէն ո՛չ եթէ զի հասեալ ժամանեցաք ՚ի սկիզբն տար-
 ւոյս, վն այնորիկ ստիպիմ տալ ձեզ զայս վկայութի
 որդիապարտ երախտագիտութե. քանզի օրհնք յաւի-
 տենական անաղարտելի խոստովանիմ զսա, զոր ոչ ժա-
 մանակ ինչ աւուրց և կամ փոփոխութի տարւոյ մաք-
 թի վճիռել յիս. ո՛չ յաւելու և ո՛չ նու՛ազեցուցանել և
 Ապա զսկիզբն տարւոյս անուամ ինձ միայն իբրև
 բազողիպուրի իմն ժամանակի առ ՚ի հաւատարմա-
 յուցանել ճնոչական բարձրութե՛ն ձերում, եթէ չիք
 ինչ այնո՛րիս որ զիսն կարապէ քեցել առ ՚ի ձէնջ՝
 որ կապալս եմ ընդ ձեզ ախղելի կապանօք պար-
 տուց և սիրոյ: Խնդրու՛ածս բարեաց առ ՚ի սրտե-
 ինդրեմ միշտ յայ վն ձեր. այլ յառնելն զայս՝ այն
 չափ ինչ օգուտ գիտեմ ձգել և յիս, մինչ զի երկրն
 չիմ ամենասիրելի ճնո՛ղք. եթէ շիտթեսօջիք զքնաւորա-
 պէս միտումնս՝ ընդ որդիական պարտուցս: Սակայն
 ՚ի վն ա, սր ամի՛ միայն ձգեալ ՚ի շնորհապարտ սրտե-
 ք ՚ի ճնորական ձեր սիրոյ՝ մաղթեմ վն ձեր երկայն
 առուրս ամ բարեմտնութեք լցեալս. յորս և ես ձրգ-
 նիմ առնել յաւելու՛ած իմն բարեաց ըստ կարի՝ որ-
 դիապարտ իմով յարգանօք և անթերի հնազան-
 ժութեամբ, որում և պարտական զանձն դաւանիւք
 յամենայն ընթացս կենայ:

Որչափ ինչ միանգամ խորհուրդս բարեաց և կարծիք
 քաջալուռն ունէսք զսիրասուն որդւոյդ . այն ամ
 աշդեալ հաստատեցաւ 'ի միտս մեր 'ի գեղեցիկ բա
 նից շնորհագիծ նամակիդ երախտապիտոն : Մնամք
 ակնկալեալ մեծապէս յուսով, եթէ նոյն իսկ խն
 դուին՝ զոր մեք խնդամք վնքո 'ի սրտի . տայէ քեզ
 քաջալերս բարեաց յաւերժանալ 'ի նոյն բարեշաւիղ
 ընթացս կենաց . զորմէ բուռն հարեալ ես ընդ հո
 վանեալ ինամոյ սն և մերոյ ծնողական օրհնութե
 խնդրուածք քո վասն մերոյ բարեմանուէց՝ առաւե
 լայէս հաճութեք ասոր թէ լի են մեզ քան զամբարե
 մանուիս՝ որոյ մեքս եմք վիճակեալ և կամ ունիցիմք
 վիճակիլ իբրև զի յորդիսապարտ սրտէ ճանաչեմք յա
 ռաջ եկեալ զքո վն մեր խնդրուածս, քան 'ի սովո
 ըուէ կամ յայլ ինչ պատճառայ . և եթէ խնդրես
 չուք և մեք յայ՝ զի լսելի լիցին խնդրուածքքո, 'ի
 մեծաչափ օղուտ եղիցի այդ սիրասնունդ որդւոյդ .
 քանզի յայնժամ տեսցես առ 'ի մէջ առաւելայէս
 յոյցս ծնողական խանդակաթ սիրոյ մերոյ 'ի վերայ քո :

ԹՈՒՂԹՒՔ ՅԱՒԱԿՑՈՒԹԵԱՆ

Յոռիոսն ուէ զն հետ իւր Յորդոբուսն իմ զլսոց
 Յաւ է ինձ անմխիթար . զի հանդերձեալ եմ այսօր
 Եւթոյն ի բերիլ առ քեզ 'ի գրուի նամակի, որչափ

արտասու՛ն և լին՞դ տարտայանս քո՛ յն՛ շին՞ձ անձ և զտա
 զէտս սրտի քո. և իբր՛ն թէ՛ ՚ի հեռուստ սասի
 լսելի առնել ին՞ձ զձայն հառաչանայ քոյ. և ան
 յանդիման նկարել զարտասու՛նայից դէմն քո Յա
 ւովք անհնարին վարակեալ և մես արդ, քանզի լուր
 լու՛նայ տխրողին ՚ի ցաւայից նամակէդ. և ես արդ
 քո յառաատիմ՝ զողորմ ձայն լալոյ իմոյ լսելի առնել
 քեզ թղթով՝ որ սէջայն չափ մեխանաւ գրեցաւ, որ շա՛ն
 արտասու՛օք. զի գիտայես՝ եթէ՛ որպէս ինդուեցիդ
 ցարդ էի բաժանորդ, նոյն և այժմ ցաւոյ քոյ հա
 զորդ. այլ սակայն որպէս յառաջնումն յաւելուի ըզ
 ինդուեցիդ իմովս ինդակցութիւնս և յերկրոր
 դումն նու՛ն աղեցուցից զցաւդ իմովք ցաւակցութիւն. և
 որ շափ եղէց կարեկից, այն չափ և վշտացդ գիւրբէ
 Եթէ՛ էր հնար և զբովանդակ տրտմութիւնս յանձն իմ
 ձգէի. զի բովանդակ ունայնայեալ առ ՚ի նմանիս
 գտանէի՞ր զուրախութիւն կորուսեալ Այլ դու ՚ի վթ
 այսր աննայնի իմատնապիս ՚ի վիշտս քո բանիւքս՝
 զոր ՚ի սիրոյ համար ձակիմ սասել. եթէ՛ տկամայ տա
 նիս վշտայդ՝ ճանրսբերուն լինի. և եթէ՛ սիրով՝ մխի
 Թարուի մեծ. ապա ուրեմն՝ զհարկաւորն արա՛ քեզ
 կամաւոր. զանխուսափելին՝ արա՛ քեզ հաճոյակման
 Անիք բանիս՝ ջանայոց և ես որ շափ կարեմն՝ զայդ ձա
 խորդութիւնս նպաստիւք բառնալ ՚ի քէն՝ որպէս
 յարդարեւ սիրելոյ. սակայն եթէ՛ տկարացայ ՚ի սմայ
 կալայք քեզ զօրակիզն և ս զօրաւորագոյն՝ զառ ՚ի սրբ
 տէ պաղատանս իմ՝ առ հայրն դթու թէց առ ան՝ սո
 նուլ ՚ի սիրելոյդ զարէտդ տարակուսանայ՝ որպէս

զիարդ և հաճոյ իցէ անձային բարեբար կամայն ք

Պատմութեան վերջնական լեզու

Որ զիս ունի հրախնայ ի հար զորն և որն զիս և հարստաց
հուր զորն հարստաց լինի ի դարն ժամանակ . ասէր ոմն
յիմաստնոյ յարագս ճշմարիտ բարեկամութե . զոր և
ի քեզ ինչն աւարտեալ տեսանեմ , որ վեհագոյն էս
ի ճշմարիտ բարեկամս , և մտերմագոյն ի մտերիինս
խոստովանիմ արդ յաննեմ մտայ ճշմարիտ և անկեղծ
սիրոյ մտերիմ անձինդ , զի մտերմութեդ արտասուա
գիր թղթով կամագոյն արտասուք ցաւագին աչայտ
և սփոխանս մեծ մատուցաւ կարելէր խոցելոյս ի
դառն ձախորդութե՝ որ մինչդեռ ի խաղաղութեանս
զնայի՝ յանկարծ սասանեցոյց զնմոսկերս իմ : Մեծ
է ինձ՝ զի ունիմ բարեկամ՝ որ զվիշտս բարեկամին՝
անձին իւրում համարի . այս է ինձ միայն միտիթար
բարեայ ի տրտմունես , զի անկեղծ բարեկամի վիճա
կեալ էմ . քանզի գգաշամիտ և զճշմարիտ բարեկամս
առգ և տրտմութիք բարեկամս ընտրեն : Այլ վե
ջնս ապաւեն ի դառն նեղութեա գեղեցիկս ցուցա
նես ինձ զառ ի խորոյ սրտէ աղօթս քո առ հայրն
միտիթարուէց . մաղթեմ և ես զի խոնարհեցի ունին
ողորմածին ի խնդրուածս քո . ապա թէ ոչ կամ ես
հոգատակ անձային կամայն՝ որ անքննին դատաստանու
յաւի զօգուան մեր ինդրէ . թու թեմ համբերասար
սրտիւ , մինչև ողորմութիւրով հանդէ յուրախու
թիւնս զտրտմութիւնս իմ :

ԹՈՒՂԹԻՔ ՄԻՍԻԹԱՐՈՒԹԵԱՆ

ՄԻՒԹԱՐՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ՎԵՐՈՒՄ ԵՒ ԳՆԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԵՒ ԿՐԹՈՒԹՅԱՆ ԵՒ ԿՐԹՈՒԹՅԱՆ ԵՒ ԿՐԹՈՒԹՅԱՆ

Ի կեանս աշխարհիս չիք ինչ որ այնպէս գիտացեալ
 արամեցուցանել զսիրելիս, որպէս մահուամբ անշա
 տումն ՚ի սիրելեաց: Գիտեմք զայս ապաքէն հաստա
 տուք և զփորձ առեալ: զինչ ապա գեղեցիկ ևս ընտա
 բուք մեզ արժանի իցէ առնել: Թերևս արտասուել
 դառնապէս ի սոցառ մինչև ՚ի խառարումն լուսոյ ա
 չաց: ոչ է այս ընտրուի գեղեցիկ՝ զոր միտք խորհրդ
 դախան Թելադրեն մարդոյ: Իբրև զի որչափ գիտեմք
 եթէ սուգ է անհարին մահ սիրելեաց, նոյնչափ և
 գիտեմք հաւաստի գիտուք, եթէ հարկ է մահ սի
 րելեաց: Այս անպիտան զգուշութիւնս հարց: Իոյնպէս որ հարց
 ունի մի մտքով իբրև ՚ի արարած մարդից և ի բնութեամբ սակ
 ան իմաստասէր: Սոկրատէս՝ յասելով մանայ թէ Աթէ
 նայիք զվճիռ մահու խորհին ՚ի վերայ քո, սակ:
 Շա՛ն արդէն Ենթադրուինչև գեղեցիկս կնքել և իմաստ
 նոյն հարցումայեւոյ եթէ՝ Մեռելու է այս ինչ և
 Այս ընդ անխուստի ի հարկաւորն յաւիլ ի սոցառ
 անմիտ թարս չէ՛ ՚ի դէպ: յաւիլ չափով՝ այն օրէնք են
 բնուէ: Եթէ զմեռանելն սիրելոյ ոչ կամեաք, պարտ
 էր նմա ոչ ծնանիլ: և եթէ ծնա՛ մահ կանայու ծը
 նա, մահ կանայու եկեաց, և իբրև մահ կանայու վայ
 ճանեցաւ: Անաբարտորաս իմաստասէր ՚ի լսել զմահ
 որդոյն իւրոյ, սակ: Գիտէ՛ թէ զմահիւնց և ծնոյ: Ի
 եթէ արժանի իցէ ասել իմաստ: Թէ անօրին զճշման

րիան, ո՛չ այնչափ ցաւեցիս, որ չափ մի թարեացիս.
 Եթէ սիրելիդ քո այդ ո՛չ վախճանէր 'ի կենաց աստի,
 անեղբական կենացն զի՛արդ երբէք կարէր Տասանէ Լ
 ըստ արժանեաց առաքինի անձինն. և այն զի՛ մեռա
 անդորր և երջանիկ մահո՛ւմը, և 'ի բաշմադէմ՝ վը 2
 տաց և 'ի բիւրուց պատահարաց գաւալի կենացս մնաց
 անխորձ. Կոսիանայիք իմաստուն ժողովուրդ 'ի Տը
 նումն՝ լային զծնեալն, և երանելին զմեռեալս. Իբրև
 զի որպէս ասէին իմաստասէրք. Պարս է թշ խոշորէն
 'ի գերայ նորմէնդն ոչ քուլ ասէի 'ի շարն ընթանան. Իսկ 'ի
 գերայ գոնձոնէնդն ոչ ասէի. ասէի 'ի շարն սպարեցանէ
 'ի վրայսր՝ բազմաց սիրելիք բազմապատիկ դժնդակ
 մահո՛ւմիք ելին յաշխարհէ. Իսկ քոյդ խաղաղական
 և նախանձելի մահո՛ւմիք առաջի քո Չայտսիկ քեզ
 յու 2 առնեմ՝ ո՛ մտերիմ անձն, քանզի կամիմ՝ Եթէ
 յետ այսչափ արտասու՛աց առաջնորդական միտք լի
 ցին քեզ կառավար, և մի մեղկադէտ կիրք. մի տրտ
 միտցիս յանչափս ընդ մահն՝ որ եղև սիրելոյդ վեր
 փութի 'ի շարեաց. ցնծապէս ընդ մահն՝ որ եղև նմա
 սկիզբն անմահութեանս.

Պարսպարտի գերայիէ՞լ Եւրոյնէ՞

Չոր միանդամ գրեցեր մտերմութե՛ սիրոյ, վկայեմ՝
 Եթէ 'ի լրութի իմաստութե՛ և երկիւղածութե՛ անձինդ
 խօսեցար. վկայեմ ստացելոյդ՝ Եթէ գեղեցիկ են և
 իրաւացի. Ցանկայի եթէ այժմէն իսկ 'ի մտոյ բանք
 Ճշմարտախօսք մտերիմ անձինդ գործէին յես զայն

Բիւրացիս յառոյ, զոր աչա երկարուի ժամանակաց ու
 նի կատարել. այլ թողցես ինձ՝ եթէ ոչ վաղ ցամա-
 քեսցին արտասուք. քանզի սուգ է սիրելեաց որ չափ
 հզոր է նոցայն սէր, այնչափ և ցան տեւական: Այլ
 սակայն եթէ ոչ էր առեալ մտերմութիւնդ՝ ՚ի գրել
 առիս ՚ի զուարթարար բանիցդ, թերևս՝ որպէս մե-
 տեալ էի ՚ի սրտի ըմ մահ սիրելուն, ոչ էր իմ ազատ
 կայեալ և ՚ի մարմնոյ մահուննէ. ոչ բաւեմ բանիւք
 շնորհս ունել սիրոցդ. նովին հաւասարութ՝ որով ճա-
 նաչեմ զնոյն ՚ի սրտի. վկայեմ՝ յաննենգ մտայ՝ եթէ
 (թէ պետ և ոչ վաղլաղակի ցամաքեսցին արտասուք.)
 մխիթարեցայ ճամարտայէս և մխիթարիմ՝ ՚ի քէն ՚ի
 սիրա և ՚ի հոգի. այսուհետև որպէս աչօք մարմնոյ
 տեսանեմ զմեռեալն իմ՝ ՚ի բուն մահու մարմնով. նոյն
 պէս և աչօք հաւատոյ տեսանեմ զնա կենդանի հոգ-
 ւով, և ՚ի մեծի առուն՝ դարձեալ տեսից զնա կեն-
 դանի և մարմնով. Աղաչեմ զմտերմութիւնդ. որպէս
 փոյթ կալար մխիթար ինձ մատուցանել ընդ մահն
 այլոց, փոյթ տարցիս և վն իմ աղօթիւք առ տէր՝
 հոգալ ինձ զմահ իմ անսողիւտ կարգօք և արժանա-
 ւոր պատրաստութ. որպէս զի՝ որպէս ընդ սիրելուն
 իմոյ մահ, նոյնպէս և ընդ իմ ընդ թախճուք սրտի՝
 կալու և մխիթարուի հոգւոյ:

ԹՈՒՂԹՐ ԸՆՈՐՀԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆՆ՝

Ընդհանր-Յի-ն աս Բարեխմն Բորեւորո՞

Որչափ որ ունիցի բարեբարեալս, այնչափ և բարեւ
բանօղս, քանզի քառք ստաւեր են առաքինութիւն և
այնմ վիճի ընթանայ, և մարդ՝ որ առ բնութենակիցս
իւր գտանի երախտաւոր գերագոյն քան զմարդ ճա-
նաչի ՚ի մարդկանէ, և քնջ անունաց արժանապէս
պատուով լինի ընդունակ, քանզի վերակոչի գիւցապն
հոյակապ, և որ այլ ևս իցեն գեղեցիկ անունքք
Այսքիւք գեղեցիկ երանգօք պարս և հարկ է ինձ
այժմ՝ ՚ի ամեն նամակն նկարագրել զարժանապատիւ
անձնդ, քանզի ոչինչ նուազ երևեցար դու քան զառ-
ջին դիւցազուն բարեբարսն՝ որք պատմին ՚ի վէպս
և եթէ մի ըստ միոջէ կամիցիմ պատմել զբազմադէմ
երախտիան՝ զոր մինչև ցարդ ցուցեալ է առիս մեծա
պատիւ անձնդ, բազմագոյն լինիցին մոռացեալքն ին
քան զորս միանգամ ընդ միտ ածեալ գրեցից, մանա
ւանդ երկն չիմ ևս՝ գուցէ անարժանութի իմ յանգիման
կայի առ մեծաք բազմադէր երախտեացդ, շատ լիցի
համարօտ բանիւ բովանդակել, զի կատարեցիք ա-
ռիս զամ՝ զոր կարէիք, և որոյ էան կարօտի ՚ի և բա-
րեյօժարութի կամացդ առ առել պատրաստ կայր ՚ի
չորհելը քան ես ՚ի ինդրել Ապաքէն բազումք այն
են ՚ի մարդկանէ, որ ստանան բարեկամս և սիրելիս
վն ընչից, այլքս մտերմութիւն ինչս ստացեալ է և
ստանայ վն սիրելեաց և բարեկամաց, Ոչ մոռացայց՝

որչափ յիս է շունչս՝ զանկ շուքի երախտիսդ. շնորհ
 ունիմ՝ մտերմութեամբ, ոչ այնչափ բերանով, որչափ արը-
 տիւն. ճանաչեմ զանձն երախտապարտ ոչ այլում ու-
 մեք, բայց՝ մտերիմ անձինդ. և ընդ այս խնդամ՝ զի
 երախտաւոր ոչ զայլ ոք ՚ի մարդկանէ, այլ զքեզ ու-
 նիմ անձին իմոյ. և որպէս միշտ և այժմ պանծամ
 ՚ի սերտ բարեկամութեդ. և յնմի անուրեք լինիմ ճշ
 մարտասօս յանկեղծ գովուիս իմ վն պատուական ան-
 ձին բարեկամիդ. իբրև զի՝ այնպէս քարաքամարիս
 զի և ես շերեւիմ երբէք սուտ ՚ի բանս իմ:

Պարտաւորի վերոյիշեալ նշեոյն

Մէ էլ իւր. իմաստնաբանէր Սորոն. Պահեա շեղանի
 խրատաբանէր թաղէս. որով վայել շահան գործք մարդ
 կան. և անն յուրում կարգի երեւի գեղեցիկ. Ապա
 զոր օրինակ տարադէպ գործէր ոք, եթէ ատոյ միոյ
 ցորենոյ՝ շտեմարան մեծ պատրաստէր. կամ փոքրահա-
 սակ մարմնոյ՝ հանգերծս սկայի, սոյնպէս եթէ ոք
 փոքր իմն և չափաւոր շնորհայ՝ ընծայեցէ մեծ իմն
 շնորհակալութիւնս արտաքոյ առնէ վայել շահանին
 Արդ՝ թէ պէտ և դու մեծապատիւ սիրելի, գլխով ին
 շառնուցուս յանձն ընդունիլ զբանս իմ զայստիկ
 յայն միտս՝ որով գրեմ ես զստա. սակայն՝ այս քո հրա-
 ժեշտ ՚ի բանիցս ընդունելուէ՝ եթէ վն մեծուե ինչ
 շնորհացս իմոց էր, զոր ես ոչ ճանաչեմ գլխովին լը-
 ուելի արդեօք. ապա եթէ այդ ծնունդ է գեղեցիկ
 արաքինութեցդ, և շնորհակալու սրտի յորդագոյն

քղիտմն, որպէս և է իսկ հաւաստի, և ես գիտեմ,
 պ'սրտ է և ինձ ասել զոր ճանաչեմ իրաւացի, եթէ
 այդ աւածք իմաստնոցն, զոր գրեցի վերագոյնդ, ո՛չ
 կատարեցան ՚ի քեզ՝ յաղագս այդք նամակիդ շնորհա
 կալուէ: Ա՛ս որոյ պատրաստ եմ բարեյօժար սրտի՛ւ
 յամ ժամու՛ աջպիսի ինչ ցուցանել առ մտերմութիւն
 որպէս զի՛ եթէ յայնժամ՝ ՚ի դէպ համարեցի՛ս, ձըջ
 գրտագոյնս գրեսցես զայդոսիկ բանս, զոր այժմիդ գը
 բես, այլ ինձ յամի գերագոյն շնորհս համարեալ է և
 սխառք անխառուես, եթէ երբէք գտայց արժանի ծա
 ռայել սիրոյդ: Ը՛ արժանեաց արժանապատիւ անձինդ:

ԹՈՒՂԹԻՔԻ ԳՈՎՈՒԹԵԱՆ:

Գողութիւն Երեւոնի վնասելոյ գործ ինչ լիւրէի յօգուտ
 հոտարոյցո

Քաղցր է ինձ այսնուագ գրուէ նամակի առ մտեր
 մութիւն քան զամնուագայն զքաղցրութի՛ւն երբ և զի առ
 եալ եմ ո՛չ այնչափ ՚ի գրել առ ձեզ, որչափ ՚ի դրուա
 տել զձեզ: Քանզի առաւելագունի պատճառք բեր
 կրուէ սիրելեաց և բարեկամաց՝ գիտեմ զգովութի բա
 րեկամին, յորժամ զարժանագով գործս նր՛ տնիցին ՚ի
 ձեռս՝ գովեստից իւրեանց պատճառս: Վն որոյ և
 ես արդ որչափ զուարճանամ՝ ՚ի գովութիս ձեր, այն
 չափ՝ և առատել ՚ի տեսանելն անդ ՚ի ձեզ զարժանի
 գովեստից բազմադէմ արդիւնս, ՚ի դէպ է ինձ այժմ՝
 ՚ի ձեր մտերմութիւն վերաբերել և ճշմարտախօսել:

զոր միանգամ իմաստասէրքն ասացին, եթէ Շահապոս
 հորդ է՝ ի դուռն և ի հոյեկն գոթուն, իսկ իմաստուն է՝
 Էթէ և յիմաստուն. և եթէ՝ Չորոտի մարմնո՞ք Բնութեան է
 գործ, ինչ շօքապարէն ի որհել իւրաց և իմաստուն. քանզի լցիք
 զիս անպայման ուրախութեամբ ի լուր զուարթարար կենսա-
 յարօգուտ և դիւցազնական գործոյդ՝ զոր խորհեցայք
 իմաստութեամբ և կատարելցիք քաջութեամբ մեծագէտ բարերա-
 ճեալ առ ազգս մեր. արժանի էք դրօշափոյ՝ ոչ յիմս
 միայն նու՛սաստագիծ գրչէ, այլ և ի բերանոյ տիեզե-
 ճական ազգիս՝ ի բրեւ ճշգրիտ իմն օրինակաւ քաջա-
 սելս Տաւասարեալ լին առաջին մեծագործս և դիւցա-
 զունս՝ որք միանգամ ի դարս իւրաքանչիւր երևեցանս
 յաշխարհի, սպա գեղեցիկս ասաց՝ որ ասացն, եթէ
 թագաւոր գու՛ իմանամ, ոչ լուրս ի գեղեցից և ի Բարեց
 էջէն էլ լուր լուր լինի ինչ և չեթուի իմաստուն գործիչն
 Աղեքսանդր մակեդոնացի աղաչեալ ի բարեկամաց
 առնել որդիս, ասելու Մի քոհնորդ, Բուրմ յիմաց
 Յեւ Գուրանի ինչ՝ շքան և իմաստունութեան իմ, և դուք
 Թողիք ձեզ անմահ յիշատակ՝ ոչ զայլ բայց զիմաստու-
 թիւնդ և զկատարեալ Տայրենասիրութիւնդ. քանզի միշտ
 կենդանի էք ի գործդ դիւցազնական՝ զոր յուրիք
 առ ձեր Տայրենիս, և որչափ մեծ են գործքդ, այն
 չափ և անմահ այ յիշատակնորս յուրոյ իմաստփոյ մինչ
 զի զոր միանգամ ասելը Աւանդիտ իմաստուն բարերա-
 րեալն ի Չրատիանոսէ կայսերէ, եթէ բարերարութեան
 Չրատիանոսի ամուրեք ընդ առաջ լինի ինձ, ի տու-
 ճարի, ի հրապարակի, ի պարասան, ի դատաստանա-
 ճանի, ի տան, զնոյն ասացի և ազգս մեր զձէնքը

Նա՛ զի՛ և զայդ գործ՝ զորմէ բուռն հարիք և կա-
տարեցիք՝ բազում կարողք և բազմաձեռն իշխանք
երկնեցին և ոչ կարային ծնանել. իբր զի Ուշտ ու
առաւել խելո՛ւ ոչ ուրիշ անուշի. այս ցնծամես ք
փառս պարծանայ քաջի անուանդ. և մտերմութե՛ս
սիրոյ մաղթեմ յոյ՛ տալ ձեզ զորուի առաւելու.
և յայլ կենցաղօգուտ արարս՝ ի շինութի ազգիս և
յառաւել լագոյն պարծանս պատուական անձինդ օ

Պարտաւոր զերոյն շէշոյն օ

Եթէ յաղագս փոքու և դուղնաքեայ խնոյ արդեանց՝
ձեր մտերմութիդ ի դէպ վարկաւ գրել գովուի առ
խն նուաստութի, ես առաւել լագոյն իրաւամբք պարտ
համարեցայց գովել զձեզ յաղագս գովուեդ՝ զոր
ձերումիք անկեղձ սիրոյ մտերմութե գիտեմ պատու
յաղագս ազգասեր բարոյիցդ՝ որով ի խնդիր էք
միշտ բարեաց ազգիդ. յաղագս ճշմարիտ խնդուեդ՝
որով խնդայք ի սրտե ընդ փառս բարեկամիդ. Թո-
ղում ասել և զգեղեցիկ առաքինութեցդ քոյ բազմա-
դէմ մասունս. որովք որչափ զարգարեալդ էք, նոյն
չափ և գովեալ. Այլ սակայն շնորհ ունիմ՝ սիրոյ
գովողիդ. որում միշտ պարտապան զանձն դաւանիմ.
և ոչ գովուեն՝ որում անարժան զիս խոստովանիմ.
գիտեմ իմաստութի իրաւաբանեալ իմաստոյն այնորիկ
զգեղեցիկ զայն խրատ եթէ՛ Յորժամ Գրէ ու շէշ
բարտաւոր ոչ ինչ վիճէ ի շնոյ բարոյն. իբրև զի եթէ
մասն բարեաց իցէ ի գործս մեր, այն տուրք են

այս իսկ եթէ թերի ինչ և մեղան չականս այն սեպ-
հական բնուէ մերոյ, ապա որպէս առաջնոյն պար-
ծանք՝ գովուին հայի ՚ի սկզբնառիթն բարեաց յնձն
նոյնպէս և երկրորդիս հետեանք՝ անարգուին՝ մեզ
է վայելչականս:

ԹՈՒՂԹՒՔ ՄՏԵՐՈՐՈՒԹԵԱՆ՝

Թոռ ընդ հորեմովէ, որով որ հրատեցէ զբարեխանս գալ առ ինչն:

Եթէ միայն ՚ի յիշատակ բերկրականին ես զուար-
ձանամ, քանի օն ապա և ՚ի վայելչն ՚ի նոյն ար-
դեամբք: Ակայեմ՝ եթէ կարի բերկրական է ինչ կէ-
նակից լինել մտերմութեդ. որ որչափ սիրողդ ես
ճշմարտութեմ, նոյնչափ և սիրեցեալ անկեղծութեմ. որոյ
եթէ յիշատակս միայն յնձամ, քանի և ս առաւել
՚ի տեսանելն զձեզ աջօք: Եւ արդ՝ քանզի քաղցր է
բարեկամի՝ կենակցութի բարեկամաց, և կարի դժկա-
մակելի նոյս բայակայութին ՚ի միմեանց, ապա իրա-
ւամբք բարեկամութեա մերոյ՝ խնդրեմ բառնալ յի-
նէն զդժկամակութիս զայս: Այն որոյ և աղաչեմ, մի
դանդաղեայի մտերմութիդ՝ տալ լրումն կամաց սի-
րալիր հրաւիրանայս, որով մեծապէս ըրձիւ հրաւի-
րեմարդ զմտերմութիդ գալ առ մեզ և առնել մեզ
զշնորհս զայս մեծ:

Եթէ բաղար է տեսուհի բարեկամի, բաղարագոյն է կատարումն կամայ բարեկամի. նա զի և շորհա իմն մ. Ժ ընդունի յանձին կամակատարն. ըստ որում առաւելագէտ ես ինքն յաւուր յայտնի ՚ի կատարումն սիրալիր Տրաւիրանայ մտերմութեղ. վն որոյ և վաղագոյն որչափ մարթ իցէ՝ խոնարհեալ կամ շորհա կայութի ՚ի լրումն կամայ մտերմութեղ: Այժմէն իսկ սխախտքէի ընդզգրեալք մտերիմ սիրով. այլ ներեցէք ինձ նովին սիրով, եթէ յայտնեցից զնոյն սչ կամաւ, այլ ՚ի հարկէ. քանզի բազմօրինակ անխառնախելի զբաղանք պատեալ են արդ զինև. յորոյ լն կարի փութագէտ ճողոպրեալ զանձն եկից առ մտերմութեղ շորհապարտ սրտիւ՝ լինել Տրաւիրակ սիրոյդ՝ ՚ի պատուէլ զմեր ալքատին յարկ դալատեալք արժանամեծար անձինդ:

ԹՈՒՂԹՒՐ ԵԱՆՁՆԱՐԱՌՈՒԹԵԱՆ:

Բարեւամ Բարեւան յանջ ասնէ զբարեւան.

Յարդ զգիր մատանց իմոյ յղէի առ մտերիմ անձնդ. այլ զայս նուազ զիս ինքն գլխովին ահա առաքեմ առ ձեզ. այսինքն՝ զմտերիմ բարեկամն. գիտեմ՝ եթէ գլխովին իրապարտ շիք զբանս. քանզի ինքնին վկայեք՝ եթէ որպէս դուք, նոյն և դա՛ սչ այլ ոք էք ինձ, բայց եթէ՝ հոռ էո՛ Գայ դա այդը ՚ի քա-

զարդ վն վաճառականուէ. ունի ընդ իւր բազում
 վաճառս պատուհանս ՚ի քաղաքէ աստի մերմէ, վա-
 ճառաշատ լինել անդանորս թողթովս իմով այսուիկ
 ձեզ յանձն առնեմ զնա, և աղաչեմ զի զգա ընկալ
 ջիբ անսիրով. և յերկիրդ օտարութե՛ն հոգ տար ջիբ
 դմա՛ յինչև իցէ պէտս դորա. ՚ի տեսանելն զնա՛ զիս
 ինքն համարես ջիբ տեսանել. և ՚ի խնամածելն դմա՛
 համարիմ՝ եթէ ինչ գլխովին խնամարկէք. վարես ջիբ
 ընդ դմա՛ իբրև ընդ ձերում բարեկամի. քանզի որ-
 պէս ես ինքն կապեալ եմ ընդ ձեզ յօդիւ՛ բարեկա-
 մուէ՛ և նա ընդիս, նոյնպէս և ՚ի ձեզ յօդեսցի դա
 ինև. վկայեմ վն անձին նորա, (որպէս և մտերմութիւ
 զիտրձ առեալ զնորա՛ ծանկցէ զնա,) եթէ այր ճշմա
 բխ է և անկեղծ, հաւատարիմ և արդար, իմաստուն
 ՚ի գնայս և յաջողակ ՚ի գործս: Արդ՝ զխնդրուածս
 բարեկամիդ՝ աղաչեմ՝ ընկալ ջիբ մտերմութիւ, և կատա-
 լեցէք հաճութեան յանձն բարեկամիս

Պատուով վերոյիշեալ էրոյն:

Չո՛ւարձանամ ՚ի բարեկամս. այլ առ աւերապէս բերկ
 բա՛օք՝ ՚ի ընուլ անդ առ նոսա զպարտս բարեկա-
 մուէ. մինչ զի զոր Բիսա իմաստասէր՝ հարցեալ թէ՛
 յո՛ր գործ զո՛ւրեմայ հարց, ասէր, ՚ի շո՛ր իւր վն իմ ես
 ճշմարտագոյնս և սասեմ, եթէ՛ զո՛ւարձանամ ՚ի կա-
 տարումն կամայ մտերմութիւ: Թողթովդ ձերով այդ-
 ու՛իկ, որ աւետալուր նամակ համարեալ է առ՛ս
 կտուք ինձ ՚ի ձեռս բերել զիղձս փախալանայ սրտի

որում ՚ի Ժամանակէ անտի հաստելոյ բարեկամութեան
 ընդիս և ընդ ձեր մտերմութից՝ փափականօք Տեսչի
 ուստի և արգիբբև կարի ծարաւի՝ Ըզգրկեցի մեծա-
 պէս հաճութ սրտի զյանձնարարութի սիրելոյդ, որ
 յարգս այդ արժանապատիւ բարեկամիդ։ Կիտուի
 լիցի ձեզ զի (յայս ինչ թուականի ամսոյս) յաջորդութեան
 և բաջողջութեան եկն եհաս այս և առ մեզ. յորում
 առաւելքան զոր գրեալն է իբ վն դորա՝ արժանաւոր
 գովեստս, տեսի արդեամբք. վն որոյ և անյապաղ կա-
 պեցայ ընդ նմա բարեկամութեան. գիտելով հաւաստի
 եթէ այսպիսի բարեկամք են. զորոց հարցեալ Ազգե-
 սանգրոս՝ եթէ ուր ունիցի զգանձնս, ասէր՝ ՚ի ուս-
 և առաւելքան զոր միանգամ յանձն արարիք ինձ վն
 դորա և որչափ ինչ յանձն առնէ ինձ արդ նորոգ բա-
 ջնեկամութիւնս իմ ընդ սմա կատարելից ՚ի դա կա-
 մակար սիրով։

ԹՈՒՂԹՒԲ ԽՆԴՐՈՒԱԾՈՑ:

Բարեկամի ինչքէն ինչ ՚ի Բարեկամոց. օրնակ ինչ շօջառեմ
 ՚ի Թիֆլիզեցեանս:

Ահա Ժամանակ ընդունելի. յորում տեսցէ աշխարհ
 եթէ դոն ՚ի նմա ճշմարիտ բարեկամք. իբբև զի ճըշ
 մարիտ բարեկամ ՚ի տնորդէ պ անց բարեկամին հան-
 դիսանայ. յորում և բարեկամութեն առաքիմութի
 զուարճացեալ բերկրեցի, տեսանելով զգեղելի կար-
 օտազ իւր՝ պտղաբերեալ ՚ի բարեկամս յորում և.

մէք որք խնդամք ընդ բարեկամութիս, ցուցցուք
 դբարեկամութի, ես 'ի խնդրեսն 'ի բարեկամէ, և
 դուք 'ի տալն բարեկամի. քանզի շուրջ Տայեցեալ
 զամենեքումք 'ի մեծի նեղութեա, ոչ զորք այլ զձեզ
 միայն մտերմութիդ դտածեմ ինձ անխոյթ ապաստան
 յոր և ապաւինիմ մեծաւ վստահութ. քանզի զկնի
 բարեկամութեն հաւատամ բարեկամիս, նախ քան ըզ
 բարեկամութեն լինիմ քննող, Նովին համարձակութի
 փրոյ զոր ունիմ և զոր ունիք. գրեմ առ սիրելու իդ
 զթուղթոս, որով և ցաւագին անձամբ ծանուցանեմ
 (զայս ինչ) վիշտս վտանգի անհնարին տարակուսա
 նացս՝ որ հեղա զինև յառու յայտոսիկ՝ մինչցեա
 զուարճացեալ էի անդ որբաւեա խաղաղութ. այս պա
 տահար գառնութ զոսկերս իմ առ հասարակ խախ
 տեաց 'ի կայից, արեամբ ելից զսիրտս և տաղնայ սրբ
 տաբեկ՝ յուսակտաբ արկ պինև. Ոչ այնպէս 'ի սրբա
 ձէ ընդերեդէլ Բարեացն շորշուէս որդէս հանդուլէ և շէնէ
 անբէն: Ասէր յիմաստնոց ոմն 'ի հնումն. Չունեալ
 գոթան զո Թոր, զի թ զընտին քո խալս որոսցես. այլ
 ես զանբախտութի իմ յայտնեցից ձեզ զի դուք ուրախ
 արասցիք դբարեկամ ձեզ: Անեքիքայ եմ զի ոչ մի
 քայն կամիք և առնեք յորժամ կարեք, այլ և մեծա
 պէս ցաւիք յորժամ չկարեք:

Ստորագրութեան պատասխանի վերջնական եղանակ.

Քնկալայ 'ի մտերմութեդ զթուղթոց վշտաց գառնա
 քեր, և արտասուէ կցի ընդ անհնարին աղէտդ՝ որ պատ

յամ սրտէ, ՚ի նեղութե սիրելեաց իմոց հասանել չնց
 ՚ի թիկունս, այն չափ և դժկամակութի անհարին և
 արամուի կարելէր, յորժամ ՚ի կամելս և չկարեմն
 ՚ի նեղութե՝ այս ինչ ցաւաքին պատահարայս որ յա-
 ւուրս յայտարի կարեօք հասին ՚ի վր իմ, ընկալայ
 զթուղթդ վշտաց որով և նեղութի սյլ յաւելա յիս-
 և ես՝ (թէպէտ և ՚ի կամս տկամայս) որառասխա-
 նեաւս իմով այսուիկ յաւելի ձեզ ցաւս ՚ի վր ցաւոյդ
 գրելով զանձին իմոց վիշտս. ահա՛ ցաւք կրկին, և
 արասաւք կրկին. ահա՛ փոխանակ դիւրելոյ սրտի սի-
 բելոյդ՝ բռնադատեցայ դարձեալ վշտացույսնել
 զիտյն: Արդ՝ որովհետև այս այսպէտ երկայնամտ
 որևով անցուք զմտա, եթէ անիւ իմն է աշխարհս.
 ՚ի սնա՛ որպէս որ բարձրանան՝ խոնարհին նոյն և
 որ խոնարհին՝ բարձրանան. ապա ՚ի բարեբար կամս
 այ լիցուք ապաստան. որ եհարն նոյն և բժշկեացէ
 զմեզ որարմութեամբ:

ԹՈՒՂԹՒՔ ՅՈՐԴՈՐԱՆԱՅ:

Երբոր Տագուցանել որ լաւելաին յառել ինչ յօգուտ հաստ-
 բախց. օրինակն՝ ինչպէս լի Աւրթարան ուսմանց:

Որչափ բերկրիմ լի փառս պարծանայ աղետակուն
 անձինդ՝ ըստ օրինաց բարեկամութեաւ այն չափ և ոչ
 դադարիմ զօրհանապաղ խորհիլ վն ձեր ՚ի գիւտ
 այնք անի՛ որ տաւել լայէս պայծառութե եղիյին
 սրտաճաւք բաջանուն անձինդ. և որչափ այս՝ այն

յնմ սրտէ, ՚ի նեղութե սիրելեաց իմոց հասանելն յ
 ՚ի թիկունս, այնչափ և դժկամակութի անհարին և
 արտաճի կարելէր, յորժամ ՚ի կամելս և չկարեմն
 ՚ի նեղութե՝ այս ինչստապին պատահարայս որ յա-
 ւուրս յայտարի կարեօք հասին ՚ի վր իմ, ընկալայ
 պժուղթդ վշտայ որով և նեղութի այլ յաւելա յիս-
 և ես՝ (թէ պէտ և ՚ի կամն ահամայս) որատասխա-
 նեաւս իմով այսուիկ յաւելի ձեզ յաւս ՚ի վր յաւոյդ
 գրելով զանձին իմոց վիշտս. ահայ յաւք կրկին, և
 արուստք կրկին. ահայ մտնանակ դիւրելոյ սրտի սի-
 բելոյդ՝ բռնադատեցայ դարձեալ վշտայու յանել
 զնոյն: Արդ՝ որով հետև այս այսպէտ երկայնամիտ
 սգուով անցնէք զմտա, եթէ անիւ իմն է աշխարհս.
 ՚ի անս որպէս որ բարձրանան՝ խոնարհին նոյն և
 որ խոնարհին՝ բարձրանան. ապա ՚ի բարեբար կամն
 այ լիցուք ապաստան. որ եհարն նոյն և բժշկեացէ
 զմեզ որչամութեամբ:

ԹՈՒՂԹՒՔ ՅՈՐԴՈՐԱՆԱՅ:

Յորչոր յայտուցանէ որ լարելանին յառնել ինչ յօգուտ հասա-
 ռակոց. որնայ իմն՝ ինչպէս լի Արթուրան ուսմանց:

Որչափ բերկրիմ չէ մտաւ պարճանայ ազնուական
 անձինդ՝ ըստ օրինաց բարեկամութեայ այնչափ և ոչ
 դադարիմ զօրհանապազ խորհիլ վն ձեր ՚ի գիւտ
 այնր անի՝ որ առաւելայէս որայճառութե կրկին
 պատճառք քաջանուն անձինդ. և որչափ այս՝ այն

շափ և ոչ խոր չիմ մանրմաբ սիրոյ լինել առ ձեզ
 համար ձախաբուս վն նոյին իրաց։ Յամենայն խոր-
 հուրդս իմ՝ առաւել լազունի պարծանաց քարոզ քաջի
 անուանդ՝ ոչինչ այլ գտանեմ, բայց զհասարակաց
 օգուտ ազգիդ. յոր և ձեռնհաս իսկէք լը տունել լը
 ձեզ յայ կարողութ գոյից ե. իմաստունէ։ Այս է՝ յոք
 ինամոլ յորդորէր զունկնդիւս իւր կղիտարքոս
 եթէ իտրեհէ՝ զչիչրս իմ շորչրագոյնս ոյլ շափնեմ
 զինչ ազնուագոյն քան զքարերսրեմ։ հայրենեաց
 քանզի այնուհետեւ՝ որպէս ժողովուրդք հռովմայ
 զՕգոստոս կոչելին Հոյք հայրենեաց և ասէին՝ եթէ
 այսպիստ մի շխանի կամ չէ՛ արժան ճննդեամբ գալ
 յաշխարհ, և կամ մնահուամբ բառնիլ յաշխարհէ.
 զնոյն ասացէ զձէնջ և ազգս մերողոյցն։ Եւ արդ՝
 թէպէտ և բաղմապատիկ են արդիւմարար գործք՝
 առ հասարակ բարելաւութե և պայծառութե ազգիս
 առիթք, այլ ես յամի՛ ի նոսա ընտրելագոյն և շահա-
 ւէտագոյն համարիմ կանգնել վն մանկանց և պատա-
 նեաց ազգիս՝ բարեկարգ վարժարան բաղմապատիկ
 ուսմանց. նորա ՚ի զգօնանայն իւրեանց՝ որ շափ իսրն-
 դասցին ընդ յառաջող իմուհանձանց, այն շափ և ձեզ
 մեծացէս պարտութ կալցին շնորհս, և ձեզ երանեա-
 ցին յաւիտեան. որով և ըստ ասելոյն Պերիանդրեայ՝
 ՚ի կեբանութե աշտուար հոյզի գոյրե. և յիս վարձան
 երանութե Չքաղմագէմ շահս՝ որ ՚ի դպրոցայ և ՚ի
 վարժարանայ՝ ՚ի դէմս ամել և զյայտեաց երկայնա-
 բանել՝ ոչ կամիմ. քանզի քաջ իսկ գիտե իմաստուն
 անձիդ, եթէ որպէս ազգի առաւելութի ոչ այլ

քառեր է, բայց 'ի մանկանցն առուել լուէ, նոյնպէս
 և պայծառութի նորս' 'ի մանկանց է. եթէ մանկունքն
 են քաջութանք, ներհունք, և հրահանգեալք. նոյն
 պիտի տեսցես ազա և զազն ողջոյն. և թէ՛ որպէս
 շնութի աղբին է 'ի մանկանց, նոյնպէս և շնութի
 նոյս և քաջալուութի 'ի վարժարանաց. իբրև զի՛
 որպէս քանիս կարգ է ասել մտանն անոր արդարեւ
 իբրև բանաորք անբանք, և ելանեն անտի իբրև մարգ
 կատարեալ և զի՛ յոր ինչ կրթին մանկունք 'ի տղայ
 տիպ, այնպէս մնան 'ի կեանս իւրեանց. լստ որում
 և տունիք յարմատոյ աճեն. Եւ այս վարժարան բարե
 կարգ՝ յոյր սակս համարձակութի առեալ 'ի մտեր-
 մութի՛ յորդոր մատուցանեմկանգնել 'ի մեզ, ոչ բաշ
 ուսմանս միայն յարդարեւ զմանկունս, այլ և յաջո-
 ղակս և քաջայարմարս որպէս 'ի հեշտրնկալ ուստի
 զանազան բարարական արհեստից, նոյնպէս և 'ի հան-
 ճարել յանձանց պէսպէս ճարտարարուէեստ հարս,
 և նորանոր գիւտս արհեստից, զայս ճշմարտութիւն
 հանապաղ աջօք տեսանէք և իբր ձեռօք շօշափէք
 յայլ ազինս, յորս յաճախեալ են դպրոցաց պայծառ-
 ութի և բարեկարգ ուսմանց վայթ. իբրև զի՛ այլազգ
 գլխովին յառաջս դեմ խաշայ յիւրում արհեստի ու-
 սումնական արհեստաւոր, և այլազգ՝ անուսն Յա-
 զագս որոյ և ամազգասէր Թագաւորք և իշխանք
 որք միանգամ փոյթ և ջան յանձին կալն 'ի պայծա-
 ռացութեանն զազգս իւրեանց և 'ի նորափեստք ճար-
 կեցութեանն զարարականութի և արուեստաւոր հանգ-
 սից ճարտարութի, զառաջինն հոգալան դպրոցս կա-

ուռցանե լ բարեկարգս և վարժարանս գիտութեց
վայելչացարդարս վն մանկանց. որ և առ մերովք նախ
նեօքն տեսանի կատարեալ ըստ որում՝ մտերմութիւն
գիտե քաջս Նոյին նախանձաւոր և Տանգիսակից լի-
նել փառալիմ մտերմ և ազնուական անձինդ, որով
և նոյին փառաց և քաջ անուան ազգասիրուն յազ-
գաց յազգս Տաղբոգ. նա զի՝ և որպէս իմաստասեր
ոմն վկայէր ՚ի Տուրմն՝ զմտաւ ածեալ զազնուական
ուրի բանականիս բնութի, Մեծեհու և զն Քրիստոսից Եւեթ

Պատմութի Վերջիչէալ Եւեթոյն

Ի բազմաց Տեսե ՚ի վր Տասեալ եմ Տաստատութիւն
իմաստուն պատուական անձինդ. և այժմ՝ ՚ի ձեռն
գեղեցիկ յորդորմանդ առաւել ևս ծանեայ եթէ
այր իմաստնախորհուրդ էք և սիրող աշխարհաշի-
նուն. իբրև զի՝ Բնե Երբոյ ըստ Կեաց Երոյ. առա-
ւելեալ էք և մեծապէս սիրով մերոյ Տայրենեաց գե-
ղեցիկ առաքինութի՝ զոր սակաւք ունին. Թեպէտ և
բազումք երեւեցին ունել Ունիմ և ես ինքն սեր
ազգի և փառալիմ յառաջադէմ պայծառութի Տայ-
րենեաց. զոր ըստ բանիցդ ճշմարտութի՝ ոչ այլ ուս-
տեք, բայց ՚ի բարեկարգ վարժարանացն գիտեմ Տան-
գերձիլ. խոստովանիմ մտերմութեդ՝ եթէ առաւել
իմն յորդորեցայ ՚ի կատարումն փառաքանացս ՚ի գեղե-
ցիկ և ՚ի Տաստասիմն բանից նամակի ձերոյ. գովեմ
զազնուական խորհուրդդ. որ սակաւ բարգաւաճութի
բարեաց ազգիս. և յուսամ յորդորմութի նմային եթէ

ՅՆ Ի գերեւ ելլել քաջախորհուրդ յորդոր խնայող
տութեան ձերոյ :

ԹՈՒՂԹԻԲ ԽՐԱՏՈՒՑ

Խրատել ծնու շորտի՛ն որ բառնի՛ Ի Գորոշո՛ւ իմ քնայն
Ի զմնո՛

Դու ինքնին վկայես մեզ որդեակ մեր, եթէ միտք
մեր և խորհուրդք հանապազ Ի տուէ և Ի գիշերի
յածին զքեւ, եթէ զի՛արդ արդէօք ընդ աճեւ մարմնոյ
հասակի քոյ և դու յաւաջարէմ անդր ձգիս և
դարգանաս հոգւով Ի վիճակիդ յայդմիկ՝ յորում
ամբարցոյց զքեզ անձ : Յնչ լիցի քեզ զի մինչ աստ
առ մեզ էիր, մեք ըստ ծնողականս պարտուց զտղայ
հասակ քո անուցաք կաթամբ բարեդաշտութե և եր-
կիրդն նայ, տուաք քեզ և ըստ կարի ուսանել զսկզբ
բունս գիտուեց, և արդ՝ յայսմ հետե քանզի Ի չափ
հասեալ է քո պարտ է և քեզ մեծապէս ջանիւ լը-
նուլ և զքո պարտս՝ որ առ մեզ, այս է՝ այնպէս
գնալ զի ուրախութե եղիցիս պատճառ քո քոյ ծնու-
ղայ, և յաշուցիս արդէօք Ի սմա եթէ ան սիրով
ունկնդիր լիցիս խրատական բանից մերոյ՝ զոր գրեմք
առ քեզ և ան խնամով պնդեցիս Ի կատարումն
նոյնն : Մի զանգիտիցեալ եթէ Արժապ Ի բարոս Գառն է
որպէս ասաց ոմն յիմաստնոյ, քանզի անդէն զհետ
եբեր և զայն՝ ոչլ պարտաւոր չի յոյ՛ : Չիք յաշխարհի
վեհագոյն և շահաւտագոյն քան զունկնդրութե

խրատուց. և չիք ինչ ՚ի նմա առ առեւ յորի և ան
պիտան՝ քան զայլ անխրատ. մինչ զի և յիմաստասիրաց
ոմն հարցեալ եթէ զինչ ծանրագոյն բառնայ ՚ի վր
իւր երկիր, ասէր. Չմտո՞ւմ երբէք. Ոչինչ է՝ զոր
միանգամ ունիս, եթէ զաս չունիցիս. մարդ առանց
խրատու՝ ոչ երբէք ունիցի լինել մարդ. որպէս զի
և զոմն մեծատուն անխրատ տեսեալ Սոկրատայ
ասէր. Ահա՛ սոյն զայն զոր ասեմքս.
որչաի ինչ աստ առ մեզ ՚ի տան քում ընկալար ՚ի
քեզ ՚ի տղայ տիոց գեղեցիկ սկզբունս՝ եթէ զբա-
րեպաշտութե, և եթէ զգիտութեցի կա՛լ քեզ զնա
իրբև սերմանս իմն բազմարդիւն չահեմութե՝ ար-
կեալս ՚ի միտս քո և ՚ի հողի՝ իբրև ՚ի պարարտ երկ
քի. որ քրտամբք հողագործին՝ որ ես դու՝ արձակեն
՚ի խոնարհ զարմատս, և բուսանին ՚ի վեր և անին
քինին ծառք մեծամեծք և գեղեցիկք՝ ոստովք՝ ծաղ-
կամբք և պտղովք. Ազէ դու անցուցեալ զսերմանս
արն զայնտակ, ձգեա՛ն նախ ՚ի խորս զարմատս. իմա՛
զոր ասեմքս՝ զհինն քո հաստատեա՛ն նախ ամբութե
՚ի վր առաքինութեն անպաշտութե, ապա բուսի՛ր
՚ի վեր կոյս և բարձրացիր, այս է՝ ժրացիր և կրթեա՛ն
չանիւ՛ զմիտս քո քաջայարմար լինել ՚ի մարդս գի-
տութեցի. ապա արձակեա՛ն յարմատոյ անտի անպաշ-
տութե՝ բարունակս զանաղանս բազմարդիւն առաքի-
նութեցի, և զարդարեա՛ն զնոսա բազում դալարագեղ
տերևովք՝ որ են բազմագէ՛մ գիտութեք. Ահա՛ քո
է ճշմարիտ իմաստութեան. որոց գիտութե՛ն են շարժու
ասէր
Պրատոն. ապա բղխեան զճաղիկն գեղեցիկ յոստս առա

Քինու թեյն ընդ տերևումք դիտու թեյս այն ինքն է
հաստահիմն և ճշմարիտ սէր առաքինութե և գի-
տութե. որով և փայլեսցին իբրև ծաղիկ ոսկեփայլ
առաջի տեսողայդ, և ծանիցին յաչս աշխարհի իբրև
ճշմարիտ առաքինասէր և խնամոտ ուսումնասէր. և
եթէ զայս ամարասցես ըստ օրինակիս՝ զոր ասացաք,
սպա յետ այնորիկ ինքնին պողաբերեսցի՝ ՚ի քեզ և
պտուղն ցանկալի. քանզի խօսեսցին իբրև առաքինի
և իմաստուն. գործեսցես իբրև առաքինի և իմաս-
տուն. և երևեսցին դու այնուհետև գեղեցիկ հոգ-
ւով և մտօք ՚ի մեջ ամդասակցացդ. քանզի ջերմե-
ռանդն սիրով առեր ՚ի քեզ զխրատս մեր և պահե-
ցեր. Սոկրատէս հարցեալ, եթէ զինչ ՚ի կենդա-
նեաց գեղեցիկ իցէ, ասէ. Մութ երգող շարժուի ՚ի
վախճան բանիցս և զայս խրատ մեր փոյթ յանձնի
կալչիր կատարել յամ կեանս քո. մի երբէք յաղթել
քո ՚ի սովորական ախտէ տղայամտուե՝ փոփոխեսցին
՚ի տեղոջէ՝ ՚ի տեղի. այլ կայ այդը՝ ուր կաս. ջանս
այդը՝ ուր ջանաս. ուսիր այդը՝ ուր ուսանիս. զայս
դիտեա, զի փոփոխումն տեղեայ՝ ոչ զխելու ուսու-
ցանէ, և ոչ զանիմաստութի բարձայս. Որպէս զի
պահպանութք այսցիկ ամի՝ տունեալ քո մեզ ՚ի ժա-
մու զքաղցր պտուղդ՝ և մեք ցնծացուք ՚ի վերաց
անձեալի զաւակիդ. և օրհնեսցուք զամ՝ որ տնկեացն
դքեզ յաշխարհի ՚ի փառս իւր և ՚ի պարծանս մերջ

Չճնողական սիրոյ ձերոյ զգեղեցիկ խրատաբանութեան որդիականս նուաճութիւն ընթերցայ ամ յարգանք սրտի, և ընկալայ համահար մտք. ուր պարտ և վայելիս է որդւոյ լեւ և ընդունել պատկառանք զճնողայն բանս: Յիմում սրտի իբրև յանջին յատկապէս դրոշմեցի զամ զբանս խրատուց՝ զոր ՚ի ճնողական սիրոյ ձերմ բղխեալ գրեցիք առ նուաճութիւնս: Ինչքան զմեծ խնամով յանջին կալայ յամ ՚ի կեանս իմ պահել զնուա խրատեք ոմն զորդիանս ՚ի Տնումն, և թէ Պարսէ շէնից (ճնողայն) հանդարտ պահելը ոտակէլ ամ շէնից քանզի և որդեսէր ճնողքը ըստ այլոյ ուրումն բանի՝ Չորդի յերգութեանս խրատու ընդուն ամ հարուստս: Խրատք ձեր կեանք են հոգւոյ ինչ և հաստատութի գլխոյ ինչ և աստութի բովանդակ կենաց ինչոյ: Ենցին պահպանութեանս աներկեան յուսով ժառանգորդ լինել օրհնուեն այս և անուճագութ ճնողայն: և նոքօք զօրեմ ընու ըստ մասին զորդիական պարտս իմ առ ձեզ. ուր ընթովանդակն հատուցանել այս յանհարկայն է ինչ միջև ՚ի կենացս վախճանս Աղաչեմ զորդեսէր ճնողայն, և յայլ նուճագս սչ զաղարեւել գրել առ նուճատութիւն զբանս խրատուց ձերոյ, որք քաղցր են ՚ի լեւիս իմ քան զամ քաղցրութիւն և որովք միայն քաջալերեալ զօրանամ յառաջագէմ անոր ձգել յառաքիտութիւն և ՚ի գիտութիւն ըստ անհրաժեշտ պարտուցս:

ԱԶԱՏԱԿԱՆ ԱՐՈՒԵՍՏԻՔ

Ազատական արհեստքն որք յիմաստասիրաց եօթն
հաշուին՝ են Վերականութիւն, Հոգեարուութիւն,
Տրամաբանութիւն, Ուսումնականութիւն, Իրաւաբան-
ութիւն, Իմաստասիրութիւն Աճաբանութիւն:

ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՒՆ

Որ հասարակաբար տեսնալ իբր միայնքս պատշա-
ձեալ ամ լեզուաց ըստ անյեղի օրինաց բնաւորական
կարգի տրամախոհութեան, և գիտութիւն իմաստա-
սիրական. այլ մանաւորաբար առեալ ըստ միոյ ու-
րուք լեզուի պատշաճողուն, և արուեստ ուղղա-
խօսուն ճայնիւ կամ գրով թիւրաբանչիւր լեզուիք

Գլխաւոր ստանկէք ՚ի գերախոնութեանն էն

Գիր, Անկ, Բառ, Բան:

Լուսաբանութիւն.

Գիրն է գիծ ինչ նշանակիչ տառիւ իսկ տառն է:

Տնչումն ինչ յօղելի և Տեգելի. զի յօղի չայլում
Տնչումն, և Տեգեալ չնմա՝ Տնչեզ զկատարեալ ձայնս
Սանկն է ձայն ինչ, որ միտլ Տնչմամբ ելանէ ընդ
բերան մարդոյ՝ բողկացութիւն ձայնաւոր և բողկաձայն
տառից. որդոն, * մա. դէն. Աճ:

Բաւն է ձայն նշանական. քնայնակի ձայն, որ կար
գեալ է ՚ի նշանակելինչ:

Բանն է շարամանութիւն բառից՝ յայնմօղ տրամա
խոհութեան մտայն:

Մասանտ բանի՝ է՛ն

Ոնուն, Դերանուն, Բայ, Ընդունելութիւն,
Նախաբառ, Մակբայ, Ըղկապ, Միջարկութիւն

Լուսաբանութիւն.

Ոնունն է մասն բանի, որով իրն յորջորջի. քնէ՝ այն
պիսի բառ, որով իրն ասի այս ինչ, կամ որ գէտ ի իրին
նշանակէ. որպէս, * ծառ. լոյս. երկիւղ. շար. Աճ:
Դերանունն է մասն բանի, որ փոխանակ անուան դնի,
և առ որոշեալ դէմն վերաբերի. որք են * ես, դու.
ինքն. իւր. իմ. բոյ. մեր. ձեր. սա. դա. նա. այս.
այդ. այն. սոյն. դոյն. նոյն, որ:

Բայն է մասն բանի, որ զառս, կամ զկիրս, և կամ
զլինելութիւն իրաց չեմանակաւ նշանակէ՝ ըստ որոշեալ
գիմաց. որդոն, Տեղում. փոխիմ. գնամ. լինիմ.
Ընդունելութիւն է մասն բանի, որ նշանակէ զիրն քա
նելութիւն, կամ ՚ի կրելութե. և մերթ զառս՝ կամ զկիրս

ընդ ժամանակս Եւ է չորս ըստ չորից վերջաւոր
աթեանցս՝ օր եալ լոյ լի փոքն օր օրեալ զնեա
լոյ փնելիս

Նախագրուին է մասն բանի որ Կարիլն յանուանա
ցուցանէ զպարագայս ինչ իրին, զոր անունն նշա
նակէ ։ Ոմանք Ի նախագրութեց են հոլովակերտք
նրգոն, * Ի, յ, առ, առ Ի, ց, ընդ, զ, և ոմանք
հոլովառուք. նրգոն, * ըստ. բան. վասն. Ի վե
րայ. Ի ներքոյ. և այլն ։

Մակբայն է մասն բանի որ զպարագայս գործա
ղութեանց նշանակէ. նրգոն, * ուր, երբ, զիւրդ
միթէ, ահա, և այլն ։

Շարհապն է մասն բանի, որ յարէ ընդ միմեանս
զմաստնա բանի, նա և զնոյն իսկ զբան. նրգոն, *
և. իսկ. թէ. զի. և այլն ։

Միջարկութիւնն է մասն բանի, որ զբնական կիրս
հոգւոյն յայտ առնէ. նրգոն, * ով. աւար վահ. և օ

ՀՈՒԵՏՈՐՈՒԹԻՒՒՆ

Որ լն յոնական ձայնի փոփոխէ կոչի որ ստու
գաբանի նորառ ստուգան Իսկ լն բուն նշանակու են
յայտ առնէ զարուեստ բարւոք խօսելոյ. որով զա
նազանի Ի բերականութէ. զի այն է արուեստ ուղղ
խոսելոյ. իսկ սորա է պճնազարդ յօրինել զբանս
Ի ձեռն ընդլայնման գեղեցիկ բառից և ընտիր բն
տիր խմաստից և ձևոց. որով և ճարտասանն դիմէ
Ի վախճան իւր համողելով կամ միելով զկանս ըզ

Տես լինել վայելչականին, և տարձամողելով խորշէ
յուզանել յանվայելչականին, ԱՃ Է

Տ Ր Ա Մ Ա Բ Ա Ն Ո Ւ Թ Ւ Ի Ւ Ն,

Որ ըստ յունայ ընթացի՝ է արուեստ բանական, որ
ուղղէ զսիրտ կամ զձեռնարկութիս 'ի Պանաչումն
ճշմարտութեան, և 'ի ստացումն գիտութեան:

Ո Ւ Ս Ո Ւ Մ Ն Ա Կ Ա Ն Ո Ւ Թ Ւ Ի Ւ Ն,

Որ ըստ յունայ ՏութՏ-բէգի կոչի՝ է հասարակ անուն
այն ամ գիտութեանց, որք թողեալ զնիւթն՝ քննեն
զտեսակս և զյատկութիւնս շարիելի բանակութեց,
սանդեւելով զսկզբունս և զկանոնս գտանելոյ զհամե
մատութիւնս, և զչափմունս նոցին, որով 'ի յայտ
գան բաղում գաղտնիք բնութեան:

Մասնիկ տարածանքնուն՝ է՛

Թուաբանութիւն, գրահաշիւ, երկրաչափութիւն,
էռանկիւնաչափութիւն, տեսաբանութիւն, հայե-
լաբանութիւն, գիտակաբանութիւն ընդօրինակութիւն
մեքենականութիւն, ջրակշռութիւն, ջրաբաշխութիւն,
օդաչափութիւն, աստղաբաշխութիւն, աշխարհագրութիւն,
նաւուղղութիւն, տօմարագրութիւն, ստուերաչափութիւն,
Ջարտարապետութիւն, հրարուեստութիւն, երաժշտութիւն:

Թ Ո Ւ Ո Ր Ա Ն Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

Թուարանութիս յունակսն ձայնիւ արեգիսի սասայեալ է նախկին մասն ուսումնականութեան, որ ուսուցանէ զլինչութիւն և զյատկութիւն թուոյ, հոտորակոյ և համեմատութեանց, աւանդելով զկանոնս յաւաջատութե և ամողութե թուոյ՝ այլովքն համբերձ: Այս ուսումն մայր համարի այլամ մասանց ուսումնականութեան, զի աւանց սորա չկարէ միւր յայլս թէպէտ սկիզբն սորա անյայտ: Դաւիթ անյալթ ընծայէ զայն փիւնիկեացոյ, որք ՚ի դարս հետութե գոլով վաճառականք, հնարեցին ասէ զայս գիւտ պիտանի մարդկուես: Իսկ պիւթագորաս և այլք զինի ծաղկեցուցին:

Գլխաւոր դրոշմն Բուսթանուսէնն՝ է՝

Յաւելունն, Բարձունն, Բազմադատուն, Բաժանունն

ԱՂԻՒՍԵԱԿ

ԲԱԶՄԱՊԱՏԿՈՒԹԵԱՆ

1	2	3	4	5	6	7	8	9
2	4	6	8	10	12	14	16	18
3	6	9	12	15	18	21	24	27
4	8	12	16	20	24	28	32	36
5	10	15	20	25	30	35	40	45
6	12	18	24	30	36	42	48	54
7	14	21	28	35	42	49	56	63
8	16	24	32	40	48	56	64	72
9	18	27	36	45	54	63	72	81

Երկրաչափութիւնն գործնական՝ է մեքենական իմն
արհեստ ծրագրելոյ գլխաբերական՝ ձևն՝ միջնոր-
դութեամբ քանոնի և կարկնի, կամ այլոյ առ ՚ի նիւթ
գործոյն ստաշաճաւոր գործեաց: Հիմնեալ է սոյնս
ի վերայ յատկութեանց և յարմարութեանց իրական
մեծութեանցն՝ զորոյ ճառեցեալ են ՚ի սկզբունս գի-
տութեան Եւղիդէայ, և յայլ համասեռ գործողութեան

Գլխաւոր շնոց սահման էրկրաչափութեան՝ էն ստիչս:

1. Կէտն, կամ մաթէմատիկական կէտն՝ որ ՚ի գիրս
նախնեաց մերոյ կոչին շան, է այն՝ որոյ շիք ինչ մասն:

կամ տարածութիւն մարմնոյ:

2. Գիծն՝ է տարածութիւն ընդերկայն միայն, կամ
է տարածութիւն առանց լայնութե, և խորութե:

Եզիբք կամ ծագք գծին՝ են կէտքն:

3. Ուղիղ գիծնէ՝ որ հարթ հաւասար ձգի լէ մէջ
ծագաց իւրոյ, այսէ՝ որոյ ոչինչ մասն անկեալ ընդ
մէջ երկուց ծագաց իւրոյ, քի է՝ լէ մէջ սկզբնաւոր-
ելէ և աւարտիչ կետիցն, շեղի զառ ՚ի վեր: կամ
զառ ՚ի վայր յուղրութենէ գրից նոյնս:

4. Մակերևոյթն՝ որ առ նախնիս մեր կոչի և մա-
կերևութի, է մեծութի ինչ կամ տարածութի որ ունի
միայն զերկայնութի և զլայնութի, վասնորոյ եզերք
կամ ծագք մակերևութին են մի՝ կամ բազում գիծք:

5. Մակերևոյթն տախարակ, կամ մակարդակ է այն՝
որ հարթ հաւասար տարածեալ կայ ՚ի մէջ գծիցն:

յորս եզերի, և որոյ և ոչ դոյզն ինչ մասն զառ ՚ի վեր կամ զառ ՚ի վայր խոտորի յուղղութենէ անտի գրից եզերաց իւրոց:

6. Մարմին կամ հաստատուն լինելու մ' սեղհակամբ և հաստարակն շանակուենն շանակէ զնիւթերէն էակայ կամ զպոյսայութիս՝ որք լին տեսուք, և լին շօշախմամբ անկանին. բայց երկրաչափք առանձին իմն ամփոփմամբ ՚ի կիր արկանեն զանունս զայս առ ՚ի նշանակել զայնոսիկ քանակութիս, որոյ են երեք չափմունք ՚յի է երկայնութի, լայնութի, և խորութի, թէ ողնդակազմ իրք իցեն, և թէ լոյծք. թէ յիւրում գոյսցեալք, և թէ բանիւ և եթ ըմբունեալք, և ասին այս սլիտի քանակութիք մարմին, իբր զի բաղդատութի երկրաչափական գծի և մակերևութի, որք են սոսկ ընդ երկայն, կամ ընդ երկայն միայն և ընդ լայն տարածութիք, է թանձրաբանակ իմն և ստուարանիւթ, և առ այլով տարածութիք իբր նիւթական իմն, և մարմնաոր՝ առ աննիւթականօք:

7. Եթէ գիծք եզերի չք ձևոյն՝ իցեն ուղիղ գիծ, կոչի ուղղագիծ ձև:

8. Ուղղահայեաց գիծն է այն որոյ երկու կէտք ուղղագիծ կան ՚ի վերայ միոյ կէտի այնր գծի առ որ է ուղղահայեաց:

9. Ուղիղ անկիւնէ, որոյ մի կողմն ամենեւին ուղղորդ և առանց ընդ մի կողմն հակելոյ իջանէ ՚ի վերայ միւսոյն. կամ որ նոյնէ, ուղիղ անկիւնէ, որոյ կողմունքն են միմեանց ուղղահայեաց:

10. Սուր անկիւնէ, որ փոքրէ, քան զուղիղ անկիւնն:

11. Բռթ անկիւնն է որ մեծադոյն է քան զուղիղ
անկիւնս :
12. Չլայրն, կամ զմիջոյն՝ զոր պարագրէ բոլոր
չի գիծն անուանեմք բոլորակ :
13. Կէտն՝ յորում հաստատեալ կայ անշարժ ոսն
կարկնոյն, կամ որ հաւասարապէս հեռի է յամ կե-
տից շրջադաստն, ասի կենդրոն կամ միջակէտ :
14. Երկու կամ բազում բոլորակք՝ որք ունին ըզ-
նոյն կեդրոն, ասին նոյնակեդրոն կամ համակեդրոն
բոլորակք :
15. Արտակեդրոն բոլորակք են այնք՝ որք ունին
դայլ և այլ կեդրոնս :
16. Մասն բոլորակին՝ որ գրաւի ՚ի մէջ կիսոյ շը-
ջապատին, և տրամագծին, անուանի կիսաբոլորակ :
17. Գիծն՝ որ ՚ի կենդրոնէ լէ որ կոյս և իցէ ձգի
մինչև ՚ի շրջադաստն, ասի շառաւիղ կամ կիսատրա-
մագիծ :
18. Գիծն որ լէ մէջ բոլորակին ձգի շրջապատէ ՚ի
շրջագոտ անց՝ ելով լէ կեդրոն նորին, ասի տրամագիծ :
19. Գիծն՝ որ հպի միայն ՚ի շրջադաստ բոլորակին
արտաքուստ բերեալ առ նովառ առանց հատանելոյ
դայն, անուանի շօշափող բոլորակին :
20. Գիծն՝ որ լէ հակառակ վերնոյն՝ ձգի ՚ի կետե-
ինչ որ արտաքոյ է բոլորակին, և հատեալ զշրջա-
դաստն բերի ՚ի մէջ բոլորակին, անուանի հատանող
բոլորակի :
21. Մասն բոլորակին՝ որ գրաւեալ է ՚ի մէջ լարին,
և մասին շրջապատի ձգելոյ ՚ի վերայ նոյն լարի,

- անուամ ի հասուած բոլորակի. կամ որնոյն է հասուած
բոլորակին է մասն բոլորակի, զոր հասանէ լարն:
22. Ման շրջապատի՝ զոր հասանէ լարն, կամ որ ան-
կանի չէ մէջ երկուց շառաւիղայ. ասի աղերն, կամ
կամար: Նոյնպէս աղերն անուանի և մասն շրջապա-
տի բոլորակին, որ չե ևս է ըստ անի կատարեալ:
23. Գեճն՝ որ շրջապատէ ՚ի շրջապատ ՚իսէջ բոլո-
րակին ձգի առանց անցանելոյ ընդ կեդրոնն, ասի լար,
կամ նաև ձգանք:
24. Եռանկիւնն է ձև՝ որոյ են երեք կողմնք, և
երեք անկիւնք:
25. Հաւասարակողմնան եռանկիւնն է, որոյ երեք
կողմնք ևս են միմեանց հաւասար:
26. Հաւասարասրունք. կամ երկկողմնազոյգ եռան-
կիւնն է՝ որոյ երկու և եթ կողմնքն են միմեանց
հաւասար:
27. Անհաւասարակողմեան եռանկիւնն է՝ որոյ և
ոչ մի կողմն հաւասար է միւսոյն:
28. Ուղղանկիւն եռանկիւն է՝ որոյ մի անկիւնն է
ուղիգ:
29. Բթանկիւն եռանկիւն է՝ որոյ միանկիւնն է
բութ:
30. Սրանկիւն եռանկիւն է՝ որոյ երեքին անկիւնքն
ևս են սուր:
31. Քառանկիւնն ըստ այլևայլու է կողմնոց և ան-
կնոց իւրոց, բաժանի ՚ի քառակուսի, յուղղանկիւն, ՚ի
տարանկիւն, ՚ի տարանկիւնային, և ՚ի տրապիզեան:
32. Քառակուսին է՝ որոյ չորեքին կողմնքն են:

Տաւասար, և Տաճօրէն չորս անկիւնքն են ուղիղը
33. Տարանկիւն քառանկիւնն է այն՝ որոյ չորս կողմունքն են Տաւասար, իսկ անկիւնքն՝ միայն հակադրեալքն են միմեանց Տաւասար, բայց և ոչ մին է ուղիղ.

34. Չուգահեռաբաժնի է քառանկիւնս որոյ հակադրեալ կողմունքն են միմեանց Չուգահեռականս

35. Ուղանկիւնն է որոյ չորեքին անկիւնքն են ուղիղը բայց միայն հակադրեալ կողմունք նորին են Տաւասարս

36. Տարանկիւնային քառանկիւնն է այն՝ որոյ հակադրեալ կողմունքն և հակադրեալ անկիւնքն են միմեանց Տաւասար. բայց ոչ Տաւասարակողմնս և ոչ Տաւասարանկիւն է :

37. Տրապիզ կամ տրապիզեան քառանկիւնն, են ամենայն պարականոն քառանկիւնք ուստի քառանկիւնն որոյ հակադրեալ կողմունքն են Տաւասար, ասի տրապիզեան: Նմանապէս և քառանկիւնն՝ որոյ կողմունքն ոչ են միմեանց Չուգահեռականս. կամ երկուք և եթ են Չուգահեռականք, տրապիզեան անուանի :

38. Գիծն՝ որ ՚ի զինչև իցէ անկեանէ քառանկեան ձգի ՚ի հանդիպահայեաց իւր անկիւն, անուանի տրամանկիւն քառանկեան: մերթ նաև տրամազիծ :

39. Ամենայն ձևք՝ որոյ անկեանցն թիւ առաւելութան զչորս՝ հասարակ անուամբ կոչին բազմանկիւն. և ըստ այլեայլութե թուոյ անկեանց սոցին պէտ պէտ տեսակք բազմանկեանց զանազանին, որոյ իւրաքանչիւր է առանձին անուն, որ առեալ լինի ՚ի թուոյ անկեանց նոցին, ուստի եթէ հինգ են անկիւնք

- բազմանկեան հնգանկիւն անունի. եթէ վեց կոն, վեցանկիւն կոչի. եթէ եօթն, եօթնանկիւն. լաւ այսմ իմա և զայլոյ: Բայց աստ գիտելի է, զի բազմանկիւնք բաժանին ՚ի կանոնափակ և ՚ի պարականոն:
40. Կանոնափակ բազմանկիւնն է, որոյ թէ կողմունք, և թէ անկիւնք են հաւասար միմեանց:
41. Պարականոն բազմանկիւնն է, որոյ թէ կողմունք, և թէ անկիւնք ոչ են միմեանց հաւասար:
42. Զուգահեռական գիծք՝ են երկու ուղիղ գիծք՝ որք հաւասարապէս հեռի են ՚ի միմեանց՝ լաւ անհամեմատեալ կետից իւրեանց:
43. Զինչևիցէ կողմն եռանկեան կարէ կոչիլ խարիսխնորին բայց հասարակօրէն խարիսխ ասի ստորին կողմն նորին, յորոյ վր իբր ՚ի վր հիման և խարսխի յեցեալ և հաստատեալ կան միւս կողմունքն:
44. Անկիւնն է բերումն, կամ միտումն երկուց գծից, որք ՚ի նոյն մակարդակի փոփոխակի շոշափեն զմիմեանս, և ոչ են միմեանց ուղղադիր, այլ առ ՚ի շեղ բերին առ միմեանս:
45. Պարագրիչ բոլորչի գիծն կոչի շրջապատ կամ շրջանակ բոլորակի երբեմն ևս շրջաբեցութիւն:

ԱՍՏԼԱԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ՝

Աստղաբաշխուին է գիտուի երկնից, որ ուսուցանէ չափել և զննել զլնթացս լուսաւորայ և զհեռաւորութի նոցա՝ գուշակելով զերեւոյթս երկնից, և բաշխելով զանհամար աստեղս ՚ի զանաղան խորանս երկնից, որք կոչին համարեղութիւն:

Մտըրաիք որք ըստ այժմեան ներհուն աստղաբաշխից հաշուին եօթն՝ են Փայլածու. Արուսեակ՝ Երկիր, Հրատ, Լուսընթագ, Երեւակ, և Հեռչել 1. Փայլածուն, քան զայլ՝ մերձաւոր է արեգակն, և հեռի է ՚ի նման է 37 միլիոն մղոն, որոյ տրամագիծն է 3180 մղոն, և կատարէ զըջան իւր յաւուրս. 88:

2. Արուսեակն, քան զայլ լուսափայլ՝ հեռի է արեգակնէ 69 միլիոն մղոն, որոյ տրամագիծն է 7500 մղոն, և կատարէ զըջան իւր յաւուրս 224:

3. Երկիրն, հեռի է արեգակնէ 95 միլիոն մղոն, որոյ և տրամագիծն է 7928 մղոն, և կատարէ ըջըջան իւր յաւուրս 365:

4. Հրատն, հեռի է արեգակնէ 145 միլիոն մղոն, որոյ տրամագիծն է 5400 մղոն, և կատարէ զըջան իւր յաւուրս 687:

5. Լուսընթագն, որ ունի երիզս ինչ ՚ի սկաւառակն, և 4 արբանեակս, հեռի է արեգակնէ 496 միլիոն մղոն, որոյ տրամագիծն է 94000 մղոն, և կատարէ զըջան իւր յաւուրս 4332:

6. Երևանին, որ ունի մանեակ ՚ի սկաւառակին, և 7
արբանեակս, հետ-ի է յարեգակնէ 908 միլիոն միոն,
որոյ տրամագիծն է 78,000, միոն, և կատարէ ըզ-
ըջան իւր յաւուրս 10,759:

7. Հէռ-շէլ զոր ՚ի 13 մարտի 1781 հետ-շէլ
աստղաբաշխն նշմարեալ ՚ի գօտին զողիակոսի յորոյ
անուն և կոչեցաւ Հէռ-շէլ, հետ-ի է սա յարեգակնէ
1816 միլիոն միոն, որոյ և տրամագիծն 35,109
միոն, և կատարէ զըջանս իւր յաւուրս 30,737:

ԱՇԽԱՐՀԱԳՐՈՒԹԻՒՆ:

1 Աշխարհագրութիւն որ ըստ յունաց շէօշմիս կոչի՝
է գիտութի որ գծագրէ զմակերեւոյթս երկրագնացոյ
որոյ բնական բաժանմունք՝ են ցամաք և ջուր:

2 Ցամաքն պարունակէ զերկիրս, զկղզիս զթերս-
կղզիս և զցամաքակիրճս. և ջուրն՝ զովկիանոսս,
զժուլս, զխորշս ծովու, զնեղուցս և զգետս:

3 Երկիրն նմանի ովկիանոսի, զի ունի երկիրն է մե-
ծագոյն հաստուած երկրի, սոյնպէս և ովկիանոսն է
մեծագոյն հաստուած ջուրց:

4 Երկու են մեծ և ընդարձակ երկիրք. այսինքն
հին կամարեւելեան երկիրն, որ պարունակէ զեւ-
րոպիս, զասիս և զափրիկէ, և նոր կամարեւմտեան
երկիրն՝ որ պարունակէ զհիւսիսային և զհարա-
ւայինն ամերիկա:

5 Կղզին է ման ինչ երկրի պատեալ ՚ի ջուրց, ունի
մեծն բրիթանիս, իւլանդիս, շախայիքս և բորնիոլ:

6 Յամբակիզին կամ Թերակիզին է սահման ինչ երկրի՝ գրեթէ շուրջ սրտեալ ՚ի շուրջ որպէս մտա ՚ի յոյսս :

7 Յամբակիրճն է ընդ առանձն ցամաք չմէ շերտոց ծովուց կամ է պարանոց երկրի որ միաւորէ զԹերակիզին ընդ երկրի. կամ զերկու երկիրս միանգամայն ունի ցամաքակիրճն սուէզոյ, որ միաւորէ զտիրիկա ընդ ասիոյ. և ցամաքակիրճն պանամայ՝ որ միաւորէ զՏիւսիսային ամերիկայն չ Տարուային ամերիկոյ :

8 Չորք են ուկիանոք, այսինքն խաղաղական, աթլանտեան, Տնդկայ և Տիւսիսային :

9 Ծովն է փոքրագոյն Տաւաթուսն շուրջ որպէս ծովն միջերկրական, ծովն բարդիկ և սեաւ ծովն :

10 Խորշ ծոց կամ գոգ ծովու է՝ որ ընթանայ չ սչ սակաւ ընթայս ՚ի ներքս երկրի, որպէս ծոցն մեքսիկոնի, ծոցն գուիէնայ և ծոցն բիսկայիայ :

11 Նեղուցն է անձուկ մասն ծովու ձևայուցեալ զանոս ՚ի միոյ ծովէ առ միւս ծով, ունի նեղուցն ջիբրալթերայ, նեղուցն մագելանայ, և նեղուցն դուարէսի :

12 Սարաւանդ. գլուխ կամ Տրուանդան է մասն երկրի ելեալ արտաքս ՚ի ծովն կամ է մասն լերին բարձրայեալ ՚ի վերայ ծովու որպէս գլուխն բարի յուսոյ, և գլուխն Տորնի :

13 Յամբակիզին կամ Թերակիզին նմանի ծովու. քանզի ցամաքակիզին է մեծագոյն ինչ մասն երկրի յամենուստ շրջապատեալ ՚ի շուրջ բայ ՚ի յանձուկն նեղուցին ուր միանայ չ մեծագոյն երկրի. և ծովն է մեծ տարածուի շուրջ շրջապատելոյ ՚ի ցամաքայ բայ

Ի յանձուրն նեղուցին որով միանայ ը ակիւնութիւն
14 Յամաքակիրճն նմանի նեղուցիս և կղզին՝ ծովակի՝
զի կղզին բաղկանայ երկրս։ ՉԲնապատեալ ՚ի շուրջ
յամենուտս ուր մեծն բրիթանիաս Եւ ծովակն բաղ-
կանայ ՚ի շրջ շրջապատելոյ յամենուտս ՚ի յամաքաց,
ուր ծովակն դենեվրայ ՚ի սավոյիս։

15 Սարաանդն նմանի ծոցոյ, զի սարաանդն է բարձրացեալ մասն էրկրի՝ և Լաւ արտաքս ՚ի ծովն, ուր
սարաանդն փլորիկայ կամ կորնվալայ, և ծոցն է
մեծ նեղուց ծովու ընթացեալ ՚ի բազում հետս դէպ
՚ի յամաքն, ուր ծոցքն բորնիոյ և փնկանդիոյ։

16 Խորշն է բազուկ ծովու ընթացեալ առ յամաք,
բայց տնի սա բայցած առ առ Էրնդարձակ քան ծոցն,
ուր Խորշն բիւկայիոյ։

17 Նաասանդիւտ կամ ապաստանարան՝ է փոքրա-
գոյն Խորշ Գոգ ծովու կամ փոքրիկ նաասանդիւտ
է անձուկ ինն ճանապարհ նմանօրինակ. ծովային է
առանձնաձև հատուած ուր անխուսափ արկանեն զխո-
րիսն նաուս։

18 Նեղուցն կամ կիրճ ծովու է անձուկ ինն ճանա-
պարհ շուրջ ՚ի միոյ ծովէ առ միս ծով. ուր նեղուցն
բրիթանիոյ, որ յոր է զովիկանոսն աթլանտեան ընդ
ծովոյ գերմանիոյ։

ԵԱՄԱՆԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Եամանակագրութիւն է գիտութիւն չարելոյ և որոս
շեղոյ Եամանակոյ, և է կրկին. Են՝ պատմական, որ

արատաշի Կի քննել. և Կարգել զերևելի գործս
 քիպեալս յիւրաքանչիւր գարս Իսկ միւսն է ու
 առմանկան, և աստղաբաշխական, որ դաստերարաշ-
 խական զննութիւն և զհասշիւս մերձեցուցանէ Կի
 կարգել զթուականս, և զտօմարս, և Կի դասաւորել
 զեկեղեցական տօնս, և զաւուրս. և սա կոչի ևս Տօ-
 մարգիտութիւն և սոյնս է տիրապէս տեսակ ուսումնա-
 կանութիւն, և ոչ աւարջինս

ՊԱՏՄԱԿԱՆ ԺԱՄԱՆԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ի ՀԻՍՏՈՒԹԵԱՆ

ՆԱԽՆԻ ՀԱՅԿԱԶԱՆՑ

ուր արեւոյ տն 1779

Յետ ջրհեղեղի որդիք նոյն յաբեթ, սէմ և քամ,
 բնակեալք յձն արարատայ՝ սերեցան որդւոց յորդիս.
 և բազմացան անդ յոյժ: Ապա առեալ սեմայ զորդիս
 իւր՝ շուեաց լէ արեւմուտս հիւսիսոյ՝ գտանել իւր
 բնակութի. և հասեալ առ երկայնամիտ լերանք Ի
 դաշտ մի՝ լէ որ դէտ անցանէր, դաստարեցաւ առ գե-
 տովն ամիսս երկու. և զ լեռուն՝ առ որով նստաւ, կո-
 չեաց յանուն իւր սիմօ Չայն երկիր տունեալ միում.
 Ի կրտսերագոյն որդւոց իւրոց, որում անուն էր տա-
 բան, դորձաւ անդրէն յարևելս հարաւոյ՝ ուստի
 եկէլն էր, գտանել զայլ ևս պատշաճաւոր տեղի այլոց

որդուոյ իւրոցն իսկ տարբան ճնայեալ անդ համա
դերձ ուստերօք և դստերօք և արամբք նոցինն կո-
չեաց զշաւառն զախ յանուն իւր տարոն. և Յն կոչե-
ցաւ յետոյ տուրուբերան: Բաժանեաց ապա զորդիս
իւր յայլեայլ տեղիս այնր գաւառի. յորմէ և սեղին
այն կոչեցաւ ցրօն, քի ցրո՛ւումն կամ բաժանումն:
Սոյնպէս և որդիք քամայ և յաբեթի բազմացեալ յոր
դիս՝ տիրեցան յերեսս այնր Յի յայլեայլ գաւառս ՚ի
մեծն հայաստան. որդիքն քամայ զսահմանօք արեւմլ
տից. և որդիքն յաբեթի զսահմանօք լերինն մասեայ.
և ամինն ընդ էր մի լեզու և մի բարբառ. և ուղիս
հաւանական թուի՛ այն էր լեզու հայոց: Եւ ճնաւ
յաբեթ զգամեր. և գամեր ճնաւ զթորգոմ, և զազ-
քանազ. և թորգոմ ճնաւ զհայկ. յորմէ և ազգ մեք
հայք իսկ հայկ ըստ ստուգաբանութե՛ նշանակե՛-
հայրիկ, քի միմիայն առաջին հայր սերնդոց իւրոց՝
որք ասին հայք, Չայս եղեալ մատիցուք ՚ի հարաւ
զատ պատմութի մեր սկսեալ ՚ի հայկայս:

Ժամանոյ հայոց:

Հայկ որդի թորգոմայ՝ որդուոց գամերի՝ որդուոց յա-
բեթի անդրանկանն նոցի՛ առ կենդանութի՛ն նր բնա-
կեալ ՚ի հայաստան՝ ունի և այլքսու հասարակ, իբրև
եղև 30 ամաց, կամ լի եօթանամից 130 ամաց, ՚ի բա-
ժանիլ բնակչայ երկրին և ՚ի չու՛եւ ընց հանդերձ
որդուոլք և աղխիւք իւրեանց յարարատեան Յէ յեր-
կիրն սենասար ՚ի միջագետս, ինքն և ս գնաց լի նն:

Անդ ՚ի շինելնց զայլաբանն ՚ի բաբելոն, և ՚ի խառնակիլ լեզուաց, և ՚ի տիրել բելայ ՚ի վր ամենեցունս և ՚ի կանգնել նորս զնինո՛ւն քաղաք, եկաց հայկ յայնտսիկ կողմանս առանձին տամբ իւրով զամս ոչ սակաւ թ ի շխանութբ նորին բելայ. ուր և ծնաւ զորդիս բազումս, զարմենակ, զմնաւաղ, զխոռ և զայլս, և բազմայաւ յոյժ:

Ապա ոչ ևս կամելով հպատակիլ լինդ ձեռամբ բելայ առեալ զորդիս և զթոռուոնս իւր, որոց թիւ հաշուի լինելի բո երեք հարիւր, ևս և զընդոծինս, և զայլ բազում անձինս որք յարեցան ՚ի նաւել յԾէն բաբելոնի հանդերձ ամաղխիւք. և խաղաց ՚ի կողմն հիւսիսոյ գնալ յերկիրն արարատայ, և եկեալ ՚ի դաշտալայը մի՛ բնակեցաւ ՚ի լեռնոսի միում, Գըտեալ անդ հայկայ զբազում մարդիկ՝ որք յառաջագոյնս արեալ դադարեցին յայն տեղիս, և խօսեին ՚ի լեզու նոյայ՝ հնազանդեցոյց զնն թ իւրև, Եւ զի իւր նախնի լեզու էր նոյայն՝ ՚ի լեզու նց միայարեցաւ Եւ շինեալ անդէն զդաստակերոս՝ եւ ՚ի ժառանգութի թոռին իւրում կադմեայ որդւոյ արմենակայ Եւ ինքն այլով ամաղխն խաղաց յարեմուտս հիւսիսոյ, և եկեալ բնակեցաւ ՚ի բարձրաւանդակ դաշտի միում, և անուանեաց զանուն տեղոյն հարբ՝ աւանդել կամելով յետոյ իւրոյ յիշել թ է անդ զառաջինն բնակեցան հարբ այնր ազգի՝ սերեալք ՚ի ամեկ թորդոմայ: Ապա կառոյց անդ յիւր անուն աւան, և կոչեաց հայկաշէն. և որք միանգամ բնակեալ էին ՚ի հարաւակողմն այնր դաշտի, և ըստ նախագրելոյդ:

խօսէին 'ի նոյնքան լեզու նորա ևս ինքնակամ՝ հնա-
զանդեցան նմա :

Իսկ բէլ առեալ զլուր վտարանջելոյն հայկայ, առա-
քեաց առ նա զմի ոմն յորդոց իւրոյ հաւատարիմ
արամբք գալ 'ի հնազանդութիւն Այլ հայկ խառնք
պատասխանեալ դարձոյց յետս զպատգամաւորանս
Բարկայս լէ այս բէլ, և զօրածողով լեալ էին յեր-
կիրն հայկայ՝ մօտ 'ի սահմանս կադմեայ Թու իննի՝
Էւ կադմոս զահի հարեալ յերեսայնորա՝ առաքեաց
սրս փութանակի առ հայկ, և ծածոյց նմա զյարձա-
կիւն բէլայ. յայտ լիցի ասէ մեծիդ դիւցազանց, զի
ուխմեալ գայ 'ի վր քո բէլ բազմութք քաջայ և
հակայից. և ես իբրև գիտացի՝ Թէ մերձեցաւ 'ի
սահմանս իմ, առաքեցի ծանուցանել քեզ զգալուստ
դք. և արդ փութասջիր խորհել՝ Թէ զինչ ունիցես
առնելու Էւ ինքն կադմոս խուճապեալ է առ զընտա-
նիս իւր, և եկն առ հայկ տազնապաւ :

Իսկ բէլ վտտահայեալ 'ի բազմութի որսնցի՝ որք
լնդ նմա, և 'ի զօրութի իւր, իբրև զյորձանս սաս
տիկ հեղեալ՝ փութայր հասանել հեռեակօք 'ի սահ-
մանս բնակուեն հայկայ : Այլ արին հայկ աճադա-
րեալ՝ հառաքեաց զորդիս և զթուռնս իւր արս քաջ
և հզօրս, հաստաբազուկս և կորովիս, և զայլ ևս՝
որք էին լէ ձեռամբ իւրով՝ անքին աղեղնաւորք Թե-
սէտ և Թուով սակաւք, և եհաս յեզր ծովակի միոյ
որոյ ջուրք էին աղի և ձկունք մանր. այն է վանայ
ծով : Անդ սակաւ մի զտեղի առեալ՝ քաջալերեաց
զորս ընդ իւր էին, և ասէ, 'ի հանդիպել մեր զըն-

դին բէլայ՝ դիմեցոյնք յայն կողմն Քակառու նորա՝
աւր իցէ նա ինքն բէլ. և զյաջողութի մատանց մե-
րոց ցուցեալ Տարցոյնք զնա, և ցրուեցոյնք զթիկնա-
պահս նորա, և մեր եզրիցի յաղթութի. ապա թէ ոչ
յաջողեսցի մեզ՝ մեռցոյնք քաջութիւն, և ամինչ մեր
ի ծառայութի բէլայ միասցէ:

Եւ ապա անցեալ յառաջ ՚ի միասին՝ եկին ՚ի միջոցս
գաշտաց և լերանց, և հանդարտեցին անդ ՚ի բարձ-
րաւանդակի միում՝ որոյ ՚ի յաջմէ հոսէին ջուրքօ
Անտի հայեցեալ տեսին ՚ի հեռուստ՝ զի բաղմունիք
զօրացն բէլայ իբրև զմթրկայոյց անկաթխողագին դի-
մեալ գային յանդուզն յարձակմամբ:

Եւ ինքն բէլ յամբոխէ անտի իւրմէ զատուցեալ
լնտիր արամբք՝ հասանէր ՚ի բլուրնոր կայր ՚ի հան-
դիւոյ ՚ի ձախմէ ջուրց, և անտի իջեալ խաղայր ՚ի
վր հայկայ: Եւ էր նա ագուցեալ ՚ի գլուխ իւր
սաղաւարտ երկաթի՝ զարդս ունելով ՚ի գագաթան,
և տախտակ պղնձի ՚ի վր լաճաց և թիկանց, և պահ
պանակ զբահից ՚ի բազուկա և ՚ի բարձս ոտից, գօտի
ք մէջ, և սուր երկսայրի յազդեր իւրում, նիզակ
մեծ յաջ ձեռինս և վահան ՚ի ձախոյ, յերկուց կող-
մանցնր և ս վաշակաորբ և նիզակաորբ քաջք:

Չայն տեսեալ հայկայ՝ փութացաւ և կարգեաց յաջ-
մէ իւրմէ զարմենակ երկու եղբարքբ, և ՚ի ձախմէ
իւրմէ զկողմոս, և զայլ երկու որդիս իւր ք նմա
զի էին նորա արք հզօրբ, և ինքն առաջի, և զայլս
զինի եռանկյունի իմն ձեռով: Եւ եղև իբրև պատա-
հեցան միմեանց կողմանքն երկօքին, որդրդին իմն

ահային լինէր անդ. և ՚ի հարկանել զիրեայս սաս-
տիկ՝ բազումք անդէն տապալ յերկիր կործանէին և
մեռանէին. և մարտն մնայր անպարտելի:

Չայսպիսի անահունելի ելլ տեսեալ բէլայ՝ զաք-
հուրեցա յանձն իւր. և նահանջեալ յետս՝ խորհէր
և փութայր ելանէ ՚ի բլուրն յայն՝ ուստի իջեալն
էր. որպէս զի անդ իբր յապահոյլի ամրացեալ՝ սպաս
եսցէ գալտեան բովանդակ զօրուն՝ յորմէ անջատեալն
էր. և ինքն միւսանգամ՝ ճակատ յարդարեսցէ:

Բայց քաջին հայկայ իմացեալ զայս՝ յառաջ վարեաց
զանձն, և ընթացաւ ՚ի վերայ նր. և քարչեալ զաղեղն
պինդ՝ ձգեաց և թռոյց զնեան երեքթևեան ՚ի նա
ուժգնակիւ և նետն անցեալ չ պղնձի տախտակ կըր-
ծոյն՝ ել չ մէջ թիկանցն և անկա յերկիր. և բէլ
անդէն կործանեալ և թառալեալ մեռաւ. ՚ի հասակի
երեք հարիւր ամաց. և ամբոխն՝ որ չ նմա տեսեալ
զայսպիսի ահագին գործ քաջուէն հայկայ, ցրուեցան
անտիւ և փախեան:

Իսկ հայկ առեալ զառար անկելոյն և կանգնեալ
անդէն զդաստակերտ՝ կոչեաց զտեղի պատերազմին
հայք, զի անդ ցուցին հայք զքաջութի իւրեանց. և
զտեղին ուր անկա բէլ՝ անուանեաց գերեզմանք
Հրամայեաց սպա՝ պատել դեղովք զդին բէլայ, և
տանել ՚ի հարբ և թաղել ՚ի բարձրաւանդակ տեղ-
ւոյ ՚ի նշան իւրոյ քաջուէն: Եւ ապա տուեալ կադ-
մեայ բազումինչ յաւարէ անտիւ և ս և արս հզօրս
պատուիրեաց նմա գնալ ՚ի տեղի իւր: Եւ ինքն դարձ
արարեալ ՚ի հարբ գաւառ՝ հաստեաց յԹի անդ միւս

պետական իշխանութի իւրումն ազգի : Ան այս գործոյ՝ զոր գործեաց Տայկ, կոչէ զնա վարդան ՚ի հնա-
խումութի միսիթարայ անեյւոյ, * անային իառայնա-
խանձախնդիր || . զի ոչ պաշտելով սակ զպատկերն
բէլայ, սատակեաց զնա իբր զառաջնորդ կռատաշ-
տութեան :

Ըստ մարիբասայ գրելոյն մովսէս խորենացին կոչէ
զՏայկ՝ դիւցաշն, գեղապատշաճ, քաջագանգուր, խայ-
տախ, անձնեայ, հաստաբաղուկ, հաստաղիղ, կորովա
ձիգ, ուշեղ, խոհեմ և քաջ : Եւ կարի յիրաւունս
զի լն այսոյիկ հանդամնայ անձին յամի քաջութիս
յուցեալ երևի արիս այս Տայկ՝ մանուանդ ՚ի յաղթա-
նակել ՚նր մեծին այն բէլայ, և ՚ի նուաձել ընդ
իւրև զայլս :

Սոյն սայետ բազում արիական գործոյ և քաղաքա-
կան կարգայ, և Յի շինութեց, և հիացուցիչ հանդիս
սիյ՝ ուն գրէ գրիգոր մագիստրոս, և յովհան կա-
թողիկոս, կեցեալ ամս ոչ սակա՝ մեռաւ հանգրս-
տեամբ յիւրում Յի, յանձն առնելով արմենակայ որդ-
ւոյ իւրում զազգ իւր բովանդակ :

Իսկ թէ յորում հասակի մեռեալ իցէ՝ չունիմք ՚ի
պատմութեց. բայց յանաշունչ գրոյ գիտեմք սառ-
գիւ, զի յայն ժամանակն մինչև ՚ի չորս հարիւր ամ-
երկարէր առ հասարակ կեանք մարդկան՝ որք իւ-
բենց մահուամբ մեռանէին, և քանզի ժամանակակից
էր նոցա Տայկ. հարկ է ստել թէ կեանքնր ձգե-
ցաւ զչորեք հարիւր կամ ցերեք հարիւր ամ : Իսկ յետ
մեղինելոյ ՚ի բէլայ և յետ սպանանելոյ զնա՝ կեցեալ

և տիրեալ իցէ ազգին իւրոյ ամն՝ 80. տնս՝ ՚ի պատմ.
 Թ. 3. և ՚ի ծածօթ. Թ. 5. Եւ ուղ զՏայկայ ասա-
 յաքս Նոյնպէս փոքր ինչն ուղազութք պարտ է իմա-
 նալ և վն այլոց նահապետայ մերոց մինչև ցարամ:
 Արդ ՚ի Տայկայ և յորդանոցն սերեալ ազգք անուա-
 նեցան Տայք. որք կոչեցան ևս թորգոմեանք կամ
 տուն թորգոմայ յանուն թորգոմայ Տօրն Տայկայ. ևս
 և ասքանազեանք յանուն ասքանազայ եղբօր թորգո-
 մայ. երբեմն և յաբեթեանք յանուն նախահաւուն
 թորգոմայ: Սոյնպէս և Տն՝ ուր սփռեցան և բազ-
 մայցան նք, յանուն Տայկայ Տայք կամ Տայաստան
 ասայաւ:

Աւնէր Տայկ և զեօթն եղբարս քնեն քարթլոս, բարդս
 մովկան, լեկա, Տերարս կովկաս և եգրէս: Գնացեալ
 քարթլոսի ՚ի լեառն՝ որ կոչի արմազ, շինեայ անդ
 զամրոյ զոր կոչեայ որբէթ յանուն կրտսեր որդւոյ
 իւրոյ. այս ամրոյ շամշողդէ ևս կոչեցաւ: Անդ
 եկեալ բնակեցան ազգ ճննայ. և յանուն տեղոյն կո-
 չեցան որբէթեանք, որք նաև ուռպելեանք ասայան:
 Սոյնպէս և երէց որդի քարթլոսի շինեայ զբաղարն
 մծխիթա յանուն իւրս. Եւ ասա ՚ի սոյսնէ սերեցան
 ազգ վրայս իսկ լեկա կամ լեկ կամ դեկ միջին եղ-
 բայր Տայկայ շոճեալ ընդ արևելս Տիւսիսոյ բազ-
 մայաւ անդ. և ազգ նորա կոչեցաւ լեկդի: Սոյնպէ
 և այլ եղբարք նք սփռեցան. և բազմայցան յայլ տեա-
 ղս. տնս ՚ի պատմ. Թ. 3. ՚ի վերջն:

Արմենակ որդի Տայկայ յետ մեռանելոյ Տօր իւրոյ
 միապետեալ զՏայիպոնեայս, և Թողեալ Ի Տարք
 զերկուս յեղբարց իւրոյ զմանաւազ և զԼառ Տամ
 դերձ աղխիւ իւրեանց էառ զբազմութի սերնդոց
 իւրոց և ընդոծնայն, և գնաց յարևելս Տիւսիսոյ, և
 էջ Ի դաշտ մի պարասիակեալ բարձրագագած լե-
 բամբբ ուր ընդ մէջ դաշտին անցանէր լէ երկայնուի
 նր կարկաջատս գետ յարևմտից կուսէ. և առ լե-
 բամբբ բղխէին ակամակիտ աղբերք: Անդ Ի Տիւսի
 սոյ կողմանէ առ ստորոտով լերին միոյ բարձու և
 մեծի շինեաց արմենակ տեղի բնականուէ: և անկեաց
 անտառ մեծ սօսեաց, և զլեառն զան կոչեաց յուր
 անուն արագած. քն արմենագած, իբր Թէ արմենակայ
 տեղի. և զկալուածսն անուանեաց ոտն արագածու:
 Անդ կեցեալ արմենակայ ամբ բազումս յանձն արար
 որդւոյ իւրում արամայիսայ զվերակայութի ազգին,
 և մեռառ. պայազատեալ ամն իբր 46. կամ լւ եօթու
 նամից 96:

Իսկ մանաւազ եղաւ ը արմենակայ՝ Գրտանդեալ զտե
 դին Տարք բնակեցաւ և բազմացաւ անդ. և շինեաց
 քաղաք որ կոչի մանազկերտ. և Ի ամանէ սերեցան
 մանաւազեանք: Եւ որդի նորա բազմաւանդեաց լոյ-
 գաւառն յեղր աղթամար ծովուն յարևմտից Տիւսիսոյ
 և Ի ամանէ սերեցան բզնունիք: Առյնպէս և Լառ
 Ի կողմանս յայնոսիկ բազմացեալ կարգեաց զչէնս,
 և Ի ամանէ սերեցան խորխուռունիք:

Աւարտի 'ի հնախօսութիւն հայոց' Թէ կային արմենահայ
և այլ երկոտասան եղբարք, յորոց եղան անուանք
երկոտասան ամսոց: Էին ասի և քսանև չորս քորք, յորոց
եղան անուանք քսան և չորս Ժամուց տես 'ի
բաւարման մնացորդաց 'ի բառն Ժամ:

Արամայիս որդի արմենահայ յես մահու հօր իւրոց
պայազատեալ զազգն՝ շինեաց իւր քաղաք կոմսածոց
քարամիք 'ի դաշտի անդ արագածու յարարատեան Ծի
առ եղերք գետոյն գեհովնայ 'ի վերայ բլրոյ միոյ,
և անուանեաց զքաղաքն զայն յիւր անուն արմաւիր.
և զգետն յանուն Թոռին իւրոց երաստայ՝ երասխ. և
յայնմ՝ հետե տին քաղաք եղև առաջին և գլխաւ որ
յԾին հայոց, և յետոյ Թագաւորանիստ:

Եղեն արամայիսայ որդիք բազում, յորոց մին շարայ
անուն՝ այր շատակեր՝ եղև բազմածին յոյժ. որոյ վն
որոշեալ զնա արամայիս յայլոց որդւոց իւրոյ՝ առա-
քեայ հանդերձ աղխիւն 'ի դաշտ մի մօտաւ որ արգա-
ւանդ և բերրի. ընդ որ անցաներ ակուրեան գետ:
Անդ բնակեալ շարայի բազմացաւ. և զաւատն այն
կոչեցաւ յանուն նր շիրակ. և ապա 'ի շատակերուէ
նր, և յարգաւանդահող լինելոյ գաւառին ել 'ի մէջ
ռամկաց բանն այն՝ որ ասիւր առ շատակերս. * Եթէ
քո՝ շարայի որկորն է, մեր՝ շիրակայ ամբարքն չեն||
Իսկ արամայիս կեցեալ 'ի նահապետութեան իբր 40
կամ 90. մեռաւ:

Սմասիս որդի արամայիսայ յես մահու հօր իւրոց նրա
տաւ 'ի տեղի նր յարմաւիր, և եղեն նր որդիք գեա-
ղամ, մտառն և յորակ: Զսոսա առեալ ք իւր անա-

ԼԿ

նեայ՝ խաղայ մօտ ՚ի լեառն արարատայ, և անդ ան-
 ստամբ լերին ՚ի վայելուչ սեղիս մերձ յակունս աղբե-
 ցայ շինեաց բազում ծախիւք գերիւս աւան հեռ-
 ՚ի միմեանց առբ միոյ ճանապարհ. զմին յարեւել-
 կոյս, և զմեան յարեմուտս. և ետ զնն երկուց որդւոց
 իւրոց փառոխայ և յոլակայ. յորոց այն տեղիք զա-
 նուն ընկալան, մին փառախոտ, և մեան յոլակերտ
 Իսկ զլեառն արարատայ յիւր անուն անունեաց մա-
 սիս, և զգաւաւն՝ մատեաց ոտնս էւ ինքն հանդերձ
 գեղամա գարձ արարեալ յարմախր՝ եկաց զժամանակ
 ինչ և մեռաւ՝ պայսազատեալ ան իբր 32, կամ 82:
 Գեղամ որդի ամասեայ յետ մահու հօր իւրոյ յաջօր
 դեալ ՚ի տեղի նր յարմախր, զկնի քանի մի ամաց ե-
 Թող անդ զորդի իւր զհարմա հանդերձ որդւովք
 նորին. և յանձն արարեալ նմա զպայսազատի ազգին՝
 էանց ՚ի միւս կողմն երասիս գետոյ, և խաղայ ՚ի հիւ-
 սիասկողմն արեւելոյ. և հասեալ յեզր սեան ծովու՝
 շինեաց անդ իւր շէնս և աւան և բնակարանս, զորս
 և կոչեաց գեղարբունիս, և զլեառն որ անդ կայր՝
 անունեաց գեղկամ գեղամ. յորմէ և ծովակն այն
 կոչեցաւ ծով գեղամայ:

Անդ կայեալ գեղամայ զժամանակ ինչ՝ յանձն արաք
 գտեղին զայն միւս որդւոց իւրում՝ որ կոչիւր սիսակ
 ոյր անձնեայ և գեղեցիկ, վայելահասակ և քաջա-
 ղեղն, կորովաբան և քաղցրաբարոյ. որով և կոչեցաւ
 աղու, իբր Թէ աղիւ համեմեալ այն է անոյչ Պարգե-
 ւեաց սմա գեղամ և զմեծ մասն ընչից իւրոց, և ետ
 ՚ի փառաձգութի զբազում տեղիս հարաւային կողման

այնը ծովակի յարևելյն կոյս: Ուր բնակեալ սիսակայ՝
ելից շինուի զսահմանս տեղոյն. և զճն կոչեաց իւր
անունս սիսական, որ կոչի և սիւնիք. յորմէ սեւեցաւ
նախարարուիս սիսակեանց և սիւնեաց:

Սա առաւել ևս ընդարձակեալ զտէրուի իւր ընդ
արևելյն մինչև ՚ի գետն կուր՝ նուաճեաց ընդ իւրև
զբնակեալն յայնոսիկ կողմանս, և և զբնակիչս յայն
կոյս գետոյն կուրայ մինչև ՚ի սահմանս կասպից ծո-
վուն. որով և ճն այն անուանեցաւ աղուանք յերկրորդ
անուանէ նր. որ և կոչեցաւ շիրուան:

Իսկ գեղամ յետս դարձեալ և եկեալ ՚ի դաշտ մի՝
որ ընդ մեջ գետոյն երասխայ և ծովակին սևանայ՝
շինեաց քաղաք ՚ի վր Տեղեղատի առ ոտամբ լերին.
և զայն քաղաք կոչեաց գեղամի կամ գեղամէ, որ յետոյ
նորոգեալ ՚ի միոյ ՚ի Թուանց նր՝ որում անուն էր
գառնիկ՝ կոչեցաւ գառնի: Յետ այսր ամի կեցեալ
գեղամայ Ժամանակս բաղումն՝ մեռաւ անդ ՚ի գե-
ղամէ. պայտազատեալ է ամանս իբր 50. կամ 100:
Հարմա որդի գեղամայ՝ որ պայտազատէր զաղբն յարմա-
ւիր, շինեց պարիսպ քաղաքին վիմուք. և կանգնեաց ՚ի
քաղաքի անդ և արտաքոյ Տոյակապ աղարանս. և սի-
քեալ յետ Տօր իւրոյ ամս իբր 31, կամ 70 մեռաւ.
Թողեալ զմիսպետուի աղբին որդւոյ իւրում արամայք:

Առամորդի հարմեայ յաջորդեալ ՚ի տեղի հօր իւրոյ
 եղև անուանի յոյժ յՅ ամ. վն զի խոհական և
 արիական գործոց զհետ լեալ արար բազում քաջութիւն
 և ՚ի վր հայրենեայ ինամարկեալ լաւրճակեայ ըզ-
 նոյն ՚ի լեւանոյն կովկասու մինչև ՚ի լեւինս տորոսի
 վաներով զամթ շամփա, որք նորոգ սկեալ էին մուտ
 առնել յայն Յ, և ներել զաղզն:

Մին ՚ի սոյանե՛ էր նիւքար ի շամն մեղացոյց քն մա-
 բայ՝ այր հոյսրո, որ ՚ի յետն ժամանակս հարմեայ
 հասեալ զօրօք ՚ի սահմանս ուրեք հայոյ ՚ի հարկի
 կայուցեալ էր զնն ան երկուս, և հանդերձեալ էր
 յարձակիլ ՚ի ներքս, իսկ արամայ ժողովեալ ՚ի հայ-
 ոց արս քաջս և աւոյգս, զաղեղնաորս և զվաղակա
 ւորս իբր յիտուն հազար, և դիմեալ յայն կողմն իւրոյ
 Յին՝ ուր տիրեալ էր նիւքար, յաւուր միում յանկար
 ծակի յառաջ քան զժագել արևու եհաս և անկաւ ՚ի
 զվր նր. և ՚ի դիմի հարեալ սատակեայ զբազմութի
 ամբոխից նր. և կալեալ զնա ինքն զնիւքար էած յար
 մուիր. և հրամայեայ ցից երկաթի վարել լաւ ճակատ
 նր, և վարել ՚ի ծայր աշտարակի պ. բային ՚ի տե-
 աիլ անցաւորաց. և զՅն նիւքարայ լաւ մասին կայոց
 ՚ի հարկի մինչև սլեառն զարասոյ:

Յետ իբր երից ամայ դիմեայ յՅն հայոց բարչամ
 ի շամն բարելայոց բառասուն հազար հետևակօք,
 և հինգ հազար հեծելազօրօք: Առեալ յայն ժամ արա
 մայ զաղեղնաորս և զվաղակաւորս իւր՝ յարձակեցար:

'ի վերայ նորա և յանակնկալ որահա պատահեալ
 նմա՝ հալածական արար զգորս նորա. և սառակեաց
 զբազումն 'ի նոյննէ. և կալեալ զբարչամ' սպան շնած
 խաղայ աշխարհամուտս 'ի կողմանս կապադովկաց-
 ւոյ քառասուն հազար հեռակազօք, և երկու հազար
 հեծելովք: Իսկ պայաբնս իշխան այնոցիկ կողմանց՝
 որ 'ի տանէն քամայ՝ տեսեալ թէ տիրելուն 'ի արամ
 սահմանաց իւրոց. եւ չէրէմ' նորա սառակի պատե ըսող
 մաւ: Եւ արամ հասեալ 'ի վերայ նորա՝ փախստա-
 կան տարա զնա, և էարկ 'ի կղզի ինչ միջերկրա-
 կան ծովուն (որ թուի լինել կիպրոս): Եւ սպա
 դարձ արարեալ 'ի կապադովկիս՝ եղ անդ մարդպան
 զմի ռմն յազգէ իւրմէ մշակ անուն, և տանս հազար
 զօր չնմա 'ի վերայ Յին. և հրամայեաց՝ զի բլ-
 նակիչք Յին այնորիկ խօսեային 'ի լեզու հայոց. և
 ինքն գնաց յձ իւր 'ի հայս. և անդ ևս ելոյց կրկին
 բաշում գործս բաշում յայ և այլ սահմանս. և արար
 բազում ուղղութիս. և այնչափ եղև սնունանի, մինչև
 յանուն նորա կոչելայլոց ազգաց զձ մեր՝ արմենիս
 և զազգս՝ արմեն կամ երմենի, այսինքն է արամեանս
 Իսկ մշակ մարդպան (որ 'ի գիրս յունաց մուշք կոչի)
 շինեաց անդ 'ի կապադովկիս՝ քաղաք, և պարսպեաց
 որմովք. և կոչեաց զայն յանուն իւր մշակ. Իսկ բնա-
 կիչք տեղւոյն ոչ կարելով ուղիղ արտասանել անունս
 նեցին մաժակ. որ և յետոյ կոչեցաւ կեսարիս. այն է
 զայսերի:

Եւ քանզի այն ծ՝ զոր էառ արամ՝ արտաբոյ է մեծին
 հայոց, վնկ կոչեցաւ աւաջին հայք (արտաբոյ մեծ թ)

Հայաստանի, և մասնաւոր յորջորջմամբ կոչեցաւ ՚ի
 յունաց արմենիա. և զի արամ հետ զհետէ էտ և
 զայլ բազում տեղիս յայնոսիկ կողմնայ և ելից բնակ
 ջօք, և ետ նոյ խօսել Հայերէն սմին իրի նաև այնօ-
 քիկ սահմանք կոչեցան երկրորդ Տայք, և երրորդ
 Տայք. երեքն ՚ի միասին անուանեալ փոքր Տայք.
 Եւ զի առ երի կայ նոյ մին ՚ի հնդեաստան Տայ մեծ ին
 հայոց առ եփրատա, հայելով առ սոսա կոչեցաւ
 այն չորրորդ Տայք. Եւ եղև ՚ի Թագաւորելն նոսի
 յորդուոց անտի բելայ ՚ի վերայ ասորեստանի տիեզե-
 բական իշխանութիւն, և ՚ի գործելնորա մեծամեծս,
 տեղեկացեալ ՚ի պատմութեց՝ Թէ բել նախահա-
 իւր սպանեալ իցէ. ՚ի հայկայ՝ երկնէր ՚ի սրտի առ
 նու վրէժ յորդուոց նորա. որոյ վն կամեցաւ յարձա-
 կել ՚ի վերայ արամայ. բայց խորհրդով աւագանոյն
 նահանջեցաւ զանգիտեալ ՚ի համբաւոյ արիական
 գործոյն արամայ. խաղաղութի խօսեցեալ ապա լինաւ
 անուանեաց զնա երկրորդ իւր. և ետ նմա ամեղ
 մարտակալ մարդարտեայ, որ յայնմ ժամանակի մեծի
 փառաց էր նշան. Եւ արամ պայագատեալ զազգ իւր
 ամն իբր 58. փոխմանեցաւ. Թողեալ զտերութիւն
 ազգին որդուոց իւրում արայի.

Առայ որդի արամայ՝ որ վն գեղոյ դիմնն կոչեցաւ
 գեղեցիկ. պայագատեալ զհայս՝ պատուեցաւ ՚ի նի-
 նոսի. և նորոգ զարդարեաց զՏա հայոց. յորմէ և Տե-
 պն՝ յորում էր գլխաւոր քաղաքն արմաւեր, կոչեցաւ
 արարատ՝ կամ այրարատ. յորմէ և բոլոր հայաստան,
 ևս և իշխանութն հայոց անուանեցաւ այրարատեան.

Սա կեցեալ ամս քանի մի՝ ճառ զկարդոս ՚ի նո՛ւարս
դայ կնոջէ իւրմէ :

Եւ եղև ՚ի մեռանիլ յաւուրս ար նինոսի՝ Թագաւո
րեայ ՚ի վերայ ասորեստանեայց կին նորա շամիրամ :
և սն եղև ՚ի կանայս որ Թագաւորեայ զաւաջլմն :
Այս կին գոլով վալաշոտ՝ լուեալ զգեղեցկութե
արայի՝ պատգամաւորս յլեայ առ նա՝ զալ և ամուս
նանալ թէ իւր, և Թագաւորել ՚ի նինո՛ւէ. և կամ
յետ կատարելոյ զկանս իւր զառնալ յետ բազմապա
տիկ պարգևօք : Եւ զկնի բազում պատգամաւորութեց
իբրև ոչ էառ յանձն արայ զայսպիսի Տրաւեր ան
արժան՝ դիմեայ շամիրամ՝ ՚ի վերայ նորա պատերազ
մաւ. այլ Տրամայեայ զօրայ իւրոյ, զի զգուշային
արայի՝ կենդանոյն ունել զնա :

Եւ արայ զօրօք թդէմ նորա. և ՚ի խառնիլ ճակա
տուցն՝ անկաւ արայ ՚ի մարտի և մեռաւ. պայազա
տեալ ամս իբր 26 : Լուեալ շամիրամայ զմահ սրայի՝
քուարեցաւ և սգայաւ. և Տրամայեայ գտանել
զպինորա և դնել ՚ի տեղի զգուշաւոր. զի գուցե
դիւթութի Տնարեսցի կենդանայույսնել զնա իսկ
զօրք Տայոյ գրգռեալ միւսանգամ վրէժխնդիր լի
նել մահուն արայի՝ պատրաստեցան նա՛ զօրութի ՚ի
պատերազմ ընդդէմ շամիրամայ : Այլ շամիրամ իբրև
ետես՝ Թէ դիւթութի չկարայ յարուցանել զարայ
մահաւանդ Թէ նելսեցաւ դի նորա, Տրամայեայ ըն
կեհուլ զնա ՚ի վի՛Տ մի մեծ և ծածկել. և ժողանս
նորա զմի ոմն ՚ի Տոմանեայ իւրոյ զարդարեալ՝ Տամ
բաւեայ Թէ դիքն լիզեալ զարայն յարույին ՚ի կենանս :

Յայսմ համբաւոյ դօրք հայոց հանդարտեալ դա-
գարեցան ՚ի պատերազմէ. և շամիրամ ՚ի սէր արայի՝
զկարդոս որդի նորա՝ որ էր երկոտասան ամաւ, անուա
նեաց արայ, և կայոց ՚ի տեղի նորա կայեալ շա-
միրամայ ՚ի հայս զժամանակ ինչ, և տեսեալ ըզ-
քեղեցկութիւն երկրին հայոց, և զմարբութիւն օրոյր
և զբըխմունս ակամակիտ աղբերաց, շինեաց յեղը ծո-
վուն ալթամարաց (յարեւելից Է հարաւակողմն) քա-
ղաք հրաշակերտ. աշխատեցուցեալ յայս գործ երկո
տասան հազար գործաւորս և վնցհարիւր ճարտարս
պետս յամարհետից. այն է քաղաքն շամիրամակերտ.
որ յետոյ վան կոչեցան. և եղև ի բրամարանոյ շա-
միրամայ:

Կարդոս՝ որ և արայ քրոջեան կոչեցաւ. յետ միասե
տեղոյ զհայս ծնա զամուշաւան. և նուիրեաց զայն
՚ի սօսիսն՝ իմ յանտառս սօսեացն արմենակայ մօտ
յարմաւիր. զի որ նուիրեալ լինէր ՚ի նոսին՝ սուրբ
համարիւր և դիւցաղն. վն զի կարծէին՝ թէ դիք
բնակին ՚ի սօսիսն անդ. յայս իսկ և անուշաւան սօս
կոչեցաւ իմ սօսանուէր:

Յայն աւուրն յարեաւ նինուա որդի շամիրամայ Է-
գէմմօր իւրոյ. և ՚ի գրգռել ասեղ պատերազմաց,
միակեաւ շամիրամ ՚ի հայս. և միաբանեալ ընդ կար-
դոսի՝ յարձակեցաւ ՚ի վր նինուասայ. և մեռաւ ՚ի
մարտի Է կարդոսի ՚ի հասակի 62 ամաց. իսկ կար-
դոս ՚ի հասակի 30 ամաց պայսղատեալ զհայս ամս
իբր 18:

Օնուշաւան որդի կարդոսի ՚ի տղայութե՛ն հասակի՝

գործ իբր 14 ամաց՝ անկաւ ՚ի ձեռս նինու՛սայր
և եկաց յարքունիս նր իբր գերեալ որդի իշխանի և
Էւ սակայն յետոյ ՚ի զարգանալ իւրում Տաճոյացեալ
մեծամեծաց վն անուշութե բարուցն՝ միջնորդութե
նց աղատեալ ՚ի ձեռաց նր՝ էառ յինքն զման ինչ
իւրոյ Յին՝ խոստանալով տալ նմա հարկաւ Եւ եղև
սա այր բազմաճանճար և զօրաւոր. որ և զկնի ժա-
մանակաց գրաւեաց յինքն զՅ իւր համայն. և արար
բազում գործս ուղլութե. և կեցեալ յետ մահուն
կարգօսի ամս իբր 63. մեռաւ և

Յո՛հնո՛ւ պարեպոյ Բնլ Եո՛ւրդի և

Յետ անուշաւանայ ՚ի զարմից նր՝ ոչ գտաւ որ տի-
բող Յիս հայոց. այլ ոմանք որք սերեալ էին ՚ի
հայկայ՝ բռնայեալ տիրեցին մինչև ՚ի Թագաւորել
պարոյրայ զորս առաջի արապոք կարգաւ
Պարէտ ոմն ՚ի հայկազանց անտի իշխան հզօր՝ երի
տասարդ անպարտելի ՚ի մեռանիլ անուշաւանայ
նունաճելէ իւրև զազգս հայոց՝ տիրեաց բովանդակ
Յին, ընդ բազումս բազում անգամ պատերազմելով
և կեցեալ աւելի քան զամս 50. մեռաւ ՚ի սորա
աւուրս վախճանեցաւ յովսէփ նահապետ յեզրիպտոս
ի հասակի 120 ամաց

Արբակ յետ մահուն պարեայ տիրեաց ՚ի վր հայոց
ամս իբր 44

Չաւան այր զօրաւոր պայազատեաց յետ արբակայ ամս
իբր 37: ՚ի սորա աւուրս հաստեցաւ սկիզբն միա-

պետութիւն Թե՛նացւոյ, և յետ այնր սկիզբն միապէ՛ն
տութիւն լակեղեմնացւոյ յՅին մօռայիս
Փառնակ առաջին՝ տիրեաց յետ զաւանայ ամս իբր
53, Սա վանեցաւ յարքայէն եգիպտացւոյ ՚ի սեսուտ
րեայ, Եւ ՚ի մեկնելնն ՚ի հայաստանէ՝ ձեռն էարկ
մառնակ շնեւ և բողմայուցանեւ զամուրս, ՚ի սորս
աւուրս ելին որդիքն իարայելի յեգիպտոսէ յամբ
2513 կամ 3712:

Սուր յետ մառնակայ առաջնոյ պայազատեաց զհայս
ամս իբր 45, Սա գտաւ սուսեր հատու լեղեմնաց
մեաց, և եղև սիրելի զօրացիւրոց, ՚ի սորս աւուրս
մտին որդիքն իլի յերկիրն քանանացւոյ, և ժառանգե
ցին զայն, Եւ յահէ նց ոմանք ՚ի քանանացւոյ խոյս
ետուն յՅ մեր ՚ի հայս, որոց առաջնորդ էր քանա
նիդաս ոմն այր ձոխ և երևելի, յորմէ սերեցաւ ՚ի
հայս նախարարուի քանանիդեանց, քն են գնթուհիք
Հաւանակ կամ հոնակ յետ սուրայ պայազատեաց
զհայս ամս 30:

Պաշտակ յետ հաւանակայ տիրեաց ամս իբր 22:
Հայկակ առաջին յետ վաշտակայ ամս իբր 18, Սա
եղև այր խրոխտ և պատերազմասէր, որ և քաջութի
նուածեաց զամինդէս զարքայն ասորեստանի, յամբ
2634, կամ 3833, Եւ ՚ի նստիւ յաշորդի նր բերդ
քեայ՝ կամելով հայկակայ զնա և ս յողթահարել ՚ի
պարտուի մասնեցաւ յերեսաց նր, և անկաւ ՚ի մարտիս
Սմբակ առաջին յետ հայկակայ առաջնոյ տիրեաց
հայոց ամս իբր 14:

Պաշտակ յետ ամբակայ առաջնոյ ամս իբր 17:

Ըստարչ առաջին յետ առնակայ ամս իբր 6. աս շի
նեայ գլխարչան քարսք:

Նորայր յետ շտարչայ առաջնոյ ամս իբր 24:

Ստամ" յետ նորայրայ ամս իբր 13:

Կար' յետ վստամայ ամս իբր 4:

Գոռակ' յետ կարայ ամս իբր 18:

Ջրանա առաջին յետ գոռակայ ամս իբր 25. 'ի սորա
առուրս շինեայ բիւզ որդի պատիգոնի կամ նեպտոնի
զբիւզանդիա, որ յետոյ կոչեցաւ. կոստանդնուպոլիս
ընձակ յետ Ջրանայ առաջնոյ ամս իբր 13:

Գղակ յետ ընձակայ ամս իբր 30:

Չորոյ յետ գղակայ ամս իբր 3:

Չարմայր յետ Չորոյայ ամս իբր 12: Վանեայ սո
ղբազումս, և եղև երևեղի, և զօրութի նորա զար-
հուրելի: Յառուրս ո՛ր եղև մեծ պատերազմ չե տը-
րոյիսյիս և չե յոյսո՛ւ Եւ զի բարեկամ էր սա տրոյիայ
այո՛ գնաց յօգնութի նց, և 'ի պատերազմին ընդ
յոյնս՝ եցոյ բազում բաջութիս, և յետոյ մարտու-
յեալ սաստկութի չե քաջին աջիւլիս՝ սպանաւ 'ի
ամանէ յամի իբր 2818. կամ 4017. Եւ իբրև Եհաս
լուր մահու նորս 'ի հայս՝ անկաւ խառլութի յիշ-
խանս հայոյ ամս իբր 2:

Ըստարչ երկրորդ՝ 'ի ցեղէ առաջնոյն շտարչայ
երիտասարդ առոյգ և զօրաւոր՝ յետ երկուց ամաց
մահուն զարմայրայ բռնացաւ. 'ի տեղիս տեղիս յՅին
հայոյ. և հնազանդեցուցեալ վազըն՝ պայադատեաց
ամս իբր 43:

Պերճ առաջին յՅին սիւնեայ այր սէգ և հզօր յետ

Հօւարչոյ տիրեաց Յին հայոց ամս իբր 35: Սա գուճ
մարեալ զօր բազում եղ նորոգ, կարգ գինու՛որական
յա հարկութի շրջակայ ազգաց, և տարածեալ գբա-
զուկ ի շխանութի իւրոյ ՚ի հեռաւոր տեղիս նու՛նա-
ճեաց զբազում ազգս: Ի սր աւուրս էր. հեղի քան
հանայապետ հրեից:

Արբուն քաջ յետ պերճայ առաջնոյ տիրեաց ազգին
զամս իբր 27. և ՚ի սր աւուրս օճաւ սաւուղ թա-
գաւոր ՚ի վերայ ի սրայե լայեոց:

Պերճ երկրորդ՝ յետ արբունայ պայտառեւր զազգն
ամս իբր 40. յորոյ աւուրս թագաւորեաց դաւիթ
արքայ:

Բազուկ երկայնակեաց յետ պերճայ երկրորդի ամս
իբր 50. ՚ի սորա աւուրս եղև հիմնարկութիւն
տաճարին սողոմոնի:

Հոյ յետ բազուկայ ամս իբր 44. զսա կոչեցին հրաճ
չակերտ (տեսլեամբ):

Յուսակ յետ հոյայ ամս իբր 31:

Սմբակ երկրորդ՝ յետ յուսակայ ամս իբր 27:

Պայտակ յետ սմբակայ երկրորդի ամս իբր 45: Սա
հզօր գտեալ բան զբազումս ՚ի նախնեաց՝ արար բա-
զում գործս քաջութե, և վանեաց զթ շնամիս իւրօ

Փառնաւազ առաջին յետ կայտակայ ամս իբր 33:

Փառնակ երկրորդ՝ յետ փառնաւազայ առաջնոյ ամս

իբր 40: Սա զամ աւուրս իւր յանհոգս կեցեալ՝ ոտօ

նակոն արար զՅ իւր օտար սղոցայ և բազում գան

աւաք անկան ընդ տէրութե աւորեստանեայցօ

Սկայորդի յա փառնակայ երկրորդի տիրեաց քաճ

զուժքաջութիւն ան իբր 17: Սա զօրացիալ յոյժ
զքաւեաց յինքն զբոլոր հայաստան: Յաւուրս սորա
երեւոյաւ հռոմուլոս որ շինեաց զհռովմ:

Ժամանի պարոյս) Բագաւորէյէլոյ Ինչ ցերեանք ասովն:

Տայս վայր որք միանգամ տիրեցին ազգի մերում ՚ի
հայկազանց, թէպէտե թագաւորակերպ վարեին զիջ
խանութի իւրեանց, բայց ոչ կոչէին թագաւոր, և
ոչ որ եղ թագ ՚ի գլուխ իւր. այլ իբր նահապետ
կառաւարէին զազգն: Բայց յետ այսորիկ ՚ի տիրեջ
պարոյսայ նահապետի՝ ինքն և յաջորդք իւր թագաւ
որական պատուով ճոխացեալ եղեն մինչև ՚ի վա
հէ. ոն ունիս տեսանէլ արդ:

Պարոյր որդի սկայորդւոյ զինի մահու նը պայազա
տեաց զազգն յերկրորդ ամի շինութի հռովմայ. սա
սուաւէլ ևս շքեղայոյց զնահապետութի ազգին՝ քա
ջութի և իմաստութի իշխեալ ՚ի վր հայոց: Եւ յետ
զամն հինգ միադետելոյ, թագաւորութ ևս պերճա
ցաւ զամն 43. այլ թէ զիւրդ՝ գրեցից սակաւութ
՚ի պայազատել նը զազգն թագաւորէր ՚ի նինուէ
՚ի վր ստրեւտանեայց սարգանարալ այր զեղև և
վալաշ. որոյ վն տաղտկայեալ էին ՚ի նմանէ իշխանք
նորա և կուսակալք. յորս զօրաւորագոյն գտեալ վաջ
բակէս իշխանն մարայ՝ յինքն յանկոյց զայլս մանա
ւանդ զպարոյր նահապետ ազգին հայոց և գրեղեսոս
իշխանն բարեւոնի՝ այն է բաղադան, որ և նաբոմա
ւար ասի: (սոստայէլնց տալ զպատիւ թագաւորանէ)

Եթէ միաբանեսցին Է իւր Էդէմ՝ սարդանաբաղայ՝
 Ժողովեալ ապա երկուանց սց զօր բաղում՝ դիմելին
 ՚ի վր նինուէի, և առին զայն. Թագաւորեայ յայն-
 Ժամ վարձակէս փոխանակ սարդանաբաղայ. և ըստ
 խոստման իւրում էտ շուք և պատիւ Թագաւորուէ
 մերումս պարոյրայ՝ Թագաւորելորդուոց յորդիս Ե
 հայս յամի Ծի 3257. կամ 4456: Սոյնպէս և բե-
 ղեսեայ ետ Թագաւորել ՚ի բաբելոն ազգովին. և
 ինքն գնացեալ ՚ի մարս պայաւատեայ անդ միահեծան
 տէրութեամբ:

Իսկ ՚ի վր նինուէի Թագաւորեայ Թաղլաթիադա-
 սար. որոյ որդին սողմանասար էառ զսամարիա. և
 որդինորս սենեքէրիմ՝ դիմեայ զօրու ճանու ՚ի վր
 երուսաղէ մի յաւուրս եղեկեայ արքայի յուդայս Ե-
 ՚ի սասակիլ զօրայ իւրոյ ՚ի հրեշտակէ տեսուն՝ կոզ
 ՚ի գլուխ դարձաւ ՚ի նինուէ. և կարծելով թէ
 չնաճքն բարկայեալ են ՚ի վր իւր՝ կամեցաւ զոհել
 ասրաքայ կուոյ իւրոյ գերկոսին որդիս իւր զերիցա-
 գոյնսն զադրամելէք և զսամասար. զոր իբրև գի-
 տային նորա՝ ՚ի կալնորս առաջի ասրաքայ՝ սպանին
 զնա անդէն. և անաի փախուցեալ ՚ի հայս՝ անկան
 առ պարոյր Թագաւոր մեր:

Պատուով ընկալեալ զնն պարոյր՝ ետնց տեղի բնա-
 կուէ. զսամասար բնակեցոյց յարևմտից հարաւոյ Ծիս
 հայոց մերձ ՚ի սահմանս ասորեստանի. և ՚ի սմա-
 նէ բազմայեալ լլցին զսիմ լեաուն. և կոչեցան յանուն
 Դախնոյն իւրեանց սամասուրս ռամկօրէն սասունքս
 Սոյնպէս և զադրամելէք զիղբայր սամասարայ բնա-

Էկեցոյց յորեն լինց Տարսուոյ սլթը կողման. և ՚ի սմանէ
սերեցան արծրաճիք և գնունիք արք Տորք և Տոյա
կապք: Սք յանցանէ Մամանակայ առաւել և ս բազ
մայեալ և զօրայեալ՝ գրաւեցին և զբովանդակուի
Յին վաստուրականի. յորմէ նաև վաստուրականք կո
չեցան: Եւ ինքն պարոյր բարեբաստիկ՝ պերճայեալ
մատօք և կայեալ ՚ի պայտաշատութի ակգին Է ամ
ան 48. մեռա խաղողութի ՚ի 50 ամի շինութի
Տնովմայ:

Հրաչեայ որդի պարոյրայ՝ որ վն Տրտիոյ լուէ աչայն
զայս անուն ընկալաւ. Թագաւորեայ ՚ի սեղի նորա
յաւուրս եղեկեայ արքայի յուգայ ամ 22:

Փառնաւազ երկրորդ՝ որդի Տրաչեի յաւուրս մանա
սէի որդւոյ եղեկեայ Թագաւորեայ ամ 13:

Պաճոյճ որդի փառնաւազայ երկրորդի ամ 16:

Առնակ որդի պաճոյճայ ամ 18:

Փառս որդի կռնակայ ամ 17:

Հայկակ երկրորդ՝ որդի փառսայ ամ 16: Սա
միաբանեցաւ Է մեծին նաբուգոդոնոսորայ արքային
բարեւայոց. ՚ի գնալ նորա ՚ի վերայ երուսաղէմի:
Եւ իբրև գերեայ նաբուգոդոնոսոր զ յուգայ և սա
րաւ ՚ի բարելոն, հայկակ Թագաւոր հայոց էստ զմի
՚ի գլխաւորայ անտի գերեւոյ՝ ուր կոչիւր շամբատ
հանդերձ ընտանեօք նորին. և ամեաջ զնա ընդ իւր
՚ի հայս՝ բնակեցոյց Տի անդ պատուով: Եւ ՚ի սմա
նէ սերեցաւ արին բազարատ՝ որ էր յաւուրս վա
զարչակայ. յորոյ անուն ազգ նք բազարատունիք կո
չեցան. ՚ի մէջ որոց բազումք սմբատ անունեցան:

յանուն նախնոյն իւրեանց շամբատայ, և ոմաք և ս
աշոտ յանուն որդւոյ նորա ասուղայ:

Երո՛ւանդ առաջին՝ սակաւակեաց ասայեալ՝ որդի
Տայկակայ երկրորդի Թագաւորեաց ՚ի տեղի նորս
անս 40

Ջբոյր սր էառ ՚ի կնութի մի ոմն յերևելի իշխա-
նաց վարդգէս անուն. և շինեաց յանուն իւր քաղաք
զբասաղ գետով. զոր յետ ժամանակաց նորոգ շինեալ
վաղարշայ Թագաւորին Տայոյ՝ անուննեաց վաղար-
շաղատ:

Ժամանկ արհրանոյ հայկունոյ

Տեգրան երո՛ւանդեան երիտասարդ գեղեցիկ և վայ
ելշահասակ, վեհանձն և հզօր, արդարակորով և
լայնակորհուրդ, քաղցրաբարոյ և առաքինութ գովե-
լի Թագաւորեալ ՚ի վրճայոյ՝ գերագոյն գտաւ
յսմի քան զամ Թագաւորս մեր, և ս և քան զբազում
Թագաւորս այլոց ազգաց. և արար բազում ինչ. նախ
մեծամեծ քաջութ լաւարձակեաց յոյժ զսահմանս տե-
րուն իւրոյ. երկրորդ՝ զբազում ազգս նաև զյոյնս
նունաճեալ բազում ժամանակօք կայոյց հարկատու.
Երրորդ՝ լս ամ վայելութե շքեղացոյց զազգս մեր՝
՚ի զգեստս, ՚ի կերակուրս, ՚ի բաղաբականութիս, ՚ի
հարստութիւնս. և յոյժ մեծապէս ՚ի զինուորական
կարգս. մինչև լինել նմա առաւելութ իմն անուննի
և երևելի:

Զաւորս ժամանակացս այսոցիկ ՚ի Թագաւորեւ կիւս

րոսի 'ի վր' դարսից' Տրեշտակութիւն առաքեաց ատ-
 նա տիգրան Տանդե բձ պատարագօք. և դաշմէ ուխ-
 տի միացաւ չ նմա յմի օգնական լինիլ և նիզակա-
 կից. (տես 'ի պատմ: Տայ. Թ. I I.) Իբրև լուա-
 զայս աժդահակ արքայ մարաց՝ զահի Տարաւ. զի կիւ-
 րոս Թշնասպետալ էր ընդ աժդահակայ, և յօգնա-
 կան լինիլ նմա տիգրանայ, ոչ կարէր ինքն զղէմ՝ ու-
 նել. և մինչդեռ յայս հոգս էր նա՝ յաւելաւ նմա և՛
 այլ լինի կասկած երկիւզի. 'ի լսելն անդ՝ Թե՛ նաև ար-
 քայն բարեւազուոյ ունի միամալ չէ կիւրոսի:
 Յայսպիսի վարանս ծփեալ աժդահակայ ետես յե-
 ղազի՝ զի կիւ մի նստեալ 'ի վր' բարձր լեռին՝ երկօ-
 նեաց և ծնաւ զերես դիւցազունս կտտարեալս հա-
 սակաւ. մին 'ի սոցոռայ նստեալ 'ի վերայ առ իւժու-
 սլանայր յարևմուտս. երկրորդն նստեալ 'ի վր' ընձու-
 ընթանայր 'ի հիւսիս. իսկ երրորդն հզօրագոյն նրա-
 տեալ 'ի վր' վիշապի յարձակէր 'ի վերայ մարաց:
 և աժդահակ միամարտեալ չէ նմա վիրաւորեցաւ:
 և վախճան կռուոյն 'ի վնաս նորս դարձաւ:
 Գիտաց աժդահակ Թե՛ մին յերից անտի է նաբու-
 գողոնոսոր Թագաւորն բարեւրնի, և միւսն կիւրոս.
 իսկ որ յարձակեցաւ 'ի վր' իւր՝ իցէ խրոխան տիգրան:
 * որոյ արշաւանօք ասէ անպարտելի ի շխանութիւն
 մարայ նուաճեցիլ չէ ձեռամբ կիւրոսի||: Ապա խոր
 հուրդ արարեալ չէ ի շխանս իւր՝ հաստատեաց 'ի մտի
 պատրաստիլ տակաւ 'ի մարտ չգէմ կիւրոսի և նա
 բուզողոնոսորայ. իսկ զտիգրան դաւաճանու թ կորու-
 ցանէլ: Սմին իրի Տրեշտակս առաքեալ առ նա

ընծայիւք և թղթով խնդրեաց փեռայանալ նմոյ
առեալ զքոյր Նր զտիրանու Տի ՚ի կնու թի Իւր և
կարգել զնա դշխոյ դշխոյից

Ոչ գիտայեալ տիրանայ զդաւաճանութիւն աժդա-
հակայ՝ հաճեցաւ տալ նմա զքոյր Իւր. վնյ և թա-
գաւոր սկան օրինօք և սպասուք յաղարկեաց զնա առ-
նա և աժդահակ կարգեաց զնա ՚ի վերոյ քան զամ
կանոցս. և զփորձ առեալ զիմաստուն նորա գրեթէ
զամ ինչ խորհրդով նորա կատարէր Զբաժան և ա-
եհան զի ամբին հնազանդեացին ակնարկութեւ նորա.
և զայս առնէր առ ՚ի հաճել զմիտս նորա, և որսալ
զնա ՚ի կանս Իւր ՚ի սպանութիւն եղբօր Իւրոյ տիրանայ
Սպա յաւուր միում ՚ի խօսելն ընդ նմա ստէ զնա
ճճ գիտես զի կին եղբօր քո զարու Տի խանդապեալ
ընդ տիկնութի քո՝ գրգռեալ է զնա ՚ի վերայ իմ և
՚ի վերայ քո. և ահա եղբայր քո միաբանեալ ընդ
կիւրսի խորհի սպանանել զնա և զքեզ, և թագա-
ւորել ՚ի վերայ մարայ, և զարու Տեայ ինի լտիկին
՚ի վր ամցնէ Եւ յետ բազում խօսից ստէ զնա յայտ-
նասէս. սպա պարտ է քեզ խորհել զխորհուրդ վն
սպանութեւ եղբօր քո. սպա թէ ոչ՝ անկեալ ՚ի տիկ-
նութե քում մէ խայտառակիս առ աջի ամ տիկնայ
Իսկ թագու Տին խորագէտ իմացեալ զդաւաճանութի
նորա՝ խօսեցաւ ընդ նմա քաղցրութիւն և առ երեսս
հաւանեցաւ ընդ բանս նորա Եւ սպա ՚ի ծածուկ
՚ի ձեռն մտերիմ և հաւատարիմ արանց ծանոց եղբօր
Իւրում զնենդութիւն աժդահակայ
Եւ քանզի գիտէր տիրանութե հաճուել ձեռալ է

կիւրոս գալ 'ի վերայ աժդահակայ՝ աղդ արար նմա
փութալ 'ի նոյն. և ինքն ժողովեալ զօր բազում
խաղայ 'ի մարտ, և ետ պատերազմ ընդ աժդահակայ
այիսս Տինգ:

Պատճառ երկարելոյ մարտին այս էր. նախ զի տիգ-
րան սպասէր գալստեան կիւրոսի. և երկրորդ՝ զի
Հանայր տիգրան չգայրայուցանել զաժդահակ ընդ-
գէմ տիգրանու Տեայ. այլ երկարեալ զգործն՝ գուն
գործէր կորզել զնա 'ի ձեռաց նորա:

Եւ եղև իբրև հնարիւք իմն զերծաւ տիգրանու Տի-
ապտկայոյ տիգրան զպատերազմ. յորում վայրի
եհաս և կիւրոս իւրովքն հանդերձ: Եւ 'ի խառ-
նիլ անդ զօրայն՝ յարձակեալ տիգրանայ՝ 'ի վր աժդա-
հակայ՝ եհար ընդ սիրտ նորա զընդարձակ տէգ նի-
ղակի իւրոյ իբրև զշամփուր. և անդրէն յետս բար-
չեալ զնիգակն՝ զկէս մասին Թորոյ նորին եբեր ար-
տաքս. և նսանդէն տապաւտ անկեալ մեռաւ: Այլ
տիգրան յառաջ մղեալ զմարտն՝ եհար իսպառ և
վանեաց զզօրս աժդահակայ. և գերեաց յազգէ նր
իբր տասն հազար ոգիս. ընդ որս էառ և զկանայս
աժդահակայ: Եւ 'ի կատարիլ այսր՝ կիւրոս տիրեաց
'ի վերայ մարայ, և էառ զԹագաւորութիւնն զայն
'ի ձեռն տիգրանայ:

Քրարձ արարեալ տիգրանայ բազում աւարաւ և գե-
րուք՝ յուղարկեաց նախ զքոյր իւր զտիգրանու Տի 'ի
քաղաքն՝ զոր շինեալ էր յանուն իւր՝ այն է տիգրանա
կերտ. և զգաւառս տեղոյն ետ նմա 'ի կալուածս
Իսկ զկանայս աժդահակայ և զպատանիս նոցին հաճա-

դերձ բազմութիւնսն բնակեցոյ առ եզերք Երաս
 խայ յայլ և այլ աւանս և ՚ի քաղաքս մինչև ցնախ-
 ջուռան ՚ի Տանդիպոյ: Ուր սերեալքն ՚ի կանանց և ՚ի
 պատանեկացն աժդահակայ կոչեցան ՚ի Տայոց վիշա-
 պազունք, ի սերեալք յաժդահակայ, զի աժդահակ
 վիշապ լի: Էւ եղև յետ այսորիկ ՚ի որատերազմիլ
 կիւրոսի լէ կրեսոսի՝ միացաւ ընդ նմա և տիգրան,
 որով նուաճեաց կիւրոս զկրեսոս, և տիգրաց Թա-
 գաւորութիւնս: Սոյնպէս ՚ի զնալ կիւրոսի ՚ի վն բա-
 բելոնի զնաց լէ նմա և տիգրան, մինչև էառ կիւրոս
 զբաբելոն, և Թագաւորեցոյ անդ զդարե՛՛՛ք քեռի իւր
 զորդի աժդահակայ Տառուն իւրոյ: Էւ Թէ յիրաւի
 ընդ նմա էր և տիգրան արքայ Տայոց յայտնի երևի
 ՚ի գուշակութիւն երեմեայ ՚ի խօսել նորա զաւանանս
 բաբելոնի: * առէք ասէ նշան ՚ի վերայ երկրիդ, փոշ
 Տարէք ընդ ազգս ամ: Տրաւիրեցէք ՚ի վերայ դորա
 գունդս, պատուէր տուք յինէն այրարատեան Թա-
 գաւորութիւնս և արքանազեան զնդին, կանգնեցէք ըզ-
 նուա նետակալս, ելէք ՚ի վերայ: Երեմ. ԺԺ. 27.
 Արդ յայտ է Թէ յայնժամ ՚ի յաւմանն բաբելոնի՝
 Թագաւոր արարատեան Յի տիգրան էր: Տիրեալ
 ապա տիգրանայ ՚ի Թագաւորութիւնսն իւր
 45, վախճանեցաւ յետ հինգ ամաց մահուն կիւրոսի,
 Թողեալ զեր՛ս որդիս զծնեալս ՚ի զարուհեայ Թա-
 գուհուհոյն, զբաբ, զտիրան, և զվահագն:

Ժամանկ լահուտի Դեյլն յլհէ:

Ահա Տաղն որդի տիգրանայ առաջնոյ քաջագոյն գը

տեալ քան զեղբարս իւր տիրեայ 'ի վերայ Տայոյ, և
Թագաւորեայ փոխանակ Տօր իւրոյ, և եղև զօրա-
ւոր քան զբազումս, և գործեայ մեծամեծ գործս
արութեան Տանգոյն Տերակլեայ, մինչև յօրինել
Տայոյն վրայ 'ի վր' նր' բազում երգս ազգի ազգի
այլաբանութիք 'ի ցոյց դիւցազնական անձինն և յա-
ջողակ բաշագործութեց նորին, յորոյ ինչինչ երգիւր
և յաւուրս Թարգմանչաց մերոյ, յորս ասիւր և այս
թի պատերազմեալիցէ նորա ընդ լիշապոյ, գուցե
ընդ մարայ եղելոյ յազգէ աժդահակայ:

Անցեալ սորա 'ի Թագաւորութե ամս իբր 27, մեռաւ,
և ասա վն բազմադիմի և երևելի գործոց նորա կանգ
նեցին յձին վրայ արձան յանուն նորին 'ի շախ Տասա-
կի նորուն, և անսոցուցեալ զնա պաշտելին զօՏիւբ
Եւ զի ոմ ասացաք, նման գտաւ սա Տերակլեայ՝ Տե-
րակլէս և ս' կոչէ ին զնա, և յասելն Տերակլէս՝ զսա
խմանային: 'Ի օր զարմէ սերեցան վահաւնիք, յորոյ
բազումք յետ ժամանակաց քուրմ լեալ՝ պաշտօն մա-
տուցանելն նահնւոյն իւրեանց սմին վահագնի:

Ուստան կրտսեր որդի վահագնի Թագաւորեայ վա-
խանակ Տօր իւրոյ ամս իբր 18, յորմէ ցեղեցան
սուսեհնեանք:

Ներսէ՛՛ որդի առաւանայ Թագաւորեայ 'ի տեղի
նորա ամս 35:

Չարե՛՛՛ Տօրդի ներսէ՛՛՛ ի ամս իբր 46, յորմէ ծագեայ
ցեղն զարե՛՛՛ Տաւանեան:

Արժոգ որդի զարե՛՛՛ յետ նր' տիրեայ ամս իբր 9
Բայկամ որդի արժոգայ յետ նր' ամս իբր 14:

Վան որդի բայգամայ յետ նորա ամս իբր 20: Սանտ-
րուկեայ զմեծ քաղաքն շամիրամակերտ. և յւր անուն
կոչեաց զնա վան:

Վահե որդի վանայ յետ նորա Թագաւորեաց ամս իբր
23: Սա զօրացեալ յիշխանութի իւրում ետ պատե-
րազմ ընդ այնոսիկ որք տիրապետէ: Լի մէկն ՚ի կող-
մանս հայոյ. և վանեալ զնս քաջութի՝ Թափեաց ՚ի
ձեռացնց զամէրկիր իւր: Եւ եղև ՚ի խաղալարէք
սանդրի մակերճապւոյ ՚ի վերայ դարեհի պարսից
արքայն՝ առաքեաց վահե յօգնուի դարեհի 40000
հետեակայ և 7000 հեծելոյ: Եւ զի վանեցան զօրք
իւր և զօրք պարսից յաղէքսանդրի, զօրաժողով
լեալ ՚ի հեռաւոր և ՚ի մօտաւոր ազգաց ՚ի հոնաց
յալանայ, յաղուանից, ՚ի վրայ, և ՚ի կողմանցն կով-
կասու, և ՚ի կորդուայ, և յամ սահմանայ հայոյ՝
դիմեաց յոխորտանօք ՚ի վերայ աղէքսանդրի. և ՚ի
դիմի հարեալ զօրայ նորա՝ որոյ թիւ անցեալ էր
ըստ չափ, առնել արար բազում հարուածս. բայց ՚ի
վերջոյ ՚ի պարտութի մասնեալ անկաւ ՚ի մարտի անդ
և մեռաւ. և բազումք ՚ի զօրայ նորա կոտորեցան.
և բազումք ևս գերեցան. և մնայեալքն ՚ի փախուստ
բարձան և ցրուեցան. և հայաստան անկաւ ընդ իշ-
խանութի աղէքսանդրի. և յայնմ օրէ բարձաւ Թա-
գաւորութի հայոյ ՚ի տանէ հայկազանց մինչև վթա-
գաւորելար շակունեաց:

ԿԵՐԱԿՈՒՐ ԿԱՄ ՈՒՏԵՍՏ՝

Նախաճաշակ,	Ճաշ	Ընթրիք,	Հաց
Նաշն,	Ալիւր,	Քաբար,	Միս,
Կովերի,	Որթենի,	Աջխարենի,	Խողենի,
Կերակուր,	Երշիկ,	Այուխտ,	Կարկանդակ,
Խորիսխ,	Կոփի,	Իւշ	Չեփ,
Պանիր,	Քաղախ,	Համեմունք,	Թան,
Փլաւ,	Մեղր,	Մածուն,	Խորոված,
Տաղակածոյք,	Աղցան,	Չամչեղէն,	Չուաղեղ

ԸՄՊԵԼԻՐ՝

Չուր,	Կաթն,	Գինի,	Յբի,
Օղի,	Գարեջուր,	Օշարակ,	Թեյ

ԱՆՕԹՐ ԿԱՍՆ ԸՄՊԵԼԵԱՅ՝

Թաս,	Սկահ,	Ըմպանակ,	Սկահակ,
Բաժակ,	Կուժ,	Ստաման,	Շիշ
Սրուակ,	Թակոյի,	Սկիհ,	Կթղայի

ԿԱՆՔԻ ԵՒ ԿԱՐԱՍՒՒՔ ՏԱՆ՝

Սերճան,	Անձեռոցիկ,	Ղենշակ,	Թաշկինի,
Դաստառակ Կնիք,		Լողարան,	Տաշտ,
Սան,	Սկառառակ,	Ափսէ,	Պնակ,
Աղանոյ,	Դաշխուրան,	Աթու,	Գահ,
Բաղմայ,	Նտարան,	Գորգ,	Օթոյ,
Արկղ,	Տաղանակ,	Սնուկ,	Գըրոյ,
Տուփ,	Ըամփուր,	Պոյան,	Կտկիթայ,
Թաղար,	Կուժ,	Քեստ,	Տապակ,
Փոքք,	Լապտեր,	Ձահ,	Կերոն,
Մոմեղէն,	Կանթեղ,	Ճրագ,	Մոմ,
Լոյս,	Մշտանակ,	Կողով,	Չամբիւղ,
Սակառի,	Տակառ,	Անօթ,	Դոյլ,
Չրմուղ,	Չրհան,	Անկողին,	Մահիճ,
Նշարան,	Արագոյր,	Փեղի,	Առաքատ,
Ծածկաթն,	Բաղձ,	Ծածկոյթ,	Հայելի,
Աղեկաթ,	Բոք,	Մկրատ,	Թել,
Աղանի,	Ժապաւէն,	Ասերն,	Մամուլ,

ՅԱՂԱԳՍ ԳԻՒՂՕՐԵՒՅ ԵՒ ԱՅԼՈՅ՝

Գիւղ	Անտառ	Մայրի	Թառաւ
Գաշտ	Անդ	Արտ	Ագարակ
Անդաստան	Ծառ	Տունկ	Թափ
Գետին	Կալուած	Բունձ	Սերմն
Ցողուն	Եղէգն	Հատ	Յարդ
Խոտ	Խոտանոց	Գարի	Յորեան
Պարտէզ	Յանկապատ	Խրամ	Աղօս
Կալ	Արօտ	Խրճիթ	Հիւղ

ՄԸԱԿԱԿԱՆ ԳՈՐԾԻՔ՝

Արօր	Խոփ	Մանգաղ
Գերանդի	Մաղ	Տրմուխ
Երեկճանի	Բահ	Հեծանոց
Բրէճ	Մայլ	Լուծ
Առանդք	Խարաղան	Խեճան
Երասան	Հունձք	Բաղ

Շ Ի Ն Ո Ւ Թ Ի Ի Ն Բ .

Շինուած,	Բաղար,	Եկեղեցի,
Մատուցմ,	Տաճար,	Սեղան,
Մեհեան,	Ատրուշան,	Մզկիթ,
Աշտարակ,	Բերդ,	Դղեակ,
Ամրոյ,	Տուն,	Պալատ,
Հիւր,	Տեաքան,	Իջևան,
Պանդոկ,	Հայաբարոյ,	Փռուս,

Լուսարանութիւնք

Եկեղեցին՝ որոյ անունն ինքնին զմիութիւն և զՏամա-
խոհութիւն նշանակէ, է ժողովարան կամ տեղին, ուր
լինի համաժողովուն հաւատացելոյ առ ՚ի դասու-
նել զհաւատն քի և պաշտել զանձ :

Պարտէ՛ք թրխտոնէին զմալ յեկեղեցին և անդ կալ
յաղօթս . Թէ պէտ յամ տեղիս է անձ . բայց որ զանձ
դէմ յանդիման կամ տեսանել և խօսել յեկեղեց-
ւոյն աղօթեսցէ . ոսկ զթագաւորն յիւր արքունիսն
տեսանեմք, Թէ պէտ ան երկիրն ք լի էին :

Քրիստոնէական վարդապետունքն եկեղեցւոյ է այն՝
զոր քն փրկիչն մեր ուսույց մեզ դործով, և բանիւ
վարդապետութիւնս, զոր և վարժապետաց կամ
ճնորդաց պարտի՛ ուսուցանել ժամկանց առ ՚ի ասել ՚ի
բերանս Որպէս տեսցի ՚ի Տետագայդ.

ՕՐԻՆԱԿ.

Աւրեւոյէք.

Ո՛րվ ես դու, և զին՞չ հաւատ քո.

Աշտիւրք.

Ազգաւ հայ ՚ի հայկայ, և հաւատով քրիստոնեայ.

Աւրեւոյէք.

Չինչ է նշանն քրիստոնէի.

Աշտիւրք.

Սէ խաչն, որով տեսածագրեմ՝ զերեսս իմ՝ Յանուն
Հօր, և Որդւոյ, և Հոգւոյ սբյ. ամեն.

Աւրեւոյէք.

Չինչ է քրիստոնեայն.

Աշտիւրք.

Է աշակերտ և հեռեօղբի մըտեալ յանուն ամենա.

սուրբ Երրորդութիւն, և ունող զդաւանութի Տաւա-
տոյն, և օրինացն քի:

Աւետիկոս:

Չի՞նչ իմանաւ ասելովդ ամենասուրբ Երրորդութիւն:

Աւետիկոս:

Իմանաւ զՏայր, զորդի և զՏաղի ծբ, որք են Երեք
անձինք ՚ի մի անձ:

Աւետիկոս:

Ո՞րք է Տայրն, մեկնեա՞նք ինձ:

Աւետիկոս:

Է՞նչ անձ, մին յերրորդութիւն:

Աւետիկոս:

Ո՞րք է որդին, լուսաբանեա՞նք

Աւետիկոս:

Է՞նչ անձ, մին յերրորդութիւն նմացեալ:

Աւետիկոս:

Ո՞րք է Տաղին ծբ, պարզաբանեա՞նք

Աւետիկոս:

Է՞նչ անձ, և մին յերրորդութիւն ըստ նմին օրինակին:

Աւետիկոս:

Ապա ուրեմն երեք անգ էն՝

Աշխուհի

Քան ի տեսանի, ոչ են երեք անգ զի թէպէտ հայրս
և որդի, և սբ հոգի են երեք անձինք զանազանք,
բայց ոչ երեք անգ, այլ մի միայն անձ, զի ունին զմի
և զնոյն էութի, բնութի և զգոյսյութի:

Աշխուհի

Չինչ օրինակ կարես տալ ինձ վն ամենասուրբ եր
րորդութն, որ է մի միայն անձ:

Աշխուհի

Քանզի, ոնց հոգի մարդոյ մի է, բայց ունի զերեւ
կարողութիս, այսինքն՝ զմտք, զկամք և զյիշողութի
սոյնսպս և ամենասուրբ երրորդութն է մի անձ միայն,
բայց երեք անձինք, իմ շայր, Որդի, և Հոգի սբ:

Աշխուհի

Որպէս ճանաչես, և հաւատաս զքս գոլ անձ:

Աշխուհի

Ճանաչեմ և հաւատամ զքս գոլ ճշմարիտ անձ, և ճրջ
մարիտ մարդ: Քանզի է ճշմարիտ որդի նոյ, և ճշմա
րիտ որդի սբ ի ուսին մարեմայ. ի վկայուէ սբ գրոյ:

Աշխուհի

Աս էր քս՝ որ է անձ՝ էջ յերկնից յերկիր, և էտա
ն սբ կուսէն մարեմայ զմարմին, և եղև մարդ:

Աւերիք

Ան ազատելոյ զմեզ 'ի ձեռաց սատանայի, և վնչու
յանելոյ մեզ զճանապարհ երկրին կենդանեաց և
արքայութենայ:

Վարժապետ

Որով կերպիւ ազատեաց զմեզ 'ի ձեռաց սատանայի:

Աւերիք

Չար շարեալ մեռանելով 'ի վերայ սրբ խաչախայ-
տին, և քարոզելով զսբ աւետարանն իւր:

Վարժապետ

Եթէ քս ան էր, ուրնն զի՛արդ չար շարեպա, և
զի՛արդ մեռաւ, կարի՛ս արդեօք տալ զօրինակ ի՞նչ
վնչայր:

Աւերիք

Այ՛, կարեմ տալ քեզ զօրինակ մի վնչ Տարցմանդ:
Չի ունչ հուրն մտեալ յերկաթն՝ և տանջի 'ի դարբ-
նայն հուր՝ ընդ երկաթոյն, և անտանջելի մնայ
հուրն: Սոյնպէս և անտաթին մտեալ 'ի մարդկային
մարմին՝ չար շարեպա և մեռաւ չէ մարմնոյն, և մնաց
անչար շարեպա և անմահ:

Վարժապետ

Առ ի՛նչ վախճան ստեղծաւ մարդն:

Աւերիք

Չի սիրիցէ նա զանձ, և ճառայիցէ նմա որսհելով զանձ
պատուիրանս նրի ՚ի կեանս յայս, և յետ աստի կե-
նայս՝ արժանաւորեացի տեսութեն անջ, և զմայլեացի
նովաւ, որ է ճայրագոյն երջանկութի անվանականս

Աւրճույնս

Քի մեջ անաղօթից, ո՛ր աղօթքն է առաւել հարկեա
ւոր քրիստոնէինս

Աւրճույնս

Աղօթքն տերունական, զոր ինքն քս տերն մեր շա-
քագրեաց, և ուսոյց իւրոյ աշակերտաց, Եւ յետ
տերունական աղօթիցն՝ է առաւել վեհագոյնև յոյժ
չահաւէտ, և արդիւնաւոր՝ գաբրիէլեան ողջոյնն

Աւրճույնս

Անս զտերունական աղօթքն, զի լուայցս

Աւրճույնս

Հայր մեր որ յերկինս ևն (սէս էջ 90.)

Աւրճույնս

Անս զգաբրիէլեան ողջոյնն, զի լուայցս

Աւրճույնս

Ողջոյն քեզ մարիամ. լի Հորհօք, տեր ընդ քեզ
օրհնեալ ևս դու ՚ի կանայս, և օրհնեալ է պտուղ
որոլայնի քոյս. սրբուհի մարիամ մայր անջ բարե-

Խօսեալ զն մեր մեղաորոշոյս՝ այժմեա՛ն ժամու մահ-
ոճան մերոյ. ամէն:

Աբղայեք:

Պճն և այլ աղօթք, զորս պարտ է քրիստոնէին
ուսանիլ:

Ալիւրք:

Այո՛, է հանգանակն նիկիական, կամ քրիստոնէական
դաւանութիւն միութե և երրորդութեւն այ. և խորհրդոյն
մարդեղութեան որդւոյն աստուծոյ, որ յամ առջ
յեկեղեցոյն ասիօ:

Աբղայեք:

Ասա ինձ, ո՛րն է քրիստոնէական դաւանութիւն:

Ալիւրք:

Հաւատամք ՚ի մի ւ՛ճ Հայրն ամենակալ յարարիչն
երկնի և երկրի. երեւելաց և աներևութից. եւ ՚ի
մի տէր յիսուս քրիստոս Արդին աստուծոյ. ծնեալ
յայ Տօրէ միածին. այսինքն յեութէ Տօր. Աճ յայ.
լոյս ՚ի լուսոյ. ւ՛ճ Ճշմարիտ յայ Ճշմարտէ: Ծը-
նունդ և ո՛չ արարած: Դոյն ինքն ՚ի բնութէ Տօր.
որով ւամ ինչեղև յերկինս և ՚ի վր երկրի. երևելիք
և աներևոյթք:

Որ յաղագս մեր մարդկան և վասն մերոյ փրկութե՛
իջեալ ՚ի յերկնից մարմնացաւ մարդացաւ ծնաւ կա-
տարեցապէս ՚ի մարիամայ սթյ կուսէն Հողովն սթլ:

Որով էառ զմարմին զՏոգի և զմիտ և զամենայն
 որ ինչ է ՚ի մարդ. Քչմարտարէս և. ոչ կարծեօք
 Չարչարեալ, խաչեալ, թաղեալ, յերրորդ աւուր յա-
 րուցեալ, ելեալ ՚ի յերկինս նովին մարմնով՝ նստաւ
 ք աջմէ Տօր: Գալոյ է նովին մարմնովն և միտ օք
 Տօր ՚ի դատել զկենդանիս և զմեռեալս. որոյ թա-
 գաւորութեն ոչ գոյ վախճան: Հաւատամք և ՚ի սբ
 Հոգին. յանեղն և ՚ի կատարեալն: Ար խօսեցաւ յօ-
 ղէնս և ՚ի մարգարէս և յաւետարանս: Ար էջն ՚ի
 յորդանան. քարոզեաց զառաքեալն և բնակեցաւ ՚ի
 սբս: Հաւատամք և ՚ի մի միայն ընդհանրական և
 յառաքելական եկեղեցի: Ի մի մկրտութի. յապաշ
 խարութի. ՚ի քաւութի և ՚ի թողութի մեղաց: Ի
 յարմի մեռելոց. ՚ի դատարանն յաւիտենից. Տոգ-
 աոց և մարմնոց: Յարքայութի երկնից և ՚ի կեանս
 յաւիտենականս: Իսկ որք ասեն՝ էր երբեմն յորժամ
 ոչ էր Որդի. կամ էր երբեմն յորժամ ոչ էր սբ
 Հոգի: Սակ թէ՛ յոչ էից եղն կամ յայլմէ հուժեք
 ասեն լինել զորդին աստուծոյ և կամ զսբ Տոգինս
 է. թէ՛ մտմտխելիք են կամ այլայլելիք՝ զայնպիսինս
 նգովէ՛ կաթուղիկէ և առաքելական սբ եկեղեցիօ

Ի սբոյ լուսաւորէն Քրիստոսայեալօ

Իսկ մեք միտաւորեսցուք որ յառաջ քան զյաւի-
 տեանս. երկրպագանելով սբ Երրորդութեն և միոյ
 անունն Տօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սբոյ այժմ և
 միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. Ամէն:

Մեհեան է տուն կամ տաճարնու իրեն ՚ի պաշտօն դիյն
 ուր ժողովին կռապաշտք առ ՚ի պաշտօնը զկողոսէ
 Սկիզբն կռապաշտութե, և բաղմամբե ասի լի-
 նել յազգէն քամոյ, կամ առ քանանայիս, յորոյ էր
 Բէլ. որ յետ Թագաւորելոյ յամի Տի իբբ 1815 լի
 Քանանաւորաց, Տրամայեաց երկրպագանել ինքեան
 ուր մյ. իսկ որդի նր ՚ի յիշատակ Տօր իւրոյ կանգ-
 նեաց ասեն՝ սեղան ՚ի պաշտօնը դնա. ապա այլ զկնի
 սկսան պաշտօնը զմեծարու անձինս, և զլուսաւորս
 երկնից՝ համարելով թէ երևելի մարդիկ անանման
 եղեալ ՚ի լուսաւորս իցեն փոխեալ. այսպէս դնէ և
 յովհան իմաստասէր. Այս անօրէնութի էանց ապա
 յեղիոյտայիս, և ՚ի փիւնիկեցիս, անտի առ պարսիկս,
 առ հայս, և ՚ի նոյսնէ ՚ի յոնս, և ՚ի հռովմայեցիս

ԿՈՂՄՈՒՆՔ ՏԱՆ

Ուսումնարան,	Որաս,	Ճաշատուն
Ննջարան,	Գահլիճ,	Խահարան
Աւերայարկ,	Սենեակ,	Համբար
Գաւթի,	Գողուն,	Փականք

Բանալի,	Նիզ,	Ծղկնիք
Սեան,	Պատուհան,	Որմ:
Յարկ,	Յարկաձածկոյթ,	Կամար,
Կամարայարկ,	Գերան,	Կրակարան:
Սալայատակ,	Ատիճան,	Սիւն:

Լուսարանութիւն:

Ուսումնարանն նշանակէ անանձին սենեակն ուր քն
հաճոյս զբաղին և պարապին յունունս:

Նիւթ՝ օրոք շիւն շիւսած՝ ևն:

Աղիւս,	Կղմնար,	Կիթ,	Կաւ:
Բեւու,	Սեպ,	Տախտակ,	Քար:

Պ Ա Տ Ե Ր Ա Ջ Մ.

Պատերազմ,	Խաղաղութիւն,	Չինողորութիւն
Թշնամի,	Չօրք,	Գունդ,
Խումբ,	Չեծելազօր,	Չետեակ:
Դաս,	Չօրապետ,	Չօրագլուխ:
Դրօշակակիթ,	Փողահար,	Թմբկահար:
Չինուոր,	Նետաձիգ,	Նիզակաւոր:

Դէտ,	Պահանարդ,	Կալանաւոր,
Պատանդ,	Ճակատամարտ,	Չինարարարաճն,
Փակտուտ,	Դարան,	Սպանութիւն,
Յարթութի,	Աւար,	Բանակ,
Վրան,	Ամբութիւն,	Ամբոյճ

ՍՊԱՌԱԶԻՆՈՒԹԻՒՆԻՆԻՔ:

Հրացան,	Ռուճի,	Թնդանօթ,	Ատրճանակ,
Սուր,	Դաշակ,	Պատեանք,	Տէգ,
Նիզակ,	Արձէնք,	Աղեղն,	Կապարձք,
Նետ,	Պարսապիկ,	Սնդուարտ,	Վահան,
Լանջապնիկ,	Կապարան,	Բիր,	Լախտճ

ԾՈՒԱՅԻՆ ԳՈՐԾԱՌՆՈՒԹԻՒՆԻՔ:

Նաւախորճի,	Նաւ,	Մակուի,	Կործ
------------	------	---------	------

Ողջախայտ, Խելք, Ղեկ, Կայմ

Խառնակի

Առագաստ, Առագաստակալ Չուան,
 Մալուխ, Խարխախ, Նաախիճ,
 Բեռն, Թի, Հէն,
 Բեռնալարձ, Ծովամարտ, Նաաբեկուի

ՋԳԵՍ ԿԱՄ ՀԱՆԴԵՐԶ

Ջրեստ,	Հանդերձ,	Չորձ,
Պատմուճան,	Ագանելիք,	Խոյլ,
Գլխարկ,	Վերարկու,	Վարապանակ,
Վերտ,	Ջրահ,	Շրջադրեստ,
Թիկնոյ,	Լողիկ,	Փիլան,
Աղաբողոն,	Ծածկոյթ,	Շապիկ,
Պատրուակ,	Վարտիկ,	Անդրալարտիկ,
Կոշիկ,	Մոյգ,	Օդ,
Հողաթափ,	Մուճակ,	Գուլալայ,
Ջանկապան,	Գտակ,	Արտախուրակ,
Քօղ,	Շղաշտուեռ,	Բաճկոն,
Վտաակ,	Տառատուկ,	Կոչպատ,
Գօտի,	Կամար,	Շրջանակ,
Լանջանոյ,	Չեռնոյ,	Թաթպան,
Թաշկինակ,	Անձեռոյիկ,	Դաստառակ,
Վարչամակ,	Մուշտակ,	Փանդամ

Գրքի շարքի շարքի շարքի շարքի է

Չիւտած,	Գինաց,	Քայր,
Մանեակ,	Քայր անմեակ,	Քողեք,
Մեհեանդ,	Ապարան շարք,	Մասանի,
Գորչապահանգ,	Կոճակ,	Կերչանք

Լուսաբանութիւն.

Որք իմաստունք էին յիւրաքանչիւր ազգայ Տաստա-
տեւ Լ շանայան բանիւք և գրովք թէ՛ ճշմարիտ զուր
կանց՝ պարկէ շուրթին է, ամօթ լսածութիւն, շախա-
ւորութիւն ՚ի զարդա և ՚ի խօսս, իսկ արտաքին պա-
ճուճանք՝ թեթևամտե՛ն են նշանակ. զի ո՛ր գեղեց-
կուի՛ն իցէ յայնմանէ՛ որ Տասարակ է կնոջ Տարատի
և աղբատի, մաքրատիրի և անմաքրի: Եթէ ՚ի բնէ
վայել լճագեղ իցէ զարդուց ոչ կարօտի այնպիսին, և
եթէ՛ անգեղեցիկ, զարդքն յերևան ամեն զտգեղու-
թիւն նորայ:

ԿՏԱԻԵՂԵՆ

Կտաւ,	Չուխայ,	Կերպար,	Մետաքս,
Ասր,	Գեղեցի,	Բամբակ,	Վուշ

Չասոր և Ագոնաբիւն.

Տղայնի,	Մանկուի,	Պատանեկուի,
---------	----------	-------------

Երեսասարդուի,	Ծերութի,	Չաւամբի
Յաւիտենկանուի,	Տղայ,	Պատանի,
Աղջիկ,	Օրորդ,	Մանկամարդ,
Ծեր,	Ծերունի,	Պաւաւ,
Հայր,	Մայր,	Պաղ,
Հաւ,	Հանի,	Մանուկ,
Որդի,	Դուստր,	Եղբայր,
Գոյր,	Թոռն,	Թոռնեակ,
Հօրեղբայր,	Մօրեղբայր,	Հօրաքոյր,
Մօրաքոյր,	Եղբօրորդի,	Քեռի,
Քեռորդի,	Քեռայր,	Այր,
Կանամբի,	Կին,	Ամուսին,
Քենի,	Քենեկալ,	Ամուրի,
Կոյս,	Կուսան,	Աներ,
Ենեորդի,	Սկեսրայր,	Չորանչ,
Սկեսուր,	Փեսայ,	Հարան,
Նաւ,	Մօրու,	Հօրու

Լուսաբանութիւն,

Աւ հրէայս չէ օրէն աղանձածին որդւոյն հայր կոչ
 չէ Լղնօղն, այլ միայն որդի ազատին կոչէ զայն անունս

Գ Ե Ր Դ Ա Ս Տ Ա Ն,

Տէր,	Տիրուհի,	Տանտօր,
Տանտիկին,	Կոչնական,	Շաւայ,

ԳՈՐԾ ԿԱՄ ԱՐՇԵՍՏ.

Դեղալուծաւ,	Արհեստաւոր,	Հայագործ,
Սաիրիչ,	Վարսակէր,	Պղնձագործ,
Գրաւաճաւ,	Մսալաճաւ,	Հիւսն,
Տակառագործ,	Խոհարար,	Վարձուոր,
Պարանցիկ,	Ներկարար,	Պայտաւ,
Նաւահալար,	Չկնորս,	Չկնալաճաւ,
Թափիչ,	Պարտիզպան,	Ոսկերիչ,
Խոյրարար,	Երկրագործ,	Ձեռնածու,
Աշխատաւոր,	Օրէնագէտ,	Նաւալար,
Վաճառական,	Աղօրէպան,	Նկարիչ,
Բժիշկ,	Նաւաւոր,	Փողահար,
Խաղացոր,	Հերկագործ,	Դռնագան,
Բրուտ,	Հնձող,	Հովիւ,
Նաւաշէն,	Կարուակ,	Տնտես,
Վիրաբոյժ,	Խաղախորդ,	Սայլորդ,
Ոստայնանկ,	Գործաւոր,	Քօտէմարդ.

Մտաբանութիւն.

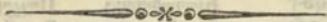
Երևելիք ՚ի վաճառականութեան նախ փիւնիկեցիք եգիպտացիք, և հոռովմայեցիք, որք հնարեցին հատանել զգորան և գնել տխու զիրս. յետոյ ծաղկեցան և վենետկեցիք, որոց ամենեցուն յաղթեաց հայոյ վաճառականութի, ուն վկայեն նոյն իսկ եւորպայիք. մինչ զի ՚ի հնդկիս և յայլ տերութիս հայք ծաղկեցուցին զվաճառականութիւն. և տիրանդէս անուանեցան վաճառական նաև յօտարաց:

ՅԱԼԱԳՍ ԳՈՐԾԵԱՅ՝

Մուրճ,	Ուռն,	Կային,
Տապար,	Քերիչ,	Հարթիչ
Յղիչ	Հարթաչափ,	Գչիբ,
Լծակ,	Սոսինձ,	Սալ
Պտուտակ,	Խարտոց,	Քանդակիչ
Ունեղիք,	Սղոց,	Դուր,
Ագյան,	Ուրագ,	Քանոն,

ԵՐ ԱԺՇՏԱԿԱՆ ԳՈՐԾԻՔ.

Զութակ,	Սաղմոսարան,	Զնար,
Տաւիղ	Քնար,	Կնդնդոց,
Աղիք,	Լար,	Վին,
Սերնգ,	Թմբուկ,	Փող

Լեղուախօսութի, բարբառ կամ ձայն կենդանեաց, թռչնոց, զեռնոց, հօտից, այծից և այլոց բազմաց նմանեաց յոյժ տարբեր են ՚ի միմեանց, այլ թէ զիսարդ իւրաքանչիւրոյն ձայն կամ հնչիւն՝ բացատրեսցուք, նախ՝

Մարդն՝ կենդանի ձայնիւ խօսէ և բարբառէ՝ Մանուկն՝ ճչէ, ճիչ բառնայ։ Զին՝ վրջնէ, խխնջէ։ Էջն՝ զոնջէ։ Շունն՝ հաչէ։ Կատուն՝ մլաւէ։ Առիւծն՝ բառանջէ, մոնջէ։ Գայլն՝ ոռնայ։ Վագրն՝ մրմնջէ, մռմռայ։ Կապիկն՝ կարկաչէ։ Խոզն՝

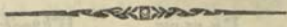
Խանջէ : Խողքորակն՝ ճչէ : Աքաղաղն՝ Խօսէ : Սագն՝
 կառայէ : Հնդկահան կլանէ : Բարն՝ կարկաչէ :
 Տատրակն՝ Տնջէ : Ծիծառն՝ ճուռօղէ : ճչէ :
 Աղանին՝ Տնջէ : Արտուան՝ գեղգեղէ, երգէ : Սո-
 րակն՝ նուագէ, երգէ : Օձն՝ շջէ, սուլէ : Շագաբն՝
 տանայ, կաղկանձէ : Բուն՝ կարկաչէ : Մարին՝ գըր-
 գայ, կռթայ : Ագասն՝ կոնջէ, կարկաչէ : Ոչխարն՝
 մայէ : Այծն՝ մայէ, մկկայէ : Գն՝ բառանջէ, բառայէ :
 Յուն՝ բառանջէ, մոնջէ : Գորան՝ կոնջէ : Պղինձն՝
 ղողանջէ : Զուն՝ կարկաչէ : Ամպն՝ գողայ :

Յուշո՞ւ շրեյ ելնուո՞յ :

Գարուն, Ամառն, Աշուն, Չմեռն :

Լուսաբանութիւն :

Գարուն է առաջին եղանակ տարւոյն, որ սկսանի ՚ի
 քսան և մի երորդ օրէն մարտի : և եզերի մինչև ՚ի
 քսան և մի երորդ օրն յունիսի : Ամառն սկսանի ՚ի
 քսան և մի երորդ օրէն յունիսի մինչև ՚ի քսան և
 երկու երորդ օրն սեպտեմբերի : Աշուն սկսանի ՚ի
 քսան և մի երորդ օրէն սեպտեմբերի մինչև ՚ի քսան
 և մի երորդ օրն դեկտեմբերի : Չմեռն սկսանի ՚ի
 քսան և մի երորդ օրէն դեկտեմբերի մինչև ՚ի
 քսան և մի երորդ օրն մարտի :

Ամ, Ամիս, Եօթնեակ, Օր :

Կուսարանութիւնս

Ամ կամ տարին բաղկանայ ՚ի 365 աւուրց եւ 6 ժամուց: Ամին բաղկանայ ՚ի 30 աւուրց: Եօթնակն կամ շաբաթն բաղկանայ ՚ի 7 աւուրց: որոց անուանիս ասին՝ Կիւրակէ. Երկուշաբաթի. Երեքշաբաթի. Չորեքշաբաթի. Հինգշաբթի. Ուրբաթ. Հաբաթ: Իսկ օրն բաղկանայ ՚ի 24 ժամուց: որոց իւրաքանչիւր ժամն ունի յատուկ անուն, ոպ ՚ի վայր:

Անունք 12 ժամուց քանչէանս

1. Աւրց	2. Ծայր	3. Չայրայեալ
4. Ճառագայթել	5. Հառաւիղեալ	6. Երկրատես
7. Հանձակող	8. Հրակաթ	9. Հուրփայլել
10. Թարաթեալ	11. Առաղօտ	12. Արփոշ

Անունք 12 ժամուց գիշերն

1. Խաւարակ	2. Աղջանողջ	3. Մթայեալ
4. Հաղաւօտ	5. Կամաւօտ	6. Բաւական
7. Խօթափեալ	8. Գիգակ	9. Լուսանձմ
10. Առաւօտ	11. Լուսափայլ	12. Փայլածու

Գլխաւոր ճոռունք քանոք իջէն

Օր	Առաւօտ	Միջօրէ
Երեկոյ	Գիշեր	Հասարակ գիշեր

ԱՂՕԹԻ Ի ԿԻՐԱԿԵՒ

Ընչս անքնին, ինքնուրանելի անհաս էութիւն անաս-
մանելի խնուրի անբաժանելի միանականն մբ երրոր-
դութիւն օրհնեալ գովեալ և փառաւորեալ յաւի-
տեանս: Քոյ են երկինք, և քոյ է երկիր, և զամինչ
դու արարեր, յոչ գոյից ՚ի քոյ անելով յաւուրս յայս-
միկ: ստեղծագործելով միանգամայն և զլոյս ՚ի յուրա-
կուրի յայտարարուէ երեւելեացս ՚ի փառս արարչա-
սործ ամենահաստիչ զօրութիւն:

Իւ յերկրորդումս արարչութե համագոյակից բանդ
հօր և մբ հոգւոյն եկեալ ՚ի նորոգութի հնուէ՝ ՚ի
սմին աւուր յարուցեալ ինքնապանծ ազատութե, լոյս
ծագեցար նստելոյս ՚ի խաւարի և ՚ի ստուշերս մահու
Եւ ելեալ յերկինս փառօք՝ առաքեցեր այսօր զփա-
ռակից և զմխիթարիչ մբ զոգիդ, ՚ի հաստատել
պնոր քո եկեղեցի մբ ՚ի վէմդ կենդանի, ևս և ՚ի
հրատարակել զօրէնս շնորհայ, և յաւետարել
ազգայ ՚ի ձեռն աշակերտայ զյարուրի կենաց, որում
ակն ունիմք հասանել ՚ի տէրունեան աւուրս:

Յայսքան և յայտիսի մեծամեծ բարերարութիւն մար-
դապետութե քո զայելեալ իմ և զմայլեալ անդստին
անդնդային խաւարաւ մեղայ պատեցայ և պաշարեցայ
թշուառականս, և անդրէն միւսամպամ՝ յազակա-
նութի դարձեալ՝ կամաւ կորոցայ և սծայ յոչէութի
հոգևորական վիճակի և գերբնական կենաց: Այլ
դու տէր ամենակալ՝ կալ զիս կրկին, ընկալ վերջա-
տինս և հաստեան ՚ի գոյաւորութի կենդանութե հոգե:

ւոյ. և լուսաւորեալ լուսով ամենակէցոյց յարուրէ
 քօ զընկղղեալս 'ի խոր խաւարի: ՏՕւր և զկենդա-
 նարար սբ զՏոգիդ 'ի ծորոգուի օրինաց մտաց խղճիս
 անարատ սրբութի մատուցանել քեզ այսօր և զամ'
 աւուրս կենաց իմոց զժառայուի իմ: Տանդերձ պա-
 տարագաւ օրհնութի, և արժանաւոր գտանիլ առ քեզ
 ժամանելոյ և լէ քեզ յառնելոյ յաւուրն յեանում
 յանապահան և յաննահան կեանս: և օրհնել զքիզ
 ընդ Տօր և ընդ սբ Տոգւոյդ յախտեան և յախ-
 տեանս. ամէն:

ԱՂՕԹՔ ՅԵՐԿՈՒՇԱԲԱԹԻ:

Տէր տր զօրուէց և արարիչ ամ լինելուէց. դու
 ինքն ինքնաբաւ բարութի. դու ինքն ամենիշխան տէ-
 րութի. դու ինքն ամենահայեաց տեսչութի. դու ինքն
 տէր յաւուրս յայտիկ զՂուրս 'ի Չուրց բաժանելով 'ի
 վերին և 'ի ստորին՝ սահման կարգեցեր 'ի միջի ըզ-
 տարածութի օգոյ 'ի հաստատութի: Որով զՏողեղինացս
 էութի յիմանալէց անտի անջրպետել ցուցեր, եղեալ
 'ի միջի իբր հաստատութիւն ամենազօր հրամանագ
 զբարձրութի երկնից: Քեզ վառք և գտլուի և յամ'
 բանաւորաց օրհնութի և երկրպագութի յախտեանս
 յախտենից: Քո է տէր կարողութի, և քո ամենազ-
 ու զօրութի, դու սկիզբն ամի և վախճան ամյն: Ե
 դու միայն սբ, դու միայն տէր՝ դու միայն բարձ-
 րեալ յամի յախտեանս:

Դու ինքն տէր ամ իմ յտիշտակեան, բաժանեան և

վերայն զխորհուրդս ջուրց մտաց իմոց՝ ի ստորայնոց
 աստի ջուրց յերկրաբարչ յօժարութեց լէ անջըր-
 պետութիւն վերնայնոց՝ ի տեսութի սքանչելի բարձ-
 րութեան քո. և միայն լէ լուսախայլ խորհուրդս
 անմարմնոց, ճանաչել ճշմարտութեամբ հաւատոյ ըզ-
 փառս քո. և ընդ նոսին օրհնել գովել և փառս-
 ւորել զամենամբ գերբորդութիւնդ. և ըստ նոցին
 կարգի կատարել զհաճոյս կամոյ քոյ: Յամի զքեզ
 խնդրել յամի զքեզ սիրել յամի զքեզ պաշտել
 Բեզ ծառայել առ քեզ դիմել ՚ի քեզ յուսալ ՚ի
 քէն առաջնորդիլ զքէն խորհիլ և խօսիլ քե-
 յառնել և գործել զքե փարիլ և բերիլ ընդ քեզ
 ցնծալ և բերկրիլ Ամ սիրոյ քո սիրել զսիրելիս և
 զատելիս. վն սիրոյ քո տանիլ վշտաց և թշնամանաց.
 վն սիրոյ քո խորշիլ ՚ի ջարէ և առնել զբարին:
 Արողայն զիս տէր՝ ի սոսին և հաստատեա՛ զանձն
 իմ յամի յայտսիկ. և յաջողեա՛ ինձ յաւուրս յայտսիկ՝
 ՚ի սկսանիլ եօթնեկիս՝ սկիզբն առնել բարոյ՝ նո-
 րոգութեամբ կենաց. և ժամանել լիութեամբ ՚ի
 լրումն ընթացից առուրցս, ՚ի փառս միայնոյ անձուրդ.

որ ես օրհնեալ յաւիտեանս:

ԱՂՕԹԻ ԹԵՐԵՔԱՐԱԹԻ:

Անկերպարան տեսութիւն անձինս մեղօք վարակելոյ՝
 յանհնարին տիրութիւն մաշէ զիս: Ոչ տեսանի յիս՝
 ոչ զգաստութիւն մտաց, և ոչ զգուշութի կամաց.
 ոչ ուղղութիւն բանից, և ոչ ամբժուութիւն գործոց.

ոչ կարգադրութիւն զնայից, և ոչ արժնութիւն
 ընթացից. ոչ արուեստաորութի նաւարկութեան
 վարուց, և ոչ թեւարկութիւն լուղարկութեան կե-
 նայ. ոչ խոհականութիւն խորհրդոց, և ոչ որո-
 շողութիւն ընտրութեանց: Յամի վասթարեալ և
 վայրենայեալ յամի յիմարեալ և տրորեալ. յամի
 խաւարեալ և խարխափեալ. յամի վարսնեալ և տար-
 տամեալ յամի վարակեալ և վայրասողեալ: Ոչ լոյս
 երեսայ յերկնաւոր թագաորեգ, և ոչ այցելութի
 գիւնայ յամենարդար դատաորեգ: Ամօթ անհարին
 իջեալ պատեալ է զինև. զի յամենաբարերար խնա-
 մոցդ յանչափա գթասիրեալ շափ մի ոչ յուցի երախ-
 տեայդ մեծի. յերկնային անձրեայդ աւատ ուռ-
 գեալ իբր անբեր երկիր՝ խոշանայեալ գտայ. խրա-
 տեալ առ ՚ի քէն բազում մասամբք և բազում իրօք՝
 յամի անաստ երնեցայ: Յայցելութեգ քում անբզ-
 գաստ չարմայեալ մնայի. և ՚ի խօսիրդ չէ իս ՚ի ներ-
 քուստ՝ ՚ի վէ գեկի, և սպառումն պատասխանեցի:

Առ քեզ գոչել ոչ համարձակիմ, և առ սքս քո
գեմել ոչ ի՛նիք վստահիմ. ՚ի գոչելս իմ սաստիմ, և
՚ի դիմելս իմ քարկոծիմ: Առ գումարուի մարգա-
րէից սպաստան եղեալ՝ ՚ի պատգամայնոյին կոչկո-
ճիմ և կոծիմ: առ նահապետայն գունդ, և առ հայրն
հաւատոյ բողոք արձակեալ՝ ՚ի հայեցողածոյ նոցին
տարագրիմ և մերժիմ: առ յառաջընթաց բարեխօ-
սուի կարապետին քում յովհաննու ապաւինեալ՝ ՚ի
սպառնալեայ հեծանոցատաստ բանից նորին կասիմ:
հասիմ և ջնջիմ: Այլ դարձեալ վերստին յոյս

առեալ վստահութիւն յուսողիւր յորդորանայ նոյն նոր
ցին խրատուածսօք առ ամեն տէրդ բարձրաձայն արդար
զակեմն Գու տէր տէր՝ որ զամանակուհի դառնուե
հոգւոյ իբրև զխաւար փարատես, և զամ դժնդա
կուծի խառուե սրտի՝ իբր զմեզ ցրուես, փարատես
աղաչեմ զվարձմունս իմ. և ցրուես զտագնապ վրբ
գոլութեանս. ինչայեան յիս. որըրմեան ինձ. և ցոյց
առ իս զքողարուհի մարգարութե քո

Արկին աստանօք քաջալիւրս առեալ յարարչագործ
բարեբարութե քոմմե՛ պարատիմ և աղերեսմ առ
հաստիչդ համայնից, և առ գոյացուցիչդ ամի. որ ՚ի
ամին առբ ամիտփեալ զՂուրս ՚ի ծով՝ զցամաքն
երևելի կայուցեց. և զնոյն բազմադան տնկովք զար
գարեցեց և պղատու ծառովք վայելչացուցերս
Ըստ սոցին շքեզուե և ՚ի հնուքն անդ ամիտփեալ
զղանազան ազգս իբրև զՂուրս զազգ որդւոյդ լուսոյ
իբրև զդրախտ՝ բանաւոր բուսովք՝ նահապետական
գասութ և մարգարեական սարութ բարեկարգեցերս
և ՚ի լրումն հնուե առ պանծալի տնկագործութեանս
բոյս՝ զմեծն ՚ի ծնունդս կանանց յառաջընթացութե
պատրաստեալ զայսձանուցերս

Իւ աշխարհում զբեզ տէրս դու ինքն ազատարար
հրամանագր ամիտփեան յնեն զամենահեղձոյց հո
սանս ախտից շուրջ շրջապատողայ զհոգիս. և երկ
նային չորհօք քո զարդարեան բոլոր զանձն իմ. և ամե
նապատիկ պարգևօք հոգւոյդ նրջ. վայելչացն զկեանս
իմ. Իւ ՚ի ձեռն աղերսարկուե ընտրելոյ քոյ նահապե
տայ և մարգարեից, և գոչման ձայնի յովհաննու կա

բաղեալի, լինիւմ զիս ՚ի մասն վիճակի Երբ քոյ, փառ
ուսուորել զքեզ Ե նոսին յարքայութե քում, և գոհաս
նալ զքեն յախտեանս

ԱՂՕԹԻ Ի ՉՈՐԵՒՐԱԲԱԹԻ

՚ի քո ինքնաբաւ յամենի շխան տէրութիդ ՚ի վեր ուղ
ղեալ զանարժան զիմ ծառայութի, տէր տերանց, ան
անց. և յամենասաստ զօրութի արարչական ի շխա
նութիդ յախշտակեալ մտայս խորհրդով. և ՚ի հրա
շարժնին կարգ ձեռակերտացդ սկին եղեալ և հիա
ցեալ մատչիմ առաջի ասաւոր և անհաս բարձրութե
բարեխնամ թագաւորութիդ, օրհնել զանպարագրեի
զիսկութի փառաց անուէ քո, և գովել զանլմբոնեի
մեծութի անեղ և ասեղ ինքնութիդ, և գոհուիս մա
տույանել անկշռելի և անբաւելի բարերարութե
մարդասիրիդ :

Գու տէր յաւուրս յայսմիչ սահման եղեր հաստա
տութե յաստեղս երկնից ՚ի լուսաւորութի գոյիցս երեւե
լեաց, և յազդումն էիցս երկրաւորաց, յորոշումն
աւուրց և ժամանակաց և ՚ի շախ ամաց և եղանակաց
Ասայեր, և եղն, հրատնչիւյեր և հաստատեցանս էւ
յնմիցուցեր զամենակարօղ զօրութի հրամանի քո՝ բարձ
րացեալ, մեծացեալ յաղթանակեալ, և փառաւորեալ
Բարեկարգեան բարեզարդեան՝ աղաչեմ և յիմանալի աս
տեղս՝ հոգւոյ իմոյ ՚ի միտս և ՚ի կամս ՚ի հրամանա
տար վերինս մասին իբրև երկնի՝ ՚ի լուսաւորել զըս
տորայնոյս տեսողութի, և ՚ի ուղղել զզգայութե քե
րումն ՚ի զգաստութի, ՚ի զգուշութի և ՚ի բարեյոժան

բութիս Կառաւարեան կարգաւորեան դիմաւոր և ըղ-
 բանաւոր շարժութի անդէպ և անդուսպ գնացիլս
 Կաղղութեան խնամարկեան զտկարացեալ և զկարկա-
 մեալ աղղմունս անձն ի շխանութեալ Յարդարեան յօրին-
 եան զխախտեալ և զխորտակեալ ներքին մասունս :
 Կանգնեան նորոգեան զխանգարեալ և զխարխալեալ
 շինուածս : Աբրայն ամբայն զանկեալ և զկործանել
 տունս : Հանդերձեան յարմարեան զեղծեալ և զաւր-
 կանեալ պատկերս :

Ով լոյսդ անձառելի որդի այ կենդանոյ հաստիչք
 լուսաւորայ. դու որ ՚ի սին առու վաճառեցար
 խաւարելոյ վն գնելոյ զիս, աղաչեմ զքեզ՝ ծագեան
 առ հեռացեալս ՚ի լուսոյ քո զձառագայթ երկնային
 շնորհայդ. և փարատեան ՚ի գիշերայելոյս զխաւար-
 մունս աղջանգ շին խորհրդոյդ Առ չեան առ քեզ ՚ի մթա-
 նէ զսարտուցեալս ՚ի խնամոյ քոյ. վստահայն ՚ի քեզ
 զտարակացեալս ՚ի յուսոյ քո. բորբոքեան փշմամբդ
 ՚ի բեզ զցրտացեալս ՚ի սիրոյ քո. մերձեցն առ քեզ
 զմերժեալս յերեսաց քոյ. միայն թ. բեզ զանշատեալս
 ՚ի գթոյ քո :

Ե՛կ օեր յն, եկ է՛ջ բանդ ան նկարագիր էուք հօր ՚ի
 հոգի իմ. որ իջեր այսօր յարգանդ կուսին աւետօք
 գաբրիէլի : Լեր ինձ հովանի ամենագութ հայրդ
 երկնաւոր. որ հովանայար այսօր անարատ մօր միած-
 նի բո : Մաբրեան և զարդարեան զսիրտ իմ կենդանարար
 նբ հոգի. որ մաբրազարդեցեր զորովայն կուսին ՚ի
 բնակուի բուժեակցին. և հարմայույն զնս այսօր
 քոմդ անյեղական սրբութի :

Կ'ի ինքնարուն բարութիւն անձառն երանութի, օրհնեալ
 և զիս յաւուրս յայսմիկ բարեխօսութիւնն անձառնին,
 և տաճարացն զհոգի իմ ամենասուրբ երրորդութիւնն,
 և մի անձութիւնն որ էս օրհնեալ յաւիտեանս յաւիտե
 նից. ամէն:

ԱՂՕԹԻ Ի ՀԻՆԳՇԱՐԱԹԻ

Կիցն զիս անձ, զի հասին ջուրք վշուայ յանձն իմ: և
 շրջանք անբերելի նեղութեանց պաշարեցին զհոգիս
 ի ջնեալ կամ' ի խորս տխրալից տրտմունք. և յայս
 տակ անդունդս տարակուսանայ տառապիմն ԅոր
 ձանք փորձանայ վտանգեն զիս. և պտոյսք խեղդիչ
 խորհրդոց ընկալանեն զկեանս իմն խստութիւն վիշա
 պաց ծովու յուսահատուն կալեալ են զսիրտ իմ: և
 թեաւորաց թուիչք դիւակամ թելադրուէց յախրչ
 տակեալ են զմիտս իմն:

Այլ դու բազմագութ և բարեխմամ ամենահար
 մարդասէր տէր, կարկառեան զամենազօր բազուկքո
 յամենալարան գերիս. ձգեան զաշխարհակեցոյց ձեռն
 քո յամենատառան ոգիս. ապրեցն զանձն իմ յոգեա
 պառ և յոգեկորոյս վարանմանցս. ազատեան յանկ
 յանհարաւոր պաշարմանցս. արձակեան յանգերծ և
 յանլուծանելի չար կայանացս: Միթէ տկարանայի՞ն
 աշքո տէր ՚ի փրկել. միթէ չիցէ՞ բուսական ձեռն
 քո ՚ի կեցոյցանել. միթէ կարօտ ի՞նչիցէ բան հրա
 մանի քո՞ ՚ի կոտել և ՚ի կորզել զանձն իմ՞ ՚ի դժո
 խային անձկութիւն. Դու էացոյցեր զամ, և ՚ի գէն է

անի դու ի շինես անի դու դարմանես զան՝ դու հաս-
 տեցեր. դու կարգեցեր. դու պատրաստեցեր. դու
 պարագրես զան՝ դու գրաւես. դու խնամես. դու
 տահայանես. Եւ արդ չիցե՞ դիւրին առաջի քո և
 առ իս ցույանել զտիրելիք և զմարդասիրելիք. և
 ամենաբաւական հրամանաւդ հանել յապականութի
 զտիրելս իմ

Դու ինքն ամենակարող արարիչդ ամենարուէստ ճար-
 տարութի բով գոյացուցեր ՚ի սին աւուր ՚ի շուրս
 զձեռնս մեծամեծս և փոքունս, յոգնատարազս և ըզ
 պէսպիսալուղակս. և ՚ի ջուրց անտի ստեղծագործե-
 ցեր այսօր յօդս զԹռչունս բազմատեսակս և բազմա-
 ձայնս, գեղեցիկատեսիլս և քաղցրախօսս: Որոց անի
 տեսութի, և իւրաքանչիւր մասանց զնուի՝ քարոզ են
 անասման իմաստութի քո. և անբաւ կարողութիդ. Եւ
 բարբառքն յորդորումն են մարդկուէս՝ յօրհ-
 նաբանութի փառաց քոց. և ս և ՚ի զգաստութի բարե-
 կարգութե անարատ վարուց բանաորայս և ՚ի քաջա-
 լերութի յուսոյ՝ առ ՚ի բարձրելոյդ զայցելութի գտա-
 նելոյ, և ՚ի մարդասիրէդ ինամ սիրոյ տեսանելոյ:
 Դու ինքն իմաստութի յախտենական կարգեցեր և
 յերկրորդումն արարչութե զնք սուաբեալս քո և
 զաշակերտս՝ ինել ձկնորսս հեթանոսաց իբր ձկանց
 և որսորդս հրէից իբր Թռչնոց. Եւ ՚ի սին աւուր
 լէ նոսին բազմեալ յընթրիս պատեքի՝ կարգեցեր կազ-
 մեցիք սեղան խորհրդոյ մարմնոյ և արեան քո Եւ
 յանդիման նոց համբարձար այսօր փառօք առ հայթ
 յերկինս:

Եւ արդ հայեաց տէր յայս ամ և յայլ ամ զարմանա-
հրաչ մեծագործութի ամենակարող զօրութի քո. որով
ուղղեցեր և ուղղես զբովանդակութի եկցս համան-
գամայն: Հայեաց և յանձառելի մարդասիրութի քո
որով հաճիս և ակտրժես ցուցանել առ որդիս մարդ-
կան զգութ սիրոյ քո: Յոյց ազաչեմ և առ իս զողոր-
մութի քո մեծ. և հան ՚ի վշտաց զանձն իմ. անդ որբայն
՚ի գերութի ակտից զհոգի իմ. և հանգն ՚ի ծառայ-
ութի մեղաց զկեանս իմ. փարատեցն յինէն զմթութի
մտայս խաւարի. և լոյս արա ինձ ՚ի խորութի մառախ-
լապատս վայրի: Եօժարեցն զսիրտ իմ ՚ի գործել
զբարիս, և արիայն զամ կարողութիս իմ ՚ի ծառայութի
երկնաւոր Թագաւորիդ. ուսն ինձ լուղիլ անարատ և
անվտանգ ՚ի շուրս փորձուեց, և Թռչիլ Թեօք մտա-
ծուեց ՚ի Քանաչուքս մեծ վայելչութի քոյ և ՚ի ծանօ-
թութի բազմապատիկ երակտեացդ. և ես օրհնեցից
զքեզ զբարեբարդ իմ յաւիտեանս

ԱՂՕԹԻՔ Ի ՅՈՒՐԲԱԹՈՒՑ

՚ի լրութի ամենաբարեբար առատաբաշխ անբառ բաշ-
րութի և քաղցրութի քո լցեալ լիացեալ յամ սրտի
գոհամամ զքէն, և փառս մատուցանեմ քում ամենա-
կալ ամենապսակ սքանչելի մեծութիդ: Օրհնութի
գովութի. և փառաբանութի ինքնահրաման ինքնի շխան
ինքնազօր, ամենայաղթ Թագաւորութեանդ:
Քու ինքն ամենահրաչ կարողութի. դու ինչն ամե-
նահաստիչ զօրութիւն. դու ինչն ամենազբառ տէ-

րութիւն: Ամենեին և յնմի ինքնակատար ի շխա-
նութիւն: ինքնահասան առատութիւն: ինքնաբաւ
բարերարութի: Անհաս բարձրութի: անձառ մար-
դասիրութիւն: անբաւ գթութիւն: Լիապատար
երանութիւն: ցանկալի ժառանգութիւն: անպարաւ-
գիր յաւիտենականութիւն:

Գրաւ ամենառատ բարերար, կամեւ լով քոյուղ միայն
մբ հաճութե ստեղծագործել զմարդն, իբր պաշտ
բնակուե նր գոյացուցեր զերևելի զայս Ծ. և յետ
զարդարելոյ դառնատաղ նորին զերկին և ս զյատակ
նորուն զերկիր՝ անգոյիւր, էացուցեր ՚ի սմին առբ
՚ի հրաշագննին վայելչութի հողագնոյս զբազմադիմի
և զյոգնապիտի կենդանիս չորքոտանեաց, սողնոց և
զեռնոց:

Եւ ՚ի լրանալ անպատրաստուե՝ առեալ հողյերկրե՝
ստեղծեր այսօր զմարդն ՚ի պատկեր քո և ՚ի նմանութի
պանծալի: ՚ի հողոյ երկրի արարեր զնա, զի ծանկցե՝
թէ ուր բնակի՝ անտի կերպարանի. ուր զի խոնար-
հեցի: Պատուէ լով ապա զնա իբրև զթագաւոր երկ-
րաւորացս անի՝ հրաւիրեցեր բնակիլ ՚ի ներքին սե-
նեկի ՚ի դրախտին փափկուե իբր յարքունիս: Այլ
յանկանիլնր, և յաղականիլ վիճակի նորին, և յեղ-
ծանիլ սկզբնական արդարութեն ճաշակմամբ պտղոյ
փայտին յանցանաց ՚ի պատրանաց չարին՝ ահա է հաս
՚ի նա և յորդիս նր, և յիս քնոսսալ ճիւղ յաւիտենա-
կան դատապարտութե: Իսկ դու բանդ ան ոչ տանե-
լով տեսանել զմարդն յայտնի խորացատակ թըշ
առաւութե իբրև զոչնար վայրենացեալ և իբրև

դրամ արքայական 'ի տասանց կորուսեալ ոչարարեք
 անտես. այլ ինքնին եկիր 'ի խնդրել և 'ի նորոգել
 Եւ 'ի սփին աւուր 'ի փայտ խաչի բեւեռելով և 'ի
 նմին զդատուի մահու ճաշակելով ազատեցեր վնաս
 և զիս ընդ նմա 'ի դատապարտութի անտիս յանձն
 արարեալ զպատրաստ չարին. իսկ ես անարգս և ան-
 պիտանս յանի՝ ամ իրօք աղերախտ գտայ ընդդէմ
 ամի. փոխանակ քոյդ լինելոյ՝ չարին բաժին վաճա-
 ռեցայ. փոխանակ փրկութի գտանելոյ՝ տարագրուե-
 Տետե եցայ. փոխանակ յարդարուի հասանելոյ՝ անի-
 բաւութ մաչեցայ. Փոխանակ զգաստանալոյ 'ի հոգիս.
 յիմարուի համբուրեցի. փոխանակ բերկրելոյ 'ի բա-
 րիսդ՝ 'ի չարիս զեղծայ. փոխանակ զքեզ պաշտելոյ՝
 ակտից ծառայեցի. փոխանակ 'ի քեզ յարելոյ՝ 'ի
 մեղս զակատեցայ.

Փոխանակ 'ի լոյս գնալոյ՝ լեխաւար մոլորեցայ. փո-
 խանակ ուղիղ ընթանալոյ՝ չարաչար գայթակղեցայ.
 փոխանակ յարքայուի մերձենալոյ՝ լե դժոխոց դաշն
 կուեցի. փոխանակ ժառանգ փառաց սահմանելոյ՝
 սանդարամետին գերի գրեցայ. փոխանակ քեզ զին-
 ուորելոյ՝ լե դրօշակաւ սատանայի պարանեցայ.
 Փոխանակ ազատութի քեզ պարծելոյ՝ 'ի շղթայս
 չար սովորուեց կապեցայ. փոխանակ խաչելոյ զմար-
 մինս իմ կարեօք և ցանկութ՝ բազին դիւայ կազմեցի.
 փոխանակ 'ի վերինս թռանելոյ՝ 'ի թակարդ ստո-
 ռայնոց ըմբռնեցայ. փոխանակ յերկնային անանց երա-
 նութիսն վերանալոյ՝ յախտենական դատապարտութե
 պարտաւոր դատակնքեցայ.

Աւարդ սղեակիցս, թէ զիւրդ յայսբան տարազ մոլեգ-
նուէյ յիմարեցայ և ցնորեցայ և կամակար կորուսեան
դըստեցայ: Աւարդեայն երկինք զեղկելին աւարդեայն
և երկիր. սասեղք խաւարեայնն ՚ի վր ին և ամպք
կոճեայնն յիս կայծակամբբ. եղեմ սուգ առ ցե չ ին
և կենդանիք ողբայցնն զինն, մանաւանդ թէ երգի-
ծանիցեն և թշնամանիցեն զիս. զի ք զնս վատթարս
արձանայայ:

Ամաչեմ ստել. շուն անարգ չ միոյ սրատուոյ ՚ի
մահ մատնէ զինքն վս իւրոյ բարերարի, և ոչ եր-
բեք ընդդէմ նմին անիրաւի Այլես ք զօրինակգ-
անարգագոյն դայ սուաջի քո տեր. զի ոչ պատառ
մի հայի, այլ զանձն քո ետուր ՚ի մահ ՚ի փրկանս
իմ. ետուր և զմարմին քո և զօրին հանապաղոր-
դեան կերակուր անմահուէ փոխանակ պողոյն զառ-
նուէ: Իսկես իրր անբան անգգայացայ և անգգամա-
ցայ: Եւ արդ զինչ ասայից կամ զինչ խորհեցայց.
զինչ տաց պատասխանի ՚ի յանդիմանելոգ զիս յայս ամն
Երկն չիմ երկրորդել: Եւ ես եր ինձ բնաւ երբեք
ոչ կերպարանիլ ՚ի մարդ բանաւոր ք բանական բը-
նութք հաւասարիլ յանարգ պաշտար, և ասիրա-
տագոյն գուժարիլ ք զանբան շնչար: Եղբամ զո-
րովայն որ երկնեայն զիս չ ողբալոյ բանասիրին մեծի.
աշխար մե զժամն յորում ես ծնայ: Եւ համարեցի
յաւուրս տարւոյ օրն այն, յորում անկայ ես չ անի-
ծիք նախատեղծին աղամայ որով յայսչափ ոճիրս
եղեւ նուէյ շարխեսայ: Անիծեալ լիցի ժամն այն,
յորում ՚ի բարերարէդ վրիպեցայ. ՚ի փրկչէդ իմն:

Տեւացայ. Ի լուսոյդ կենայ խորոպցայ. և Ի կարիս
աւաքան մոլորութեց տրորեցայ:

Այլ դու ամենագութ ամենաբարի փրկիչ որ մինչև
ցօրս ցայս վարժախ մատնուե մահու և դժոխոյ՝
է իջեալս Ի ներքոյ երկրի շարեօք ոչ պարտաւորե-
ցեր՝ աղաչեմ զբեզ, մի յանդիմաներ զիս. մի մերժեր.
մի անարգեր. մի դատապարտեր. այլ գթան և խը-
նայեան յիս. Դարձն զերեսս քո յալերախտուեց իմոյ.
և անոն զինև զանօրէնութիւն իմ զամ. զի հանդիսացի
և փառաւորեցի ողորմութի և անխակալութի քո
առաջի հրեշտակաց քոյ. և եղիցի ուրախութի յեր-
կինս վս մեղաւորիս: Չնչեան զիմ շարիս ամենամբ
արեամբ քով. մաքրեան զ յանցանս իմ պատուական
քրտամբք քով. կազդուրեան զտկարացեալս երկրպա-
գէլի շարշարանօք քո. և նորոգեան զապականեալս
ամենակեցոյց խաչելութի քով. խոցուածով կենա-
բար կողմբ բնոյ յուսահատելոյս զգուռն այցելուե
յուսոյ. և արժանայն զանարժանս է աջակորլեան
աւարակին խաչակից լինելքեզ Ի կեանս իմ. և է
նմին հասանել առ քեզ Ի վայելչութի դրախտին յը-
բայութի քում. և օրհնել զքեզ է հօր և է սբ
հոգւոյդ յախտեանս յախտենից. ամեն:

ԱՂՕԹՔԻ ՅԱԽՈՒՐ ԱՐԱԹՈՒ:

Եւ արդ հասեալ առ ըս հանգստեան շարաթոռ Ի
բարձրելոյդ օրհնելոյ. յորում հանգեար անաշխատ
բնութի Ի նորագործելոյ զարարածոյ տեսակս գո-

Համամ գբէն և օրհնեմ գբեզ օրհնեմ վերստին.
և կրկին գոհամամ, որ ՚ի սմին աւուրնոյն ինքն բանդ-
եմ յետ կենագործելոյ զիս՝ հանգեար յերեկոյե աշ-
խատակիր մարմնով ՚ի նորափոր վիժի կնքելոյ անուամբ
էիդ, անապական մնալով վէժիդ կենդանի:

Հանգիր և այժմ յիս աղաչեմ գբեզ. և հանգն ըզ-
վաստակեալս մեղօք. անդորրայոյ զվարանեալս վըշ-
տօք. կաղուրեցն զճանրաբեռնէլս հոգւովք: Չիւր-
ուովմունս կրիցս խաղաղայն. զյարձակմունս ակտիցս
դաղարեցն. զկոհակս ալեայ սրտիս հանդարտեցն:
Մխիթարեան զիս ՚ի սգալոյ. տխոխեան զիս ՚ի յոդ-
բալոյ. քաջալերեան զիս ՚ի լքանելոյ. Թաղեան զհնուր
շնչաւոր մարդոյս ՚ի նորոգութի վարույ. կնքեան ըզ-
կեանս իմ ՚ի տիպնմանութե նորոգողիդ. հաստատեան
զգայթակզութի գնայիցս ՚ի պնդութի վիմիդ:

Ժողովեան զյրումն և զյնդումն խորհրդոցս. կառւա-
վարեան զկոյրնթայ շախղ մտացս. բարեկարգեան զան-
բարի շարժութի կամացս. յարդարեան զանհարթութի
բանիցս. հաւասարեան զանդէպ տատանումն զգաճմանե-
ցս. ամիտիեան զանխայելուչ շարունաճ զգայութեցս.
ոչ հայել աչացս յարատ, ոչ լսել ականջայս՝ թիւր,
ոչ խօսել բերանոյս՝ սուտ, ոչ գործել ձեռացս՝ չար,
ոչ գնալ ոտիցս՝ զարտողի, և ոչ մոլորել իշիք է-
ռուղի: Մոռայիր աղաչեմ զչարիս իմ, զորս գիտութի
և անգիտութի գործեցի սուտի քո. մոռայիր և զա-
պերախտութիս իմ, որովք աչաշնորհ գտայ սու բազ-
մերախտ բարեբարդ. մոռայիր և զտմարդի բերմունս
իմ, որովք զայրացուցի զընկերս: Զնջեան տէր զհին

Տաջիւն անօրէնութեայ իմոց, զորս գրեալ ունիս ՚ի գրք
 բուեքում: Պատառեա՛ն զմութեան յանցանաց, զոր յե-
 մարութի իմո՛ւ ստորագրեցի: Բարձ՛ ՚ի միջոյ զտու՛մս
 գաղտնեայ իմոց, զոր ձեռամբ իմո՛ւ կրեցի: զի մի
 յաւուրն յեանում երևեացին ապիրատութիք իմ յայտ
 յանդիման Տրեշտակայ և սքց, ևս և դատապարտելոյ
 և զիւնայ: Այժմէն վարանիմ և տագնայիմ ՚ի յի-
 շէլ իմ զՏրատարամու ՚ի յանդիմանութեա. այժմէն սար
 աիմ և դարամ: այժմէն հալիմ և մաշիմ: Գու ևս բա-
 զումնողում տէր՛ ա՛յժմ ներեա. ա՛յժմ ջնջեա. ա՛յժմ
 լու՛նա. ա՛յժմ սրբեա: Այժմ է ժամնորդելոյ զիս.
 ՚ի յեանում աւուր շարաթ է հանգչելոյ յայսպիսիս
 աշխատելոյ:

Մի ոխս պահեր խոնարհեցելումս մինչև յերկիր. մի
 վրէժս ինդրեր յամօթապարտելոյս խապառ. մի ՚ի
 դատ մտաներ Ճ դատակնքելոյս ՚ի մահ: Մի միծ
 երևեացի շարութի իմ առաջի անհաս ներողութեդ.
 մի բարձր եղիցի եղջիւր անզգամութե իմոյ առաջի
 անքննին գթասիրութեդ. մի անթողիլի ցուցի յանցաւո-
 րութի իմ առաջի անոխակալ երկայնմութեդ: Յաղթեա
 յէ՛ մարդասիրութի քո իմումս շարասիրութ. մեծապի
 տղորմութի քո յանվճարելի պարտաւորութեա. բարձրաս
 յի բարեգթութի քո Ք զներելս իմ թշնամեայ իմոց
 Գիտեմ՛ զի անօրինեցայ գիտեմ՛ զի շարաշար յան-
 ցեայ. այլ գիտեմ՛ ևս՛ զի սիրես ներել, ախորժիս
 քաւել, յօժարիս սրբել. Քզի ոչ կամիս զկորուստ
 մեղաւորին, այլ զդատնալնորս և զկեայ, և հանգ-
 չիլ՛ ՚ի մերկութեան բումս Յայդ և ՚ի դոյն ահա ամե-

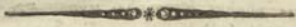
նաքաղ զր կամեցողութիւն քո վստահացեալ՝ առ քեզ
 ապաւինիմ. և արէծալ զանձն իմ զգարչապարօք ո-
 տկոյդ յնի փրկչիդ իմոյ՝ պաղատիմ. ողորմեան ինձ
 տէր, ողորմեան ինձ. և քաւեան զանօրէնութի իմ զամբ
 իւ արդ շատ է տէր, հանգո՞ զիս, հանգիր և դու
 ՚ի ձայնէ բողոքմանցս: Առ զիս և ժամանեցի՞ ՚ի հան-
 գիստ քո՝ ՚ի Թագաւորութիդ երկնից, ուր են ժողովք
 սրբոց քոց հայրապետաց և մարտիրոսաց, ճգնաւո-
 բայ և կուսանաց: Հանգո՞ ընդ նոսին բարեխօսութի
 նոյն և զհոգիս ննջիցելոց մերոց ՚ի հանգիստդ յա-
 շիտենից. և արժանի արա զամենեսեան զմեզ՝ օրհ-
 նել զքեզ ՚ի փառս արքայութեան քո ընդ հօր և
 ընդ սրբոյ հոգւոյդ յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Մուշակո՞ զօրհարդ՝ արհաւիրց զիշխոյնոյ:

Ընկն՛ւ քաղցրութեամբ՝ տէր ան հզօր՝ զդառնացո-
 ղիս զտրաչանս. մատիր գթութեամբ՝ առ պատկա-
 ռեալս դիմօք. փարատեան՝ աննապարգև, զամօթա-
 կան տխրութիւնս. բարձ յինէն՝ ողորման, զանբե-
 բելի ծանրութիւնս. անջրպետեան հնարաւոր, զմա-
 հացու կրթութիւնս. աւարեան միշտ յաղթօր զխա-
 բողին հանութիս. բացադրեան վերնային զմոլելոյն
 մատախաղ՝ կնքեան կնցուցիչ, զկորուսչին ընթայ-
 մունս. ցրուեան ծանկատես, զքմբունողին չար գլտ-
 ժունս. խորտակեան անքննին, զմարտողին դիմեցմունս:
 Տեառնագրեան քո անուամբդ՝ զլուսանցոյց երդ յար-

կիս. պարփակեա՛նք ձեռամբդ՝ զառաստաղ տաճա-
 րիս. գծագրեա՛նք քրտեամբդ՝ զմուտ սեմոյ ւենե-
 կիս. կերպացո՛ղ զքո նշանդ՝ ՚ի հետս ելից մաղթո-
 զիս. ամբայո՛ք քո աջուղդ՝ զհանգստեանս խշտի. մաք-
 րեցնես ՚ի հաղբից՝ զժամկարան անկողնոյս. պա-
 հեցնես քո կամօքդ՝ զտառապետս անձն ոգւոյս՝
 անխարդախ արասցես՝ զքո շնորհեալ շունչ մարմնոյս.
 Կայուցես շրջափակ՝ զդարձորուդ երկնայնոյ. կար-
 գեսցես ՚ի գեմի՛ ընդդէմ՝ դիւշայն դասու: Տնօր-
 հանգիստ բերկրուե մահա հանգոյս նիրհման ՚ի խո-
 րուե գիշերիս. բարեխօսութիւն հայրուհւոցսբ յաճաճ
 նիդ՝ և ամենայն ընտրելոց: Ամփոփեալ պարուրեա՛նք
 զպատահան տեսուէց՝ զգայարանայս իմաստից՝ ան-
 զարհուրելի զէտեղմամբ՝ ՚ի ծփական խառնութեց:
 Կենցաղական զբաղմանց. անրջական երազոց. խօլա-
 կանայ ցնորից. յիշտակաւ քո յուսոյդ՝ անմխասելի
 պոչսպանեալ: Եւ ըսթափեալ վերստին ՚ի ննջմանե-
 ծանցութե՛ք՝ ամենազգաստ արթնութե՛ք, հոգենորոգ
 զո՛ւարթութե՛ք ՚ի քեզ արձանացեալ. զայս ձայն մալա-
 թանայ՝ բուրմամբ հաւատոյ՝ քեզ ամենօր հնեալ թա-
 գաւոր փառաց անձառից. փառաբանողաց երկնագո-
 մար խմբից երգակցեալ՝ յերկինս առաքել: Ձի դու-
 փառաւորեալ ես յամենայն արարածոց յախտեանս յա-
 ւիտենից. ամէն:

Ամիսք աղգաց եղևալք ը կարգի նցի առ դիւրաս
 գիւտ վինե լոյ խնդրողայ

Հայոց	Աշուրացի	Հրեից
Նաասարդ.	Հանն.	Թշրի.
Հոռի.	Ադամ.	Խնտու.
Սահմի.	Հբաթ.	Քաղե.
Տրե.	Նախայ.	Թեբեթ.
Քաղոյ.	Ղամար.	Սեբաթ.
Արայ.	Նադար.	Ադար.
Մեհեղան.	Թիրայ.	Աէպար.
Արեգ.	Գամայ.	Նիսան.
Ահեղան.	Համիրայ.	Եսու.
Մարերի.	Արամ.	Սիվան.
Մարգայ.	Ուրգան.	Թամուզ.
Հրոտոյ.	Նիրհան.	Աբ.
Աւեհայ.	Աւեհայ.	Իլու.
Հազմայ.	Տեփեղար.	Տոնայ.
Յունվար.	Քեանունի սա ¹¹ .	Մուհարրեմ.
Փետրվար.	Հուլիս.	Սեֆեր.
Մարտ.	Մարտ.	Րեպիլէվէլ.
Ապրիլ.	Նիսան.	Րեպիլէլ.
Մայիս.	Մայիս.	Ճեմազիլէլ.
Յունիս.	Հազիրան.	Ճեմազիլէլ.
Յուլիս.	Թեմուզ.	Րեճիլ.
Օգոստոս.	Աւստոս.	Հապան.
Սեպտեմբեր.	Իլու.	Քամազան.
Հոկտեմբեր.	Թշրինի էլ.	Հեվլար.
Նոյեմբեր.	Թշրինի սա ¹¹ .	Չիլատե.
Դեկտեմբեր.	Քեանունի էլ.	Չիլհիճճե.

Անուանքս ամսոյ՝ որով ՚ի հնումն վարելն նախնիք
մեր՝ ցարգ. նշանակեալ կան ՚ի յայսմաւորս, որք ա-
ռեալ են յանուանց երեւելի անձանց աղգիս: Անուանք
ամսոյ հռովմայեցոյ առեալ են ՚ի կոոյ մինչև
ց յունիս. իսկ յուլիս յառաջ կոչել Տիմոթեոսը. և
ապա ՚ի պատիւ յուլիոսի կայսեր ծնելոյ ՚ի նոյն ամիս՝
այսպէս կոչեցաւ, ոպ և օգոստոս կոչեցաւ յանուն
կայսեր՝ որ եղև հիւպատոս և կայսր ՚ի նոյն ամիս:
Իսկ այլ ամիսք կոչին եօթներորդ. ութերորդ, մինչև
տասներորդ. որ է դեկտեմբեր:

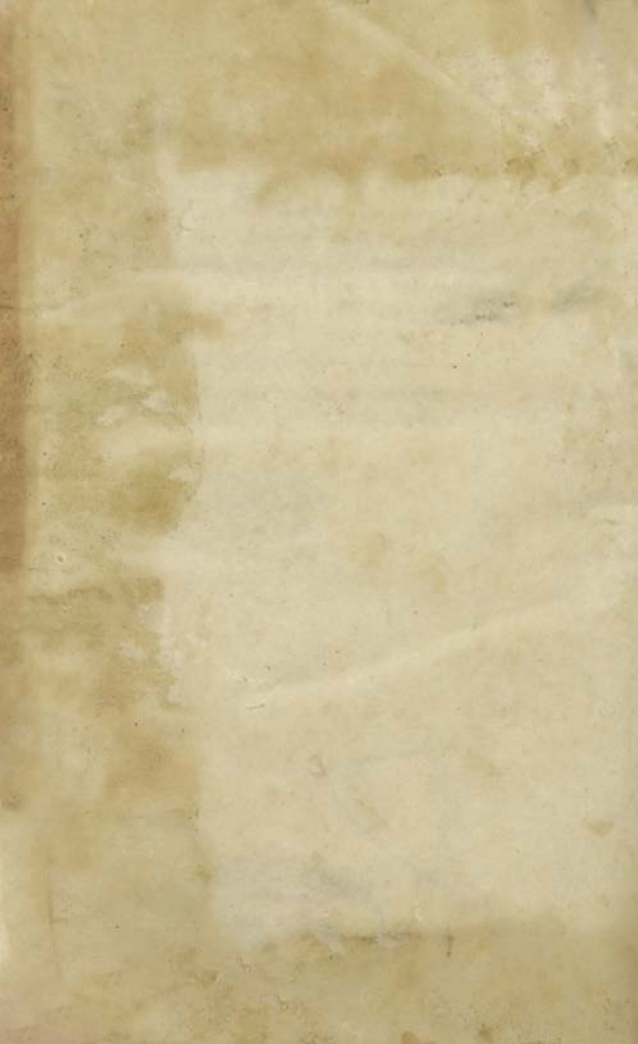
Չորս յիշեցաք՝ աստէն, ՚ի սմին առհասարակ
զայնս ամ ՚ի միտրս քո՝ ան հասարանս:

Վ Ա Խ Ճ Ա Ն

256

120

Unf.

7m

